

VÄGLEDNING FÖR FÖRSAMLINGEN

III

Ellen G. White

Kapitel 1

Beredelse för den sista krisen

Den stora krisen ligger alldeles framför oss. För att möta dess svårigheter och frestelser, för att fullgöra dess förpliktelser kommer uthållig tro att krävas av oss. Men vi kan vinna en härlig seger. Inte en enda vakande, bedjande, troende människa kommer att kunna snärjas av fienden.

I den tid av svårigheter som ligger framför oss kommer Guds löfte om trygghet att gälla alla dem som har tagit vara på hans bud om ståndaktighet. Kristus kommer att säga till sina trogna: ”Välän då, mitt folk, gå in i dina kamrar och stäng igen dörrarna om dig; göm dig ett litet ögonblick, till dess att vreden har gått förbi.” (Jes. 26:20.) Lejonet av Juda, så fruktansvärt för dem som förkastar hans nåd, kommer att vara Guds Lamm för de lydiga och trogna. Molnstoden, som kommer att betyda vrede och hemsökelse för överträdarna av Guds lag, är ljus och innebär barmhärtighet och befrielse för dem som håller hans bud. Den arm som skall slå de upproriska kommer att med kraft befria de trogna. Varje trogen människa kommer att bli funnen. ”Han skall sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de skola församla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himmelens ena ända till den andra.” (Matt. 24:31.)

Mina syskon för vilka Guds sannings ord har blivit uppenbarat, vilken del kommer ni att ta i de avslutande scenerna i denna världs historia? Är ni medvetna om dessa allvarliga verkligheter? Är ni medvetna om det väldiga arbete av förberedelser som pågår i himmelen och på jorden? Alla ni som har tagit emot ljuset, som har haft tillfälle att läsa och höra profetiorna, skall ge akt på allt det som är skrivet däri, ty ”tiden är nära”. Ingen får nu experimentera med synden - källan till all misär i vår värld. Dröj inte längre kvar i sömnaktighet och enfaldig likgiltighet. Låt inte din själs eviga öde hänga på någon ovisshet. Förvissa dig om att du helt står på Herrens sida. Låt frågan komma från allvarligt hjärta och darrande läppar: ”Vem skall kunna bestå?” Har du i dessa sista, dyrbara timmar av beredelse sätt in det bästa möjliga material i din karaktärsbyggnad? Har du renat din själ från varje fläck? Har du följt ljuset? Overensstämmer dina gärningar med din trosbekännelse?

Arbetar Guds nåds uppmjukande, tyglade inflytande med er? Har ni hjärtan som kan känna, ögon som kan se, öron som kan höra? Är det förgäves som eviga sanningar

har uppenbarats beträffande jordens nationer? De står under fördömelse och bereds för Guds domar. Och i denna tid, som är fylld av eviga resultat, borde det folk som valts att vara förvaltare av enorma sanningar förbli i Kristus. Låter du ditt ljus upplysa nationerna som är på väg att förgås i sina synder? Inser du att du skall stå såsom försvarare av Guds bud inför dem som överträder dem?

Det är möjligt att vara en ensidig, formell kristen och ändå bli bedömd som bristfällig och förlora det eviga livet. Det är möjligt att praktisera några av Bibelns föreskrifter och bli betraktad som kristen, och ändå förgås på grund av att man saknar kvalifikationer som är väsentliga för den kristna karaktären. Om du ringaktar eller med likgiltighet behandlar de varningar som Gud har gett, om du omhuldar eller ursäktar synd beseglar du din själs öde. Du kommer att bli vägd på en våg och befunnen för lätt. Nåd, frid och förlåtelse kommer att för alltid dras tillbaka, Jesus kommer att ha gått förbi för att aldrig mer komma inom räckhåll för dina böner och vädjanden. Låt oss medan nåden ännu dröjer kvar, medan Frälsaren alltjämt medlar, utföra ett genomgripande verk för evigheten.

Kristi återkomst till vår värld kommer inte att bli fördröjd mycket länge. Låt detta vara nyckeltemat i varje budskap.

Det saliga hoppet om Kristi andra ankomst med dess allvarliga verkligheter behöver ofta framställas för folket. Att se fram mot vår Herres snara återkomst skall leda oss till att betrakta jordiska ting som tomhet och intighet.

Harmagedon-kampen kommer snart att utkämpas. Han, på vilkens dräkt har skrivits detta namn: ”Konungarnas konung och herrarnas herre”, skall snart komma i spetsen för himmelens härar.

Det kommer nu inte att dröja länge förrän de som vittnar för Gud kommer att ha utfört sitt verk att bereda väg för Herren.

Vi måste lägga åt sidan våra begränsade, själviska planer, och minnas att vi har ett verk av den största storleksordning och högsta betydelse. Detta arbete innebär att vi förkunnar den första, andra och tredje ängelns budskap och därigenom blir beredda för den därefter följande ängelns ankomst, han som kommer ned från himmelen för att upplysa hela jorden med sin härlighet.

Herrens dag närmar sig oförmärkt, men de som menar sig vara klarsynta och förståndiga, känner inte till tecknen på Kristi återkomst och världens slut. Ogudaktigheten är omfattande och kärleken hos många har kallnat.

Tusentals och åter tusentals, miljoner och åter miljoner människor fattar nu sina beslut som avgör dem för det eviga livet eller för den eviga döden. De människor som är helt absorberade i sina affärsföretag, de människor som finner nöje i att sitta vid spelborden, de som älskar att hänge sig åt en fördärvad, omättligen aptit, de som älskar nöjen, de som frekventerar teatrar och danssalonger räknar inte med evigheten. Deras enda livsintresse är vad de skall äta, vad de skall dricka och vad de skall kläda sig med? De finns inte med i den skara som vandrar mot himmelen. De leds av den store förföraren och med honom kommer de att gå under.

Med mindre vi förstår betydelsen av de ögonblick som snabbt passerar in i evigheten och bereder oss för att bestå på Guds stora dag, kommer vi att betraktas som otrogna förvaltare. Väktaren måste veta hur natten fortskrider. Allt som händer är nu så allvarligt att de som tror sanningen för denna tid borde inse det. Allt deras handlande skulle vara inriktat på Guds dag. Guds domar är på väg att falla över världen, och vi behöver bereda oss för denna stora dag.

Vår tid är dyrbar. Vi har bara mycket få dagar av beredelse kvar, under vilka vi skall bereda oss för det framtida och eviga livet. Vi har inte någon tid över till att handla godtyckligt. Vi skulle vara angelägna om att inte bara skumma på ytan av Guds ord.

Det är lika sant nu som när Kristus vandrade på jorden att varje intrång som evangelium gör på fiendens marker, kommer att mötas av häftig opposition från hans stora arméer. Den konflikt som ligger alldeles framför oss, kommer att bli den mest fruktansvärda som någonsin inträffat. Men även om Satan framställs som "en stark man, fullt väpnad", kommer hans nederlag att bli fullständigt, och var och en som förenat sig med honom i att välja upprorets väg, snarare än trohetens, kommer att gå under med honom.

Guds återhållande Ande håller redan nu på att dras bort från världen. Orkaner, stormar, cykloner, eld och översvämningar, katastrofer till sjöss och lands följer

varandra i snabb följd. Vetenskapen försöker ge en förklaring till allt detta. Tecknen tättnar omkring oss och talar om för oss att Guds Sons ankomst är nära, men de tillskrivs alla andra orsaker utom den verkliga. Människor kan inte se hur den övervakande ängeln håller tillbaka de fyra vindarna så att de inte skall blåsa, förrän Guds tjänare blivit beseglade, men när Gud skall befalla sina änglar att lösa vindarna, kommer en tid av sådan strid att uppstå att ingen penna kan skildra den.

Den som är likgiltig i denna tid varnar Kristus: ”Då du är ljum och varken varm eller kall, skall jag utspy dig ur min mun.” (Upp. 3:16.) Bilden av att bli utspydd ur hans mun, betyder att han inte kan föra era böner och era uttryck av kärlek vidare till Gud. Han kan inte ge sitt godkännande till er undervisning i hans Ord eller ert andliga arbete i andra avseenden. Han kan inte framlägga er kristna verksamhet med en begäran om att nåd skall ges er.

Om ridån kunde dras undan, om ni kunde urskilja Guds syften och domar som är på väg att falla över en dömd värld, om ni kunde se er egen attityd, skulle ni darra och frukta för era själar och för era medmänniskors själar. Allvarliga böner av hjärterannsakande oro skulle nå upp till himmelen. Ni skulle gråta ”mellan förgården och altaret” och bekänna er andliga blindhet och hur ni glidit tillbaka.

Kapitel 2

Firandet av sabbaten

Stora välsignelser åtföljer firandet av sabbaten, och Gud vill att sabbatsdagen skall vara en glädjedag för oss. När sabbaten instiftades rådde glädje. Gud såg med tillfredsställelse på det verk som han Utfört. Om allt det som han hade gjort sade han att det var mycket gott. (1 Mos. 1 :31.) Himmel och jord var uppfyllda av glädje medan ”morgonstjärnorna tillsammans jublade och alla Guds söner höjde glädjerop”. (Job 38:7.) Kven om synden har kommit in i världen för att förstöra hans fullkomliga verk, ger Gud oss fortfarande sabbaten som ett bevis på att En som är allsmäktig och oändlig i godhet och barmhärtighet har skapat allting. Vår himmelske Fader vill genom sabbatens iakttagande bevara kännedomen om sig själv bland människorna. Han vill att sabbaten skall rikta våra sinnen mot honom som den sanne och levande Guden och att vi genom att lära känna honom skall få liv och frid.

När Herren befriade sitt folk Israel från Egypten och över lämnade sin lag åt dem, lärde han dem att de, genom att iaktta sabbaten, skulle skilja sig från avgudadyrkare. Det var detta som skulle utgöra skiljelinjen mellan dem som erkände Guds överhöghet och dem som vägrade att ta emot honom som sin Skapare och Konung. ”Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn”, säger Herren. ”Israels barn skola håla sabbaten, så att de fira den släkte efter släkte såsom ett evigt förbund.” (2 Mos. 31 :17,16.)

Liksom sabbaten var det tecken som utmärkte Israel när de kom ut från Egypten för att gå in i det jordiska Kanaan, så är den också det tecken som nu utmärker Guds folk, då de kommer ut ur världen för att gå in i den himmelska vilan. Sabbaten är ett tecken på det förhållande som existerar mellan Gud och hans folk, ett tecken på att de hedrar hans lag. Den skiljer mellan hans trogna undersåtar och överträdarna.

Från molnstoden förklarade Kristus om sabbaten: ”Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte, för att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder.” (2 Mos. 31 :13.) Den sabbat som gavs till världen såsom ett tecken på att Gud är Skaparen, är också tecknet på att han är den som helgar oss. Den kraft som skapade allting är den kraft som återskapar själen till hans likhet. För

dem som håller sabbaten helig är den ett tecken på helgelse. Sann helgelse är överensstämmelse med Gud, likhet med honom i liv och väsen. Vi tar emot den genom den lydnad för de principer som är ett uttryck för hans väsen. Och sabbaten är tecknet på lydnad. Den som av hjärtat lyder det fjärde budet, kommer att lyda hela lagen. Han är helgad genom lydnad.

Till oss liksom till Israel har sabbaten getts ”till ett evigt förbund”. För dem som helgar hans heliga lag är sabbaten ett tecken på att Gud erkänner dem som sitt utvalda folk. Den är en pant på att han skall uppfylla sitt förbund på dem. Var och en som tar emot tecknet på Guds regering, ställer sig under det gudomliga, eviga förbundet. Han länkar sig själv till den gyllene kedjan av lydnad, där varje länk är ett löfte.

Det fjärde budet är det enda av alla de tio buden som innehåller den store Laggivarens sigill, Skaparen av himmelen och jorden. De som lyder detta bud antar själva hans namn, och alla de välsignelser det inbegriper blir deras. ”Herren talade till Moses och sade: Tala till Aran och hans söner och säg: När I välsignen Israels barn, skolen I säga så till dem: Herren välsigne dig och bevar dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid. Så skola de lägga mitt namn på Israels barn, och jag skall då välsigna dem.” (4 Mos. 6:22-27.)

Genom Moses gavs också löftet: ”Herren skall upphöja dig till ett folk som är helgat åt honom, såsom han med ed har lovat dig, om du håller Herrens, din Guds, bud och vandrar på hans vägar. Och alla folk på jorden skola se, att du är uppkallad efter Herrens namn. ... Och Herren skall göra dig till huvud och icke till svans, du skall alltid ligga över och aldrig ligga under, om du hör Herrens, din Guds, bud, som jag i dag giver dig, för att du skall hålla och göra efter dem.” (5 Mos. 28:9-13,)

Psalmisten som talar genom den helige Ande säger: ”Kommen, låtom oss höja glädjerop till Herren, jubel till vår frälsnings klippa. ... Ty Herren är en stor Gud, en stor konung över alla gudar. Han har jordens djup i sin hand, och bergens höjder äro hans; hans är havet, ty han har gjort det, och hans händer hava danat det torra. Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla, låtom oss knäböja för Herren, vår Skapare. Ty han är vår Gud.” . . . ”Han har gjort oss, och icke vi själva, till sitt folk och till får i sin hjord.” (Ps. 95:1-7; 100:3.)

Dessa löften som gavs till Israel gäller också Guds folk idag. De är det budskap som sabbaten frambär till oss.

En reform i sabbatsfirandet

Sabbaten är den gyllene länk som förenar Gud med hans folk. Men sabbatsbudet har brutits. Guds heliga dag har blivit vanhelgad. Sabbaten har rivits bort från sin plats av "syndens människa", och en vanlig arbetsdag har blivit upphöjd i dess ställe. En reva har gjorts i lagen och denna reva skall bli reparerad. Den sanna sabbaten skall bli upphöjd till sin rätta plats som Guds vilodag. I det 58:e kapitlet i Jesajas bok finns det verk skisserat som Guds folk skall utföra. De skall upphöja lagen och göra den ärad, de skall bygga upp de gamla ruinerna, de skall återupprätta grundvalar ifrån forntida släkten. Till dem som gör detta verk säger Gud: "Du skall kallas 'han som murar igen revor', 'han som återställer stigar, så att man kan bo i landet'. Om du är varsam med din fot på sabbaten, så att du icke på min heliga dag utför dina sysslor; om du kallar sabbaten din lust och Herrens helgdag en äredag, ja, om du ärar den, så att du icke går dina egna vägar eller sköter dina sysslor eller tala tomma ord, då skall du finna din lust i Herren, och jag skall föra dig fram över landets höjder och giva dig till näring din fader Jakobs arvedel. Ja, så har Herrens mun talat." (Jes.58:12-14.)

Sabbatsfrågan skall bli föremålet för den allra sista striden, i vilken hela världen skall ta del. Människor har upphöjt Satans principer över de principer som råder i himmelen. De har tagit emot den falska sabbaten som Satan har upphöjt som ett tecken på sin auktoritet. Men Gud har satt sitt insegel på sin konungliga lag. Varje sabbatsbud bär namnet på dess utgivare, ett outplånligt märke som anger dess auktoritet. Det är vår uppgift att få människor att förstå detta. Vi skall visa dem att det är av vital betydelse om de bär Guds rikes kännetecken eller det som utmärker upprorets rike, eftersom de erkänner sig vara undersåtar i det rike vars kännetecken de bär. Gud har kallat oss att höja hans nedtrampade sabbats fana. Hur betydelsefullt är det då inte att vårt exempel i sabbatsfirande är riktigt.

Vid upprättandet av nya församlingar skall predikanterna ge omsorgsfull instruktion hur sabbaten rätt skall firas. Vi måste skydda oss mot att de slarviga vanor som är förhärskande bland söndagsfirare inte tränger in bland dem som bekänner sig fira Guds heliga vilodag. Demarkationslinjen måste göras klar och distinkt mellan dem som bär Guds rikes kännetecken och dem som bär upprorsrikets.

Mycket mera helgd har anknutits 611 sabbaten än den ägnas av många som bekänner sig vara sabbatsfirare. Herren har blivit starkt vanhedrad av dessa som inte har helighållit sabbaten i överensstämmelse med budet, vare sig till bokstaven eller till andan. Han manar därför till en reform i fråga om sabbatens firande.

Beredelse för sabbaten

I själva inledningen till det fjärde budet säger Herren: ”Tänk på.” Han visste att mitt i mängden av omsorger och bekymmer skulle människorna frestas att söka ursäkter för att de inte fullt motsvarar lagens krav eller skulle glömma dess helgade betydelse. Därför säger han: ”Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den.” (2 Mos. 20:8.)

Under hela veckan skall vi ha sabbaten i tankarna och göra förberedelser för att helighålla den i överensstämmelse med budordet. Vi skall inte bara iaktta sabbaten såsom en laglig angelägenhet. Vi skall förstå dess andliga betydelse för alla livets angelägenheter. Alla som betraktar sabbaten som ett tecken mellan dem och Gud, visar att han är den Gud som helgar dem, och de skall då representera hans regerings principer. De skall i det dagliga livet tillämpa hans rikets lagar. Det skall dagligen vara deras bön att sabbatens helgelse skall vila över dem. Varje dag skall de ha gemenskap med Kristus och skall ge exempel på fullkomligheten i hans karaktär. Varje dag skall deras ljus lysa för andra i goda gärningar.

I allt det som hör till Guds verks framgång skall de allra första segrarna vinnas i hemlivet. Det är här som beredelsen för sabbaten måste börja. Under hela veckan skall föräldrar tänka på att deras hem skall vara en skola i vilken deras barn skall beredas för himmelen. Allt de säger skall vara korrekt. De skulle inte säga någonting som barnen inte skulle kunna höra. Hemmets anda skall vara fri ifrån irritation. Föräldrar skall under veckan leva såsom i en helig Guds åsyn, som har gett dem barnen för att de skall fostra dem för honom. Fostra för honom den lilla församlingen du har i ditt hem, så att alla på sabbaten är beredda att tillbedja i Herrens helgedom. Varje morgon och kväll skall ni frambära era barn inför Gud såsom hans blodköpta arv. Lär dem att det är deras högsta plikt och förmån att älska och tjäna Gud.

Föräldrar skulle vara särskilt angelägna om att göra tillbedjan av Gud till en åskådningsundervisning för sina barn. De skulle oftare låta uttryck från Bibeln

förekomma i samtal med barnen, framför allt sådana uttryck som bereder hjärtat för kristen tjänst. De dyrbara orden i Ps. 62:6 kan ofta upprepas: ”Allenast i Gud må du hava din ro, min själ; ty från honom kommer mitt hopp.”

När man tänker på sabbaten på detta sätt, kommer det timliga aldrig att dominera över det andliga. Ingen plikt som hör till de sex arbetsdagarna kommer att uppskjutas till sabbaten. Under veckan kommer våra krafter inte att bli så uttömda i . det dagliga arbetet att vi skulle vara för trötta för att sysselsätta oss med hans tjänst, då den dag kommer på vilken Herren vilade och blev vederkvickt. Även om förberedelser för sabbaten skall göras under hela veckan, är fredagen den särskilda tillredelsedagen. Genom Moses sade Herren till Israels folk: ”I morgon är sabbatsvila, en Herrens heliga sabbat. Baken nu, vad I viljen baka, och koken, vad I viljen koka, men allt som är till överlopps skolen I ställa i förvar hos eder till i morgon.” ”Folket gick omkring och samlade sådant och malde det därefter på handkvarn eller stötte sönder det i mortel och kokte det sedan i gryta och bakade kakor därav.” (2 Mos. 16: 23; 4 Mos. 11:8.) Det var någonting som måste göras för att förbereda det av himmelen sända brödet för Israels folk. Herren talade om för dem att detta arbete måste göras på fredagen, på tillredelsedagen. Detta var ett prov för dem. Gud ville se om de ville eller inte ville helighålla sabbatsdagen.

Denna undervisning från Herren gäller också oss. Bibeln är en fullkomlig vägledare, och om vi under bön studerar dess sidor med sinnen som är villiga att förstå, kommer ingen av oss att ta fel i denna fråga. Många behöver undervisning om hur de skall vara klädda när de samlas till gudstjänst på sabbaten. De skall inte komma inför Guds närvaro i de vanliga kläder som de bär under veckan. Alla skall ha en särskild sabbats dräkt, som de skall använda när de besöker gudstjänsten i Guds hus. Även om vi inte skall följa världens moden, skall vi inte vara ligkiltiga ifråga om vårt yttre utseende. Vi skall vara rena och prydliga, även om vi inte bär några smycken. Guds folk skall vara rent invärtes och utvärtes.

Förberedelserna för sabbaten skall slutföras på fredagen. Se till att alla kläder är färdiga och all matlagning utförd. Se till att skorna är borstade och att alla har badat. Det är möjligt att göra detta. Om ni gör det till en regel så kan ni göra det. Sabbaten har inte getts oss för att vi skall laga våra kläder eller koka vår mat, eller söka nöjen eller ägna oss åt andra alldagliga sysslor. Innan solen går ned skall vi lägga åt sidan all världslig verksamhet, och alla världsliga tidningar skall läggas bort. Föräldrarna skall förklara sitt

arbete och dess avsikt för sina barn och låta dem ta del i förberedelserna för att helighålla sabbaten i överensstämmelse med budet.

Vi skall omsorgsfullt vaka över sabbatens ingång och utgång. Tänk på att varje ögonblick är avskild, helig tid. Närhelst det är möjligt skall arbetsgivare ge sina arbetare timmarna från fredag middag lediga till sabbatens början. Ge dem tid till förberedelse så att de kan välkomna Herrens dag med lugn i sinnet. Ingen som följer en sådan metod kommer att lida någon som helst förlust i timliga ting.

Det finns också ett annat verk som skall ägnas uppmärksamhet på beredelsedagen. Denna dag skall alla misshälligheter mellan trossyskon, vare sig i familjer eller församlingen, läggas åt sidan. All bitterhet och vrede och illvilja skall utplånas från sinnet. ”Bekänner alltså edra synder för varandra och bedjen för varandra, på det att I mån bliva botade”, och gör det i en ödmjuk anda. (Jak. 5:16.)

Innan sabbaten börjar skall sinnet såväl som kroppen vara befriade från alla vardagliga sysslor. Gud har förlagt sin sabbat till slutet av de sex arbetsdagarna så att människor skall kunna stilla sig och begrunda vad de har vunnit under veckan i förberedelse för det rena rike som inte tar emot några överträdare. Vi skulle varje sabbat rannsaka vårt sinne för att se om den gångna veckan har fört med sig andlig vinst eller förlust. Det betyder evig frälsning att hålla sabbaten helig inför Herren. Gud säger: ”Dem som ära mig vill jag ock ära.” (1 Sam. 2:30.)

Sabbaten i hemmet

Innan solen går ned skall familjens medlemmar samlas för att läsa Guds ord, sjunga och bedja. Här är en reform av nöden, för i detta avseende har många varit försumliga. Vi behöver bekänna inför Gud och för varandra. Vi skulle börja på nytt och göra särskilda förberedelser så att varje medlem av familjen blir beredd att ära den dag som Gud har välsignat och helgat.

Förslösa inte sabbatens dyrbara timmar i sängen. På sabbatsmorgonen skulle familjen stå upp tidigt. Om de går upp sent uppstår förvirring och brådska vid förberedelserna för frukosten och sabbatsskolan. Det uppstår brådska, konflikter och otålighet. Så kommer ohelgade känslor in i hemmet. Sabbaten blir genom ett sådant vanhelgande till en börda och dess ankomst blir snarare fruktad än älskad.

Vi skulle inte laga en mer fet ostig mat för sabbaten eller en större variation av maträtter än under de andra dagarna. Snarare skulle kosten vara mycket enkel och man skulle äta mindre, så att sinnet kan förbli klart och kraftfyllt för att kunna fatta andliga ting. Övermättnad beslöjar hjärnan. Vi kan lyssna till de mest dyrbara ord och ändå inte uppskatta dem på grund av att sinnet är avtrubbats även av felaktig kost. Genom att äta för mycket på sabbaten har många gjort mer än de tror för att vanhedra Gud.

Även om matlagning på sabbaten skulle undvikas är det inte nödvändigt att äta kall mat. I kallt väder bör den mat uppvärmas som man förberett dagen före. Måltiderna bör emellertid, även om de är enkla, vara smakliga och tilltalande. Laga någonting som kommer att betraktas som en festmåltid, någonting som familjen inte har varje dag.

Låt barnen ta del i familjegudstjänsten. Alla bör ha sin bibel och var och en läsa en vers eller två. Sjung sedan någon bekant sång, åtföljd av bön. Här har Kristus gett oss ett exempel. Herrens bön skall inte upprepas bara som en form, utan den är en illustration till vad våra böner skulle vara - enkla, uppriktiga och innehållsrika. I en enkel bön skall vi tala om för Herren våra behov och uttrycka vår tacksamhet för hans barmhärtighet. Därigenom inbjuder ni Jesus som en välkommen gäst i ert hem och i era hjärtan. Långa böner som inriktar sig på avlägsna böneföremål är inte på sin plats i familjekretsen. De gör andaktsstunden betungande, då den i stället skulle betraktas som en förmån och välsignelse. Gör andakten till något av intresse och glädje.

Sabbatsskolan och förmiddagsgudstjänsten upptar bara en del av sabbaten. Den del som återstår för familjen kan göras till den mest helgade och dyrbara tiden under hela sabbaten. Mycket av denna tid bör föräldrarna tillbringa tillsammans med sina barn. I många familjer blir de yngre barnen lämnade åt sig själva för att finna sysselsättning där de bäst kan. Lämnade ensamma blir barnen snart rastlösa och börjar leka eller syssla med något slags ofog. Därigenom har sabbaten för dem inte längre någon helgad betydelse.

När vädret är lämpligt bör föräldrarna promenera med sina barn ute i naturen. Bland allt det vackra i naturen kan man berätta för dem om anledningen till att sabbaten instiftats. Beskriv för dem Guds stora skapelseverk. Berätta för dem att när jorden kom från hans hand var den helig och vacker. Varje blomma, varje buske, varje träd motsvarade Skaparens avsikt. Allt man såg var älskligt och fyllde sinnet med tankar på

Guds kärlek. Varje ljud var musik i harmoni med Guds röst. Visa att det var synden som förstörde Guds fullkomliga verk, att törne och tistlar, sorg och smärta och död, alltsammans är resultat av olydnad mot Gud. Be dem iaktta naturen omkring sig, hur den, fastän den är märkt av syndens förbannelse, alltjämt uppenbarar Guds godhet. De gröna fälten, de högresta träden, det glada solljuset, molnen, daggen, den högtidliga stillheten på kvällen, den stjärnströdda himlens härlighet och månen i all sin skönhet - alltsammans bär vittne om Skaparen. Inte en droppe regn faller, inte en stråle av ljus lyser på vår otacksamma värld utan att vittna om Guds kärlek och barmhärtighet.

Berätta för dem om frälsningens väg, hur Gud så älskade "världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv". (Joh. 3:16.) Berätta på nytt för dem om Betlehem. Framställ Jesus för barnen såsom ett barn som lydde sina föräldrar, som en ung pojke som troget och flitigt hjälpte till att försörja familjen. Därigenom kan ni lära dem att Frälsaren känner till alla svårigheter, all förvirring, alla frestelser, alla förhoppningar och glädjeämnen som de unga känner, och att han kan skänka dem sympati och hjälp. Läs med dem då och då de intressanta berättelserna ur Bibelns historia. Fråga dem vad de har lärt sig i sabbatsskolan och studera nästa sabbats bibelstudium med dem.

När solen går ned, låt då bön och lovsång markera avslutningen av de heliga timmarna och inbjud Guds närvaro genom arbetsveckans alla omsorger.

På detta sätt kan föräldrar göra sabbaten till vad den skulle vara - den mest glädjefyllda dagen under veckan. De kan leda sina barn att betrakta den som en glädjedag, som dagen framför andra dagar, den som Herren har helgat och hedrat.

Jag råder er mina bröder och systrar, tänk på sabbatsdagen så att ni helgar den. Om ni vill att era barn skall iaktta sabbaten i överensstämmelse med budet, måste ni lära dem det både genom föreskrift och exempel. Det djupa intryck som sanningen gör på sinnet kan aldrig helt utplånas. Det kan bli fördunklat, men aldrig helt utplånat. Det intryck man får i unga år, kommer att visa sig senare i livet. Omständigheter kan uppstå som skiljer barnen från deras föräldrar och deras hem, men så länge de lever kommer den undervisning som getts dem under barndomen och ungdomen att bli till välsignelse.

Resor på sabbaten

Om vi vill ha den välsignelse som utlovats åt de lydiga måste vi iaktta sabbaten mera korrekt. Jag fruktar att vi ofta reser på den dagen dit det kunde ha undvikits. I överensstämmelse med det ljus som Herren har gett med avseende på sabbatens iakttagande skulle vi vara mera försiktiga ifråga om resor på sabbaten. I dessa avseenden skulle vi ge barnen och ungdomen ett riktigt exempel. För att nå de församlingar som behöver vår hjälp och ge dem det budskap som Gud vill att de skall få höra, kan det vara nödvändigt för oss att resa på sabbaten, men så långt som det är möjligt skulle vi skaffa biljetter och göra alla nödvändiga förberedelser någon annan dag. Innan vi börjar resan skulle vi göra allt som står i vår makt för att planera resan så att vi undviker att nå vår bestämmelseort på sabbaten.

När vi är tvungna att resa på sabbaten skulle vi försöka undvika sådana människors sällskap som drar vår uppmärksamhet till världsliga ting. Vi skulle låta våra sinnen riktade mot Gud och umgås med honom. Närhelst det finns en möjlighet skulle vi prata med andra om sanningen. Vi skulle alltid vara beredda att lindra lidande och hjälpa människor som är i nöd. I sådana fall önskar Gud att den kunskap och visdom som han har gett oss skulle komma till användning. Men vi skall inte tala om affärsangelägenheter eller ge oss in i något vanligt världsligt samtal. Vid alla tillfällen och på alla platser väntar Gud av oss att vi visar trohet mot honom genom att helighålla sabbaten.

Sabbatens gudstjänster

Kristus har sagt: ”Var två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.” (Matt. 18: 20,) Där det alltså finns så många som två eller tre troende bör de komma tillsammans på sabbaten för att göra anspråk på Herrens löfte.

De små grupper som samlas för att tillbedja Gud på hans heliga dag, har rätt att göra anspråk på Herrens rika välsignelse. De skulle tro att Herren Jesus är en hedrad gäst i deras grupp. Varje sann tillbedjare som helighåller sabbaten borde göra anspråk på löftet: ”För att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder.” (2 Mos. 31 :13.)

Predikningarna vid våra sabbatsgudstjänster borde i allmänhet vara korta. Tillfälle bör ges åt dem som älskar Gud att ge uttryck för sin tacksamhet och tillbedjan.

När församlingen saknar predikant bör någon bli utsedd till ledare för gudstjänsten. Men det är inte nödvändigt för honom att hålla en predikan eller att uppta en större del av gudstjänsttiden. Ett kort intressant bibelstudium är ofta till större nytta än en predikan. Och detta bör följas även stund för bön och vittnesbörd.

De som innehar en ledande position i församlingen skulle inte uttrötta sig genom fysiskt och andligt arbete under veckan, så att de på sabbaten inte kan förmedla Kristi evangeliums livgivande inflytande i gudstjänsten. Utför mindre timligt vardagsarbete, men röva inte från Gud genom att på sabbaten ägna honom en tjänst som han inte kan godta. Ni bör inte vara såsom människor som inte har något andligt liv. Människorna behöver er hjälp på sabbaten. Ge dem näring från Guds ord. Frambär dina mest utsökta gåvor till Gud på hans heliga dag. Låt själens dyrbara liv ägnas honom i helgad tjänst.

Ingen bör komma till gudstjänstplatsen för att sova en stund. Det bör inte förekomma något sovande i Guds hus. Du faller inte i sömn när du sysslar med ditt vanliga arbete, eftersom du är intresserad av det du arbetar med. Skall vi då tillåta att gudstjänsten, som inbegriper eviga intressen, placeras på en lägre nivå än det vanliga livets angelägenheter?

Om vi gör så, går vi miste om den välsignelse som Herren har avsett åt oss. Sabbaten skall inte vara en dag av meningslös lättja. Både hemma och i församlingen bör man visa en tjänandets anda. Han som gav oss sex dagar för vårt vardagliga arbete har välsignat och helgat den sjunde dagen och avskilt den för sig själv. På den dagen vill han på ett särskilt sätt välsigna alla dem som helgar sig själva åt hans tjänst.

Hela himmelen firar sabbat, men inte på ett liknöjt, lättjefullt sätt. På denna dag skulle varje sinnets energitillgång vara aktiverad. Vi skall ju då möta Gud och Kristus, vår Frälsare. Vi kan betrakta honom genom tron. Han längtar efter att få uppfriska och välsigna varje tillbedjare.

Var och en bör känna att han har en del att utföra för att göra sabbatens gudstjänster intressanta. Vi skall inte komma tillsammans enbart som en formsak, utan för att utbyta tankar, för att berätta om våra dagliga erfarenheter, för att ge uttryck åt tacksägelse, för att framställa vår uppriktiga önskan om gudomlig upplysning, för att vi skall lära känna Gud och Kristus som han har sänt. Att umgås tillsammans, med Kristus

för ögonen, kommer att stärka själen för livets svårigheter och konflikter. Tro aldrig att du kan vara kristen och ändå dra dig undan för dig själv. Var och en av oss är en del av den stora, mänskliga vävnaden, och vars och ens enskilda erfarenheter kommer i stor utsträckning att bestämmas av medmänniskornas erfarenheter.

Vi får inte ens hundradelen av den välsignelse vi skulle kunna få, då vi samlas för att tillbedja tillsammans inför Gud. Vår uppfattningsförmåga behöver skärpas. Gemenskap med varandra skulle göra oss glada. Med ett sådant hopp som vi har, varför skulle inte våra hjärtan tändas av kärlek till Gud?

Närhelst vi samlas till gudstjänst, skulle vi föra med oss en levande andlig medvetenhet om att Gud och hans änglar är närvarande för att samarbeta med alla sanna tillbedjare. Då vi går in i gudstjänstlokalen skall vi bedja Herren att avlägsna allt ont från våra hjärtan. Ta med in i hans hus endast det som han kan välsigna. Böj knä inför Gud i hans tempel och helga åt honom hans eget, som han har köpt med Kristi blod. Bed för talaren eller gudstjänstens ledare. Bed att stor välsignelse skall komma genom den som skall förkunna livets ord. Försök ivrigt att få välsignelse för dig själv.

Gud kommer att välsigna alla som på detta sätt bereder sig för hans tjänst. De kommer att förstå vad det betyder att ha Andens bekräftelse, på grund av att de har tagit emot Kristus genom tro.

Gudstjänstplatsen kan vara mycket anspråkslös, men den är inte dess mindre erkänd av Gud. För dem som tillbeder Gud i ande och sanning och i helgelsens skönhet, kommer den att vara himmelens port. Gruppen av troende kan vara mycket fåtalig, men i Guds ögon är de mycket dyrbara. Med sanningens slägga har de huggits ut som råa stenar från världens stenbrott och har förts in i Guds verkstad för att huggas till och formas. Men även i sitt råa tillstånd är de dyrbara i Guds ögon. Släggan, hammaren och prövningarnas mejsel ligger i händerna på En som är skicklig, och de används inte för att ödelägga, utan för att arbeta fram varje människas fullkomning. Såsom dyrbara stenar, ”huggna såsom för palatsen” är det Guds avsikt att vi skall finna en plats i det himmelska templet.

Guds uppgifter och gåvor till oss är utan gräns. Nådens tron är i sig själv vår största tillgång, eftersom den som sitter på den tillåter oss att kalla honom Fader. Men Gud betraktar inte frälsningens princip som fullständig, så länge den bygger endast på

hans egen kärlek. Han har själv utsett och ställt vid sitt altare en medlare, klädd i vår natur. Såsom vår medlare är det dennes uppgift att framställa oss inför Gud såsom hans söner och döttrar. Kristus vädjar för dem som har tagit emot honom. Åt dem ger han kraft på grund av sina egna förtjänster att bli medlemmar av den kungliga familjen, barn åt himmelens konung. Och Fadern uppenbarar sin oändliga kärlek till Kristus, som betalade vår lösensumma med itt blod, genom att ta emot och välkomna Kristi vänner såsom sina vänner. Han är tillfredsställd med den försoning som har gjorts. Han har förhärligats genom sin Sons människoblivande, sin Sons liv, död och medlartjänst.

Knappast har ett Guds barn närmat sig nådens tron förrän han blir den store förespråkarens klient. Vid hans första uttryck för ånger och vädjan om förlåtelse tar Kristus på sig hans sak och gör den till sin egen och framställer hans bön inför Fadern såsom sin egen begäran.

När Kristus medlar för vår skull öppnar Fadern alla sin nåds skatter för att vi skall utnyttja och tillgodogöra oss dem och förmedla dem till andra. Bed i mitt namn, säger Kristus. Jag säger inte att jag skaI bedja till Fadern för er, för Fadern själv älskar er därför att han har älskat mig. Använd er av mitt namn. Detta skall göra era böner effektiva och Fadern skall ge er sin nåds rikedomar. Därför, ”bedjen, och I skolen få, för att eder glädje skall bliva fullkomlig”. (Joh.16:24.)

Gud vill att hans lydiga barn skall göra anspråk på hans välsignelser och komma inför honom med’ lovsång och tacksägelse. Gud är livets och kraftens källa. Han kan göra ödemarken till en fruktbar trädgård för dem som håller hans bud, ty detta förhärligar hans namn. Han har för sitt utvalda folk gjort det som skulle inspirera varje sinne till tacksamhet, och det bereder honom sorg att så föga lovprisande ftambärs till honom. Han väntar starkare uttryck från sitt folk som visar att de vet att de har anledning till glädje och fröjd.

Berätta om Guds ledning

Guds handlande med sitt folk skulle ofta återberättas. Hur ofta blev inte vägmärken uppsatta av Herren i hans sätt att handla med det förntida Israel. För att de inte skulle glömma det förgångnas historia uppmanade han Moses att inrama dessa händelser med sång, som föräldrar skulle kunna lära sina barn. De skulle samla på minnen och placera dem inom synhåll. Särskild möda skulle göras för att bevara dem så

att när deras barn skulle komma att fråga om dessa saker, skulle hela historien kunna återupprepas. Så skulle Guds försyns handlande och hans påtagliga godhet och nåd i sin omsorg om och hans befriande av sitt folk hållas i minne. Vi uppmanas att komma ”ihåg den förgångna tiden, då I, sedan ljuset hade kommit till eder, ståndaktigt uthärdaden mången lidandets kamp”. (Hebr. 10: 32.) För sitt folk i denna generation har Herren visat sig vara en Gud som gör under. Guds saks gångna historia behöver ofta framställas för folket, både unga och gamla. Vi behöver ofta återupprepa Guds godhet och prisa honom för hans underbara gärningar.

Även om vi uppmanas att inte överge vår församlingssamfund, skall dessa sammankomster inte enbart vara till för vårt eget uppfriskande. Vi borde inspireras med större nit att delge andra den tröst vi har mottagit. Det är vår plikt att vara mycket angelägna om att förhärliga Gud och inte komma med något negativt vittnesmål ens genom att se nedslagna eller sorgsna ut eller genom dåligt valda ord, som om det som Gud väntar av oss vore en begränsning av vår frihet. Även I denna värld av sorg och besvikelse och synd vill Herren att vi skall vara hoppfulla och starka i hans kraft. med hel: vår varelse har vi förmånen att frambära ett starkt vittnesmål alla avseenden. I ansiktsuttryck, i beteende, i ord skall vi vittna om att tjänsten för Gud är god. Därigenom förkunnar vi att: ”Herrens lag Är utan brist och vederkvicker själen.” (Ps. 19:8.)

Den ljusa och hoppfulla sidan av vår kristendom kommer att presenteras av alla dem som dagligen helgar sig åt Gud. Vi skulle inte vanhelga Gud genom en dyster, klagande inställning till prövningar som förefaller svåra. Alla svårigheter som vi betraktar som nitgot som fostrar oss, kommer att orsaka glädje. Hela vårt kristna liv kommer att bli upplysande, höjande förädlande, välluktande av goda ord och gärningar. Fienden gläder sig över att se oss nedtryckta, deprimerade, sörjande och klagande. Han vill att vi skall visa just ett sådant intryck som ett resultat av vår tro. Guds avsikt är emellertid att vara sinnen inte skall befinna sig på någon låg nivå. Han vill att varje kristen skall triumfera i sin Frälsares uppehållande kraft. Psalmisten säger: ”Given åt Herren, I Guds söner, även. at Herren ära och makt; given åt Herren hans namns ära, tillbedjen Herren i helig skrud.” ”Jag vill upphöja dig: Herre, ty du har dragit mig ur djupet, du har icke låtit mina fiender glädja sig över mig. Herre, min Gud, jag ropade till dig, och du helade mig. ... Lovsjungen Herren I hans fromme, och prisen hans heliga namn.” (Ps. 29: 1, 2; 30: 2-5.)

Förenade med församlingen därovan

Guds församling på jorden är förenad med Guds församling i himmelen. De troende på jorden och himmelens inbyggare som aldrig har fallit, utgör en enda församling. Varje himmelens invånare är intresserad av de heligas sammankomster på jorden, då de träffas för att tillbedja Gud. På den inre himmelska förgården lyssnar de till de vittnesbörd som Kristi vittnen på den yttre förgården på jorden frambär, och det lovprisande och den tacksägelse som kommer från tillbedjarna här nere, tas upp i den himmelska sången, och lov och pris ljuder genom himmelens tempel på grund av att Kristus inte har dött förgäves för Adams fallna söner. Medan änglar dricker direkt ur källan, dricker de heliga på jorden från de klara strömmar som flyter fram från tronen, de strömmar som sprider glädje i Guds stad.

O, att vi kunde förstå hur nära himmelen är jorden. Fastän jordens barn inte vet det, har de ljusets änglar som sina följeslagare. Ett tyst vittne skyddar varje människa som lever och försöker dra denna människa till Kristus. Så länge det finns hopp, till dess att människor har motstått den helige Ande till sin eviga undergång, är de skyddade av himmelska varelser. Låt oss alla bevara det i minne, att i varje grupp av kristna som samlas härnere finns Guds änglar som lyssnar till vittnesmålen, sångerna och bönerna. Låt oss minnas att vår lovsång kompletteras av änglaskarornas körer därovan.

När ni sedan samlas från sabbat till sabbat, sjung dit lovsånger till honom som har kallat er ut ur mörkret in i sitt underbara ljus. ”Honom som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod”, honom skall vi ägna vårt hjärtas tillgivenhet. Kristi kärlek skall vara det som vi predikar om. Låt den komma till uttryck på ett enkelt språk i varje lovsång. Låt Guds Andes inspiration diktera era böner. När livets ord talas, låt då ett hjärtligt gensvar vittna om att ni tar emot budskapet såsom från himmelen. Jag vet att detta är mycket gammalmodigt, men det kommer att bli ett tackoffer till Gud för det livets bröd som ges åt en hungrande själ. Detta gensvar på den helige Andes inspiration kommer att bli en styrka för din egen själ och en uppmuntran för andra. Det kommer att ge bevis för att det i Guds byggnad finns levande stenar som utstrålar ljus.

När vi i stället för att erinra oss de mörka kapitlen i vår erfarenhet, tänker på alla manifestationer av Guds stora barmhärtighet och aldrig svikande kärlek, kommer vi att lovprisa mer än klaga. Vi skall tala om Guds kärleksfulla trofasthet som den sanne, milde, medkännande herden för sin hjord, om vilken han har förklarat att ingen skall

kunna ta någon av dem ur hans hand. Hjärtats språk kommer inte att bli ett själviskt klagande. Lovprisande likt klart flytande strömmar skall komma från Guds sanna troende. ”Godhet allenast och nåd skola följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall åter få bo i Herrens hus, evinnerligen.” ”Du skall leda mig efter ditt råd och sedan upptaga mig med ära. Vem har jag i himmelen utom dig! Och när jag har dig, då frågar jag efter intet på jorden.” (Ps. 23:6; 73:24, 25.)

Varför inte återuppväcka ljudet av våra andliga sånger om vår pilgrimsfärd? Varför inte söka oss tillbaka till vår tidigare enkelhet och vårt liv av hängivenhet och nit? Orsaken till att vi inte känner mera glädje, är att vi har förlorat vår första kärlek. Låt oss därför visa iver och ångra oss, så att inte ljusstaken blir flyttad från sin plats.

Guds tempel i himmelen är öppet och dess trösklar är upplysta av den härlighet som varje församling kan få som vill älska Gud och hålla hans bud. Vi behöver studera, meditera och bedja. Då kommer vi att få en andlig klarsyn så att vi kan urskilja de inre förgårdarna i det himmelska templet. Vi skall kunna uppfånga ämnet för sången och tacksägelsen i de himmelska köreerna runt tronen. När Sion reser sig upp och blir ljus, skall dess ljus bli mycket genomlysande, och kostbar sång av tacksägelse och lovprisande kommer att höras i de heligas församlingar. Missnöje och klagande över små besvikelser och svårigheter kommer att upphöra. När vi använder den gyllene ögonsalvan skall vi kunna se härligheten bortom denna tid. Tron kommer att skära igenom de tunga skuggor som Satan lägger ut och vi skall se vår förespråkare offra sina egna förtjänsters rökelse för vår skull. När vi ser detta som det är och som vår Herre vill att vi skall se det, skall vi bli fyllda även känsla av omfattningen och mångfalden av Guds kärlek.

Gud undervisar oss om att vi skall samlas i hans hus för att odla den fullkomliga kärlekens egenskaper. Då kommer jordens inbyggare att bli beredda för att inta de boningar som Kristus har gått bort för att bereda för alla dem som älskar honom. Där skall de samlas i helgedomen sabbat efter sabbat, och ”nymånadsdag efter nymånadsdag”, för att förena sig i den mest upphöjda lovsång i lovprisande och tacksägelse till honom som sitter på tronen och till Lammet i evigheternas evigheter.

Kapitel 3

Ge Gud det som är hans

Herren har gett sitt folk ett budskap för denna tid. Det finns framställt i det tredje kapitlet hos profeten Malaki. Hur skulle Herren kunna framställa sina anspråk på ett tydligare och mer uttryckligt sätt än som skett i detta kapitel?

Vi bör alla tänka på att Guds anspråk utgör underlaget för alla andra anspråk. Han ger oss frikostigt, och den överenskommelse han har gjort med människorna är att en tiondel av deras inkomster skall ges tillbaka till honom. I nåd har Herren anförtrott sina skatter åt sina tjänare, men om tionden säger han: Den är min. Precis i samma proportion som Gud har gett människor av sin egendom skall människor lämna tillbaka en tiondel av allt vad han ger dem. Denna särskilda metod infördes av Jesus Kristus själv.

Detta sätt att handla inbegriper allvarliga och eviga resultat, och är alltför heligt för att göras beroende av mänskliga impulser. Vi får inte känna oss fria att handla efter vårt eget godtycke i denna sak. Som svar på Guds anspråk bör vi regelbundet lägga åt sidan reserver som är helgade åt hans verk.

Den första frukten

Förutom tionden väntar Herren första frukten av all vår ökade inkomst. Så har han bestämt för att hans verk på jorden skall få fullt stöd. Herrens tjänare borde inte begränsas genom för knapp tilldelning med medel. Hans budbärare skall inte utsättas för hårda villkor i arbetet att framhålla livets ord. När de förkunnar sanningen skulle de ha tillgång till medel med vilka de 'kan befrämja Guds verk, som måste utföras i rätt tid för att få det allra bästa och mest frälsande inflytandet. Barmhärtighetsgärningar måste utföras. De fattiga och lidande måste ha hjälp. Gåvor och offer bör avskiljas för detta ändamål. Framförallt på nya fält där sanningens fana aldrig tidigare har höjts, måste ett sådant arbete utföras.

Om alla de som bekänner sig vara Guds folk, både gamla och unga, skulle göra sin plikt, skulle det inte finnas någon brist på medel i våra kassor. Om alla ville ge en

trogen tionde och helga åt Herren första frukten av sin ökade inkomst skulle det finnas rikliga fonder för hans verk. Men Guds lag har inte blivit respekterad och åttlydd, och följden har blivit att det råder brist på medel.

Tänk på de fattiga

Allt överdåd i våra liv borde avlägsnas, eftersom den tid under vilken vi kan arbeta är kort. Överallt omkring oss ser vi lidande och nöd. Familjer behöver mat och små barn skriker efter bröd. De fattigas hem saknar nödvändiga möbler och sängkläder. Många bor i ruckel som är nästan helt utan bekvämligheter. De fattigas rop stiger upp till himmelen. Gud ser och Gud hör. Men många förhärligar sig själva. Medan deras medmänniskor är fattiga och hungriga och lider brist på mat, offerar de stora summor på dyrbar mat och äter mer än de behöver. Vilken räkenskap skall inte människor en gång vara tvungna att avlägga för sitt själviska bruk av Guds pengar. De som inte frågar efter de föreskrifter Gud har gett ifråga om de fattiga, kommer att inse att de inte bara har bedragit sina medmänniskor utan att de genom att bedra dem har bedragit Gud och har förskingrat det han anförtrott dem.

Allt tillhör Gud

Allt det goda som människor åtnjuter har de fått del av på grund av Guds barmhärtighet. Han är en stor och frikostig givare. Hans kärlek ligger öppen för alla i det sätt på vilket han så frikostigt försörjer människor. Han har gett oss en beredsetid under vilken vi skall forma våra karaktärer för boningarna därovan. Och när han ber oss om att avskilja en del av våra ägodelar för honom är det inte för att han behöver någonting.

Herren skapade varje träd i Edens lustgård så att dess frukt var behaglig för ögat och god att äta och han bjöd Adam och Eva att frikostigt njuta av hans gåvor. Men han gjorde ett undantag. Av kunskapens träd på gott och ont skulle de inte få äta. Detta träd hade Gud reserverat som en ständig påminnelse om att han var alltings ägare. Därigenom gav han dem tillfälle att visa sin tro och förtröstan på honom ”genom en fullkomlig lydnad för hans krav.

Så är det med Guds anspråk på oss. Han lägger sina skatter i människornas händer, men han begär att de i trohet skall lägga undan en tiondel för hans verk. Han

begär att denna del skall läggas in i hans förrådshus. De skall ge honom den som något som hör honom till. Den är helig och den skall användas för helgade syften, för att underhålla dem som förkunnar frälsningens budskap i alla delar av världen. Han gör anspråk på denna del för att medel skall flyta in i hans förrådshus och för att sanningens ljus skall föras ut till dem som är nära och till dem som är långt borta. Genom att troget lyda detta krav erkänner vi att allt tillhör Gud.

Och har inte Herren rätt att kräva detta- av oss? Gav han oss inte sin enfödde Son därför att han älskade oss och ville rädda oss från döden? Och skall inte vår tacksamhets offer flyta in i hans förrådshus för att medel skall kunna ges ut därifrån för att utbreda hans rike på jorden.

När nu Gud äger allt det som vi har, skulle då inte vår tacksamhet till honom komma oss att ge frivilliga gåvor och tackoffer och på det sättet erkänna hans äganderätt till kropp, själ, ande och ägodelar. Om Guds plan förverkligades, skulle det nu strömma medel in i hans förrådshus, och ett överflöd av medel skulle göra det möjligt för våra förkunnare att tränga in på nya fält, och arbetare skulle kunna förena sig med predikanterna för att höja sanningens fana på jordens mörka platser.

Utan ursäkt

Det är en plan av himmelskt ursprung att människor skall ge Herren tillbaka det som tillhör honom. 'Denna plan har framställts så tydligt, att människor inte har någon ursäkt för att missförstå eller försumma de plikter och ansvar som Gud har lagt på dem. De som påstår att de inte kan betrakta detta som sin plikt, uppenbarar för det himmelska universum, för församlingen och för världen att de inte vill inse detta tydligt uttalade krav. De menar att de genom att följa Herrens plan kommer att mista en del av sin egendom. I sina egenkära, giriga sinnen vill de själva behålla allt, både kapital och räntor till egen fördel.

Gud lägger sin hand på allt det som människor äger och säger: Jag är ägaren till världsalltet och allt detta goda är mitt. Den tionde ni har hållit tillbaka, har jag reserverat till underhåll för mina tjänare i deras arbete med att förkunna evangelium för dem som bor i jordens mörka regioner och som inte förstår min lag. När ni använder mina reservfonder för att tillfredsställa era egna önskemål, har ni berövat människor det ljus som jag hade gjort förberedelse för att de skulle kunna få ta emot. Ni har haft till fän; att

visa lojalitet mot mig, men ni har inte gjort detta. Ni har rövat ifrån mig, ni har stulit ur mina reservfonder. ”Förbannelse har drabbat eder.”

Ett nytt tillfälle

Herren är barmhärtig och nådig och till dem som har gjort detta onda ger han ett nytt tillfälle. ”Vänden om till mig, så vill jag vända om till eder, säger Herren Sebaot. Nu frågen I: ’Varutinnan skola vi vända om?’” (Mal. 3:7.) De har låtit sina medel flyta genom själviskhetens och självförhärligandets kanaler, som om deras ägodelar tillhörde dem själva och inte var lånta skatter. Deras förvända samveten har blivit så förhårdade och omöjliga att påverka att de inte inser den stora synd som de har begått när de stängt vägen i sådan utsträckning att sanningens sak inte har kunnat vinna framgång.

Människor, dödliga människor, använder till egen fördel de gåvor som Gud har reserverat för församlingens förkunnande för att sprida det glada budskapet om en Frälsares kärlek till förlorade människor. Trots detta och trots att de genom sin själviskhet har blockerat vägen frågar de: ”På vad sätt har vi rövat från dig?” Gud svarar: ”Jo, i fråga om tionden och offergården. Förbannelse har drabbat eder, men ändå röven I från mig, så många I ären.” Hela världen ansluter sig till detta rövande från Gud. Med de pengar som han har lånat dem, ger människorna sig ut i .utsvävningar, förlustelser, festande och skändligt leverne. Men Gud säger: ”Jag skall komma till eder för att hålla dom.” (Mal. 3:8,9,5.) Hela världen skall få göra räkenskap på den stora dagen och var och en skall bli dömd efter sina gärningar.

Välsignelsen

Gud har lovat att välsigna dem som lyder hans befallningar. ”Fören full tionde till förrådshuset, så att i mitt hus finnes mat, och pröven så, hurudan jag sedan bliver, säger Herren Sebaot. Förvisso skall jag då öppna himmelens fönster över eder och utgjuta över eder riklig välsignelse. Och jag skall näpsa gräshopporna för eder, så att de icke mer fördärva eder frukt på marken; ej heller skola edra vinträd mer slå fel på fältet, säger Herren Sebaot. Och alla folk skola prisa eder sälla, ty edert land skall då vara ljuvligt, säger Herren Sebaot.” (Mal. 3: 10-12.)

Hur vågar människor försumma en så klar plikt när de har dessa ljusets och sanningens ord framför sig? Hur vågar de visa olydnad mot Gud, när lydnad för hans

anspråk betyder välsignelse både i timliga och andliga ting, medan olydnad betyder Guds förbannelse. Satan är fördärvaren. Gud kan inte välsigna dem som vägrar att vara trofasta förvaltare. Allt han kan göra är att tillåta Satan att fullborda sitt förstörelseverk. Vi ser hur hemsökelse av alla slag och alla svårighetsgrader kommer över jorden, och varför? Herrens återhållande makt utövas inte. Världen har ringaktat Guds ord. De lever som om det inte fanns någon Gud. Liksom människorna på Noas tid vägrar de att ägna Gud någon som helst tanke. Ogudaktigheten härskar i skrämmande utsträckning och jorden är mogen för skörd.

De som klagat

”I haven talat hårda ord mot mig, säger Herren. Nu frågen I: ’Vad hava vi då med varandra talat mot dig?’ I haven sagt: ’Det är fåfängt att tjäna Gud. Eller vad vinning hava vi därav att vi hålla, vad han bjudit oss hålla, och därav att vi gå i sorgdräkt inför Herren Sebaot?’

Nej, de fräcka vilja vi nu prisa sälla; ty de som göra, vad ogudaktigt är, bliva upprättade, de gå fria, huru de än fresta Gud.” (Mal. 3: 13-15) Det är de som undanhåller Gud hans eget som kommer med dessa klagomål. Herren ber dem att pröva honom genom att komma med sin tionde till hans förrådshus och se i vilken utsträckning han vill utgjuta över dem sin välsignelse. Men de hyser uppror i sina hjärtan och klagat på Gud och samtidigt rövar de ifrån honom och förskingrar hans ägodelar. När deras synd framläggs för dem säger de: Jag har haft motgångar, mina skördar har varit små, men de ogudaktiga har fått välstånd, det lönar sig inte att följa Herrens föreskrifter.

Men Gud vill inte att någon skall vandra under klagomål inför honom. De som på detta sätt klagat på Gud har dragit olycka över sig själva. De har rövat från Gud, och hans sak har hämmats på grund av att de pengar som skulle ha flutit in i hans förrådskammare har använts för själviska ändamål. De har visat sin olydnad mot Gud genom att underlåta att genomföra den plan som han har visat dem. När Gud gav dem framgång och de blev ombedda att ge honom hans del skakade de på huvudet och kunde inte inse att det var deras plikt. De stängde sitt förstånds ögon så att de inte skulle kunna se. De behöll Herrens pengar och hindrade det verk som enligt hans avsikt skulle ha blivit utfört. Gud blev inte ärad genom det sätt på vilket man använde hans anförtrodda ägodelar. Därför lät han förbannelsen falla över dem och tillät ödelägga ren att förstöra

deras frukt och bringa olycka över dem.

De som fruktar Herren

I Mal. 3:16 framställs en annorlunda grupp av människor. De kommer tillsammans inte för att kritisera Gud, utan för att tala om hans härlighet och berätta om hans välgärningar. De har varit trogna i att utföra sina plikter. De har gett Herren det som tillhör honom. De frambär sitt vittnesmål som åstadkommer sång och glädje hos himmelens änglar. De klagar inte på Gud. Det hörs inte någon klagan eller någon kritik från dem som vandrar i ljuset och som med trohet och noggrannhet utför sin plikt. De talar ord som uppmuntrar och ger hopp och tro. De som klagat är de som tjänar sig själva och inte ger Gud det som hör honom till.

”Men därunder hava också de som frukta Herren talat med varandra; och Herren har aktat på dem och hört dem, och en minnesbok har blivit skriven inför hans ansikte till åminnelse av dessa som frukta Herren och tänka på hans namn. Och dessa, säger Herren Sebaot, skall jag hava såsom min egendom på den dag, då jag utför mitt verk; och jag skall skona dem, såsom en fader skonar sin son, som tjänar honom. Och I skolen då åter få se vilken skillnad det är mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som icke tjänar honom.” (Mal. 3: 16-18.)

Lönen för helhjärtad frikostighet är att sinne och hjärta leds in i närmare gemenskap med Anden.

Den som har haft svårigheter och kommit i skuld bör inte ta Herrens del för att avveckla sina skulder till medmänniskorna. Han bör tänka på att i dessa transaktioner ställs han på prov och att han bedrar givaren när han behåller Herrens del och använder den för sig själv. Han står i skuld inför Gud för allt det som han har, men han blir dubbelt skyldig när han för att betala sina skulder till människor använder de medel som Herren reserverat för sig själv. ”Otrohet mot Gud” kom, mer att skrivas vid hans namn i himmelens böcker. Han har en räkning att göra upp med Gud, därför att han använder Herrens medel för att tillfredsställa sig själv. Och den brist på principer som visar sig i hans oriktiga användande av Herrens pengar kommer att visa sig i hur han behandlar andra saker. Det kommer att visa sig i allt som har samband med hans eget arbete. Den som rövar från Gud utvecklar karaktärsdrag som kommer att avskära honom från möjligheten att bli medlem av Guds familj därovan.

När någon använder rikedom på ett själviskt sätt visar det att han är otrogen mot Gud, och det gör den som förvaltar medlen olämplig för det högre förtroendet i himmelen. Överallt finns det kanaler genom vilka välgörenhet kan strömma. Det uppstår ständigt behov, och missionsuppgifterna blir ham I Iii made av brist på medel. Dessa missionsföretag kan inte vidmakthållas med mindre Guds folk vaknar upp inför sakernas verkliga läge. Vänta inte till dess att du skall dö med att upprätta ditt testamente, utan använd dina medel medan du ännu lever.

Kapitel 4

Kristus i hela Bibeln

Kristi, den korsfäste Frälsarens, makt att ge evigt liv, bör framställas för människorna. Vi bör visa dem att det i Gamla testamentet finns en lika verklig och klar framställning av evangelium i förebilder, som Nya testamentet ger en framställning av evangelium i dess fullt utvecklade kraft. Det Nya testamentet framhåller inte någon ny religion och det Gamla testamentet framställer inte en religion som skall avlösas av det Nya testamentets. Det Nya testamentet är bara en vidareutveckling och ett förverkligande av det Gamla testamentet. Abel trodde på Kristus och blev lika säkert frälst genom hans kraft som Petrus och Paulus blev det. Enok var en Kristi representant i lika hög grad som den älskade lärjungen Johannes. Enok vandrade med Gud och man fann honom inte mera, eftersom Gud tog honom bort. Budskapet om Kristi andra ankomst anförtroddes honom. ”Om dessa var det ock, som Enok, den sjunde från Adam, profeterade och sade: ’Se, Herren kommer med sina mångtusen heliga för att hålla dom över alla och bestraffa alla ogudaktiga för alla de ogudaktiga gärningar, som de hava övat, och för alla de förmättna ord, som de i sin syndiga ogudaktighet hava talat mot honom.’” (Jud. v. 14, 15.) Det budskap som Enok förkunnade och att han rycktes upp till himmelen blev ett övertygande bevis för alla som levde på hans tid. Dessa händelser var ett argument som Metusela och Noa kunde använda för att med kraft visa att de rättfärdiga kunde bli förvandlade.

Den Gud som vandrade med Enok var vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus. Han var världens ljus på den tiden, precis som han är det nu. De som levde på den tiden saknade inte lärare som kunde undervisa dem om livets väg, eftersom Noa och Enok var Kristi efterföljare. Tredje Moseboken innehåller evangelium i förebilder. Det krävs obetingad lydnad nu som då. Hur viktigt är det inte att vi förstår det?

Någon frågar: Vilken är då orsaken till slöhetstillståndet i församlingen? Svaret är: Vi tillåter våra tankar att ledas bort från Ordet. Om Guds ord blev mat för själen och om det behandlades med aktning och vördnad skulle det inte vara nödvändigt med de många och upprepade budskap som frambärs. Bibelns enkla förklaring skulle tas emot och efterlevas. (Band 6, sid. 392, 393, 1900.)

Kapitel 5

Vår inställning till de civila myndigheterna

Några av våra bröder har sagt och skrivit mycket som tolkas som ett uttryck för motstånd mot myndigheter och lagar. Det är fel att på detta sätt göra oss till föremål för missförstånd. Det är inte förståndigt att ständigt söka finna fel med vad som görs av tjänstemän och myndigheter. Det är inte vår uppgift att angripa enskilda eller institutioner. Vi bör visa stor försiktighet så att vi inte blir kända som en grupp som ställer sig i opposition till de borgerliga myndigheterna. Det är sant att vi för en aggressiv kamp, men våra vapen måste vara sådana som finns i ett tydligt ”så säger Herren”. Vår uppgift är att bereda ett folk att bestå på Guds stora dag. Vi bör inte styra in på sidovägar som väcker strid eller motstånd hos dem som inte är av vår tro.

Vi bör inte arbeta på ett sätt som kan ge intryck av att vi samtycker till förräderi. I våra skrifter och i vårt tal bör vi undvika varje uttryck som, när det citeras lösryckt ur sitt sammanhang, skulle kunna missförstås på ett sådant sätt att det förefaller att stå i strid med lag och ordning. Vi bör omsorgsfullt överväga allt så att vi inte kommer att bli betraktade som människor som uppeggjar till bristande lojalitet mot landet och dess lagar. Det krävs inte av oss att vi skall trotsa myndigheterna. Det kommer en tid då vi på grund av att vi hävdar Bibelns sanning kommer att bli behandlade som förrädare, men låt oss inte påskynda den tiden genom oförståndiga handlingar som väcker fiendskap och strid.

Den tid skall komma då obetänksamma uttryck av negativ karaktär, som vårdslöst har framkastats eller skrivits av våra bröder, kommer att användas av våra fiender för att fördöma oss. Det kommer inte att användas enbart för att fördöma dem som framkastat dessa uttalanden, utan kommer att riktas mot hela adventistsamfundet. Våra anklagare kommer att säga att den och den dagen sade en av våra ledande män så eller så mot de lagar som myndigheterna stiftat. Många kommer att bli förvånade över hur många saker som har antecknats och bevarats, vilket kommer att ge stöd åt våra anklagares argument. Många kommer att bli överraskade över att ’höra hur deras egna ord har blivit förvrängda på ett sätt som de inte alls hade avsett att de skulle uppfattas. Våra arbetare bör därför vara försiktiga och varsamma vid alla tillfällen och under alla omständigheter. De bör vara på sin vakt så att de inte genom oövertänkta uttalanden

tvingar fram en förföljelsetid före den stora kris som skall pröva människornas sinnen.

Ju mindre vi riktar direkta anklagelser mot myndigheter och makthavare, dess större arbete kommer vi att kunna utföra både i Amerika och i andra länder. Främmande nationer kommer att följa Förenta Staternas exempel. Även om Amerika går i spetsen kommer samma kris ändå att drabba vårt folk i alla delar av världen.

Det är vår uppgift att upphöja Guds lag och göra den ärad. Sanningen i Guds heliga ord skall klart framställas. Vi skall framhålla Bibeln som en livsregel. I all anspråkslöshet och med finkänslighet och i Guds kärlek skall vi framhålla för människorna att Herren Gud är himmelens och jordens Skapare, och att den sjunde dagen är Herrens sabbat.

I Herrens namn skall vi gå framåt. Vi skall höja hans fana och framhålla hans ord. När myndigheterna vägrar oss att göra detta, när de förbjuder oss att förkunna Guds bud och Jesu tro, blir det nödvändigt för oss att säga med apostlarna: ”Om det är rätt inför Gud, att vi hörsamma eder mer än Gud, därom mån I själva döma; vi för vår del kunna icke underlåta att tala, vad vi hava sett och hört.” (Apg. 4: 19, 20.)

Sanningen måste framhållas i den helige Andes kraft. Detta är det enda som kan göra våra ord verkningsfulla. Endast genom Andens kraft kan vi vinna seger och vidmakthålla den. Den mänskliga förmedlaren måste drivas av Gud, Ande. Våra arbetare måste bli bevarade av Guds kraft genom en frälsande tro. De måste ha gudomlig visdom, så att ingenting blir sagt som kan komma människor att stänga vår väg. Genom att inpränta andlig sanning skall vi bereda ett folk som i ödmjukhet och fruktan skall kunna göra skäl för sin tro inför de högsta myndigheterna i världen.

Det är nödvändigt att vi framställer sanningen i all dess enkelhet och att vi förkunnar en praktisk gudsdyrkan. Detta skall vi göra i Kristi anda. När vi visar en sådan anda, kommer den att utöva det bästa inflytandet på våra egna sinnen och kommer också att bli överbevisande inför andra. Ge Herren tillfälle att arbeta genom sina trogna redskap. Tro inte att du kan lägga planer för framtiden. Låt Gud bli erkänd som den som står vid rodret vid varje tillfälle och under alla förhållanden. Han skall arbeta med lämpliga medel och han skall uppehålla, föröka och uppbygga sitt eget folk.

Med helgad iver

Herrens tjänare bör ha en helgad iver, en iver som fullständigt står under Guds herravälde. Stormiga tider kan snabbt komma över oss, och vi bör inte på egen hand företa oss något som påskyndar dem. Sådana svårigheter kommer att uppstå att alla som vill tillhöra Gud och endast honom kommer att ställa sig på hans sida. Innan vi har blivit prövade och luttrade i prövningens ugn kommer vi inte att känna oss själva, och det är inte riktigt av oss att bedöma andras karaktärer och beteende, och döma dem som hittills inte fått ljus över den tredje ängelns budskap.

Om vi vill att människor skall bli övertygade om att den sanning som vi tror på, helgar själen och förvandlar karaktären, får vi inte ständigt angripa dem med våldsamma anklagelser. På det sättet tvingar vi dem endast till att dra slutsatsen att den lära som vi bekänner oss till, inte kan vara den kristna läran, eftersom den inte gör oss vänliga, hövliga och hänsynsfulla. Kristendom visar sig inte i häftiga anklagelser och fördömanden. Många av oss står i fara att söka utöva ett dominerande inflytande över andra och visa hårdhet mot våra medmänniskor. Det finns risk för att de som fått sig ett ansvar anförtrott bara kommer att erkänna en makt, en icke helgad viljas makt. Några har utövat denna makt hänsynslöst och har orsakat stora problem för dem som Herren använder. En av de största förbannelserna i denna värld - och den visar sig överallt, både i våra församlingar och i samhället - är maktlystnad. Människor blir helt upptagna av att försäkra sig om makt och popularitet. Denna anda har gjort sig bred också bland sabbatsfirare till vår sorg och skam. Men andlig framgång kommer endast till den som har lärt sig saktmod och ödmjukhet i Kristi skola.

Vi bör komma ihåg att världen kommer att döma oss efter vad vi ser ut att vara. De som söker representera Kristus måste vara på sin vakt så att de inte ger uttryck för motstridande karaktärsdrag. Innan vi kommer ända fram till fronten bör vi se till att den helige Ande blir utgjuten över oss från höjden. När det inträffar kommer vi att förkunna ett bestämt budskap, men det kommer att vara av betydligt mindre dömande karaktär än det som några har förkunnat. Och alla som tror kommer att arbeta långt ivrigare för att våra motståndare skall bli frälsta. Låt frågan om dom över myndigheter och statsmakter helt bli lagd i Guds hand. Låt oss som trofasta väktare i saktmod och kärlek försvara sanningens principer sådana som de uppenbaras i Jesus.

Ödmjukhet är en dyrbar dygd som gör oss villiga att lida i stillhet, villiga att

uthärda prövningar. Saktmodet ger tålamod och gör allt för att vi skall kunna vara lyckliga under alla förhållanden. De saktmodiga väcker alltid tacksamhet och skapar sina egna glädjesånger och sjunger och spelar i hjärtat inför Gud. De är villiga att Uthärda besvikelser och orätt utan att ge igen. Saktmod är inte att vara tyst och dyster. Ett vresigt sinnelag är saktmodets motsats, eftersom det endast sårar och orsakar andra smärta och inte heller åstadkommer någon egen glädje. (Band 3, sid. 335, 1873.)

Jag såg att det är vår plikt att under alla förhållanden lyda vårt lands lagar, med mindre de står i motsats till de högre lagar som Gud talade med hörbar röst från Sinai och därefter skrev på sten med sitt eget finger. ”Jag skall lägga mina-lagar i deras sinnen, och i deras hjärtan skall jag skriva dem, och jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk.” (Hebr. 8: 10.)

Den som har Guds lag skriven i sitt hjärta kommer att lyda Gud mer än människor, och hellre visa olydnad mot alla människor än att på allra minsta sätt avvika från Guds bud. Guds folk, som undervisas av den inspirerade sanningen och som blivit ledda av ett gott samvete att leva efter vart Guds ord, kommer att betrakta hans lag som är skriven i deras hjärtan som den enda auktoritet som de kan erkänna och samtycka till att lyda. Den gudomliga lagens visdom och auktoritet står över allt. (Band 1, sid. 361, 1863.)

Kapitel 6

Församlingen och förkunnarämbetet

Det är hög tid att medlemmarna i våra församlingar gör mer direkta ansträngningar för att underhålla de män som förkunnar nådens sista budskap för världen. Medlemmarna i församlingarna måste genom att visa praktisk gudsfruktan ge kraft åt det varningsbudskap som Guds budbärare förkunnar för världen. Utvecklingen i världen väcker ängslan hos tänkande människor. Om de som känner sanningen ville leva efter Bibelns principer och visa att de har blivit helgade genom sanningen och att de är efterföljare till den saktmodige och ödmjuke Frälsaren, kommer de att utöva ett inflytande som vinner människor för Kristus.

Allt som inte utgör en aktiv, övertygande tjänst för Mästaren, kommer att ge vår trosbekännelse en falsk klang. Bara den kristendom som visar sig i hängivet, praktiskt arbete kan göra intryck på dem som är döda i överträdelse och synder. Kristna som ber, som är ödmjuka och som tror, sådana som i handling visar att deras främsta önskan är att förmedla kunskap om den frälsande sanning som skall ställa alla människor på prov, kommer att insamla en rik skörd för Mästaren.

En levandegjord evangelisk verksamhet

Vi behöver avbryta enformigheten i vårt kristna arbete. Vi har en uppgift att utföra i världen, men vi visar inte tillräcklig aktivitet och iver. Om vi visade större allvar skulle människor bli överbevisade om sanningen i vårt budskap. Ljumheten och enformigheten i vår tjänst för Gud verkar frånstötande på många i de högre klasserna, som behöver få se en djup, allvarlig och helgad iver. En lagbunden kristendom räcker inte till i denna tid. Vi kan utföra alla de yttre handlingarna i gudstjänsten, och ändå vara lika utblottade på den helige Andes livgivande inflytande som Gilboas berg saknade regn och dag. Vi behöver allesammans andliga skurar och vi behöver också de klara strålarna från rättfärdighetens sol för att våra hjärtan skall bli uppmjukade och stilla. Vi måste alltid stå fasta som klippan ifråga om våra principer. De bibliska principerna måste förkunnas och framhållas genom en helgad tillämpning.

De som är i Guds tjänst måste vara fulla av liv och övertygelse i arbetet för att

vinna människor. Tänk på att det kommer att finnas sådana som skall gå förlorade, om vi som Guds redskap inte arbetar med en fasthet som aldrig sviktar eller ger upp i modlöshet. Nådens tron måste vara vårt ständiga stöd.

Det finns ingen ursäkt för att församlingarna är så likgiltiga och svaga. ”Så vänden då åter till edert fäste, I fångar, som nu haven ett hopp.” (Sak. 9:12.) Det finns kraft för oss i Kristus. Han är vår förespråkare hos Fadern. Han sänder ut sina sändebud till varje del av sitt rike för att meddela sitt folk sin vilja. Han vandrar mitt ibland sina församlingar. Han vill helga, upplyfta och förädla sina efterföljare. Inflytandet från dem som i sanning tror på honom kommer att vara en livets lukt till liv i världen. Han håller stjärnorna i sin högra hand och det är hans avsikt att genom dem låta sitt ljus lysa för världen. På det sättet vill han bereda sitt folk till en högre tjänst i församlingen däruppe. Han har lagt en stor uppgift på oss. Låt oss utföra den med noggrannhet och bestämdhet. Låt oss i våra liv visa vad sanningen har gjort för oss.

”Han som går omkring bland de sju gyllene ljusstakarna.” (Upp. 2:1.) Dessa ord visar Kristi förhållande till församlingarna. Över hela jordens längd och bredd vandrar han mitt ibland sina församlingar. Med spant intresse ger han akt på dem för att se om de andligt sett är i ett sådant tillstånd att de kan befrämja hans rike. Kristus är närvarande överallt där församlingen kommer tillsammans. Han känner var och en som är knuten till hans tjänst. Han känner dem vilkas hjärtan han kan fylla med helig olja så att de skall kunna dela med sig av den till andra. De som med trohet befrämjar Kristi verk här i världen, de som i ord och gärning är en avbild av Guds väsen och fullbordar Guds avsikt med dem, är mycket dyrbara i hans ögon. Kristus finner behag i dem på samma sätt som man finner behag i en välskött trädgård och doften från de blommor man har planterat.

Så kunde det ha varit

Det har kostat självförnekelse, självupppoffring, oböjlig energi och mycken bön för att bygga upp våra olika missionsföretag till den nivå där de nu står. Det är risk för att några av dem 50m nu kommer in på handlingens skådeplats skall låta sig nöja med att vara ineffektiva i känslan av att det nu inte längre finns behov av så stor självförnekelse och flit, sådant hårt och otrevligt arbete som ledarna för detta budskap fick uppleva, att tiderna har förändrats och att det, eftersom det nu finns större tillgångar i Guds verk, inte är nödvändigt för dem att utsätta sig för sådana prövande

omständigheter som många blev tvungna att möta under budskapets första förkunnande.

Men om man i nuvarande stadium i vårt verk visade samma flit och självuppoftning som i begynnelsestadiet skulle det uträttas hundra gånger så mycket som fallet är idag.

Om verksamheten skall fortgå på samma höga aktionsnivå som då arbetet började, får det inte förekomma någon begränsning av de moraliska resurserna. Det måste ständigt finnas tillgång på moralisk kraft. Om de som nu kommer in i arbetet känner att de kan slå av på sina ansträngningar, att det inte är så noga med självförnekelse och strängt hushållande med pengar såväl som med tid, kommer arbetet att gå tillbaka. Arbetarna i denna tid måste äga samma grad av gudsfruktan, energi och ihärdighet som ledarna visade.

Verksamheten har utvidgats så att den nu sträcker sig över ett stort område och antalet av de troende har ökat. Ändå föreligger det en stor brist, eftersom ett mycket större arbete skulle ha kunnat utföras, om samma missionsanda hade lagts i dagen som vid tidigare tillfällen. Utan denna anda kommer arbetarna bara att skada och vanära Guds sak. Arbetet går i själva verket tillbaka i stället för att gå framåt, såsom det var Guds avsikt att det skulle göra. Vi får inte jämföra antalet och omfånget av vår verksamhet nu med vad det var i början. Vi bör däremot begrunda vad som kunde ha blivit uträttat om varje enskild arbetare hade helgat sig åt Gud till kropp, själ och ande såsom han borde ha gjort. . . .

Såsom aldrig tidigare skulle vi bedja inte bara om att arbetare skall sändas ut till det stora skördefältet, utan att vi skall få en klar uppfattning av sanningen, så att när sanningens budbärare skall komma vi skall ta emot budskapet och respektera budbäraren.

Predikanterna och affärsangelägenheter. Evangelii förkunnare skulle hålla sina ämbeten fria från allt av sekulär eller politisk karaktär och ägna all sin tid och begåvning åt sin kristna verksamhet. (Band 7, sid. 252, 1902.)

Att för längre tid placera en predikant på en och samma plats genom att ge honom överinseende över affärsangelägenheter som har samband med församlingens arbete är inte befruktande för hans andlighet. Att göra så är inte i överensstämmelse med den

bibliska plan som vi finner skisserad i Apostlagärningarnas sjätte kapitel. Studera denna plan, ty den är godkänd av Gud. Följ ordet! (Band 7, sid. 252, 1902.)

Den som förkunnar livets ord får inte tillha att för många bördor läggs på honom. Han måste ta tid till att studera Bibeln och att pröva sig själv. Om han grundligt rannsakar sitt eget hjärta och överlämnar sig h Herren, skall han få ett bättre grepp om Guds fördolda ting. (Band 7, sid. 252, 1902.)

Våra predikanter bör lära sig att hålla sig borta från affärer och ekonomiska angelägenheter. Gång på gång har jag blivit undervisad om att detta inte är predikanternas arbete. De får inte belastas med affärs detaljer, inte ens när det gäller verksamheten i städerna, utan de skall vara beredda att besöka platser där intresset har väckts för budskapet och framförallt vara på plats vid våra lägermöten. När dessa möten hålls bör våra arbetare inte tro att de måste vara kvar i städerna för att sköta affärsangelägenheter i samband med olika verksamhetsområden i staden. Inte heller skall de skynda sig att komma iväg från lägermötena för att kunna utföra sådant arbete. De som har ledningen i våra konferenser bör välja ut affärsbegåvade män som kan ta sig an de finansiella detaljerna i stadsverksamheten. Om det inte finns sådana, måste man göra något för att lära upp män till att bära sådana bördor. (Band 7, sid. 252, 253, 1902.)

I stället för att välja det arbete som är behagligast för oss och underlåta att göra ett eller annat som våra bröder menar vi borde göra, skall vi fråga: "Herre, vad vill du att jag skall göra?" I stället för att utstaka den väg som vår naturliga benägenhet vill få oss att följa, bör vi bedja: "Visa mig, Herre, din väg och led mig på en jämn stig." (Ps. 27: 11.) (Band 7, sid. 252,1902.)

Kapitel 7

Hemmissionsarbetet

Det sannfärdiga vittnet vänder sig till församlingen i Efesus och säger: ”Jag har det emot dig, att du har övergivit din första kärlek. Betänk då, varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid. Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring.” (Upp. 2: 4,5.)

Till att börja med hade församlingen i Efesus utmärkt sig för en barnslig enkelhet och iver. En levande, allvarlig, hjärtlig kärlek till Kristus hade kommit till uttryck. De troende gladdes i Guds kärlek, eftersom Kristus fanns i deras hjärtan genom sin inneboende närvaro. De gav uttryck för tacksamhet till Gud och deras tacksamma sinnelag stod i samklang med den himmelska familjens tacksägelse.

Världen visste om dem att de hade varit tillsammans med Jesus. Syndiga, botfärdiga människor som hade fått förlåtelse och som blivit renade och helgade, infördes i gemenskapen med Gud genom hans Son. De troende sökte med allvar efter att ta emot varje Guds ord och lyda det. De var fyllda av kärlek till Återlösaren och de hade som sitt högsta mål att vinna människor för honom. De tänkte sig aldrig att de skulle behålla Kristi nåds dyrbara skatter för sig själva. De kände betydelsen av sitt kall och drivna av budskapet om ”frid på jorden bland människor till vilka han har behag”, brann de av längtan efter att förkunna det glada budskapet till jordens yttersta gränser.

Församlingens medlemmar var ett i avsikt och handling. Kärlek till Kristus var den gyllene kedja som knöt dem samman. De följdes åt att lära känna Herren mera och allt mera fullkomligt, och ljus, glädje och frid visade sig i deras liv. De besökte faderlösa och änkor i deras svårigheter och bevarade sig obefläckade av världen. Att underlåta att göra så, skulle enligt deras uppfattning ha varit att handla i motsats till deras bekännelse och ett förnekande av deras Återlösare.

I varje stad gick arbetet framåt. Människor blev omvända och de i sin tur kände att de måste berätta för andra om den ovärderliga skatten. De unnade sig ingen vila förrän de strålar som hade upplyst deras eget sinne lyste också på andra. Stora skaror av

otroende människor lärde känna underlaget för det kristna hoppet. Varma, inspirerade, personliga vädjanden gjordes till de syndbetungade och vilsefarna, till de utstötta och till sådana som visserligen bekände sig till sanningen, men som älskade nöjen mer än de älskade Gud.

Men efter en tid började de troendes iver, deras kärlek till Gud och till varandra att avta. Kyla smög sig in i församlingen. Det uppstod tvister, och många ögon vändes bort från att betrakta Jesus som deras tros begynnare och fullkomnare. De skaror som kunde ha blivit överbevisade och omvända om de troende hade levat efter sanningen, blev inte varnade. Det var då som det sannfärdiga vittnet sände budskapet till församlingen i Efesus. Den brist de visade på intresse för människors frälsning var ett tecken på att de hade förlorat sin första kärlek, eftersom ingen kan älska Gud av hela sitt hjärta och hela sitt sinne och av hela sin själ och sin kraft, utan att älska dem som Kristus har dött för. Gud uppmanar dem att omvända sig och på nytt göra sina första gärningar. I motsatt fall skulle ljusstaken bli flyttad från sin plats.

Lärdomar från församlingen i Efesus

Har inte den erfarenhet som blev församlingens i Efesus återupprepats i församlingen i denna generation? Hur använder församlingen i vår tid den kunskap som den har fått om Guds sanning? Då dess medlemmar 'först såg Guds outsägliga barmhärtighet mot den fallna mänskligheten kunde de inte hålla sig tysta. De var fulla av iver efter att samarbeta med Gud och att med andra dela de välsignelser som de själva hade fått ta emot. De växte i nåd och i kunskapen om Herren Jesus Kristus. Hur är förhållandet idag?

Bröder och systrar, ni som så länge har påstått att ni tror på sanningen, jag vill rikta denna fråga till var och en av er: Har ert handlingssätt varit i överensstämmelse med det ljus, de förmåner och de tillfällen som ni har tagit emot från himmelen? Detta är en allvarlig fråga. Rättfärdighetens sol har gått upp över församlingen och det ,är församlingens plikt att lysa. Det är varje enskild människas förmån att göra framsteg. De som är förenade med Kristus utvecklas i nåd och i kunskap om Guds Son intill dess att de vuxit upp till "Kristi fullhets åldersmått". Om alla som påstår att de tror på sanningen, hade gjort det mesta möjliga av sitt ansvar och sina tillfällen att lära och uträtta något, skulle de ha blivit starka i Kristus. Vad de än sysslar med, vare sig de är bönder, hantverkare, lärare eller förkunnare skulle de ha blivit duktiga arbetare för den

himmelske Mästaren om de hade helgar sig helt åt Gud.

Men vad gör församlingen för att kunna bli betecknad som ”Guds medarbetare”? (1 Kor. 3:9.) Var ser vi en börda för människors frälsning? Var ser vi församlingens medlemmar upptagna av religiösa angelägenheter i det att de överlämnar der egna jager åt Guds vilja? Var ser vi kristna som känner det som sitt ansvar att göra församlingen rik på framgång, göra den till ett klarvaket, ljusförmedlande folk? Var finner vi dem som inte är småsnåla när det gäller att utföra sin kärleksgärning för Mästaren? ”Ja, av den vedermöda” som vår Återlösares ”själ har utstått, skall han se frukt och så bliva mättad.” Men hur är det med dem som bekänner sig vara hans efterföljare? Kommer de att bli tillfredsställda när de ser frukten av sitt arbete?

Hur kommer det sig att det finns så föga tro, så litet av andlig kraft? Varför är det så få som tar oket på sig och bär Kristi börda? Varför måste människor övertalas att ta itu med sitt arbete för Kristus? Varför är det så få som kan avslöja återlösningens hemligheter? Vad är anledningen till att den rättfärdighet Kristus tilldelar inte lyser som ett ljus för världen genom dem som bekänner sig vara hans efterföljare?

Overksamhetens resultat

När människor använder sina krafter såsom Gud avsett, växer deras duglighet, deras begåvning utvecklas och de får en himmelsk visdom när de söker att rädda de förlorade. Men hur kan medlemmarna i församlingen vänta sig att kunna få ,den himmelska skatten, när de är likgiltiga och försummar sitt ,ansvar att dela med sig av den till andra? När de som bekänner sig vara kristna inte har någon börda för att upplysa dem som vandrar i mörker, och när de inte längre meddelar nåd och kunskap till andra, sviktar deras kunskap och de uppskattar inte längre den rika gåvan från himmelen. Och när de inte ’själva sätter värde på den, inser de inte heller nödvändigheten av att förmedla den till andra.

Vi ser stora församlingar samlade på olika platser. Deras medlemmar har tillägnat sig kunskap om sanningen, och många låter sig nöja med att lyssna till livets ord, utan att söka att förmedla ljuset till andra. De känner föga ansvar för verkets framgång, och mycket litet intresse för människors frälsning. De är fulla av iver i timliga angelägenheter, men de för inte in sin religion i sitt arbete. De säger: ”Religion är religion och affärer är affärer.” De menar att allting har sin rätta plats, men de säger:

”Låt dem vara åtskilda.”

På grund av försummade tillfällen och missbrukade förmåner växer medlemmarna i dessa församlingar inte ”i nåd och i kunskap om vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus”. (2 Petr. 3:18.) Därför är de svaga i tron, har så liten kunskap och är erfarenhetsmässigt alltjämt barn. De är inte rotade och grundade i sanningen. Fortsätter de på detta sätt, kommer de många förförelserna under de sista dagarna utan tvivel att bedra dem, eftersom de kommer att sakna en andlig klarsyn för att kunna skilja mellan sanning och villfarelse.

Gud har gett sina tjänare uppdraget att förkunna sanningens budskap. Detta skall församlingen ta emot och på varje möjligt sätt förmedla till andra. De skall uppfånga de första ljusstrålarna och föra dem vidare. Här ligger vår stora synd. Vi ligger många år efter. Predikanterna har sökt efter den dolda skatten, de har öppnat skrinet och låtit sanningens pärla stråla, men församlingens medlemmar har inte en hundradel av det Gud väntar av dem. Vad annat kan vi vänta än en utarmning av det religiösa livet, när folket hör predikan efter predikan och inte lever efter den undervisning de får. Om vi inte använder oss av de förmågor Gud har gett oss, kommer de att tillbakabildas. Men mer än så. När församlingarna lämnas åt överksamhet ser Satan till att de blir sysselsatta. Han ockuperar området och sysselsätter medlemmarna i sådan verksamhet som absorberar deras krafter, förstör deras andlighet och kommer dem att falla såsom en barlast på församlingen.

Det finns några bland oss som, om de tog sig tid till att begrunda det, skulle komma att betrakta sin överksamhet som ett syndfullt försummande av deras av Gud givna förmågor. Bröder och systrar, er Återlösare och alla de heliga änglarna sörjer över era hjärtans hårdhet. Kristus gav sitt liv för att frälsa människor och ändå gör ni som har känt hans kärlek så liten ansträngning för att förkunna hans nåds välsignelser för dem som han har dött för. En sådan likgiltighet och pliktförsummelse förvånar änglarna. I domen måste ni möta de människor som ni har försummat. På den stora dagen kommer ni att döma er själva som skyldiga och fördömda. Må Herren leda er till att vända om nu. Måtte han förlåta sitt folk att de har försummat att utföra den uppgift som han hade lagt på dem att utföra i hans vingård.

”Betänk då, varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid. Varom icke, så skall jag komma över dig och skall

flytta din ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring.” (Upp. 2:5.)

Hur få är det inte som är medvetna om den tid då Gud kallar dem. Hur få de är, till och med bland dem som bekänner sig tro på sanningen ’för denna tid, som förstår tidens tecken och vet vad vi kommer att få uppleva före avslutningen. Vi lever idag under gudomlig barmhärtighet, men hur länge kommer Guds änglar att fortsätta att hålla vindarna tillbaka för att de inte skall blåsa?

Hur få är det inte i våra församlingar som verkligen är ödmjuka, hängivna, gudfruktiga Kristi tjänare trots att Gud har varit så ousägligt nådig mot oss. Hur få de är som i sina hjärtan är fulla av tacksamhet och lovsång, därför att de har fått kallelsen och äran av att få utföra en uppgift i Guds verk och få del med Kristus i hans lidanden.

En stor del av dem som idag utgör våra församlingar är döda i överträdelser och synder. De kommer och går precis som en dörr på sina gångjärn. Under årtal har de med självtilfredsställelse lyssnat till de högtidligaste och mest hjärtgripande sanningar, men de har inte använt sig av dem. Därför blir de mindre och mindre mottagliga för sanningens dyrbara skatter. De gripande vittnesmålen med tillrättavisning och varning vacker dem inte ull omvändelse. De härligaste toner som kommer från Gud genom människor - rättfärdiggörelse genom tro och Kristi rättfärdighet - finner inte hos dem något gensvar av kärlek och tacksamhet. Den himmelske Köpmannen lägger de dyrbaraste av trons och kärlekens klenoder fram för dem, och trots att han inbjuder dem att köpa av honom guld som är luttrat i eld och vita kläder att ikläda sig och dessutom ögonsalva för att de skall kunna se, förhärdar de sina hjärtan mot honom och underlåter att byta ut sin ljumhet mot kärlek och iver. Om de fortsätter i detta tillstånd kommer Gud att förkasta dem. De gör sig själva olämpliga att vara medlemmar i hans familj.

Själavinnandet, det högsta målet

Vi får inte känna det så att evangeliets verk skulle vila i huvudsak på predikanterna. Gud har gett åt var och en ett arbete att utföra i samband med uppbyggandet av hans rike. Var och en som bekänner Kristi namn måste bli en uppriktig oegennyttig arbetare som är beredd att försvara rättfärdighetens principer. Var och en bör ta aktiv del i arbetet att befrämja Guds sak. Vilken vår kallelse än är, har vi som kristna ett verk att utföra för att göra Kristus känd för världen. Vi skall vara missionärer och ha som vårt högsta mål att vinna människor för Kristus.

Gud har anförtrott sin församling uppgiften att sprida ljuset och förkunna budskapet om hans kärlek. Vårt arbete är inte att fördöma, inte att nedsätta, utan att arbeta tillsammans med Kristus. Vi måste övertala människorna att låta förlika sig med Gud. Vi måste uppmuntra människor, dra dem till oss och därigenom vinna dem för Frälsaren. Om detta inte är vårt intresse om vi undanhåller Gud hjärtats och livets tjänst, rövar vi inflytande, tid, pengar och möda från honom. När vi underlåter att vara till nytta för våra medmänniskor, berövar vi Gud den ära som skulle bli hans genom att människor blir omvända.

Börja med de närmaste

Några som länge har bekänt sig vara kristna och ändå inte har känt något ansvar för människor som håller på att gå förlorade inom deras egna hems väggar, menar kanske att de har en uppgift att utföra i främmande länder. Men var finns beviset för att de är lämpliga för en sådan gärning? På vilket sätt har de lagt i dagen att de har en börda för människors frälsning? Dessa människor behöver först bli undervisade och lära sig disciplin hemma, Sann tro och kärlek kommer att skapa en allvarlig önskan hos dem om att rädda människor i deras när måste omgivning. De kommer att sätta in varje andlig förmåga för att arbeta tillsammans med Kristus och lära av hans saktmod och ödmjukhet. Om Gud då skulle önska att de reste till främmande länder skulle de vara beredda att göra det.

De som vill arbeta för Gud bör börja hemma i sin egen familj, i sitt eget grannskap, bland sina egna vänner. Där kan de finna ett passande missionsfält, Detta hemmissionsarbete är ett prov som uppenbarar deras förmåga eller brist på förmåga att tjäna på ett mer vidsträckt fält.

Filippus och Natanaels exempel

Filippus och Natanael ger exempel på sant hemmissionsarbete. Filippus hade mött Jesus och var överbevisad om att han var Messias. I sin glädje ville han att också hans vänner skulle få kännedom om denna glada nyhet, Han ville att Natanael skulle få del av den sanning som hade blivit honom själv till så stor tröst, Sann nåd i hjärtat kommer alltid att bli uppenbar därför att den inte kan hållas dold, Filippus gick för att söka efter Natanael och då han kallade på honom svarade Natanael från den plats där

han höll bön under fikonsträdet. Natanael hade inte haft förmånen att lyssna till Jesu ord, men han kände sig dragen till honom i anden. Han längtade efter ljus och höll just i detta ögonblick på att allvarligt be om det. Med glädje utbrast Filippus: ”Den som Moses har skrivit om i lagen och som profeterna hava skrivit om, honom hava vi funnit, Jesus Josefs son . från Nasaret.” (Joh 1:45.) På Filippus inbjudan sökte Natanel efter Frälsaren. Han fann honom, och i sin glädje tog han itu med uppgiften att vinna människor för Kristus.

”Ett av de, mest effektiva sätten på vilka ljuset kan spridas är, genom privat, personlig ansträngning. I hemmets krets i det närmaste grannskapet eller vid den sjukes läger kan du på ett stillsamt sätt läsa Bibeln och tala ett ord om Jesus och sanningen. På det sättet kan du så ut en dyrbar säd som kommer att spira och bära frukt.

Familjen ett missionsfält

Vårt arbete för Kristus skall bör vara helt annorlunda än den har varit tidigare. Deras väl kräver långt mera arbete än man tidigare har ägnat dem. Inget missionsfält är viktigare än detta. Genom råd och exempel bör föräldrarna lära sina barn at arbeta för de oomvända. Barnen bör uppforstras till att vise medkänsla med de gamla och sjuka och att söka lindra de fattiges och nödställdas lidanden. De bör läras att flitigt ägna sig åt missionsarbete och från deras tidigaste år bör man lära dem självförnektelse och offervillighet för andras bästa och för befrämjandet av Kristi sak, så att de skal kunna bli Guds medarbetare.

Men om de någon gång skal lära sig at göra verkligt missionsarbete för andra, måste de först lära sig att arbeta på det sättet i hemmet, for dem som har en naturlig rätt till deras kärleksfulle omsorger. Varje barn bör läras att bära sin personliga del av arbetet i hemmet. Man bör aldrig skämmas över att använda sina händer för att lätta bördorna i hemmet, man bör aldrig tveka att gå ärenden. När de på det sättet Hr något att göra, kommer de inte att gå in på försummelsens och syndens vägar. Hur många timmar har inte slösats bort av barn och ungdomar när de kunnat använda dem till att ta ansvar på sina starka unga skuldror, ansvar som någon måste bära och därigenom visa sitt kärleksfulla intresse för far och mor. De bör också vänjas vid sanna principer ifåga om ett hälsoenligt levnadssätt och omsorgen om sina egna kroppar.

Tänk om föräldrar under bön och med omsorg ville ägna sig h sina barns eviga

väl. De bör fåga sig själva: I vilket avseende har vi varit vårdslösa? Har vi försummat detta allvarliga arbete? Har vi timtit våra barn att bli byte för Satans frestelser? Har vi inte en allvarlig räkning att göra upp med Gud därför att vi har tillåtit våra barn att använda sin begåvning, sin tid och sitt inflytande till att motarbeta sanningen, motarbeta Kristus? Har vi inte försummat vår plikt som föräldrar och därmed orsakat att antalet undersåtar i Satans rike har ökat?

Detta verksamhetsfält i hemmet har blivit skamligt försummat av många och det är på tiden att gudomliga hjälpkällor och medel tas i anspråk så att vi kan rätta till detta onda. Vilken ursäkt kan de som bekänner sig följa Kristus komma med för att de har försummat att uppfostra sina barn till att arbeta för honom? Guds avsikt med familjen på jorden är att den skall vara en avbild av familjen i himmelen. Kristna hem som är grundade och ledda i överensstämmelse med Guds plan hör till de mest effektiva medel som finns för utformandet även kristen karaktär och för befrämjandet av hans verk.

Om föräldrar önskar se andra förhållanden i sina familjer, måste de helt överlämna sig åt Gud och samarbeta med honom i det arbete som kan föra till att en förändring sker.

När våra hem blir vad de borde vara, kommer barnen inte att få tillåtelse att växa upp i lättja och likgiltighet inför Guds krav med hänsyn till de behövande runt omkring dem. Såsom Herrens arv kommer de att bli utbildade till att ta upp arbetet där de är. Från sådana hem kommer ett ljus att lysa, som skall ses av de okunniga och leda dem fram till all kunskaps källa. Ett inflytande kommer att utövas som kommer att bli en kraft för Gud och för hans sanning.

Fostra församlingen till missionsverksamhet

”Väktare, vad lider natten?” (Jes. 21: 11.) Kan de väktare som denna fråga ställs till ge basunen ett klart ljud? Agnar sig herdarna med omsorg h den hjord för vilken de skall avlägga räkenskap? Är Guds förkunnare ivriga att vinna människor? Är de medvetna om att de som står under deras vård är köpta med Kristi blod? Ett stort verk skall utföras i världen, och all möda måste ägnas åt dess förverkligande. Folket har fått för mycket av predikningar, men har de blivit undervisade om hur de skall arbeta för dem för vilka Kristus har dött? Har man utarbetat en arbetsmetod, och har den förklarats och framlagts för dem på ett sådant sätt att var och en har insett nödvändigheten av att ta

del i arbetet?

Det är uppenbart att alla de predikningar som har hållits inte har åstadkommit någon större grupp av självförnekande arbetare. Detta är något som måste framhållas, eftersom det för de allvarligaste konsekvenser med sig. Vår eviga välfärd står på spel. Församlingarna förtvinar på grund av att de inte har utnyttjat sina förutsättningar att föra ljuset vidare. Omsorgsfull undervisning skall ges som lärdomar direkt från Mästaren, så att alla kommer att praktiskt använda sitt ljus. De som har tillsyn över församlingarna bör välja dugliga medlemmar och ställa dem under ansvar och samtidigt ge dem undervisning om hur de bäst kan tjäna andra och bli till välsignelse för dem.

Varje medel bör tas i anspråk för att förmedla kunskap om sanningen till de tusenden som, om de bara ges tillfälle kommer att ge akt på bevisen och kommet att inse likheten mellan Kristus och hans folk. Våra missionsmöten bör utformas så att de undervisar folket om hur de skall göra missionsarbete. Gud väntar av sin församling att den skall undervisa sina medlemmar och utbilda dem till uppgiften att upplysa världen. Sådan undervisning bör ges att resultatet blir att hundratals träder fram, som är villiga att utnyttja alla sina värdefulla förutsättningar. När dessa förutsättningar sätts i verksamhet kommer människor att utvecklas så att de blir beredda att inneha ansvarsfulla och inflytelserika positioner och att hålla fast vid rena och ofördärvade principer. På det sättet kommer mycket gott att uträttas för Mästaren.

Sätt församlingens medlemmar i verksamhet

Många som äger verkliga förutsättningar håller på att "rosta" på grund av överksamhet, eftersom de inte vet hur de skall ta itu med missionsarbetet. Låt några som har goda förutsättningar för det ge anvisning på arbetsområden som dessa överksamma kan ägna sig ho Man bör på många platser upprätta små missioner, där medlemmarna kan lära sig att använda sina förutsättningar och på det sättet förbättra dem. Alla bör få en förståelse av vad man väntar av dem, och då kommer många som nu inte arbetar att bli trogna arbetare.

Liknelsen om punden bör förklaras för alla. Medlemmarna i församlingarna bör läras att förstå att de är världens ljus och att Herren väntar av dem att de alla efter sina förmågor skall upplysa andra och bli till välsignelse för dem. Vare sig de är rika eller fattiga, stora eller små kallar Gud dem till aktiv tjänst för honom. Han litar på

församlingen att den skall befrämja hans verk, och han väntar att de som bekänner sig vara hans efterföljare skall göra sin plikt som förnuftiga människor. Det föreligger ett stort behov av att var och en som har utbildning, att var och en som har disciplinerat sitt intellekt och att varje form av begåvning förs in i arbetet för att förkunna frälsningen för alla människor.

Förbise inte de små uppgifterna för att söka efter större. Du kanske kan lyckas med en mindre uppgift, men totalt misslyckas om du försöker en större uppgift och då drabbas av missmod. Sätt igång varhelst du ser att det finns ett arbete att utföra.

När du med all din kraft sätter igång med det som dina händer finner att göra, kommer du att utveckla dina förutsättningar och din lämplighet för större uppgifter. Orsaken till att så många blir utan resultat och vissnar bort är att de förbiser de dagliga tillfällena och försummar de små uppgifterna.

Det finns många sätt på vilka alla kan utföra personligt arbete för Gud. Några kan skriva ett brev till en vän långt borta eller de kan sända en tidning till någon som söker efter sanningen. Andra kan ge råd åt sådana som befinner sig i svårigheter. De som förstår att behandla sjuka kan bli till hjälp inom det arbetsområdet. Andra som har de nödvändiga förutsättningarna och utbildningen kan hålla bibelstudier och leda bibelstudiegrupper.

Man bör tänka ut de allra enklaste arbetsmetoderna och sätta församlingen i verksamhet. Om medlemmarna ville ansluta sig till sådana planer och med iver genomföra dem kommer de att skörda en rik belöning, eftersom de kommer att vinna en ljusare erfarenhet, deras förmåga kommer att förökas, och genom deras arbete kommer människor att vinnas för Gud.

De icke utbildade kan bli arbetare

Låt inte någon få intryck av att de inte kan ta del i Herrens verk därför att de inte har utbildning. Gud har ett arbete också för dig att utföra. Han har gett åt var och en hans uppgift. Du kan studera Bibeln för dig själv: ”När dina ord upplåtas, giva de ljus och skänka förstånd åt de enfaldiga.” (Ps. 119:130.) Du kan be för verksamheten. Bön som i tro sänds upp från ett uppriktigt hjärta kommer att bli hörd i himmelen. Och du skall arbeta i proportion till dina förutsättningar.

Vi utövar alla ett inflytande på gott eller ont. Om sinnet är helgat åt Guds tjänst och vigt åt arbetet för Kristus, kommer vårt inflytande att göra sitt för att församla med Kristus.

Hela himmelen är i verksamhet och Guds änglar väntar på att få samarbeta med alla som vill lägga planer för att förmedla det glada budskapet om frälsning till alla människor för vilka Kristus har dött. Änglar som gör tjänst för dessa som skall vinna frälsning säger till var och en av de sanna troende: ”Här finns ett arbete för dig att utföra.” ”Gån åstad och träden upp. . . och talen till folket alla det sanna livets ord.” (Apg. 5: 20) Om alla de som dessa ord riktas till följde denna uppmaning skulle Herren bereda vägen för dem och ge dem möjlighet att gå ut.

Sätt de överksamma i arbete

Människor förgås utan Kristus och de som bekänner sig vara Kristi lärjungar låter dem dö. Våra bröder har blivit anförtrodda gåvor och förutsättningar just för denna uppgift att vinna människor för Gud, men några har lagt sin begåvning i ett knyte och begravt den i jorden. Hur mycket liknar sådana sysslolösa människor den ängel som framställs som en som flyger fram uppe i himlarymden och förkunnar Guds bud och Jesu tro? Vad slags uppfordran skulle man kunna rikta till dessa sysslolösa för att väcka dem så att de tar itu med arbetet för Mästaren? Vad kan vi säga till den försoffade församlingsmedlemmen för att få honom att inse nödvändigheten av att gräva fram sitt pund ur jorden och sätta det i rörelse bland penningväxlarna? Det kommer inte att finnas några som går sysslolösa, inte några som är slöa och likgiltiga i det himmelska riket. Ack, att Gud måtte framställa denna sak i hela dess innebörd för de sovande församlingarna! Måtte Sion stå upp och iföra sig sin vackra dräkt! Ack att de ville lysa!

.

Det finns många ordinerade predikanter som ännu aldrig har utövat en herdes omsorg om Guds hjord. De har aldrig vakat över de människor för vilka de skall göra räkenskap. I stället för att utvecklas blir församlingen lämnad att bli en svag, beroende, ineffektiv kropp. Församlingens medlemmar som har uppfostrats till att sätta sin lit till predikanten, urättar mycket litet för Kristus. De bär ingen frukt utan växer, snarare till i egoism och bristande trohet. De sätter sitt hopp till predikanten och litar på att hans möda skall hålla deras svaga tro vid liv. Eftersom församlingsmedlemmarna inte har fatt

en riktig undervisning av dem som Gud har utsett till att vara tillsynsmän, finns det många lata tjänare som gömmer sina pund i jorden och ändå klagar över hur Herren behandlar dem. De väntar att man skall ta hand om dem som om de var sjuka barn.

Detta svaghetstillstånd kan inte fortsätta. Ett väl organiserat arbete måste utföras i församlingen så att medlemmarna förstår hur de skall förmedla sitt ljus till andra och därigenom verka sin egen tro och öka sin kunskap. När de ger åt andra det som de har mottagit från Gud kommer de att bli styrkta i tron. En verksam församling är en levande församling. Vi är uppbyggda som levande stenar och varje sten skall sända ut sitt ljus. Varje kristen liknas vid en dyrbar ädelsten som fångar upp Guds härlighet och låter den lysa ut ifrån dem.

Uppfattningen att predikanten skall bära alla bördor och göra allt arbete är helt felaktig. Överansträngd och nedbruten går han kanske i graven, medan han kunde ha levat om bördorna hade blivit fördelade såsom Herrens avsikt var. För att bördan skall kunna fördelas måste församlingen undervisas av sådana som kan lära arbetarna att följa Kristus och arbeta som han arbetade.

De unga som missionärer

Gå inte förbi de unga. Låt dem få del i arbetet och i ansvaret. Låt dem få veta att de har något att göra för att hjälpa andra och vara till välsignelse för dem. Till och med barnen bör läras att gå små ärenden och uträtta kärleks- och barmhärtighetsgärningar för dem som är mindre lyckligt lottade än de själva. De som har tillsyn över församlingarna bör tänka ut planer som kan få de unga att använda de förutsättningar som har anförtrotts dem. De äldre medlemmarna i församlingen bör söka utföra ett allvarligt medkännande arbete för barnen och ungdomen. Predikanterna bör använda allt sitt förstånd för att utarbeta planer som kan hjälpa de yngre medlemmarna i församlingen att arbeta tillsammans med dem i missionsarbetet. Men tro inte att ni kan väcka deras intresse bara genom att hålla en lång predikan vid missionsmötena. Lägga planer för ett tillvägagångssätt som kan väcka levande intresse. Ge alla något att göra. Lär de unga hur de skall utföra det som anförtros dem och låt dem från vecka till vecka komma med sina rapporter till missionsmötet och berätta om vad de har upplevt och vilken framgång de haft genom Kristi nåd. Om gudhängivna arbetare kom med sådana rapporter skulle missionsmötena inte bli tråkiga och tröttande. De skulle bli mycket intressanta och man skulle inte sakna lyssnare.

I varje församling bör medlemmarna läras att använda sin tid så att de kan vinna människor för Kristus. Hur skall det kunna sägas om församlingen: ”I ären världens ljus”, om inte församlingens medlemmar verkligen utstrålar ljus?

De som har tillsyn över Kristi hjord bör läras att inse sin plikt och sätta många i arbete.

Församlingarna måste vakna

Säregna och snabba förändringar kommer snart att äga rum och Guds folk måste utrustas med den helige Ande så att de kan möta vår tids kritiska förhållanden och så långt möjligt motarbeta de demoraliserande rörelserna i världen. Om församlingen inte sover och om Kristi efterföljare är vakna och beder kommer de att få ljus, så att de kan uppfatta och lägga märke till fiendens aktioner.

Slutet är nära. Gud uppfordrar församlingen till att sätta igång med de uppgifter som återstår att utföra. Guds medarbetare, ni har av Herren fått bemyndigande att föra andra med er in i riket. Ni skall vara Guds levande sändebud, ljuskanaler för världen, och runt omkring er finns himmelska änglar närvarande med uppdrag från Kristus att stödja, stärka och uppehålla er i arbetet för att vinna människor för Gud.

Jag vädjar till församlingarna i varje konferens: Visa tydligt att ni är avskilda från världen - ”i världen men icke av världen”. Låt de klara strålarna från rättfärdighetens sol lysa ut ifrån er, rena, helgade och obesmittade, och i tro bära ut ljuset på alla jordens vägar och stigar.

Församlingarna måste vakna upp innan det för alltid är för sent. Varje medlem måste ta itu med sitt personliga arbete och göra rättvisa åt det namn med vilket Herren har kallat honom. Låt sann tro och uppriktig gudsfruktan komma i stället för slöhet och otro. När vi i tro tar emot Kristus, kommer sanningen att väcka glädje i sinnet och tjänsten för Gud kommer inte att vara tråkig och ointressant. De sammankomster vid vilka ni berättar vad ni har kunnat uträtta för Gud och som nu är ointressanta och andefattiga, kommer att få liv genom den helige Ande. Ni kommer dagligen att vinna en rik erfarenhet när ni lever efter den kristendom som ni bekänner er till. Syndare kommer att bli omvända. De kommer att gripas av sanningens ord och säga med dem som hörde

Jesu undervisning: ”Yi hava i dag sett förunderliga ting.” (Luk.5:26.)

När medlemmarna ser vad som skulle kunna uträttas om församlingen förverkligade de uppgifter Gud har gett den, skulle de då fortsätta att sova eller skulle de vakna upp till insikt om den ära som bevisats dem genom Guds nådiga försyn? Vill de ta på sig alla de uppgifter de ärvt från sina föregångare, använda det ljus som nu lyser och inse nödvändigheten av att stå upp för att möta den nu brådskande kritiska situationen? Ack, att alla ville vakna upp och visa världen att deras tro är levande tro, att världen står inför en händelse av livsviktig betydelse, att Jesus snart skall komma igen! Låt människorna se att vi tror att vi står på gränsen till den eviga världen.

Uppbyggandet av Guds rike blir försenat eller påskyndat i förhållande till den otrohet eller trohet som de mänskliga förmedlarna visar. Verket hindras genom att vi försummar att samarbeta med Gudomen. Människorna kan bedja: ”Tillkomme ditt rike, ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.” Men om de inte omsätter denna bön i handling i sitt liv kommer deras böner att bli resultatlösa.

Men även om du kanske är svag, felande och syndig, erbjuder Herren dig gemenskap med honom. Han inbjuder dig att ta emot den gudomliga undervisningen. När du sluter dig till Kristus kan du göra Guds gärningar. Utan mig ”kunnen I intet göra”, sade Kristus. (Joh. 15:5.)

Genom profeten Jesaja har vi löftet: ”Din rätt skall då gå framför dig och Herrens härlighet följa dina spår.” (Jes.58:8.) Det är Kristi rättfärdighet som går framför oss, och det är Herrens härlighet som skall följa i våra spår. Överväg detta löfte, ni den levande Gudens församlingar, och tänk över hur er brist på tro, på andlighet och på gudomlig kraft hindrar Guds rike från att komma. Om ni ville gå ut och göra Kristi gärning skulle änglar från Gud öppna vägen för er och bereda hjärtan till att ta emot evangelium. Om varje enskild medlem var en levande missionär skulle budskapet för denna tid snabbt bli förkunnat i alla länder, för alla folkslag, stammar och språkområden. Det är den uppgiften som måste utföras innan Kristus kommer med makt och stor härlighet. Jag vill uppfordra församlingen att allvarligt bedja om att den skall förstå sitt ansvar. Är var och en av er en Guds medarbetare? Om inte, varför? När menar ni att ni skall utföra det arbete som himmelen har anförtrott er?

Kapitel 8

Hjälp för missionsfälten

Vår frälsnings begynnare kommer också att bli verkets fullbordare. När en sanning tas emot i hjärtat kommer den att bereda plats för ännu en sanning. Och varhelst man tar emot sanningen väcker den krafter till liv hos mottagaren och sätter honom i verksamhet. När våra församlingsmedlemmar i sanning älskar Guds ord kommer de att uppenbara de bästa och starkaste egenskaper. Och ju ädlare de är, desto mer kommer de att i anden tillägna sig barnets sinne och de kommer att tro på Guds ord mot all själviskhet.

En flod av ljus lyser från Guds ord och ett uppvaknande måste ske inför de försummade tillfällena. När alla med trohet ger Gud tillbaka det som hör honom till av tionde och offer gåvor, kommer vägen att öppnas för världen att få höra budskapet för denna tid. Om Guds folks hjärtan var fyllda av kärlek till Kristus, om varje församlingsmedlem var helt upp fylld av uppoffrandets anda och om alla visade ett uppriktigt allvar, skulle det inte finnas någon brist på medel till missionen, varken hemma eller utomlands. Våra hjälpkällor skulle bli mångfaldiga, tusentals dörrar till nyttigt arbete. skulle öppnas och vi skulle bli uppmanade att komma in genom dem. Om Guds syften hade förverkligats av hans folk att förkunna nådens budskap för världen, skulle Jesus redan ha kommit tillbaka till denna jord och de heliga skulle ha varit välkomnade in i Guds stad.

Om det någonsin 'har funnits en tid då offer skulle frambäras så är det nu. De som har pengar bör inse att tiden nu är inne att använda dem för Gud. Låt inte pengar bli uppslukade av ett fortsatt utbyggande av hjälpmedlen där verket redan är stabiliserat. Lägg inte byggnad till byggnad där redan många intressen är samlade. Använd medlen till att upprätta centra på nya fält. På det sättet kan vi vinna människor som vill göra sin del i det produktiva arbetet.

Tänk på våra missionärer i främmande länder. Några av dem kämpar för att åtminstone få ett fotfäste, de saknar t.o.m. de mest elementära hjälpmedlen. Bygg upp verksamheten på dessa behövande fält i stället för att foga nya hjälpmedel till de platser där de redan förekommer rikligt. Herren har talat om detta gång på gång. Hans

välsignelser kan inte följa hans folk när de ringaktar hans undervisning.

Ekonomi hemma

Praktisera sparsamhet i era hem. Av många omhuldade och tillbeds avgudar. Frigör er från avgudarna. Ge upp er självtillfredsställelse. Jag vädjar till er att inte låta era medel gå till att försköna era hem, era pengar är Guds och de kommer att krävas av er igen. Föräldrar, använd för Kristi saks skull inte era pengar för att tillfredsställa era barns nycker. Lär dem att inte falla för modenyckerna eller fika efter lyx för att vinna inflytande i världen. Kommer detta att hjälpa dem att vinna de människor för vilka Kristus har dött? Nej, det kommer att skapa avund, missunnsamhet och onda misstankar. Era barn kommer på det sättet att förledas till att tävla med världen i dess prakt och överdåd och att använda Herrens pengar till det som inte är nödvändigt för hälsa och lycka.

Fosträ inte era barn till att tro att er kärlek till dem måste visa sig genom att ni ger efter för deras stolthet, överdåd och lust att synas. Det är inte tid nu att söka finna olika sätt på vilka man kan förbruka pengar. Använd hellre er uppfinningsförmåga till att försöka spara. I stället för att tillfredsställa själviska benägenheter och ge ut pengar för sådant som förstör era andliga gåvor bör ni tänka över hur ni kan praktisera självförnekelse för att ha något att ge för att höja sanningens fana på nya arbetsfält. Förnuftet är en gåva. Använd det till att tänka över hur ni på bästa sätt skall kunna använda pengarna till att medverka till människors frälsning.

Undervisa barnen om att Gud ställer krav på allt de äger, ett krav som aldrig kan upphävas. Allt det de har, har de bara för att förvalta som ett prov på lydnad. Inspirera dem till iver efter att vinna stjärnor i kronan genom att leda många människor från synd till rättfärdighet. Pengar är en nödvändig tillgång. Slösa inte bort dem på människor som inte behöver dem. Det finns de som behöver era frivilliga gåvor. De som har, medel underlåter ofta att tänka på hur många det finns i världen som svälter och hungrar efter fysisk mat. De kanske säger: ”Jag kan ju inte mätta dem alla.” Men om du tillämpar Kristi undervisning om sparsamhet kan du mätta en. Det kan ske. kan vara så att du kan mätta många som hungrar efter fysisk mat. Och du kan också mätta deras själar med livets bröd. ”Samla tillhopa de överblivna styckena, så att intet förfäres.” (Joh. 6:12.) Dessa ord talades av honom som hade alla universums tillgångar till sitt förfogande. Även om hans undergörande kraft försåg tusentals människor med mat underlät han inte

att samtidigt ge en undervisning om sparsamhet.

Riktigt bruk av tid, krafter och pengar

Visa sparsamhet när det gäller att använda tiden. Den hör Herren till. Dina krafter är Herrens. Har du överdådiga vanor så lägg dem åt sidan! Om sådana vanor bli inrotade kommer de att ruinera dig för evigheten. Och vanor, såsom sparsamhet, flit och måttlighet kommer också här i tiden att betyda en bättre lott för dig och dina barn än ett rikt arv.

Vi är vandrare, pilgrimer och främlingar på jorden. Lit oss inte använda våra pengar för att tillfredsställa våra egna önsknings, som Gud vill att vi skall undertrycka. Lit oss hellre sätta ett riktigt exempel för vår omgivning. Låt oss på ett lämpligt sätt representera vår tro genom att begränsa våra behov. Församlingarna bör sluta sig samman och gemensamt verka såsom de som vandrar i sanningens fulla ljus i dessa sista dagar. Låt människor genom ditt inflytande få en förståelse av att Guds krav är heliga.

Om du genom Guds försyn har fått rikedom, så slå dig inte till ro med tanken att du inte behöver utföra något nyttigt arbete, att du har tillräckligt för att kunna äta och dricka och vara glad. Stå inte sysslös medan andra kämpar för att åstadkomma medel för att befrämja saken. Använd dina pengar i Herrens vingård. Om du gör mindre än din plikt med hänsyn till att ge hjälp åt dem som går förlorade så kom ihåg att din underlåtenhet drar på dig skuld.

Det är Gud som ger människorna förmåga att samla rikedom och han har gett dem denna gåva, inte som ett medel som de skall använda för att tillfredsställa sig själva utan som ett medel till att ge Gud tillbaka det som är hans eget. Med detta för ögonen är det inte någon synd att skaffa sig tillgångar. Man kan tjäna pengar genom att arbeta. Alla unga bör uppfostras till vanemässig arbetsamhet. Bibeln fördömer inte någon därför att han är rik, om han har skaffat sig rikedom på hederligt sätt. Det är den själviska kärleken till pengar som används på felaktigt sätt som är roten till allt ont. Materiella tillgångar kan visa sig vara en välsignelse om vi betraktar dem som något som tillhör Herren, om vi tar emot dem med tacksamhet och om vi med tacksamhet ger dem tillbaka till givaren.

Men vilket värde har väl ens en enorm rikedom om den investeras i dyrbara

bostäder eller samlas i bankvalven? Vad väger väl dessa i jämförelse med en enda människas frälsning, för vilken Guds Son har dött?

Till dem som har samlat rikedomar i de sista dagarna säger Herren: ”Eder rikedom multnar bort, och edra kläder frätas sönder av mal; edert guld och silver förrostar, och rosten därpå skall vara eder till ett vittnesbörd och skall såsom en eld förtära edert kött.” (Jak. 5: 2, 3,)

Herren bjuder oss: ”Säljen, vad I ägen, och given allmosor; skaffen eder penningpungar, som icke nötas ut, en outtömlig skatt i himmelen, dit ingen tjuv når och där mal icke fördärvar. Ty där eder skatt är, där komma ock edra hjärtan att vara. Haven edra länder omgjordade och edra lampor brinnande. Och varen I lika tjänare, som vänta på att deras herre skall bryta upp från bröllopet för att strax kunna öppna för honom, när han kommer och klappar. Saliga äro de tjänare, som deras herre finner vakande, när han kommer. Sannerligen säger jag eder: Han skall fästa upp sin klädnad och låta dem taga plats vid bordet och själv gå fram och betjäna dem. Och vare sig han kommer under den andra nattvåkten eller under den tredje och finner dem så göra - saliga äro de då. Men det förstån I väl, att om husbonden visste, vilken stund tjuven skulle komma, så tillstodde han icke, att någon bröt sig in i hans hus. Så varen ock I redo; ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma.” (Luk. 12: 33-40.)

Kapitel 9

Återlösningens anspråk

Tionde och offergåvor till Gud är ett erkännande av hans krav på oss, i kraft av skapelsen, och de är dessutom ett erkännande av hans krav i kraft av återlösningen. Eftersom all vår kraft kommer från Kristus skall dessa offer strömma tillbaka till Gud från oss. De skall ständigt påminna oss om återlösningens krav, det största av alla krav, det som inbegriper alla andra. Förståelsen av det offer som gjordes till vårt bästa skall vi alltid bevara i friskt minne och det bör ständigt utöva ett inflytande på våra tankar och planer. Kristus bör i sanning vara såsom en som är korsfäst ibland oss.

”Veten I då icke... att I icke ären edra egna? I ären ju köpta, och betalning är given.” (1 Kor. 6: 19, 20.) Vilket pris har inte betalats för oss. Betrakta korset och se det offer som är upphöjt på det. Se på dessa händer som är genomstungna av de grova spikarna. Se på hans fötter som spikats fast vid träet. Kristus bar våra synder i sin kropp. Detta lidande, dessa själskval är priset för din återlösning. Detta bjudande ord uttalades: ”Befria dem från att gå till evig förtappelse. Jag har återlöst dem.”

Uppskatta Guds kärlek

Vet du inte att han har älskat oss och gett sig själv för oss, för att vi i gengäld skulle överlämna oss åt honom? Varför skulle inte kärleken till Kristus komma till synes hos alla som tar emot honom i tro, lika påtagligt som hans kärlek har kommit till uttryck för oss som han har dött för?

Kristus har framställts som en som går ut för att leta och söka efter det får som var förlorat. Det är hans kärlek som omsluter oss och för oss tillbaka till fållan. Hans kärlek ger oss förmånen att sitta tillsammans med honom i de himmelska boningarna. När det välsignade ljuset lyser från rättfärdighetens sol in i våra hjärtan och vi vilar i frid och i glädje i Herren, låt oss då prisa Herren - prisa honom som är vår frälsning och vår Gud. Låt oss prisa honom inte bara med ord utan genom att viga allt det vi är och allt det vi har åt honom.

”Hur mycket är du skyldig min Herre?” Du kan inte räkna ut det. Allt det du har

är hans. Vill du hålla undan det från honom som han gör anspråk på? När han begär det kommer du då att själviskt behålla det som ditt eget? Vill du hålla det tillbaka och använda det för något annat syfte än för människors frälsning? Det är på det sättet som tusentals människor går förlorade. Hur kan vi på ett bättre sätt visa att vi sätter värde på Guds offer, på hans stora gåva till denna värld än genom att vi ger våra offer och gåvor med lov och tacksägelse, på grund av den stora kärlek med vilken han har älskat oss och dragit oss till sig?

Vänd era ansikten mot himmelen i bön till Gud och framställ er för honom såsom hans tjänare och allt det som ni har som någonting som hör honom till och säg: ”Herre, av ditt eget ger vi dig frivilligt.” När ni står framför Golgata kors och ser den evige Gudens Son korsfäst för er och ni erkänner denna oförlikneliga kärlek, denna säregna uppenbarelse av nåden, då må er allvarliga fråga vara: ”Herre, vad vill du att jag skall göra?” Han har sagt till er: ”Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat!” (Mark. 16: 15.) När ni ser människor i Guds rike som har blivit frälsta genom era gåvor och er tjänst kommer ni inte då att glädja er över att ni fick tillfälle att utföra detta arbete?

Om Kristi apostlar står det skrivet: ”De gingo ut och predikade allestädes. Och Herren verkade med dem och stadfäste ordet genom de tecken, som åtföljde det.” (Mark. 16:20.) Ännu väntar det himmelska universum på de kanaler genom vilka barmhärtighetens strömmar kan flyta ut till hela världen. Samma kraft som apostlarna hade står nu till förfogande för dem som vill utföra Guds tjänst.

Fienden vill förverkliga varje möjlig plan för att hindra att ljuset skall lysa på nya platser. Han vill inte att sanningen skall föras ut som ett brinnande bloss. Vill våra bröder samtycka till att han skall få framgång i sina planer att hindra verket?

Tiden rinner hastigt iväg

Tiden rinner snabbt in i evigheten. Vill någon nu undanhålla Gud det som strängt taget tillhör honom? Vill någon vägra honom det som man kan ge utan att tillskriva sig själv någon förtjänst, men ändå inte kan vägra utan allvarlig skada? Herren har tilldelat var och en sin uppgift och de heliga änglarna vill att vi skall utföra detta arbete. När ni vakar, beder och arbetar är dessa änglar beredda att samarbeta med er. När förståndet påverkas av den helige Ande kommer alla goda egenskaper att på ett harmoniskt sätt

inrätta sig efter den gudomliga viljan. Då kommer människorna att ge Gud det som tillhör honom. Och de kommer att säga: ”Allting kommer från dig och av ditt eget ger vi dig frivilligt.” Måtte Gud förlåta sitt folk att de inte har gjort detta.

Bröder och systrar, jag har sökt att framlägga saken för er såsom den är. Men försöket motsvarar inte på långt när verkligheten. Vill ni avslå min vädjan? Det är inte jag som vädjar till er. Det är Herren Jesus som gav sitt liv för världen. Jag har bara visat lydnad mot Guds vilja, mot hans krav. Vill ni använda tillfället till att ära Guds verk och visa respekt för de tjänare som han har sänt ut för att göra hans vilja genom att vägleda människor till himmelen?

”Besinnen detta: den som sår sparsamt, han skall ock skörda sparsamt; men den som sår rikligt, han skall ock skörda riklig välsignelse. Var och en give efter som han har känt sig manad i sitt hjärta, icke med olust eller av tvång, ty ’Gud älskar en glad givare’. Men Gud är mäktig att i överflödande mått låta all nåd komma eder till del, så att I alltid i allo haven allt till fyllest och i överflöd kunnen giva till allt gott verk, efter skriftens ord: ’Han utströr, han giver åt de fattiga, hans rättfärdighet förbliver evinnerligen.’ Och han som giver säningsmannen ’säd till att så och bröd till att äta’, han skall ock giva eder utsädet och låta det föröka sig och skall bereda växt åt eder rättfärdighets frukt. I skolen bliva så rika på allt, att I av gott hjärta kunnen giva allahanda gåvor, vilka, när de överlämnas genom oss, skola framkalla tacksägelse till Gud. Ty det understöd, som kommer till stånd genom denna eder tjänst, skall icke allenast avhjälpa de heligas brist, utan verka ännu långt mer genom att framkalla många tacksägelse till Gud. De skola nämligen, därför att I visen eder så väl hålla provet i fråga om detta understöd, komma att prisa Gud, för att I med så lydaktigt sinne bekänner eder till Kristi evangelium och av så gott hjärta visen dem och alla andra edert deltagande. De skola ock själva bedja för eder och längta efter eder för den Guds nåds skull, som i så översvinnligen rikt mått beskäres eder. Ja, Gud vare tack för hans utsägligt rika gåva.” (2 Kor. 9:6-15.)

De som i själviskhet håller sina medel tillbaka behöver inte bli förundrade om Guds hand förskingrar. Det som skulle ha blivit helgat till att befrämja Guds verk och hans sak, men som har hållits tillbaka kommer kanske att överlämnas till en likgiltig son som slösar bort alltsammans. En fin bäst, ett fåfängligt hjärtas stolthet, kan hittas död i stallet. Då och då kan en ko dö. Frukt eller annan gröda kan gå förlorad. Gud kan skingra de medel som han har lånat ut till sina förvaltare om de underlåter att använda

dem till hans ära. Jag såg att några kanske inte kommer att lida några sådana förluster som en påminnelse om deras försummelse av sina plikter, men deras ställning kan vara så mycket mera hopplös. (Band 2, sid. 661, 662, 1871.)

Kapitel 10

Arbete för församlingsmedlemmar

Gud har inte gett sina predikanter uppgiften att rätta till förhållandena i våra församlingar. Detta arbete har inte mer än utförts förrän det måste göras på nytt. Församlingsmedlemmar som man på detta sätt ser till och arbetar för blir religiösa veklingar. Om nio tiondelar av de ansträngningar som har gjorts för dem som känner sanningen skulle bli gjorda för dem som aldrig har hört sanningen, hur mycket större skulle då inte församlingen ha varit. Gud har hållit sina välsignelser tillbaka därför att hans folk inre har arbetat i överensstämmelse med hans anvisningar.

De som redan känner sanningen blir försvagade, när våra predikanter ägnar dem den tid och den begåvning som de i stället skulle ha använt för de oomvända. I många av våra församlingar i städerna talar predikanterna sabbat efter sabbat, och sabbat efter sabbat kommer församlingsmedlemmarna till Guds hus utan att ha något att berätta om välsignelser som de tagit emot på grund av att de delat sina välsignelser med andra. Under veckan har de inte arbetat för att förverkliga den undervisning de fått på sabbaten. Så länge församlingsmedlemmarna inte gör något som helst för att ge åt andra den hjälp som de själva har fått ta emot, måste resultatet bli stor andlig svaghet. Den bästa hjälp som vårt folk kan få är att lära sig att arbeta för Gud och att lita på honom och inte på predikanterna. De bör förena sig med hans här av arbetare som gör trofast tjänst för honom.

Det finns tillfällen då det är lämpligt för våra predikanter att på sabbaten i våra församlingar hålla korta predikningar fulla av Kristi liv och kärlek. Men församlingsmedlemmarna bör inre vänta sig en predikan varje sabbat.

Låt oss minnas att vi är främlingar och pilgrimer på jorden som söker efter ett bättre land, ett himmelskt. Låt oss arbeta med sådant allvar, med en sådan hängivenhet att syndare dras till Kristus. De som har slutit sig till Herren i en arbetsöverenskommelse har förbundit sig till att gemensamt med honom delta i det omfattande, storslagna arbetet för människors frälsning. Församlingsmedlemmarna bör utföra sin del i trohet under veckan, och på sabbaten skall de berätta om vad de upplevt. Då blir gudstjänsten mat i rätt tid och den kommer att ge nytt liv och ny kraft åt alla som

är närvarande. När Guds folk inser det stora behovet av att arbeta såsom Kristus arbetade för att människor skall bli omvända, kommer det som de har att berätta om under sabbatsgudstjänsten, att vara fullt av kraft. Med glädje kommer de att berätta om dyrbara upplevelser de haft i sitt arbete för andra.

Organiserade för tjänst

Våra predikanter skall inte använda sin tid för att arbeta för dem som redan har tagit emot sanningen. Med Kristi kärlek brinnande i sina hjärtan skall de gå ut för att vinna syndare för Frälsaren. Vid alla vatten skall de så sanningens säd. Plats efter plats skall besökas och den ena församlingen upprättas efter den andra. De som avgör sig för sanningen skall organiseras i församlingar och sedan skall predikanten gå vidare till andra fält som är lika viktiga.

Så snart en församling har organiserats skall predikanten sätta medlemmarna i verksamhet. De behöver lära sig hur de skall arbeta framgångsrikt. Predikanten bör lära medlemmarna hur de skall meddela andra den kunskap som de själva har fått ta emot. Samtidigt som den nyomvända måste lära sig att söka råd hos dem som har mer erfarenhet i arbetet, bör de också få lära sig att inte sätta predikanterna i Guds ställe. Predikanterna är bara människor, människor behäftade med svagheter. Kristus är den ende som vi kan se upp till för att få ledning. ”Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. . . full av nåd och sanning.” ”Av hans fullhet hava vi ju alla fått, ja, nåd utöver nåd.” (Joh. 1: 14, 16.)

Evangeliets kraft skall komma över de grupper som har organiserats och göra dem lämpliga för tjänst. Några av de omvända kommer att bli så fyllda av Guds kraft att de genast tar upp arbetet. De kommer att arbeta med sådan flit att de varken har tid eller lust till att beröva sina bröder deras kraft genom ovänlig kritik. Deras enda önskan kommer att vara att föra sanningen till nya fält.

Herren har visat mig vilket arbete som måste utföras i städerna. De troende i dessa städer kan arbeta för Gud i närheten av sina hem. De skall arbeta stilla och anspråkslöst och föra himmelens atmosfär med sig överallt dit de kommer. Om de själva håller sig i bakgrunden och alltid pekar på Kristus kommer man att lägga märke till kraften i deras inflytande. När en arbetare överlämnar sig utan förbehåll åt Herrens tjänst får han en upplevelse som gör det möjligt för honom att arbeta med större

framgång för Mästaren. Det inflytande som drog honom till Kristus hjälper honom att dra andra till Kristus. Arbetet som offentlig talare kanske aldrig läggs på honom, men han är ändå en Guds tjänare och hans arbete vittnar om att han är född av Gud.

Det är inte Herrens avsikt att den största delen av arbetet att så sanningens säd skall överlämnas till predikanterna. Människor som inte är kallade till predikoämbetet bör uppmuntras att arbeta för Mästaren så långt deras förmåga sträcker sig. Hundratals människor som nu går sysslolösa skulle utföra ett tillfredsställande arbete. Genom att föra sanningen in i hemmen, till sina vänner och grannar kan du göra ett stort arbete för Mästaren. Gud har inte anseende till personen. Han kommer att använda ödmjuka, gudhängivna kristna även om de inte har fått en så grundlig utbildning som vissa andra. Låt dessa ta upp arbetet för honom genom att arbeta från hem till hem. När de sitter där i hemmen kan de, om de är ödmjuka, försiktiga och gudfruktiga, göra mer för att tillgodose familjens verkliga behov än en ordinerad predikant kan göra.

Hur kommer det sig att de troende inte känner djupare och allvarligare bekymmer för dem som står utan Kristus? Varför kommer inte två eller tre tillsammans för att bedja om frälsning för en eller annan särskild person och därefter för ännu en? Organisera arbetsgrupper i våra församlingar. Låt olika medlemmar sluta sig samman i arbetsgrupper som människofiskare. Låt dem försöka att samla människor från världens fördärv in i Kristi kärleks frälsande renhet.

Upprättandet av små grupper som underlag för kristet arbete har framställts för mig av En som inte kan ta fel. Om församlingen har många medlemmar kan den indelas i små arbetsgrupper som arbetar inte bara för församlingsmedlemmarna utan för icke-troende. Om det på en plats bara finns två eller tre som känner sanningen, kan också de bilda en arbetsgrupp. De kan bevara sanningens enhet obruten och de kan komma tillsammans i kärlek och enighet och uppmuntra varandra till att gå ut, så att var och en vinner frimodighet och kraft genom de andras hjälp. Lär dem att visa kristet overseende och tålmod och att inte använda förhastade ord utan använda talets gåva till att bygga upp varandra i deras allra heligaste tro. De kan i kristlig kärlek arbeta för dem som finns utanför hjorden, och de bör glömma sig själva i sin möda för att hjälpa andra. När de arbetar och ber i Kristi namn kommer deras antal att ökas, eftersom Frälsaren säger: ”Om två av eder här på Jorden kommer överens att bedja om något, vad det vara må, så skall det beskännas dem av min Fader, som är i himmelen.” (Matt. 18:19.)

Jordens försummade platser

I ödmjuk förlitan på Gud bör familjer slå sig ner på försummade platser i hans vingård. Det behövs gudhängivna människor för att stå som fruktbarande rättfärdighetsterebinter på Jordens försummade platser. Som lön för sitt självuppoftande arbete för att utså sanningens säd kommer de att få inbärga en rik skörd. När de besöker den ena familjen efter den andra och studerar Bibeln med dem som befinner sig i andligt mörker, kommer mångas sinnen att bli påverkade. På fält där förhållandena är så föga tilltalande och så nedslående att många arbetare tvekar att resa dit kan de mest anmärkningsvärda förändringar till det bättre äga rum genom de ansträngningar som görs av självuppoftande lekmanaförkunnare. Dessa anspråkslösa arbetare kommer att utföra något, eftersom de gör tålmodiga, ihärdiga ansträngningar och inte litar på mänsklig kraft utan på Gud som visar dem sitt välbehag. Hur mycket gott uträttas inte av dessa arbetare vilket aldrig kommer att bli känt i den här världen.

Självunderhållande missionärer

Självunderhållande missionärer har ofta stor framgång. Från en liten och anspråkslös början blir deras verksamhet utvidgad efterhand som de går fram under Guds Andes ledning. Två eller tre bör börja evangelisk-verksamhet tillsammans. Den som leder arbetet ger dem kanske inte något löfte om ekonomiskt stöd, men låter dem ändå fortsätta att bedja, sjunga, undervisa och leva i sanningen. De kan börja med litteraturarbete och på det sättet föra in sanningen i många familjer. När de fortsätter i sitt arbete vinner de värdefull erfarenhet. Under känslan av sin hjälplöshet blir de ödmjuka, men Herren går framför dem och de vinner insteg och får hjälp, såväl bland rika som bland fattiga. Till och med dessa gudhängivna missionsarbetares fattigdom hjälper dem att få kontakt med folket. Under sitt arbete får de på många olika sätt hjälp av dem som tar emot den andliga mat de erbjuder. De förkunnar det budskap Gud ger dem och deras ansträngningar kröns med framgång. Många som aldrig skulle ha blivit vunna för Kristus om det inte hade varit för dessa anspråkslösa arbetares skull kommer att bli ledda till att ta emot sanningen. Gud kallar arbetare för att gå ut på de mognande skördefälten. Skall vi vänta därför att förrådshuset har blivit tomt och därför att det knappast finns något till att underhålla de arbetare som nu är ute på fältet? Gå ut i tro och Gud kommer att vara med dig. Löftet är: ”De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde; de komma åter med jubel och bära sina kärvar.” (Ps. 126:6.)

Ingenting är så uppmuntrande som framgång. Låt oss tillförsäkra oss den genom uthållig möda så kommer verket att gå framåt. Nya fält kommer att öppnas. Många människor kommer att förenas in i sanningens kunskap. Vad som behövs är ökad tro på Gud.

Vårt folk har fått stort ljus. Ändå har predikanterna använt en alltför stor del av sina krafter i församlingarna med att undervisa dem som borde vara lärare, upplysa dem som borde vara "världens ljus", vattna dem från vilka det skulle strömma ut levande vatten, göra dem rika som kunde vara gruvor med dyrbar sanning, återupprepa evangeliets inbjudan till dem som, spridda ut till jordens avlägsnaste trakter, skulle förkunna himmelens budskap för sådana som ännu inte hört det, mätta dem som på vägar och stigar borde förkunna: "Kommen, ty allt är nu redo."

De som fått syndens länkar brutna, de som har sökt Herren med förkrossat hjärta och som fått svar på sin brinnande bön om rättfärdighet är aldrig kalla eller likgiltiga. Deras hjärtan är fyllda av oegennyttig kärlek till syndare. De lägger av all världslig äregirighet, all egoism. Gemenskapen med Guds djupheter gör dem mer och mer lika Frälsaren. De gläder sig över hans seger. De blir fyllda med hans glädje. Dag efter dag växer de upp till fullmogna män och kvinnor i Kristus.

Kapitel 11

Arbetet i städerna

Oakland, Kalifornien 1.april 1874

Jag drömde att några av våra bröder sätt i sammanträde för att lägga planer för arbetet under denna säsong. De menade att det inte var så förståndigt att gå in i de stora städerna utan att man skulle börja verksamheten på mindre platser långt från städerna. Där skulle de komma att möta mindre motstånd från prästerskapet och kunde undvika stora utgifter. De menade att våra predikanter som var få, inte kunde sättas till att undervisa dem som eventuellt skulle komma att ansluta sig till sanningen i städerna och som, av hänsyn till det större motståndet de där skulle komma att möta, skulle behöva mer hjälp än församlingarna på små platser ute på landet. På det sättet skulle resultatet även evangelisk verksamhet i städerna till stor del gå förlorad.

Vidare menade man att det på grund av våra begränsade medel och som följd av de många förändringarna genom in- och utflyttning som man kunde vänta i en församling i en storstad skulle bli svårt att upprätta en församling som kunde förstärka vår sak. Min man uppmuntrade bröderna att utan dröjsmål lägga mer omfattande planer i våra stora städer och göra en omfattande och grundlig insats som bättre skulle motsvara innehållet i vårt budskap. En förkunnare berättade några detaljer från sin erfarenhet i städerna och dessa gick ut på att verksamheten nästan hade misslyckats. Däremot kunde han vittna om bättre framgång på små platser.

En med värdighet och auktoritet, En som är närvarande vid alla våra rådsmöten lyssnade med djupaste intresse till varje ord. Han talade med noga övervägda ord och med fullkomlig tillförsikt. ”Hela världen”, sade han, ”är Guds stora vingård. Städerna och samhällen utgör en del av denna vingård. Dessa måste bli bearbetade. Satan kommer att försöka att störa våra arbetare och göra dem modlösa för att hindra dem att förkunna ljuset och varningens budskap på de mer framträdande såväl som på de mer avskilda platserna. Desperata ansträngningar kommer att göras för att vända människornas sinnen från sanning till lögn. Anglar från himmelen får bemyndigande att samarbeta med Guds utvalda sändebud på jorden. Predikanter bör uppmuntras att hålla oryggligt fast vid tron och hoppet såsom Kristus, deras levande ledare gjorde. De måste

vara ödmjuka och förkrossade i hjärtat inför Gud.”

Mer vittomfattande planer nödvändiga

Det är Guds avsikt att hans dyrbara ord och dess varnande och uppmuntrande budskap skall komma dem till del som vandrar i mörker och inte känner vår tro. Det skall förkunnas för alla och kommer för dem att bli ett bevis på om de vill höra eller vägrar att höra. Tro inte att ansvaret för att överbevisa och omvända lyssnarna vilar på er. Det är bara Guds kraft som kan påverka människohjärtan. Ni skall förkunna livets ord så att alla kan få tillfälle att ta emot sanningen om de vill. Om de vänder sig bort från sanningen, som är av himmelskt ursprung, kommer det att betyda deras fördömelse.

Vi får inte gömma sanningen ute i jordens avkrokar. Den måste göras känd. Den måste lysa i våra stora städer. Under sin verksamhet tog Kristus sin plats vid sjöstranden och på de stora allfartsvägarna där han kunde träffa människor från alla delar av världen. Han sände ut det sanna ljuset. Han sådde evangeliets säd. Han befriade sanningen från dess besmittelse med villfarelse och framställde den i dess ursprungliga enkelhet och klarhet så att människorna kunde fatta den.

Den himmelske budbäraren som var med oss sade: ”Förlora aldrig ur sikte det faktum att ni förkunnar ett världsomspännande budskap. Det skall förkunnas i alla städer och i alla samhällen. Det skall förkunnas på vägarna och stigarna. Ni får inte göra förkunnelsen av budskapet lokalbundet.” I liknelsen om såningsmannen gav Kristus oss en illustration av sin egen och sina tjänares verksamhet. Utsädet föll i all slags jordmån. Några korn föll i dålig jord, men såningsmannen upphörde inte därför med sitt arbete. Ni skall så sanningens säd på varje plats. Framhåll Guds ord varhelst ni kan få tillfälle. Så vid alla vatten. Kanske ni inte genast ser resultat av ert arbete, men bli därför inte nedslagna. Framhåll de ord som Kristus ger er. Följ hans plan i arbetet. Gå fram överallt på samma sätt som han gjorde i sin tjänst på jorden.

Världens Återlösare hade många åhörare men få efterföljare. Noa predikade i 120 år till människorna före floden, men ändå var det få som värdesatte denna dyrbara beredsetid. Med undantag av Noa och hans familj fanns det inte en enda som räknades med bland de troende som gick in i arken. Av alla jordens inbyggare var det bara åtta människor som tog emot budskapet. Men detta budskap fördömde världen. Ljuset gavs för att de skulle kunna tro. Att de förkastade ljuset blev deras undergång. Vårt budskap

till världen kommer att bli en livets lukt till liv för alla som tar emot det och en dödens lukt till död för alla dem som förkastar det.

Den himmelske budbäraren vände sig till en av dem som var närvarande och sade: ”Din syn på verket för denna tid är alltför inskränkt. Ditt ljus får inte begränsas inom en liten krets, det får inte bli dolt under en kruka eller under en säng. Det skall sättas i en ljusstake så att det kan lysa för alla dem som är i Guds hus - världen. Du måste få en vidare syn på verket än du nu har.”

Kapitel 12

Familjeandakten

Om det någonsin har funnits en tid då varje hem skulle vara ett bönehus så är det nu. Vantro och skepticism råder. Sedefördärv strömmar genom själens livskanaler och uppror mot Gud bryter fram. De moraliska krafterna som blir förslavade av synden står under Satans tyranni. Själen har gjorts till mål för hans frestelser och om inte en eller annan mäktig arm räcks ut till räddning går människan dit ärkerebellen leder henne.

Ändå finns det i denna tid med dess fruktansvärda faror några som bekänner sig vara kristna men som inte håller familjeandakt. De ärar inte Gud i hemmet. De lär inte sina barn att älska och frukta honom. Många har avlägsnat sig så långt från Gud att de känner sig fördömda när de kommer i hans närhet. De kan inte ”med frimodighet gå fram till nådens tron” eller ”fria ifrån vrede... upplyfta heliga händer.” (Hebr.4:16; 1 Tim.2:8.) De har inte någon levande förbindelse med Gud. De har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft.

Uppfattningen att bönen inte skulle ha någon särskild betydelse är ett av de effektivaste bedrägerier som Satan har kommit med för att fördärva människor. Bön är gemenskap med Gud, källan till all visdom, källan till all kraft och frid och lycka. Jesus bad till Fadern under ”starkt rop och tårar”. Paulus förmanar de troende till att bedja oavslåtligen under alla förhållanden och låta sina önskningar komma fram inför Gud under åkallan med bön och tacksägelse. ”Bedjen för varandra”, säger Jakob. ”Mycket förmår en rättfärdig mans bön, när den bedes med kraft.” (Hebr. 5:7; Jak. 5:16.)

Genom uppriktig, allvarlig bön kan föräldrar bygga ett skyddsvärn omkring sina barn. De kan bedja i full förvissning om att Gud skall vara med dem och att heliga änglar skall beskydda dem och deras barn mot Satans fruktansvärda makt.

I varje familj bör det finnas en bestämd tid för morgon och kvällsandakt. Hur lämpligt är det inte för föräldrar att samla barnen omkring sig före frukosten för att tacka den himmelske Fadern för hans beskydd under natten och för att bedja om hans hjälp och ledning och vakande omsorg under dagen. Hur lämpligt är det inte också för föräldrar att när kvällen kommer ännu en gång samla barnen inför Guds ansikte och

tacka honom för välsignelser under dagen som gått.

Fadern, och i hans frånvaro modern, bör leda andakten. Till denna bör de välja ett skriftställe som intresserar eller är lätt att förstå. Andaktsstunden bör vara kort. Om man läser ett långt kapitel och håller en lång bön blir andakten tröttande och man känner lättnad när den äntligen tar slut. Gud blir vanärad när man gör andaktsstunden torr och tråkig eller när den görs så långvarig och så föga intressant att barnen blir uttråkade.

Gör andakten intressant

Föräldrar, gör andaktsstunden mycket intressant. Det finns inte någon anledning till att den stunden inte skulle vara dagens trevligaste och mest glädjefyllda stund. Om ni vill ägna förberedelsen för andakten någon liten omtanke skulle det göra det lättare för er att göra den intressant och nyttig. Låt andaktens form variera från tid till tid. Man kan ställa frågor om de verser i Bibeln som har blivit lästa och några få allvarliga, lämpliga kommentarer kan göras. Man kan sjunga en lovsång. Den bön som beds bör vara kort och direkt på sak. Den som beder kan tacka Gud med enkla, allvarliga ord för hans godhet och bedja honom om hjälp. När förhållandena tillåter det bör barnen också få ta del i att läsa och bedja.

Först i evigheten kommer det att bli uppenbarhet hur mycket gott sådana andaktsstunder har kunnat åstadkomma.

Abraham, Guds vän, levde ett böneliv. Varhelst han slog upp sitt tält byggde han ett altare i närheten. Där offrade han morgon- och aftonoffret. När tältet flyttades stod altaret kvar och de omkringströvande kananiterna som kom till ett sådant ställe, visste vem som hade varit där. När de hade ställt i upp sitt tält satte de altaret i stånd och tillbad den levande Guden.

På samma sätt borde de kristna hemmen vara ljus i världen. Morgon och afton bör det från dessa hem sändas böner upp till Gud som en behaglig rökelse. Och som morgonens dagg skall hans nåd och välsignelse komma ned över de bedjande.

Föräldrar, varje morgon och kväll bör ni samla barnen omkring er och lyfta deras hjärtan upp till Gud i ödmjuk bön om hjälp. Era kära är utsatta för frestelser. Dagligen möter unga och gamla besvärigheter på sin väg. De som vill leva ett tålmodigt,

kärleksfullt och tillfredsställt liv måste bedja. Bara när vi ständigt får hjälp från Gud kan vi vinna seger över det egna jaget. Helga er själva och era barn åt Gud varje morgon inför den nya dagen. Lägg inte några planer för månader eller år i framtiden. Dessa tillhör inte er. En kort dag har skänkts er. Arbeta för Mästaren under dagens timmar som om det var era sista på jorden. Lägg alla era planer fram inför Gud så att ni kan genomföra dem eller förkasta dem eftersom hans försyn ger tillkänna. Godta hans planer i stället för era egna även om det skulle krävas av er att ni avstår ifrån projekt som ni är mycket fästa vid. På det sättet kommer livet att forma sig mer och mer efter den gudomliga förebilden och ”så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus”. (Fil. 4 4:7.)

Kristus är den sammanbindande länken mellan Gud och människan. Han har lovat oss sin personliga förbön. Han ställer hela sin rättfärdighets makt till förfogande för dem som beder. Han vädjar för människan. Och människan som behöver gudomlig hjälp beder för sig själv i Guds närvaro och åberopar dens inflytande som gav sitt liv för att världen skulle få liv. Dit vi inför Gud ger tillkänna vår uppskattning av Kristi förtjänster ger det vitra böner vällukt. När vi närmar oss Gud i kraft av vår Återlösares förtjänster ställer Kristus oss tätt vid sin sida och omsluter oss med sin mänskliga arm medan han med sin gudomliga arm griper fatt i den Eviges tron. I rörelsekaret i vitra händer lägger han sin förtjänst som en välbehaglig rökelse för att understödja vitra böner. Han lovar att höra och besvara vitra böner. (Band 8, sid. 178, 1904.)

Kapitel 13

Ansvar i äktenskapet

Min kära broder och syster! Ni har förenat er i ett livslångt förbund. Er utbildning för det äktenskapliga livet har börjat. Det första året i äktenskapet är ett erfarenheternas år, det år som man och hustru lär känna varandras karaktärsdrag på samma sätt som ett barn lär sig läxor i skolan. Låt det under detta första år i ert äktenskapliga liv inte få bli något kapitel som i framtiden kan störa er lycka.

Att vinna en riktig förståelse av äktenskapsrelationerna är ett livstidsverk. De som ingår äktenskap börjar i en skola i vilken de aldrig når fram till avgångsexamen.

Min broder, din hustrus tid och kraft och lycka har nu knutits till din. Ditt inflytande över henne kan bli en livets doft till liv eller en dödens doft till död. Var mycket försiktig så att du inte förstör hennes liv.

Min syster, du skall nu lära dig dina första praktiska lärdomar med hänsyn till ansvaret i äktenskapet. Förvissa dig om att du i trohet lär dig dessa lärdomar dag efter dag. Ge inte rum för missnöje eller tungsinne. Du får inte längta efter ett liv i maklighet och överksamhet. Var ständigt på vakt så att du inte ger efter för själviskhet.

I ert samliv måste er tillgivenhet göra sitt till sit att ni båda blir lyckliga. Var och en skall göra sitt för att den andre skall bli lycklig. Detta är Guds vilja med er. Men samtidigt som ni skall smälta samman till ett, får ingen av er uppge sin personlighet och gå upp i den andre. Det är Gud som äger er individualitet. Honom skall ni fråga: "Vad är riktigt, vad är fel, hur kan jag bäst uppfylla avsikten med att jag har skapats?" "Veten I då icke, . . . att I icke ären edra egna? I ären ju köpta, och betalning är given. Så förhärligen då Gud i eder kropp." (1 Kor. 6:19, 20.) Er kärlek till det som är mänskligt måste vara underordnad er kärlek till Gud. Rikedomen i er tillgivenhet skall strömma ut till honom som gav sitt liv för er. När själen lever för Gud sänder den sin bästa och högsta tillgivenhet till honom. Går den rikaste strömmen av er kärlek till honom som dog för er? Om så är fallet kommer er kärlek till varandra att stå i överensstämmelse med himmelens avsikter.

Tillgivenheten kan vara klar som kristall och vacker i sin renhet och ändå kan den vara ytlig därför att den inte har blivit prövad och frestad. Gör Kristus till den förste och den siste och den bästa i allt. Ha honom ständigt för ögonen så kommer er kärlek till honom att dagligen bli djupare och starkare för varje prövning som den blir utsatt för. Och efterhand som er kärlek till honom blir större, blir er kärlek till varandra djupare och starkare. ”Vi alla som med avhöljt ansikte återspegla Herrens härlighet, vi förvandlas till hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra.” (2 Kor. 3:18.)

Ni har nu plikter att utföra som ni inte hade innan ni ingick äktenskap. I kläden ”eder nu... hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmod, tålmod.” ”Vandren i kärlek, såsom Kristus älskade eder.” Ge noga akt på följande undervisning: ”I hustrur, underordnen eder edra män, såsom I underordnen eder Herren; ty en man är sin hustrus huvud, såsom Kristus är församlingens huvud, han som ock är denna sin kropps Frälsare. Ja, såsom församlingen underordnar sig Kristus, så skola ock hustrurna i allt underordna sig sina män. I män, älsken edra hustrur, såsom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne.” (Kol. 3:12; Ef. 5:2, 22-25.)

Lyckans hemlighet

Äktenskapet, som är en förening för livet, är en symbol på gemenskapen mellan Kristus och hans församling. Den anda som Kristus visade inför församlingen är den anda som man och hustru bör visa mot varandra.

Varken man eller hustru skall kräva att vara den som bestämmer. Herren har angett principer som skall leda i detta avseende. Mannen skall ta hand om sin hustru som Kristus tar hand om församlingen. Båda skall odla en anda av vänlighet och besluta sig för att aldrig bedröva eller såra den andre.

Min broder och syster, ni har båda en stark vilja. Ni kan göra denna styrka till en stor välsignelse eller till en stor förbannelse för er själva och för dem som ni kommer i beröring med. Försök inte tvinga varandra till att göra som ni önskar. Detta kan ni inte göra samtidigt som ni bevarar kärleken till varandra. Att utöva egensinne förstör friden och lyckan i hemmet. Gör inte äktenskapet till ett liv i kamp. Om ni gör det kommer ni båda att bli olyckliga. Var kärleksfulla i ert tal och milda i allt ni gör. Ni bör båda vara villiga att uppge era egna önskningar. Var på vakt ifråga om era ord, de har nämligen ett

mäktigt inflytande på gott eller ont. Tillåt aldrig någon skärpa att komma in i era röster. För in i ert förenade liv Kristus-likhetens väldoft.

Innan en man ingår en så intim förening som äktenskapet är, bör han lära sig att behärska sig själv och hur han skall umgås med andra.

Barnuppfostran

När ett barn uppfostras händer det ibland att moderns fasta, mogna vilja ställs inför den okloka, odisciplinerade viljan hos barnet. I sådana fall är det nödvändigt med stor visdom från moderns sida. Om hon är oförståndig i sitt sätt att handskas med barnet och använder sig av hårt tvång kan hon göra barnet stor skada. En sådan kris bör man såvitt möjligt undvika, eftersom det betyder en allvarlig kamp både för modern och barnet. Men har en sådan kris en gång inletts måste barnet ledas till att böja sin vilja under föräldrarnas klokare vilja.

Modern bör ha fullständigt herravälde över sig själv och inte företa sig något som kan väcka trots hos barnet. Hon får inte ge några högröstade order. Hon vinner mycket om hon kan bevara en stilla, mild röst. Hon skall behandla barnet på ett sätt som kommer att dra det till Jesus. Hon måste inse att Gud är hennes hjälpare, att kärleken är hennes styrka. Om hon är sann kristen kommer hon inte att försöka att tvinga barnet att ge efter. Hon ber allvarligt om att fienden inte skall få avgå med segern, och när hon ber upplever hon en förnyelse, av andligt liv. Hon ser att samma kraft som verkar i henne också verkar i barnet. Det blir mildare och mer fogligt. Slaget är vunnet. Hennes vänlighet och hennes kloka rättledande ord har haft sin verkan. Det har blivit stilla efter stormen som solsken efter regn. Och änglar som har varit vittne till det som har hänt bryter ut i glädjesånger.

Osjälviskhet

Dessa kriser uppstår också i samlivet mellan man och hustru. Om ni inte låter er behärskas av Guds Ande kommer ni i sådana stunder att visa samma impulsiva, okloka anda som barn ofta visar. Kampen vilja mot vilja kommer då att bli som när den ena flintstenen slås mot den andra.

Min broder, var vänlig, tålig och overseende. Kom ihåg att din hustru har valt dig

till man, inte för att du skulle härska över henne, utan för att du skulle vara hennes hjälpare. Var aldrig överlägsen eller befallande. Använd inte din starka viljekraft till att tvinga din hustru att göra som du vill. Kom ihåg att hon har en egen vilja och att hon kanske vill få sin vilja igenom lika mycket som du vill få igenom din. Kom också ihåg att du har fördelen även mer omfattande livserfarenhet. Var hänsynsfull och hövlig. ”Den vishet, som kommer ovanifrån, är först och främst ren, vidare fridsam, foglig och mild, full av barmhärtighet och andra goda frukter.” (Jak. 3:17.)

En seger som är särskilt viktig för er båda att vinna, är segern över den motspänstiga viljan. I denna kamp kan ni bara segra med Kristi hjälp. Ni kan kämpa hårt och länge för att underkuva det egna jaget, men ni kommer säkert att misslyckas, om ni inte får kraft från höjden. Genom Kristi nåd kan ni segra över det egna jaget och egoismen. När ni lever hans liv och övar självupppoffring för varje steg och ständigt visar en starkare medkänsla för den som behöver hjälp kan ni vinna seger efter seger. Dag för dag kommer ni att lära er ett bättre sätt på vilket ni kan övervinna jaget och hur ni skall kunna stärka de svaga punkterna i er karaktär. Herren Jesus skall vara ljus, styrka och en glädjens krona för er, eftersom ni har låtit er vilja böja sig för hans vilja.

Alla kan nå det ideal Gud ställer upp för dem, om de vill göra Kristus till sin hjälpare. Men en oförbehållsam överlåtelse åt Gud måste ske. Medvetandet om att ni anstränger er för att uppnå det eviga livet kommer att ge styrka och tröst. Kristus kan ge er kraft att segra. Genom hans hjälp kan ni helt och hållet rycka upp egoismens rot.

Kristus dog för att människans liv skulle kunna knytas till hans liv i föreningen av det gudomliga och det mänskliga. Han kom till vår jord och levde ett gudomligt-mänskligt liv för att människors liv skulle kunna bli så harmoniskt som det är Guds avsikt att det skulle vara. Frälsaren uppfordrar er till att förneka er själva och ta upp korset. Ingenting kommer då att hindra er från att utveckla hela ert väsen. Er dagliga erfarenhet kommer att visa ett friskt, harmoniskt handlande.

Lys upp vägen för andra

Kom ihåg min kära broder och syster, att Gud är kärlek och att det genom hans nåd är möjligt för er att göra varandra lyckliga, såsom ni har förbundit er då ni gav varandra äktenskapslöftet. Och i Återlösarens kraft kan ni arbeta med visdom och kraft för att hjälpa någon för vilken det gått på sned i livet att komma i rätt förhållande till

Gud. Vad finns det som inte Kristus kan göra? Han är fullkomlig i visdom, i rättfärdighet, i kärlek. Stäng er inte inne för er själva och låt er inte nöja med att ösa all er tillgivenhet över varandra. Grip varje tillfälle att bidra till andras lycka runt omkring er, genom att andra får del av er tillgivenhet. Vänliga ord, en medkännande blick och ett uttryck av uppskattning kan för många kämpande, ensam människa bli som en bägare kallt vatten till den som törstar. Ett uppmuntrande ord, en vänlig handling kommer att göra mycket för att lätta de bördor som vilar tungt på trötta skuldror. Den sanna lyckan finner vi i en osjälvisk tjänst. Varje ord och varje handling i en sådan tjänst skrivs upp i himmelens böcker, som om de hade utförts för Kristus. ”Allt vad I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröden” säger Jesus, ”det haven I gjort mot mig.” (Matt. 25:40.)

Lev i solljuset från vår Frälsares kärlek. Då kommer ert inflytande att bli till välsignelse för världen. Ut Kristi Ande härskas över er. Ut kärlekens lovsång alltid finnas på era läppar. Överseende kännetecknar deras ord och handlingar som har blivit födda på nytt för att leva det nya livet i Kristus.

”Ingen av oss lever för sig själv.” Vårt beteende kommer att visa vad vi är. Blick, tonfall, handlingar - alltsammans utövar sitt inflytande för att bygga upp eller skada den äktenskapliga lyckan. De sätter sin prägel på sinne och beteende. De kommer att antingen inspirera eller göra sitt till för att fördärva tillit och kärlek. Dessa inflytanden gör alla antingen bättre eller sämre, lyckligare eller olyckligare. Vi är skyldiga att ge våra familjer kunskap om Ordet genom att det blir förverkligat i vårt praktiska liv. Allt som det är möjligt för oss att vara för att kunna rena, upplysa, trösta och uppmuntra dem som är knutna till oss genom familjeband bör bli en verklighet.

Det finns många här i världen som hungrar efter den kärlek och sympati som vi borde ge dem. Många män älskar sina hustrur, men de är för egenkära för att visa det. De är behärskade även falsk värdighet och stolthet, och visar inte sin kärlek i ord och handling. Det finns många män som aldrig vet hur hustruns hjärta hungrar efter ord som ger uttryck för erkännande och tillgivenhet. De lägger sina kära i graven och klagar över Guds försyn som har tagit ifrån dem deras livsledsagarinnor, medan de om de hade kunnat se in i dessa livsledsagarinnors inre liv, skulle ha upptäckt att deras eget handlingssätt var orsaken till deras för tidiga död. Kristi religion vill förmå oss att vara vänliga och hövliga och att inte hävda våra egna uppfattningar. Vi bör dö bort ifrån det egna jaget och akta andra högre än oss själva. (Band 3, sid. 527, 528, 1875.)

Kapitel 14

Kunskapen om hälsoprinciperna

Vi har kommit till den tid då varje medlem i församlingen bör ta itu med hälsomissionsarbetet. Världen har blivit en karantän, fylld med offren både för fysiska och andliga sjukdomar. Överallt finns människor som går under av brist på kunskap om de sanningar som blivit överlämnade åt oss. Medlemmarna i församlingen behöver en väckelse så att de inser sitt ansvar med hänsyn till att förkunna dessa sanningar. De som fått ljuset om sanningen skall föra ut detta ljus till världen. Det är ett fruktansvärt fel av oss om vi döljer vårt ljus i denna tid. Budskapet till Guds folk idag är: ”Stå upp, var ljus! Ty ditt ljus kommer, och Herrens härlighet går upp över dig.” (Jes. 60:1.) Överallt ser vi att sådana som har stort ljus och stor kunskap frivilligt väljer det onda i stället för det goda. De gör inga försök att ändra sin livsföring och blir därför sämre och sämre. Men Guds folk får inte vandra i mörkret. De skall vandra i ljuset, eftersom de är reformatorer.

För den sanna reformatorn kommer arbetet i hälsomissionen att öppna många dörrar. Ingen behöver vänta med att börja att hjälpa andra till dess att han får en kallelse till ett avlägset arbetsfält. Börja genast utan hänsyn till var du befinner dig. Tillfällen finns inom räckhåll för alla. Börja det arbete för vilket du kommer att göras ansvarig, det arbete som skulle utföras i ditt hem och ditt grannskap. Vänta inte på att andra skall skynda på dig för att du skall få något gjort. Gå framåt i Guds fruktan utan att tveka och bevara i ditt minne ditt personliga ansvar till honom som gav sitt liv för dig. Du bör arbeta som om du hörde Kristi personliga uppfordran till dig att göra ditt yttersta i hans tjänst. Se inte efter om de andra är färdiga. Om du i sanning har helgat dig åt Gud kommer han att använda dig som redskap för att förmedla sanningen till andra som han också kan använda som redskap för att föra ljuset till ytterligare många som famlar i mörker.

Alla kan göra något. I ett försök att ursäkta sig säger många: ”Mina plikter i hemmet och mina barn gör anspråk på min tid och på mina tillgångar.” Föräldrar, era barn skulle vara era hjälpredor och öka er kraft och förmåga att arbeta för Mästaren. Barnen är de yngre medlemmarna av Herrens familj. De skulle fostras till att helga sig själva åt Gud, vilkens egendom de är genom både skapelse och återlösning. De skulle

undervisas om att deras kroppskraft, deras sinne och själ är hans. De skulle utbildas till att hjälpa till inom olika områden i osjälvisk tjänst. Låt inte dina barn bli ett hinder för dig. Tillsammans med dig skulle barnen dela på såväl de andliga som de fysiska bördorna. Genom att hjälpa andra ökar de sin egen lycka och användbarhet.

Låt vårt folk visa att de har ett levande intresse för hälsomissionsarbetet. Se till att de bereder sig för att kunna göra nytta genom att studera de böcker som har blivit skrivna till vår undervisning inom dessa områden. Dessa böcker förtjänar mycket mera uppmärksamhet och uppskattning än de hittills har fått. Mycket som är till nytta för alla att förstå, har skrivits med det särskilda syftet att instruera och undervisa i hälsoprinciperna. . De som studerar och praktiserar dessa principer kommer att bli rikt välsignade både fysiskt och andligt. En förståelse av hälsans filosofi kommer att vara ett skydd mot mycket av det onda som ständigt ökar.

Hemstudier och tjänst

Många som gärna vill skaffa sig kunskap om saker som har samband med hälsomissionen har plikter i hemmet, och detta hindrar dem ibland att kunna komma tillsammans med andra till studier. De kan i sina egna hem lära mycket om Guds uppenbarade vilja angående missionsarbetet inom dessa områden och på det sättet öka sin förmåga att hjälpa andra. Föräldrar, skaffa er all den hjälp ni kan genom att läsa våra böcker och tidskrifter. Läs "Good Health,* för den är full av värdefull upplysning. Ta tid till att läsa för era barn från hälsoböckerna såväl som från de böcker som mera detaljerat handlar om religiösa ämnen. Undervisa dem om hur viktigt det är att sköta kroppen - det hus i vilket de bor. Upprätta en läsecirkel i hemmet där varje medlem i familjen lägger dagens arbete och bekymmer åt sidan och sluter sig samman i studium. Föräldrar, bröder och systrar, ta helhjärtat del i denna uppgift och se om inte församlingen i hemmet kommer att få stor nytta av detta.

Framförallt kommer de unga som har haft för vana att läsa romaner och värdelösa böcker att få stort utbyte av att ta del i familjestudier på kvällen. Ungdomar, läs sådan litteratur som kommer att ge er sann kunskap och som kommer att bli till hjälp för hela familjen. Säg fast och bestämt: "Jag vill inte kasta bort dyrbara ögonblick med att läsa sådant som inte är till nytta för mig och som bara gör mig olämplig till att kunna arbeta för andra. Jag vill viga min tid och mina tankar åt att skaffa mig mer duglighet till tjänsten för Gud. Jag vill sluta ögonen för dåliga och syndiga ting. Mina öron tillhör

Gud och jag vill inte höra på fiendens listiga lockelser. Min röst skall inte i något avseende vara underkastad en vilja som inte står under inflytande av Guds Ande. Min kropp är den helige Andes tempel och varje kraft och förmåga i mitt liv skall helgas värdiga intressen.”

Herren har utsett de unga till att vara hans hjälpande händer. Om de i varje församling ville helga sig åt honom, om de ville öva sig i självförsakelse i hemmet och hjälpa sin trötta mor, kunde hon få tid till att gå på besök till grannarna. När de unga fick tillfälle till det kunde de själva hjälpa till med att gå ärenden och utföra barmhärtighets- och kärleksgärningar. Böcker och tidningar som innehåller undervisning om hälsa och nykterhet kunde föras ut till många hem. Att sprida denna litteratur är mycket viktigt, för på det sättet kan människor få kunskap om hur man behandlar sjukdom, en kunskap som skulle bli till stor välsignelse för sådana som inte har råd att betala ett besök hos en läkare.

Undervisa barnen

Föräldrar bör söka intressera sina barn för att studera fysiologi. Det är bara få bland de unga som har någon egentlig kunskap om livets mysterier. Studier av kroppens underbara organ, förhållandet mellan dess komplicerade delar och dess beroende av varandra har många föräldrar föga intresse av. Fastän Gud säger till dem: ”Min älskade, jag önskar, att det i allt må stå väl till med dig och att du må vara vid god hälsa, såsom det ock står väl till med din sjä (3 Joh. v. 2), såförstår de ändå inte vilket inflytande kroppen har på sinnet eller sinnet på kroppen. Onödiga småting lägger beslag på deras uppmärksamhet och så skyller de på brist på tid när de inte tillägnar sig den nödvändiga upplysning som kan göra det möjligt för dem att undervisa barnen.

Om alla ville skaffa sig kunskap inom detta område och inse hur viktigt det är att göra praktiskt bruk av den, skulle vi få se ett långt bättre sakernas tillstånd. Föräldrar, lär era barn att tänka från orsak till verkan. Visa dem att om de överträder hälsans lagar måste de betala straffet i form av sjukdom. Visa dem att likgiltighet i fråga om kroppens hälsa för med sig likgiltighet i moraliska ting. Era barn behöver en tålmodig, trofast omsorg. Det räcker inte med att ge dem mat och kläder. Ni måste också försöka att utveckla deras moraliska krafter och att prägla deras sinnen med riktiga principer. Men hur ofta går man inte miste om en god karaktär och ett mildt sinnelag i sin iver och sitt intresse för sin yttre skönhet. Föräldrar, låt inte världens uppfattning få överhand hos er.

Arbeta inte för att följa dess ideal. Gör upp med er själva vad som är det stora målet i livet och sätt in allt på att nå detta mål. Ni kan inte ostraffat försumma en riktig uppfostran av era barn. Barnens bristfälliga karaktär avslöjar föräldrarnas försummelse. Det onda som ni tillåter att passera utan att påtala det, det grova, oslipade beteendet, likgiltigheten och olydnaden, den vanemässiga liknöjdheten och bristande uppmärksamheten kommer att bringa vanära över deras namn och förbittra livet för er. Era barns öde ligger i stor utsträckning i era händer. Om ni försummar plikten kan ni komma att direkt placera dem i fiendens led och göra dem till hans redskap för att förstöra andra. Om ni däremot undervisar dem i trohet och om ni i ert eget liv visar ett gudfruktigt exempel kan ni kanske leda dem till Kristus, och då kommer de också att påverka andra. På det sättet kan ni bli ett medel till frälsning för många.

Föräldrar, inser ni betydelsen av det ansvar som vilar på er? Fattar ni nödvändigheten av att skydda era barn mot vårdslösa, demoraliserande vanor? Låt inte barnen få tillfälle att umgås med andra än sådana som kommer att utöva ett riktigt inflytande på deras livsföring. Låt dem inte få vara ute på kvällarna om ni inte vet var de finns och vad de sysslar med. Undervisa dem om principerna för moralisk renhet. Om ni har försummat att lära dem rad efter rad, bud efter bud, litet här och litet där, så börja ögonblickligen och gör er plikt. Ta på er ert ansvar. och arbeta med tiden och evigheten .för ögonen. Låt inte en enda dag gå utan att ni bekänner era försummelse för barnen. Säg till dem att ni nu har för avsikt att göra det arbete som Gud har anförtrott åt er. Säg till dem att de nu tillsammans med er måste börja åstadkomma en förändring. Ansträng er livligt för att ta igen det försummade. Bli inte längre kvar i Laodicea-församlingens tillstånd. I Herrens namn uppfordrar jag varje familj att visa sin sanna färg. Reformera församlingen i ert eget hem.

När ni trofast gör er plikt i hemmet, fadern som familjens präst och modern som en hemmamissionär, kommer ni också att få större möjlighet att utföra något gott utanför hemmet. När ni använder era egna krafter blir ni bättre skickade till att arbeta i församlingen och i grannskapet. När ni knyter era barn till er och till Gud blir ni och barnen Guds medarbetare.

Varje son och dotter bör avlägga räkenskap för varför de är borta från hemmet på kvällen. Föräldrarna bör 'känna till vilka deras barn umgås med och i vems hem de tillbringar kvällarna. (Band 4, sid. 651, 1881.)

Vi lever i en allvarlig tid, under de avslutande händelserna i denna världs historia och Guds folk är inte vaket. Ni måste vakna upp och göra större framgång med hänsyn till reformer av era livsvanor, era mat- och dryckesvanor, ert arbete och er vila, I allt detta bör ni förhärliga Gud och vara beredda att föra krig mot vår store fiende och att njuta de härliga segrar Gud har beredda för dem som är måttliga i allt, medan de strävar efter en oförgänglig krona. (Band 1, sid. 618, 1867.)

Kapitel 15

Våra sanatoriearbetares höga kall

Arbetarna vid våra sanatorier har en hög och helig uppgift. De behöver vakna upp inför den helgade karaktären i deras arbete. Arten av detta arbete och omfånget av dess inflytande kräver allvarlig möda och oförbehållsam hängivenhet.

På våra sanatorier skall de sjuka och lidande läras att förstå att de behöver andlig hjälp liksom fysisk läkedom. De måste få varje tänkbart tillfälle att återuppbygga sin fysiska hälsa och man bör samtidigt visa dem vad det betyder att bli välsignad med ljus och liv från Kristus och vad det innebär att vara förenad med honom. De skall ledas till att se att Kristi nåd i själen höjer hela människan Och det finns inget bättre sätt på vilket de kan hämta lärdom om Kristi liv än genom att se det uppenbarat i hans efterföljares liv.

Den trofasta arbetaren håller sina ögon fästade på Kristus. Han tänker på att hans hopp om evigt liv är beroende av Kristi kors och därför har han bestämt sig för att han aldrig skall vanära den som gav sitt liv för honom. Han visar stort intresse för den lidande mänskligheten. Han beder, arbetar och vakar över människor som den som skall avlägga räkenskap, därför att han vet att de människor som Gud för i kontakt med sanning och rättfärdighet, är värda frälsning.

Våra sanatoriearbetare tar del i ett heligt krig. För de sjuka och lidande skall de framhålla sanningen sådan den är i Jesus. De skall framlägga den i allt dess allvar, men ändå med sådan enkelhet och mildhet att människor dras till Frälsaren. I ord och handling skall de alltid upphöja honom som är det eviga livets hopp. De får aldrig uttala ett hårt ord och de får inte utföra någon egoistisk handling. Arbetarna måste behandla alla med vänlighet. Deras ord måste vara milda och kärleksfulla. De som uppträder anspråkslöst och med kristlig hövlighet kommer att vinna människor för Kristus. Vi bör göra allt vi kan för att återupprätta fysisk och andlig hälsa hos dem som kommer till våra sanatorier. Låt oss därför lägga planer för att under en rid dra dem bort ifrån sådan omgivning som kan leda dem bort från Gud och låt oss föra dem in i en renare atmosfär. Utomhus, där de är omgivna av allt det vackra som Gud har skapat och där de inandas den friska livgivande luften, kan man bäst tala med de sjuka om det nya livet i Kristus.

Här kan vi undervisa dem om Guds ord. Här kan Kristi rättfärdighets solsken lysa in i hjärtan som är förmörkade av synd. Försök att på ett tålmodigt och medkännande sätt få de sjuka att inse sitt behov av Frälsaren. Berätta för dem om att han ger de trötta kraft och ger styrka åt dem som inga krafter har.

Vi behöver få en klarare förståelse av vad som menas med dessa ord: ”Ljuvligt är mig att sitta i dess skugga.” (Höga Visan 2:3.) Dessa ord får oss inte att tänka på bilden av något som snabbt går förbi, utan även stilla vila. Det är många som bekänner sig vara kristna men som är ängsliga och nedtryckta, många som är så fulla av rastlös verksamhet att de inte kan finna tid till att vila i stillhet på Guds löften. De uppför sig som om de inte kunde tillåta sig att ha frid och ro. Kristi inbjudan till alla sådana är: ”Kommen till mig,... så skall jag giva eder ro.” (Matt. 11: 28.)

Låt oss vända oss bort ifrån livets dammiga, upphettade allfartsvägar och vila i skuggan av Kristi kärlek. Här kan vi få kraft till striden. Här lär vi oss hur vi skall kunna lindra möda och bekymmer, hur vi skall kunna tala och sjunga till Guds ära. De som är trötta och nedtyngda av bördor kan tillägna sig Kristi lärdom om stilla förtröstan. De behöver sitta under hans skugga om de vill få del av hans frid och vila.

De som är upptagna med hälsovårdsarbete bör ha en skattkammare full av rik erfarenhet, eftersom sanningen är inplantad i deras hjärtan där den genom Guds nåd får vård och näring som någonting heligt. Som de som är rotade och grundade i sanningen bör de ha en tro som är verksam i kärlek och som renar själen. Under ständig bön om välsignelser bör de hålla själens fönster mot jorden stängda för världens besmittande atmosfär, men öppna mot himmelen för att ta emot de klara strålarna från rättfärdighetens sol.

Led människors tankar till Kristus

Vem förbereder sig för att börja arbeta på ett förståndigt sätt i hälsomissionen? De som kommer till våra sanatorier för att få behandling skall genom detta arbete ledas till att tänka på Kristus och lära sig att förena sin svaghet med hans styrka. Varje arbetare bör vara effektiv på ett förståndigt sätt. Då kommer han på ett upplyst och vidsynt sätt att kunna framhålla sanningen sådan den är i Jesus.

Arbetarna vid våra sanatorier är ständigt utsatta för frestelser. De kommer i

kontakt med otroende människor och de som inte är starka i tron kommer att ta skada även sådan beröring. Men de som förblir i Kristus kommer att möta de icke-troende såsom han mötte dem, och de kommer att vägra att låta sig ledas bort från sin trohet, men alltid vara beredda att tala ett ord i rätt tid, alltid beredda att så sanningens säd. De kommer att vaka och bedja och hålla fast vid sin rättskaffenhet och dagligen visa att deras liv står i överensstämmelse med deras religion. Inflytandet från sådana arbetare är en välsignelse för många. Genom ett korrekt liv drar de människor till korset. En sann kristen kommer alltid att bekänna Kristus. Han är alltid glad och förnöjd och alltid beredd att tala hoppets och tröstens ord till dem som lider.

”Herrens fruktan är vishetens begynnelse.” (Ords. 9: 10.) En enda mening ur Bibeln är mer värd än tiotusen mänskliga ideer eller argument. De som vägrar att följa Guds väg kommer till sist att få höra tillkännagivandet: ”Gå bort ifrån mig.” Men när vi underordnar oss Guds vägar, leder Herren Jesus våra sinnen och fyller våra samtal med förvissning. Vi kan vara starka i Herren och i hans väldiga kraft. När vi tar emot Kristus får vi kraft. En inneboende Frälsare gör sin kraft till vår egendom. Sanningen blir vårt arbetsredskap. Ingen orätt färdighet kommer till synes i vår livsföring. Vi kan tala ord i rätt tid till dem som inte känner sanningen. Kristi närvaro i hjärtat är en livgivande kraft som ger styrka åt hela vårt väsen.

Jag har blivit instruerad att säga till våra sanatoriearbetare att otro och självgodhet är de faror som de ständigt måste vara på sin vakt emot. De skall föra striden mot det onda med sådant allvar och med sådan hängivenhet att de sjuka märker det upplyftande inflytandet av deras osjälviska möda.

Ingen antydning till egennyttan får fläcka vår tjänst. ”I kunnen icke tjäna både Gud och Mamon.” Upphöj honom, mannen från Golgata! Upplyft honom genom en levande tro på Gud så att era böner blir bevekande! Förstår vi hur nära Jesus vill komma oss. Han talar till oss var och en personligen. Han vill uppenbara sig själv för var och en som är villig att låta sig klädas i hans rättfärdighets klädnad. Han förklarar: ”Jag är Herren, din Gud som håller dig vid din högra hand.” Låt oss ställa oss där han kan hålla oss i handen och där vi kan höra honom säga med tillförsikt och auktoritet:” Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evighet.”

Kapitel 16

Ut ur städerna

De som är med och bestämmer var våra sanatorier skall ligga bör under bön överväga avsikten och målsättningen med sanatoriearbetet. De bör alltid tänka på att de arbetar för att återuppbygga Guds-bilden i människan. De skall erbjuda både läkemedel som kan lindra de fysiska sjukdomarna och evangelium som kan ge lindring åt syndbetyngda sinnen på det sättet skall de arbeta som verkliga läkarmissionärer och så sanningens säd i många hjärtan.

Ingen själviskhet, ingen personlig ärelystnad bör få dominera när det gäller att välja de platser där våra sanatorier skall ligga. Kristus kom till världen för att visa oss hur vi skall ”leva och arbeta. Låt oss lära av honom att inte för våra sanatorier välja sådana platser som passar oss själva bäst utan sådana platser som är bäst lämpade för vårt arbete.

Enligt den upplysning som har getts mig har vi i vårt arbete inom hälsovårdsverksamheten gått miste om stora fördelar genom att vi inte har förstått hur nödvändigt det är att förändra våra planer med hänsyn till var våra sanatorier skall ligga. Det är Herrens vilja att dessa institutioner skall upprättas utanför städerna. De bör ligga på landet i så tilltalande omgivning som möjligt. I naturen - Herrens trädgård - kan de sjuka alltid finna någonting som leder deras uppmärksamhet bort från dem själva och lyfter deras tankar upp till Gud.

Jag har blivit undervisad om att de sjuka bör placeras utanför städernas jäkt, borta från dammet från spårvägar och det oupphörliga larmet från trafiken. Människor som kommer till våra sanatorier från hem på landet sätter värde på en stillsam plats. Och i denna avskildhet kommer patienterna att mycket lättare kunna påverkas av Guds Ande.

Edens lustgård, våra första föräldrars hem, var obeskrivligt vacker.- Späda buskar och vackra blommor mötte ögat vart man vände sig. I lustgården fanns träd av alla slag, många av dem fulla av doftande och läcker frukt. på de gröna grenarna kvittrade fåglarna sina lovsånger. Adam och Eva kunde i sin ofläckade renhet fröjda sig över det som de såg och hörde i Eden. Och även om synden har kastat sin skugga över jorden är

det Guds önskan att hans barn idag skall glädja sig över hans händers verk. Att upprätta våra sanatorier i en naturmiljö överensstämmer med Guds plan, och ju noggrannare vi följer denna plan dess mer underbart kommer han att samarbeta med oss för att ge lidande människor nytt liv. Till våra skolor och hälsovårdsinstitutioner bör man välja platser, borta från de mörka skyar som hänger över de stora städerna, där rättfärdighetens sol kan gå upp ”med läkedom under sina vingar”. (Mal. 4: 2.)

Ledarna för vår verksamhet bör undervisa folket om att våra sanatorier bör läggas i den allra behagligaste miljö, på platser där man inte blir störd av städernas larm, platser där patienternas tankar genom förständig undervisning kan anknytas till Guds tankar. Gång på gång har jag beskrivit sådana platser, men det ser ut som om det inte är några som vill lyssna. Fördelen av att bygga våra institutioner, framförallt våra sanatorier och skolor, utanför städerna blev för en kort tid sedan framställd för mig på ett ytterst klart och överbevisande sätt.

Varför är våra läkare så ivriga att få bo i städerna? Själva atmosfären i städerna är förorenad. Patienter som behöver övervinna onaturliga vanor och böjelser kan inte få det rätta skyddet där. Restaurangerna i städerna är en ständig frestelse för patienter som har blivit offer för starka drycker. Om vi bygger våra sanatorier på platser där de blir omgivna av ogudaktighet motarbetar vi de strävanden som görs för att ge patienterna hälsan tillbaka.

I framtiden kommer förhållandena i städerna att bli ännu värre och mer tvivelaktiga, och städernas omgivning kommer att utöva ett inflytande som kommer att bli erkänt som ogynnsamt för den verksamhet som våra sanatorier skall bedriva. Från hälsosynpunkt är röken och dammet i städerna direkt förkastligt. Och patienter som en stor del av tiden måste hållas avskilda inom fyra väggar känner det ofta som om de var fångar i sina egna rum. När de ser ut genom fönstret ser de inte någonting annat än hus, hus, hus. De som på det sättet är isolerade i sina rum är benägna att grubbla över sin sjukdom och sin sorg. Ibland kan en som är sjuk bli förgiftad av sin egen utandningsluft.

Mycket annat ont följer också med om man bygger hälsovårdsinstitutioner i de stora städerna.

Varför skall man ta ifrån patienterna den hälsobringande välsignelse som ett liv utomhus medför? Jag har blivit undervisad om att när de sjuka blir uppmuntrade att

lämna sina rum och uppehålla sig i friska luften för att odla blommor eller utföra annat lätt och behagligt arbete, kommer deras sinnen att ledas bort från dem själva och över till någonting som är mer hälsobringande. Rörelse i friska luften bör föreskrivas som en välgörande, livgivande nödvändighet. Ju längre man kan hålla patienterna utomhus dess mindre vård behöver de. Ju mer uppmuntrande deras omgivning är dess mer hoppfulla blir de. Omge dem med de vackra tingen i naturen. Sätt dem där de kan se blommorna växa och höra fåglarna sjunga, så kommer deras hjärtan att bryta ut i sång i samklang med fågelsången. Men stäng dem inne i ett rum, så blir de tungsinta och börjar klaga, även om dessa rum är aldrig så elegant möblerade.

Låt dem få del av den välsignelse som ett liv utomhus kan ge. Detta kommer att lyfta upp deras sinnen och de kommer att få lindring till både kropp och sinne.

”Bort från städerna”, är mitt budskap. Våra läkare borde för längesedan ha varit mer vakna ifråga om denna sak. Jag hoppas och ber och tror att de nu skall vakna upp och inse betydelsen av att komma ut på landsbygden.

Tiden är nära då de stora städerna kommer att bli hemsökta av Guds straffdomar. Inom en kort tid kommer dessa stora städer att bli våldsamt skakade. Oavsett hur stora och hur solida byggnaderna är, oavsett hur många säkerhetsanordningar man har inrättat mot brand så kommer de under loppet av några minuter eller några timmar att ligga i ruiner, om Gud bara rör vid dessa byggnader.

Dessa ogudaktiga städer på vår jord kommer att bli utplånade av ödeläggelsens kvast. I de olyckor som nu drabbar väldiga byggnader och stora delar av städerna visar Gud oss vad som skall komma över hela jorden. Han har sagt till oss: ”Ifrån fikonträdet mån I här hämta en liknelse. När dess kvistar begynna att få save och löven spricka ut, då veten I, att sommaren är nära. Likaså, när I sen allt detta, då kunnen I ock veta, att han är nära och står för dörren.” (Matt. 22: 32, 33.)

Sedan flera år tillbaka har jag fått särskilt ljus om att vi inte skall förlägga vårt arbete till städerna. Det larm och den förvirring som fyller dessa städer, de förhållanden som åstadkoms av fackföreningar och strejker kommer att visa sig bli ett stort hinder för vår verksamhet. Man söker att få dem som är sysselsatta inom olika yrkesområden in under vissa föreningars kontroll. Denna plan kommer inte från Gud utan beror på en makt som vi inte på något sätt kan erkänna. Guds ord blir uppfyllt. De gudlösa binder

sig samman i klippen som är färdiga .att brännas upp.

Alla de förmågor som anförtrotts oss måste vi nu använda för att förkunna för världen det sista varningsbudskapet. I .detta arbete måste vi bevara vår integritet. Vi får inte sluta oss till hemliga sällskap eller till fackföreningar. Vi skall stå fria i Gud och ständigt se mot Kristus för att få undervisning. Allt det som vi företar oss måste vi göra med förståelse för hur viktigt det arbete är som vi skall utföra för Gud.

Det ljus jag har fått visar att städerna kommer att bli fulla ,av förvirring, våld och brott och dessa saker kommer att öka mot slutet av världens historia.

Kapitel 17

Att beakta när man skall bygga

Som Guds utvalda folk kan vi inte imitera världens vanor, målsättning, seder och modeväxlingar. Vi har inte utlämnats till att vara tvungna att följa världens ideal och lita på framgång med hjälp av det som ögat kan se: ”Detta är Herrens ord till Serubbabel: Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.” (Sak. 4: 6.) När Herren finner det lämpligt utrustar han dem som följer hans väg med kraft som gör det möjligt för dem att utöva ett starkt inflytande till det goda. De är beroende av Gud och inför honom skall de avlägga räkenskap för det sätt på vilket de brukat sin begåvning, den begåvning han har anförtrott dem. De måste förstå att de är Guds förvaltare och att de skall söka att förhärlika hans namn.

De som ägnar Gud sin kärlek och hängivenhet kommer att lyckas. De kommer att vända blicken från det egna jaget till Kristus, och det som världen kan erbjuda kommer inte att kunna locka dem bort från deras trohet. De kommer att inse att utvärtes prakt inte ger någon kraft. Det är inte det iögonenfallande praktfulla som ger en riktig framställning av det verk som Guds utvalda folk skall utföra. De som är sysselsatta i vårt sanatoriearbete bör vara prydda med Kristi nåd. Det är detta som kommer att ge dem det största inflytandet till det goda.

Det finns allvar i det sätt på vilket Gud behandlar oss. Hans löften har getts under förutsättning att vi trofast gör hans vilja. Därför skall vi, när vi bygger hälsovårdsinstitutioner göra honom till det första, det sista och det bästa i alla avseenden.

Alla som är knutna till Guds tjänst bör se till att de inte leder andra till egenkärlek och självförhärligande, därför att de själva när en önskan om att uppvisa något att pråla med. Gud vill inte att några av hans tjänare skall vara upptagna med onödiga, dyrbara projekt som lägger runga skuldbördor på folket och på det sättet berövar dem medel som skulle kunna bli till nytta för Guds verk. Så länge de som ställer krav på att tro sanningen för denna tid och vandrar Herrens väg, gör det som är rätt och riktigt har de rätt att vänta att Herren skall ge dem framgång. Men när de väljer att avvika från den smala vägen kommer det att medföra ruin både för dem själva och för dem som ser upp

till dem för att få hjälp.

De som har ledningen när hälsovårdsinstitutioner skall byggas, måste ge ett riktigt exempel. Även om pengarna finns, bör man inte använda mer än vad som är absolut nödvändigt. Herrens verk bör ledas så att man tar hänsyn till det som är nödvändigt i alla delar av hans vingård. Vi är alla medlemmar även familj, barn även enda Fader, och Herrens inkomster måste vi använda så att vi tar hänsyn till hans saks intresse över hela jorden. Herren ser på alla delar av fältet och hans vingård måste skötas som en helhet.

Vi får inte lägga ner alla tillgängliga pengar på några få områden, utan arbeta för att bygga upp verket på många platser. Vi måste lägga nya fält till Herrens rike. Andra delar av hans vingård skall förses med hjälpmedel som skall kunna sätta sin prägel på verksamheten. Herren förbjuder oss att genomföra själviska planer i hans tjänst. Han förbjuder oss att godta planer som kommer att beröva vår nästa de hjälpmedel som kommer att göra det möjligt för denne att utföra sin del för att representera sanningen. Vi skall älska vår nästa såsom oss själva.

Vi måste också tänka på att vårt arbete måste överensstämma med vår tro. Vi tror att Herren snart kommer tillbaka och de byggnader som vi uppför borde överensstämma med vår tro. Skall vi lägga ner stora penningssummor i en byggnad som snart skall förtäras i den stora branden? Våra pengar betyder människor vunna för Gud och de skall användas för att förmedla kunskapen om sanningen till sådana som på grund av synd står under Guds fördömsedom. Låt oss därför begränsa våra ärelystna planer. Låt oss vaka över oss själva så att vi inte faller för överdåd och ekonomisk oförsiktighet, så att Herrens skattkammare blir tömd och de som bygger på det sättet inte kommer att ha medel för att kunna utföra det arbete som man bestämt.

Mycket mera pengar än nödvändigt används av våra äldre institutioner. De som har gjort detta har menat att den utgiften skulle sätta sin prägel på verksamheten. Men det påståendet är inte någon ursäkt för onödiga utgifter.

Kristlig anspråkslöshet i våra byggnadsplaner

Gud önskar att den ödmjuka, saktmodiga och stilla Ande som präglade vår Mästare, han som är himmelens majestät och härlighetens konung, alltid skall prägla

våra institutioner. Kristi första ankomst blir inte studerad som den borde. Han kom för att bli vårt exempel i allting. Hans liv var präglad av sträng självförsakelse. Om vi följer hans exempel kommer vi aldrig att använda våra medel på ett onödigt sätt. Vi får aldrig trakta efter utvärtes prakt. Låt allt det vi visar fram vara sådant att sanningens ljus kan lysa genom våra goda gärningar, så att Gud kan bli ärad genom att vi använder de allra bästa metoder för att bota sjuka och lindra lidande. Det som sätter prägel på vårt arbete är inte de medel som investeras i stora byggnader, utan det är upprättandet av den sanna normen för kristna principer och ett liv som är präglad av ädel Kristus-likhet.

De misstag som har gjorts i det förgångna, då man uppfört byggnader, borde vara en hälsosam varning för oss för framtiden. Vi bör lägga märke till var andra gjort misstag och i stället för att upprepa deras misstag bör vi göra förbättringar. När vi vidgar vår verksamhet måste vi alltid räkna med nödvändigheten av sparsamhet. Vi får inte dra på oss onödiga utgifter. Herren kommer snart och våra utgifter för byggnader bör överensstämma med vår tro. Våra medel bör användas till att åstadkomma ändamålsenliga rum, sund omgivning och hälsosam kost.

Våra idéer om hur vi skall bygga våra institutioner och utrusta dem bör formas även sann praktisk kunskap om vad det betyder att vandra i ödmjukhet inför Gud. Vi får aldrig tro att det är nödvändigt att ge dem intryck av välstånd. Vi bör inte vara beroende av det yttre när det gäller att vinna framgång. Då bedrar vi oss själva. Önskan om att åstadkomma ett intryck som inte i alla avseenden står i överensstämmelse med det verk som Gud gett oss att utföra, ett yttre som bara kan upprätthållas genom användande och insättande av stora penningssummor är en skoningslös tyrann. Den är lik en kräftsvulst som ständigt äter sig in i de vitala organen.

Människor med sunt förnuft sätter större värde på bekvämlighet än på överflöd och lyx. Man tar fel om man tror att man skall få fler patienter på det sättet och kunna tjäna mer pengar om man upprätthåller ett yttre sken. Men även om ett sådant tillvägagångssätt kommer att skaffa oss ett större klientel kan vi inte gå med på att våra sanatorier utrustas i överensstämmelse med tidens överdådiga krav. Ett kristligt inflytande är för värdefullt för att kunna offras på det sättet. All omramning av våra institutioner, såväl invändigt som utvändigt, måste överensstämma med Kristi lära och vara ett uttryck för vår tro. Vår verksamhet måste i alla sina grenar vara uttryck för ett helgat omdöme och inte för lyx och överdåd.

Det som kommer att ge vårt arbete inflytande och framgång är inte stora, dyrbara byggnader, inte eleganta möbler, inte heller bord som dignar av delikata rätter. Det som gör den troende till en livets doft till liv och gör det möjligt för Gud att välsigna hans arbete, är den tro som är verksam i kärlek och som renar själen genom att den helige Ande verkar på sinne och hjärta.

Gud kan tala med sitt folk idag och ge dem förstånd att göra hans vilja på samma sätt som han uppenbarade sig för sitt folk i forntiden och gav dem förstånd att bygga tabernaklet. Då denna byggnad uppfördes gav han en framställning av sin makt och sitt majestät och hans namn skall äras genom de byggnader som uppförs för honom idag. Trofasthet, stabilitet och ändamålsenlighet måste komma i första rummet inom varje område.

De som fått uppgiften att bygga hälsovårdsinstitutioner skall representera sanningen genom att arbeta i Guds anda och i kärlek. Liksom Noa varnade världen då han byggde arken, skall det trofasta arbete som utförs idag, då vi bygger Herrens institutioner, förkunna samma budskap, och någras hjärtan kommer att bli övertygade och omvända. Därför bör arbetarna vara besjälade av den innerligaste önskan om ständig hjälp ifrån Kristus för att de institutioner som upprättas inte skall bli ineffektiva.

Medan byggnadsarbetet pågår bör de tänka på att liksom Gud på Noas och Mose tid gav föreskrifter om varje enskild del av arken eller av tabernaklet så lägger han också idag märke till hur arbetet utförs vid hans institutioner. Vi bör tänka på att den store Byggmästaren avser att leda sitt verk genom sitt ord, genom sin Ande och genom sin försyn. De bör ta tid till att bedja honom om råd. Ljudet av bön och helig sång bör stiga upp som en välbehaglig rökelse. Alla bör inse sitt fullständiga beroende av Gud. De bör tänka på att de håller på att bygga en institution där man skall utföra ett arbete som har eviga konsekvenser och att de skall vara Guds medarbetare medan de utför denna uppgift. ”Se på Jesus” bör alltid vara vårt motto. Och försäkringen är: ”Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra; jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig.” (Ps. 32: 8.)

Kapitel 18

Centralisering

S:t Helena, Kalifornien, 4 december 1902.

Till ledarna för vår hälsovårdsverksamhet

Kära bröder! Herren arbetar opartiskt för varje del av sin vingård. Det är människorna som bringar oordning i hans verk. Han ger inte sitt folk förmånen att kunna samla in så mycket pengar enbart för att upprätta institutioner på några få platser, så att det inte blir något över till att upprätta liknande institutioner på andra platser.

Det skall upprättas många institutioner i städerna i Amerika, framförallt i städerna i södern där ännu så litet har blivit gjort. Och i främmande länder skall många projekt inom hälsovårdsverksamheten sättas igång och få framgång. Att bygga hälsovårdsinstitutioner är av lika stor betydelse i Europa och andra främmande länder som i Amerika.

Herren vill att hans folk skall få en riktig förståelse för det arbete som skall utföras och att de som trofasta förvaltare skall gå fram på ett förståndigt sätt när det gäller att använda medlen. Han vill att de skall beräkna kostnaderna när de uppför byggnader och se till om de har tillräckligt för att kunna fullfölja arbetet. Han vill dessutom att de skall komma ihåg att de inte i själviskhet skall samla så stora summor som möjligt för att kunna använda dem på några få platser, utan att de skall arbeta med tanke på många platser där institutioner bör upprättas.

Enligt den undervisning jag har fått skall de ledande i alla våra institutioner och framförallt i våra nybyggda hälsovårdsinstitutioner vara uppmärksamma och visa sparsamhet när det gäller pågar, för att kunna befinna sig i sådant läge att de kan hjälpa liknande institutioner som skall upprättas i andra delar av världen. Även om de har stora penningssummor till sitt för fogande bör de i alla planer de lägger ta hänsyn till behoven över hela Guds stora fält.

Många hälsovårdsinstitutioner

Det är inte åerråns vilja att hans folk på några få platser skall bygga överdimensionerade hälsovårdsinstitutioner. De skall bygga många institutioner. Dessa skall inte vara stora men ändå tillräckligt utrustade för att kunna utföra ett bra arbete med gynnsamma resultat.

Jag har fått varningar i fråga om arbetet att lära upp sjukvårdspersonal och evangelister för hälsovårdsarbetet. Vi skall inte centralisera detta arbete till en enda plats. Vid varje hälsovårdsinstitution som upprättas skall unga män och kvinnor läras att bli hälsovårdsmissionärer. Herren vill öppna vägen för dem när de går ut för att arbeta för honom.

De synliga bevisen för att profetian uppfylls visar att alltings slut närmar sig. Mycket arbete av betydelse skall utföras utanför och bortom de platser där vår verksamhet tidigare till stör del har varit samlad. När vi leder in vatten i en trädgård för att vattna den ser vi till att det inte bara blir en enda liten fläck som får vatten och låter de övriga delarna ligga torra öde och ropa: "Ge oss vatten." Men det är ändå på detta sätt som arbetet utförs på några platser medan det stora arbetsfältet blir försummat. Skall de öde platserna fortsätta att vara förödda? Nej, låt vattnet strömma genom varje plats och bringa glädje och fruktbarhet med sig.

Källan till vår kraft

Vi får aldrig låta oss bli beroende av världsligt erkännande och samhällsposition. När vi upprättar institutioner skall vi aldrig försöka konkurrera med världsliga institutioner med hänsyn till storlek och prakt. Det är inte genom att uppföra stora byggnader i konkurrens med våra motståndare utan genom att värna om en kristlig anda, en saktmodets och ödmjukhetens anda som vi skall vinna seger. Långt bättre är korset och svikna förhoppningar med evigt liv som slutmål än att bo tillsammans med furstar och gå miste om himmelen.

Mänsklighetens Frälsare föddes av ödmjuka föräldrar i en ond och syndig värld. Han växte upp i avskildhet i Nasaret, en liten stad i Galileen. Han började sin verksamhet i fattigdom utan någon världslig bakgrund. Så införde Gud evangelium på ett sätt som var helt annorlunda och avvikande från vad många i vår tid betraktar som ett

klokt och förståndigt sätt att förkunna samma evangelium.

I själva början av den evangeliska tidsåldern lärde han sin församling att inte förlita sig på världslig rang och prakt utan på trons och lydnadens makt. Guds välbehag är mer värt än silver och guld. Hans Andes kraft är av oskattbart värde.

Så säger Herren: ”Byggnader skall sätta sin prägel på mitt verk bara .när de som uppför dem följer mina anvisningar om byggandet av institutioner. Om de som tidigare har lett och stött verksamheten alltid hade varit behärskade av rena och osjälviska principer skulle den egoistiska ansamlingen även stor del av mina medel på en eller ett par platser aldrig ha ägt rum. Institutioner skulle ha upprättats på många platser. Sanningens säd skulle ha såtts på många fält och spirat och burit frukt till min ära.

Platser som blivit försummade måste man nu ägna uppmärksamhet. Mitt folk skall utföra ett genomgripande och snabbt arbete. De som med rena föresatser helgar sig fullständigt åt mig med kropp, själ och ande kommer att arbeta på mitt sätt och i mitt namn. Var och en måste stå på sin plats och se upp till mig som är hans vägledare och rådgivare.

Jag vill undervisa de okunniga, och mångas ögon som nu befinner sig i andligt mörker skall jag smörja med himmelsk ögonsalva. Jag vill skaffa fram de redskap som skall utföra min vilja för att bereda ett folk till att bestå inför mig på ändens tid. På många platser som redan borde ha varit försedda med hälsovårdsinstitutioner och skolor kommer jag att upprätta mina institutioner och dessa institutioner skall bli centrum där arbetare kan utbildas.”

Köp av egendomar till institutioner

På oväntat sätt skall Herren påverka människors sinne. Några av dem som till synes är fiender till sanningen kommer genom Guds försyn att sätta in sina pengar till köp av egendomar och uppförande av byggnader. Så småningom kommer dessa egendomar att utbjudas till försäljning till ett pris som ligger långt under det som de har kostat. Vårt folk kommer i dessa anbud att upptäcka försynens hand och försäkra sig om värdefull egendom till att använda i skolarbetet. De kommer att lägga planer och arbeta i ödmjukhet med självförnekelse och självuppoftning. På det sättet åstadkommer välbärgade människor omedvetet hjälpmedel som skall göra det möjligt för Guds folk

att snabbt påskynda hans verk.

På olika platser skall man köpa egendomar som skall användas till hälsovårdsinstitutioner. Vårt folk bör söka tillfälle att köpa egendom långt borta från städerna, på platser där det redan finns byggnader uppförda och där det finns trädgårdar som redan bär frukt. Jordegendomar är värdefull egendom. Det bör vara jordegendomar knutna till våra hälsovårdsinstitutioner och en del av dem kan då användas som hem för funktionärer och andra som utbildas för att utföra arbete inom hälsovårdsmissionen.

Inga gigantiska institutioner

Det har gång på gång uppenbarats för mig att det inte är förståndigt att uppföra gigantiska institutioner. Det är inte genom storleken på en institution som det mesta arbetet för människor uträttas. En mycket stor institution kräver stor personal. Och på platser där många samlas blir det mycket svårt att upprätthålla en hög andlig standard. I en stor institution händer det ofta att ansvarsfulla poster fylls av arbetare som inte är andligt sinnade och som inte visar omdöme i sitt sätt att umgås med sådana som, om de bemöttes på ett klokt sätt, skulle kunna bli väckta, överbevisade och omvända.

I arbetet att förklara Bibeln för de sjuka har inte en fjärdedel blivit gjort av det som kunde ha varit uträttat 'och som skulle ha blivit gjort på våra sanatorier, om arbetarna själva hade fått grundlig undervisning inom religiösa ämnesområden.

Där många arbetare samlas på en plats är det nödvändigt med en ledning av långt högre andlig halt än vad som ofta varit möjlig att upprätthålla vid våra stora hälsovårdsinstitutioner.

Det kunde för oss kanske tyckas vara bäst om vi valde att lägga våra hälsovårdsinstitutioner på platser där de rika bor och att detta skulle sätta sin prägel på vårt arbete och tillförsäkra oss patienter för våra institutioner Men detta skulle inte vara förståndigt. Herren säger: "Det är icke, såsom en människa ser; en människa ser på det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat." (1 Sam. 16:7.) Ju färre förnämliga byggnader det finns omkring våra institutioner dess färre svårigheter kommer vi att möta.

Våra institutioner bör inte upprättas i de trakter där rika människor bor, där de

skulle komma att betraktas som ett främmande inslag och som en nagel i ögat och få ett ofördelaktigt renommé, därför att de tar emot sjuka människor ur alla samhällsklasser. En ren och obesmittad gudstjänst gör dem som är Guds barn, till en familj, knutna tillsammans med Kristus i Gud. Men världens anda är stolt, partisk, exklusiv och favoriserar endast några få. (Band 7, sid. 88, 89, 1902.)

Kapitel 19

Vårt ordenstecken

En vanvördnadens och likgiltighetens anda om sabbatens iakttagande har en benägenhet att tränga in vid våra hälsovårdsinstitutioner. På de män som har, ansvaret för vår verksamhet inom hälsovårdsmissionen vilar plikten att ge läkare, sjukvårdspersonal och funktionärer undervisning om att den dag som Gud har avskilt är helig. Särskilt bör varje läkare göra sitt bästa för att vara ett gott exempel. Hans plikter är av sådan art att de helt naturligt kommer honom att känna sig berättigad att göra många saker på sabbaten som han helst borde undvika att göra. Såvitt möjligt bör han ordna sitt arbete så att han kan lägga sina vanliga plikter åt sidan.

Läkare och sjuksköterskor kanas ofta för att ta hand om de sjuka på sabbaten och ibland är det omöjligt för dem att få tid till att vila och kunna vara närvarande vid gudstjänsterna. Vi får aldrig försumma sjuka människors behov. Frälsaren har genom sitt exempel visat oss att det är riktigt att hjälpa de sjuka på sabbaten. Men onödigt arbete som t.ex. vanliga behandlingar och operationer som kan vänta, bör man uppskjuta. Låt patienterna förstå att läkare och medhjälpare bör ha en dag för vila. Låt dem förstå att arbetarna fruktar Gud och önskar helighålla den dag som han har avskilt, för att hans efterföljare skall fira den såsom ett tecken mellan honom och dem.

De som undervisar och de som blir undervisade vid våra hälsovårdsinstitutioner bör komma ihåg att det betyder mycket för dem och för institutionens beskyddare att de helighåller sabbaten på ett rätt sätt. När de firar sabbaren såsom Gud säger att den skall hållas helig, upphöjer de sitt ordenstecken och visar tydligt att de står på Herrens sida.

Nu och för alltid skall vi stå som ett klart avskilt egendomsfolk, fritt från varje världslig klokhet utan att låta oss hindras av sådana som inte har förstånd till att fatta Guds krav, som så klart har blivit framställt i hans lag. Alla våra institutioner har upprättats som sjundedagsadventist-institutioner för att representera de olika grenarna av arbetet inom hälsovårdsverksamheten, för att på det sättet bereda väg för Herrens ankomst. Vi skall visa att vi söker arbeta i harmoni med himmelen. Vi skall vara ett bevis inför alla folkslag, stammar och språkområden om att vi är ett folk som älskar och fruktar Gud ett folk som helighåller hans minnesmärke över skapelsen, tecknet mellan

honom och hans lydiga barn på att han är den som helgar dem. Och vi skall på ett påtagligt sätt visa vår tro på att Herren snart kommer på himmelens skyar.

Som ett folk har vi blivit djupt förödmjukade av det sätt på vilket några av våra bröder i ansvarig ställning har handlat i det att de har vikit av ifrån de gamla landmärkena. Det finns några som har förnekat sin tro genom sina ord bara för att kunna genomföra sina egna planer. Detta visar hur litet man kan lita på mänskligt förstånd och mänskligt omdöme. Mer än någonsin tidigare behöver vi inse det farliga i att man på ett oförståndigt sätt låter sig ledas bort från lydnaden för Guds befallningar. Vi behöver förstå att Gud har gett oss ett bestämt varningsbudskap till världen på samma sätt som han gav Noa ett varningsbudskap till människorna före floden.

Vårt folk bör vara försiktiga så att de inte förringar sabbatens betydelse bara för att kunna umgås med icke-troende. De måste se till så att de inte viker av från vår tros principer och ger intryck av att det inte är fel att bete sig på samma sätt som världens människor. De bör vara angelägna om att inte rätta sig efter någon människas råd, oavsett vilken ställning denna än må inneha, om det är så att hon arbetar i strid med det Gud har gjort för att hålla sitt folk avskilt från världen.

Faran av världsliga råd

Herren prövar sitt folk för att se vilka som vill vara lojala mot hans sanningsprinciper. Vårt arbete består i att förkunna den första, andra och tredje ängels budskap för världen. När vi utför våra plikter skall vi varken förakta våra fiender eller frukta dem. Att genom kontrakt binda oss till sådana människor som inte är av vår tro är inte efter Guds vilja. Vi skall visa vänlighet och hövlighet mot dem som vägrar att lyda Gud, men vi skall aldrig, aldrig förena oss med dem eller rådslå med dem om livsviktiga intressen i hans verk. Vi skall lita på Gud och ständigt gå framåt, osjälviskt utföra hans arbete i ödmjuk förlitan på honom, och överlåta oss själva och allt som har med vår nutid och framtid att göra åt hans försyn. Vi skall ända till slutet hålla fast vid den frimodighet som vi hade då vårt arbete började, och komma ihåg att vi inte får himmelens välsignelser på grund av vår förtjänst utan på grund av Kristi förtjänst och genom tro på honom ta emot Guds överflödande nåd.

Jag beder att mina bröder måtte förstå att den tredje ängels budskap betyder mycket för oss och att helighållandet av den sanna sabbaten skall vara det tecken som

skiljer mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom. De som har blivit sömniga och likgiltiga måste vakna upp. Vi är kallade att vara helgade och vi bör omsorgsfullt undvika att ge intryck av att det saknar betydelse om vi håller fast vid särdragen i vår tro eller ej. Det har lagts på oss som en högtidlig förpliktelse att inta en mer avgjord ståndpunkt för sanning och rättfärdighet än vi tidigare har intagit. Skiljelinjen mellan dem som helighåller Guds hud och dem som inte gör det måste framträda med otvetydig klarhet. Vi skall samvetsgrant ära Gud och med iver använda oss av varje medel för att upprätthålla relationerna i förbundet med honom så att vi får ta emot hans välsignelser, de välsignelser som är så nödvändiga för det folk som skall bli så grundligt prövat. Att ge intryck att vår tro vår religion inte är en dominerande kraft i våra liv är att i hög grad vanära Gud. Därigenom vänder vi oss bort från hans bud som är vårt liv och förnekar att han är vår Gud och att vi är hans folk.

Kapitel 20

Sabbaten på våra restauranger

Frågan har ställts, bör våra restauranger vara öppna på sabbaten? Mitt svar är nej, nej! Helighållandet av sabbaten är vårt vittne inför Gud, märket, tecknet mellan honom och oss att vi är hans folk. Detta märke får aldrig utplånas.

Om arbetarna vid våra restauranger skall servera måltider på sabbaten precis som under veckan för övrigt till de många människor som vill komma, vad skulle det då bli av deras vilodag? Vilka möjligheter skulle de då få att förnya sin kroppsliga och andliga styrka?

För inte länge sedan fick jag särskilt ljus angående denna fråga. Jag såg att det skulle göras försök att bryta ned vårt ideal med hänsyn till helighållandet av sabbaten och att några skulle arbeta för att våra restauranger skulle hållas öppna på sabbaten, men att detta aldrig skulle få ske.

En scen blev framställd för mig. Jag var på en av våra restauranger i San Francisco. Det var fredag. Flera av arbetarna var ivrigt upptagna med att göra i ordning matpaket som människor lätt skulle kunna ta med sig hem och flera väntade på att få dessa paket. Jag frågade vad meningen var med detta, och arbetarna förklarade för mig att några av deras kunder var mycket besvikna över att de på grund av att restaurangen var stängd inte kunde få samma slags mat på sabbaten som de fick under veckan. De förstod hur värdefull den sunda kosten var, den som de fick på restaurangen, och de protesterade mot att de inte skulle få den på den sjunde dagen. Och de vädjade till dem som förestod restaurangen att hålla den öppen varje dag under veckan och påpekade att de skulle överge den om det inte blev så. Det som du ser här idag, sade arbetarna, är vårt svar på detta krav om en sund kost på sabbaten. Dessa människor kan få sin mat på fredagen och den räcker över hela sabbaten. På det sättet undviker vi att bli anklagade för att vägra att hålla restaurangen öppen på sabbaten.

Skiljelinjen mellan vårt folk och världen måste alltid hållas klar och tydlig. Den plattform på vilken vi står är Guds lag som ålägger oss att helighålla sabbaten. Som det tydligt sägs i 2 Mos. 31 är sabbaten ett tecken mellan Gud och hans folk. ”Mina

sabbater skolen I hålla”, säger han, ”ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte, för att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder. . . Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen vilade han och tog sig ro.” (2 Mos. 31 :13-17.)

Vi måste följa detta ”så säger Herren” även om vi genom vår lydnad blir orsak till stora olägenheter för dem som inte har någon respekt för sabbaten., På ena sidan har vi människornas föregivna nödvändiga behov, på den andra sidan Guds befallningar. Vilken av dessa har den största betydelsen för oss?

Vid våra hälsovårdsinstitutioner måste patienterna likaväl som läkarna, sjuksköterskorna och funktionärerna ha mat på sabbaten, precis som varje annan familj, med så litet arbete som möjligt. Men våra restauranger bör inte hållas öppna på sabbaten. Låt arbetarna få en försäkran om att de har den dagen fri till gudstjänst. De stängda dörrarna på sabbaten präglar restaurangen som ett minnesmärke för Gud, ett minnesmärke som talar om att den sjunde dagen är sabbat och att inte något icke nödvändigt arbete får utföras på den dagen.

Jag har blivit underrättad om att en av huvudorsakerna till att hygieniska restauranger och kliniker skulle upprättas i de stora städerna är, att ledande män därigenom skulle kunna bli uppmärksammade på den tredje ängelns budskap. När de ser att dessa institutioner drivs på ett sätt som helt skiljer sig från det som vanliga restauranger tillämpar, kommer intelligenta människor att börja fråga om orsakerna till denna skillnad i arbetsmetoder och de kommer att undersöka de principer som leder oss till att servera bättre mat. På det sättet kommer de att få kunskap om budskapet för denna tid.

När tänkande människor finner att våra restauranger hålls stängda på sabbaten kommer de att fråga om de principer som kommer oss att hålla stängt på lördagen. När vi besvarar dessa frågor skall vi utnyttja tillfället att göra dem bekanta med grunderna för vår tro. Vi kan ge dem våra skrifter och traktater så att de kan lära sig förstå skillnaden mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom.

Inte alla av vårt folk är så noga som de borde vara ifråga om sabbatens firande. Må Gud hjälpa dem till en reform. Det ankommer på varje familjs överhuvud att sätta sina fötter stadigt på lydnadens mark.

Kapitel 21

Sunda livsmedel

Cooranbong, New South Wales, Australien, den 10 mars 1900.

Under den senaste natten har många saker uppenbarats för mig. Framställningen och försäljningen av hälsokost kommer att kräva omsorgsfullt övervägande under bön till Gud.

På många platser finns det utan tvivel människor som Herren säkert skulle ge kunskap om hur man skall framställa livsmedel som är hälsosamma och välsmakande, om han ser att de skall komma att använda denna kunskap på ett riktigt sätt. Sjukdomarna bland djuren ökar mer och mer och det kommer inte att dröja länge förrän även många andra än sjundedags-adventister kommer att upphöra att använda animalisk kost. Vi skall tillreda sunda och stärkande livsmedel så att människor inte behöver äta kött.

Herren kommer att lära många i alla delar av världen att sammansätta frukt, sädeslag och vegetabilier till livsmedel som kan uppehålla livet och som inte för sjukdom med sig. Sådana som aldrig har sett de recept för tillredning av hälsokost som nu finns på marknaden kommer att på ett förståndigt sätt arbeta och experimentera med jordens matnyttiga produkter och de kommer att få upplysning om hur de skall använda dessa produkter. Herren kommer att visa dem hur de skall göra. Han som ger sitt folk kunnighet och förstånd i den ena delen av världen, kommer att ge kunnighet och förstånd också till sitt folk i andra delar av världen. Det är hans plan att de tillgångar av livsmedel som varje land åstadkommer skall tillredas på ett sådant sätt att de kan användas i det land för vilka de har anpassats. På samma sätt som Gud gav Israels barn manna från himmelen för att underhålla dem, kommer han också nu att ge sitt folk på olika platser kunnighet och förstånd att använda dessa länders produkter till att framställa livsmedel som kan ersätta kött. Dessa livsmedel bör fram ställas i de olika länderna eftersom transporter från det ena landet till det andra gör dem så dyra att fattiga människor inte får råd att köpa dem. Det kan aldrig löna sig att vara beroende av Amerika när det gäller försörjningen av hälsokost till andra länder. Det kommer att visa sig att bli mycket svårt att köpa importerade varor utan ekonomisk förlust. . .

Det kommer att vara förståndigt av oss att framställa enkla, billiga hälsolivsmedel. Många ibland oss är fattiga och de måste få tillfälle att få sund kost till priser som är överkomliga att betala även för dem. Det är Herrens avsikt att de fattiga på varje plats skall kunna få billiga och sunda livsmedel. På många platser bör man bygga fabriker där sådana livsmedel tillverkas. Det som blir till välsignelse för verksamheten på den ena platsen kommer att bli till välsignelse på varje annan plats där det är mycket svårare att skaffa pengar.

Herren gör allt till det bästa för sitt folk. Han vill inte att de skall vara utan hjälpmedel. Han leder dem tillbaka till den kost som ursprungligen gavs människorna. Deras kost skall bestå av livsmedel som framställs av de material som han åstadkommit. De livsmedel som huvudsakligast kommer att användas är frukt, grönsaker och nötter. Men olika rotsaker kommer också att användas.

Vinsten av dessa livsmedel skall huvudsakligen komma från världen och inte från Guds folk. Guds folk skall understödja Guds verk. De skall upparbeta nya fält och grunda församlingar. Bördan av många missionsuppgifter vilar på dem. De bör inte få nya bördor att bära. För sitt folk är Gud en alltid närvarande hjälp i varje nödens stund.

De som utarbetar recept för våra hälsotidningar bör vara mycket omsorgsfulla. Några av de special preparat som nu tillverkas kan förbättras och våra planer med avseende på användandet av dem måste kanske modifieras. Några har använt preparat av nötter i allt för stor utsträckning. Många har skrivit till mig och sagt: "Jag kan inte tåla preparat av nötter. Vad skall jag använda i stället för kött?" En natt tyckte jag att jag stod framför en grupp människor och sade till dem att de använde för mycket nötter i matlagningen, att organismen inte kan omsätta dem när de använts efter en del av de recept som har publicerats och att resultatet skulle bli mer tillfredsställande om de använde dessa produkter mer sparsamt.

Herren vill att de som bor i länder där det finns färsk frukt att få under största delen av året skall lära sig att förstå vilken stor välsignelse de har i denna frukt. Ju mer vi håller oss till den färska frukten precis sådan som den plockas från träden, dess större blir välsignelsen.

Det finns några som återgår till att äta kött efter det att de har börjat äta en

vegetarisk kost. Detta är i sanning dumt, och uppenbarar endast brist på kunskap hur de skall åstadkomma en sund kost i stället för kött.

Matlagningskurser som leds av förståndiga instruktörer bör hållas inte bara i Amerika utan även i andra länder. Allt vi kan göra skulle göras för att visa människor värdet även kostreform.. .

Framställningen av hälsolivsmedel

I alla våra planer bör vi tänka på att arbetet vid våra hälsokostfabriker är Guds egendom och att det inte skall göras till en finansiell spekulation med personlig vinning som mål. Det är Guds gåva till hans folk och vinsten skall användas till det bästa för lidande människor överallt. . . Några av våra bröder har handlat på ett sätt som orsakat verksamheten stor skada. Den kunskap om metoder för framställning av hälsokost som Gud gav sitt folk som ett medel för att hjälpa hans sak har dessa män avslöjat för världsliga affärsmän och dessa utnyttjar dem till personlig fördel. De har sålt Herrens håvor för personlig vinning. De som på det sättet har uppenbarat hemligheter som de kände till angående tillverkningen av hälsokost har missbrukat ett förtroende som Gud hade gett dem. Efterhand som de kommer att få se följderna av detta missbrukade förtroende, kommer några att bittert ångra att de inte höll tyst och väntade på att Herren skulle leda sina tjänare och förverkliga sina egna planer. Några som har skaffat sig tillgång till dessa hemligheter kommer att söka spärra vägen för det arbete våra sanatorier utför vid tillverkning av hälsokost, och genom att framställa saken i ett oriktigt ljus kommer de att leda sina kunder vilse och på det sättet orsaka dem stor skada.

Hälsokostens fabriks-hemligheter bör man inte låna eller stjäla från dem som på det sättet söker bygga upp saken och befrämja den...

Jag har en varning till dem som känner till de metoder efter vilka de särskilda hälsokostlivsmedlen tillverkas vid våra fabriker. De bör inte använda sin kunskap i egoistisk avsikt eller på ett sätt som kommer att ställa saken i en felaktig belysning. Inte heller skall vi offentliggöra dessa fabriks-hemligheter. Församlingarna bör ta itu med dessa förhållanden och visa dessa bröder att ett sådant tillvägagångssätt är att svika förtroendet och att det kommer att föra skam över saken.

Kapitel 22

Undervisa folket

Överallt där sanningen förkunnas bör man ge undervisning om tillagning även sund kost. Herren vill att folket på varje plats skall läras att på ett förståndigt sätt använda de produkter som man lätt kan skaffa sig. Duktiga instruktörer bör visa folket hur man på det mest fördelaktiga sättet kan utnyttja de produkter som man kan odla eller få i den delen av landet där de bor. På det sättet kommer de fattiga såväl som de som har det bättre ställt att kunna lära sig att leva sunt.

Från den tid arbetet för en hälsoreform började har vi funnit det nödvändigt att undervisa, undervisa, undervisa. Gud vill att vi skall fortsätta med detta upplysningsarbete bland folket. Vi får inte försumma det av fruktan för den verkan det kan tänkas ha på försäljningen av de hälsokostlivsmedel som våra fabriker tillverkar. Det är inte den viktigaste delen av saken. Vår uppgift är att visa människorna hur de kan skaffa den mest hälsosamma kosten, hur de kan samarbeta med Gud i att återuppbygga hans moraliska avbild i dem. . .

Det är Herrens avsikt att människor på varje plats skall uppmuntras att utveckla sina förmågor genom att tillaga livsmedel av de naturprodukter som finns i deras egen landsända. Om de vänder sig till Gud och under vägledning av hans Ande använder sig av sin kunnighet och uppfinningsriktighet kommer de att lära sig hur man kan tillaga sunda rätter av naturens produkter. På det sättet kommer de att kunna lära de fattiga att skaffa sig näringsmedel som ersätter kött. De som på det sättet blir hjälpta kommer att i sin tur undervisa andra. Ett sådant arbete kommer härefter att bli utfört med gudhängiven iver och energi. Om detta hade blivit gjort tidigare skulle långt fler människor ha befunnit sig i sanningens kunskap idag och många fler skulle ha kunnat ge undervisning. Låt oss lära oss vad som är vår plikt och så utföra den. Vi skall inte vara beroende och hjälplösa och vänta på att andra skall utföra det arbete som Gud har överlämnat åt oss.

När det gäller vår kost skall vi visa gott omdöme och sunt förnuft. När vi finner att vissa livsmedel inte är bra för oss behöver vi inte skriva brev och fråga för att få veta orsaken till problemen. Gör en förändring i kosten. Använd mindre av vissa

livsmedel. Försök andra rätter. Vi kommer snart att finna vilken verkan vissa sammansättningar har på oss. Låt oss som förnuftiga människor personligen sätta oss in i principerna och så använda vår erfarenhet och vårt omdöme när vi avgör vilka livsmedel som passar oss bäst.

Den mat vi äter bör vara avpassad efter det arbete vi är upptagna med och efter klimatet på den plats där vi bor. Några livsmedel som passar bra i det ena landet är inte alltid ändamålsenliga i ett annat.

För några kommer det att vara bättre att en eller två dagar avstå ifrån att äta än att få en mängd behandlingar eller lakarhjälp. För deras vidkommande skulle det vara till oskattbar nytta om de fastade en dag i veckan.

Jag har blivit instruerad om att man ofta använder nötter i kosten på ett oförståndigt sätt och att man använder för stora mängder nötter och att några nötter inte är så nyttiga som andra. Vi bör föredra mandlar framför jordnötter. Men tillsammans med olika sädeslag kan man ändå använda Jordnötter på ett sätt som ger en närande och lättsmält kost.

Oliver kan anrättas så att vi med gott resultat kan äta dem till varje måltid. De fördelar man för övrigt tillskriver smöret kan man uppnå genom att äta oliver som är riktigt tillredda. Den olja som oliven innehåller hjälper mot förstoppning. Och för tuberkulospatienter och för sådana som lider av inflammationer eller irriterade tillstånd i magen är den bättre än någon medicin. Som näringsmedel är den bättre än någon andrahandsolja från djur.

Det skulle vara bra om vi använde mindre kokt mat och åt mera frukt i naturligt tillstånd. Lär folket att äta rikligt av färska druvor, äpplen, fikon, bärsorter och varje annan slags frukt som är överkomlig. Bevara dessa frukter hermetiskt till vinterbruk och ha dem såvitt möjligt på glas i stället för i plåtburkar.

En fortskridande kostreform

Vad köttmat beträffar borde vi lära folket att inte använda kött. Användandet av kött strider mot den bästa utvecklingen av de fysiska, andliga och moraliska krafterna. Och vi bör tydligt och klart propagera mot användandet av te och kaffe. Vi gör också

väl i att undvika feta desserter. Men vi bör inte ställa mjölk, ägg och smör jämsides med kött. I några fall är det nyttigt att använda ägg. Tiden har ännu inte kommit då vi kan säga att mjölk och ägg helt bör förkastas. Det finns fattiga familjer som till stor del lever på en kost av bröd och mjölk. De har ganska litet frukt och har inte råd att köpa preparat av nötter. När vi undervisar om hälsoreformen måste vi på samma sätt som när det gäller annat evangeliskt arbete komma människorna till mötes där de är. Innan vi kan lära dem att laga välsmakande, närande och samtidigt billiga rätter i överensstämmelse med hälsoreformens krav har vi inte rätt att föra fram de mest avancerade principerna angående en sund kost.

Kostreformen bör genomföras gradvis. Låt människor få undervisning om hur de kan laga mat utan att använda mjölk eller smör. Tala om för dem att tiden snart skall komma då vi inte med trygghet kan använda ägg, mjölk, grädde eller smör, eftersom sjukdom hos djuren tilltar i förhållande till den ondska som tilltar bland människorna. Den tid är nära då hela djurriket på grund av ogudaktigheten bland det fallna släktet kommer att lida under de sjukdomar som hemsöker vår jord som en förbannelse.

Gud vill ge sitt folk kunnighet och förnuft att tillaga sund mat utan dessa saker. Vårt folk bör förkasta alla osunda recept. Låt dem lära sig hur de skall leva hälsoenligt så att de sedan kan undervisa andra om vad de har lärt. Låt dem föra denna kunskap vidare precis som när man undervisar i Bibeln. Låt dem lära folket hur de kan bevara hälsan och öka sina krafter genom att undvika den långvariga kokning som har fyllt världen med kroniskt sjuka människor. Genom föreskrift och exempel kan man visa dem att den kost som Gud gav Adam i 'hans syndfria tillstånd, är den bästa för människor som han söker återvinna till ett syndfritt tillstånd. . .

Vi måste framhålla för folket behovet av reform, en bestående reform och vi måste ge eftertryck åt vår lära genom vårt exempel. Sann gudsfruktan och lydnad för hälsolagarna går hand i hand. Det är omöjligt att arbeta för att visa människor vägen till frälsning utan att visa dem hur nödvändigt det är att bryta sig loss från syndig tillfredsställelse, som förnekar själen och hindrar gudomlig sanning från att göra intryck på sinnet.. Vi måste lära människor att noga ge akt på varje vana och varje beteende och att utan tvekan lägga bort allt sådant som kan orsaka ohälsa och på det sättet kasta en mörk skugga över sinnet. Gud vill att hans ljusbärare alltid skall ha ett högt ideal framför sig. Genom undervisning och exempel skall vi hålla vår fullkomliga måttstock högt över Satans falska måttstock, vilken, om den följs, kommer att leda till misär,

förfall, sjukdom och död för både kropp och själ. De som har fått kunskap om hur man skall äta, dricka och klä sig för att bevara hälsan måste föra denna kunskap vidare till andra. Låt hälsans evangelium bli förkunnat för de fattiga från en praktisk synpunkt, så att de får veta hur de på bästa sätt kan sörja för kroppen som är ett tempel åt den helige Ande.

Kapitel 23

Guds avsikt med våra bokförlag

”I ären mina vittnen, säger Herren”, ”till att predika frihet för de fångna och förlossning för de bundna, till att predika ett nådens år ifrån Herren och en hämndens dag från vår Gud.”

Vår förlagsverksamhet upprättades på Guds anvisning och under hans särskilda övervakning. Dess avsikt var att förverkliga ett särskilt syfte. Sjundedagsadventisterna har valts av Gud som ett utvalt folk, skilt från världen. Med sanningens stora mejsel har han huggit ut dem ur världens stenbrott och fört dem i förbindelse med sig själv. Han har gjort dem till sina representanter och kallat dem till att vara sändebud för honom under avslutningen av hans frälsningsverk. Den rikaste sanning som någonsin har anförtrotts dödliga människor, de allvarligaste och mest fruktansvärda varningar Gud någonsin har sänt till jorden har blivit överlämnade åt dem för att de skall förkunna dem för världen. Och i arbetet att fullfölja detta verk skall våra förlag vara bland de mest verksamma redskapen.

Dessa institutioner skall stå som vittnen för Gud, som lärare i rättfärdighet för folket. Från dem skall sanning gå ut liksom från en lampa som lyser. Som ett stort ljus, ett fyrorn på en farlig kust skall det ständigt sända ut strålar av ljus i världens mörker för att varna människor för de faror som hotar dem med undergång.

De publikationer som sänds ut från våra bokförlag skall bereda ett folk att möta Gud. Överallt i världen skall de utföra samma arbete som Johannes döparen utförde för judafolket. Genom överraskande varningsbudskap väckte Guds profet människorna ur deras världsliga drömmar. Genom honom kallade Gud det avfallna Israel till omvändelse. Genom sitt sätt att förkunna sanningen avslöjade han populära villfarelser. I motsats till samtidens falska teorier framstod sanningen i hans lära som en evig visshet. ”Gören bättring, ty himmelriket är nära”, var Johannes’ budskap. (Matt. 3:2.) Genom litteraturen från våra bokförlag skall denna sanning idag förkunnas för världen.

Den profetia som gick i uppfyllelse genom Johannes’ verksamhet anger målsättningen för vårt arbete: ”Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för

honom.” (Matt. 3: 3.)

Liksom Johannes beredde vägen för Frälsarens första ankomst skall vi bereda vägen för hans andra ankomst. Våra bokförlag skall upphöja kraven i Guds nedtrampade lag. Inför världen skall de framstå som reformerande institutioner och visa att Guds lag bildar underlaget för all bestående reform. I klara, tydliga ord skall de framhålla hur nödvändigt det är att lyda alla hans bud. De skall drivas av Kristi kärlek och samarbeta med honom för att uppbygga de grundvalar som legat öde från .läkte till släkte. De skall mura igen revor och återställa vägar .å att människor kan bo i landet. (Jes. 58: 12.) Genom deras förkunnelse skall sabbaten enligt det fjärde budet stå som ett vittne, som en ständig påminnelse om Gud för att väcka uppmärksamhet och väcka frågor som skall rikta människors sinnen tillbaka till deras Skapare.

Låt det aldrig bli glömt att dessa institutioner skall samarbeta med de himmelska sändebuden i deras tjänst. De hör till de hjälpmedel som framställs genom ängeln som flyger ”uppe i himlarymden”, och som har ”ett evigt evangelium, som han skulle förkunna för dem som bo på jorden, för alla folkslag och stammar och tungomål och folk”, och som ropar ”med hög rost: ’Frukten Gud och given honom ära; ty stunden är kommen, då han skall hålla dom’.” (Upp. 14:6, 7.)

Från dem skall den fruktansvärda fördömsdomen gå ut: ”Fallet, fallet är det stora Babylon, som har givit alla folk att dricka av sin otukts vredesvin.” (Upp. 14: 8)

De symboliseras av den tredje ängeln som ”följde dem; denne sade med hög röst: ’Om någon tillbeder vildjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall ock han få dricka av Guds vredesvin’.” (Upp. 14:9, 10.)

Våra bokförlags maktpåliggande ansvar

Det är också i hög grad genom våra bokförlag som denna därefter följande ängels verk blir utfört, han som kommer ned från himmelen med stor makt och som upplyser jorden med sin härlighet.

Ytterligt maktpåliggande är det ansvar, som vilar på våra bokförlag. De som har ledningen för dessa institutioner, de som redigerar tidskrifterna och som skriver böckerna, de som står i ljuset av Guds syfte och som har kallats att föra varningen ut till

världen kommer att av Gud hållas ansvariga för sina medmänniskors frälsning. Det budskap som Gud gav sin profet fordom gäller dem såväl som ordets tjänare: ”Dig, då människobarn, har jag satt till en väktare för Israels hus, för, att du å mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. Om jag säger till den ogudaktige: ’Du ogudaktige, du måste dö’, och du då icke säger något till att varna den ogudaktige för hans väg, så skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand.” (Hes. 33:7, 8.)

Aldrig har detta budskap kunnat tillämpas med större kraft än idag. I allt större utsträckning ringaktar världen Guds krav. Människorna har blivit allt fräckare i sin överträdelse. Ondskan bland världens inbyggare har nästan fyllt deras ogudaktighets matt. Var Jord har nästan kommit i det läget att Gud kommer att tillåta fördärven att göra med den efter sin vilja. Den sista akten i dramat består av att människolagar införs i stället för Guds lag, söndagen blir upphöjd uteslutande genom mänsklig auktoritet i stället för den bibliska sabbaten. När denna förändring blir världsomfattande kommer Gud att uppenbara sig. Han skall stå upp i sitt höga majestät för att forskräcka Jorden. Han skall träda fram ur sin boning ”för att hemsöka Jordens inbyggare för deras missgärning; och jorden skall låta komma i dagen allt blod som där har blivit utgjutit, och skall icke längre betäcka dem som där hava blivit dräpta.” (Jes. 26: 21.)

Den stora strid som Satan orsakade i himmelen kommer snart, mycket snart att för evigt avgöras. Snart kommer alla Jordens inbyggare att ha tagit ståndpunkt antingen för eller emot himmelens regering. Nu såsom aldrig tidigare utövar Satan sån förföriska makt för att förvillan och fördärva varje människa som inte är på sin vakt. Vi har kallats till att väcka människor att bereda sig för de stora händelser som väntar dem. Vi skall varna dem som står på själva randen till katastrofen. Guds folk skall med all makt kämpa mot Satans lögn och bryta ned hans ”fästen. För varje människa i hela världen som vill lyssna, skall vi klargöra vilka principer som står på spel den stora striden, principer som kommer att avgöra varje människas eviga öde. Till människor fjärran och nära skall vi rikta frågan: ”Följer du den store upprorsmakaren i olydnad mot Guds lag eller ”följer du Guds Son som förklarar: ’Jag har hållit min Faders bud’?”

Detta är den uppgift som ligger framför oss. Detta är orsaken till att våra bokförlag har upprättats. Detta är det arbete som Gud väntar att de skall utföra.

Ett uppenbarande av kristna principer

Vi skall inte bara publicera teorier om sanningen utan ge praktiska exempel på den i liv och beteende. Våra bokförlag skall inför världen framstå som ett förkroppsligande av kristna principer. Om Guds avsikt med dessa institutioner förverkliga des skulle Kristus själv stå i spetsen för arbetarstaben. Heliga änglar har överinseende över arbetet i varje avdelning. Och allt som görs inom varje område skall bära himmelens prägel och framhålla högheten i Guds karaktär.

Gud har bestämt att hans verk skall framläggas för världen i klara, helgade uttryck. Han vill att hans folk i sitt liv skall uppenbara kristendomens fördelar framför den icke-kristna världens. Genom hans nåd har allt blivit gjort för att vi i alla våra arbetsuppgifter skall kunna ge uttryck för de himmelska principernas överlägsenhet över världens principer. Vi skall visa att vi arbetar på ett högre plan än vad världen gör. I alla avseenden skall vi uppenbara en ren livsföring. Vi skall visa att de som tar emot sanningen och lever efter den, förvandlas till Guds söner och döttrar, barn av den himmelske konungen, och att de som sådana i sitt liv är ärliga i handel, trofasta, samfärdiga och uppriktiga i smått såväl som i stort.

I allt vårt arbete även inom det mekaniska området vill Gud att fullkomligheten i hans väsen skall komma fram. Den noggrannhet, kunnighet, takt, förstånd och fullkomlighet som han krävde då det jordiska tabernaklet uppfördes vill han skall föras in i allt som görs i hans tjänst. Varje uppgift som hans tjänare tar på sig skall vara lika ren och värderad i hans ögon som det guld och den rökelse och myrra som de vise männen från astern i uppriktig och ofördärvad tro förde med sig till den nyfödde Frälsaren.

Inom arbetslivet skall Kristi efterföljare vara ljusbärare i världen. Gud kräver inte av dem att de skall anstränga sig för att lysa. Han godkänner inte några självgoda försök att visa upp en överlägsen godhet. Han vill att deras sinnen skall vara genomträngda av himmelens principer och när de då kommer i beröring med världen, skall de uppenbara det ljus som finns i dem. Deras ärlighet och uppriktighet och oryggliga trohet i varje uppgift i livet blir då ett medel till att sprida ljuset.

Guds rike visade sig inte i utvärtes prakt. Det kommer genom den milda inspirationen i hans ord och genom hans Andes inre påverkan, i själens gemenskap med

honom som är dess liv. Det största uppenbarandet av dess kraft visar sig i att människan växer upp till Kristi fullhets åldersmått.

Ett sken av välstånd eller samhällsställning, dyrbara byggnader och påkostad inredning är inte av väsentlig betydelse för framgången inom Guds verk. Detsamma gäller insatser som vinner människors gillande och förleder till fåfänga. Hur imponerande det än må vara att betrakta denna världsliga ståt har den ändå inte något värde inför Gud.

Samtidigt som det är vår plikt att sträva efter fullkomlighet i det som syns, bör vi alltid tänka på att detta inte får betraktas som det främsta målet. Det måste vara underordnat högre intressen. Framför det som är synligt och förgängligt värdesätter Gud det osynliga och eviga. Det första har bara värde, om det är ett uttryck för det senare. De mest utsökta produkter inom konstens område har i sig själva ingen skönhet som kan jämföras med den sinnelagets skönhet som är en frukt av den helige Andes inverkan på sinnet.

När Gud gav sin Son till världen skänkte han människorna oförgängliga rikedomar. I jämförelse med dessa rikedomar är människornas samlade skatter sedan världens början enbart tomhet. Kristus kom till jorden och stod fram inför människorna med hela den samlade kärlek som hade hopats under evigheterna. Det är denna skatt vi genom vår förbindelse med honom skall ta emot, uppenbara och dela med andra.

Den prägel våra institutioner sätter på Guds verk skall stå i nära samband med den gudhängivna helgelse våra arbetare visar, genom att uppenbara Kristi nåds kraft att förvandla livsföringen. Vi skall vara särpräglade inför världen därför att Gud har satt sitt insegel på oss och uppenbarar sitt eget kärleksfulla väsen i oss. Vår Återlösare innesluter oss i sin rättfärdighet.

När Gud väljer människor till sin tjänst frågar han inte om de utmärker sig i lärdom, värtalighet eller äger materiella rikedomar. Han frågar: ”Vandrar de i sådan ödmjukhet att jag kan lära dem min väg? Kan jag lägga mina ord på deras läppar? Kommer de att representera mig?”

Gud kan använda var och en bara i den proportion i vilken han kan ingjuta sin Ande i själens tempel. Det arbete som han kan godta är det arbete som återstrålar hans

bild. Hans efterföljare skall som fullmakt inför världen bära den outplånliga prägeln av hans odödliga principer.

I evangelli tjänst

Våra bokförlag har grundats på Guds uppdrag och genom dem skall ett verk utföras som vi ännu inte fattar räckvidden av. Det finns områden för arbete och inflytande som de ännu nästan inte har berört och där Gud söker deras samarbete.

Efterhand som sanningens budskap tränger in på nya fält, är det Guds avsikt att arbetet med nya centra ständigt skall gå framåt. Överallt i världen skall hans folk upprätta minnesmärken över hans sabbat, som är tecknet mellan honom och dem att det är han som helgar dem. På olika platser i missionsländerna bör bokförlag upprättas. För att sätta prägel på verksamheten, att vara centrum för arbete och inflytande, att väcka folkets uppmärksamhet, att utveckla förmågor och talanger bland de troende, att knyta samman de nya församlingarna och att stödja arbetarna i deras ansträngningar genom att ge dem möjligheter till snabbare förbindelser med församlingarna och för att budskapet snabbare skall kunna förkunnas - alla dessa och många andra hänsyn talar för hur viktigt det är att upprätta bokförlag på missionsfälten.

De institutioner som redan har upprättats har förmånen, ja, plikten, att ta del i denna verksamhet. Dessa institutioner grundades genom självuppooffring. De har uppbyggts med hjälp av självförnekande från Guds folk och genom en oegennyttig insats av hans tjänare. Det är Guds avsikt att de skall visa samma självuppooffrande anda och utföra samma arbete för att hjälpa till att upprätta nya centra på andra fält.

För institutioner såväl som för enskilda människor gäller samma lag: De får inte bli självändamål. När en institution upprättas och växer till i styrka och inflytande får den inte ständigt fortsätta att försäkra sig om större och bättre hjälpmedel till sin egen fördel. För en institution likaväl som för den enskilda individen gäller det att ta emot för att ge till andra. Gud ger för att vi skall kunna ge. Så snart en institution har fått bra fotfäste bör den söka hjälpa andra Guds redskap som står i större behov.

Detta står i överensstämmelse med principerna både i lagen och i evangeliet - de principer som vi finner exempel på i Kristi liv. Det största beviset på uppriktigheten i den lydnad mot Guds lag och i den trohet mot vår Återlösare som vi beKänner oss till är

osjälvisk, självupppoffrande kärlek till våra medmänniskor. Det är evangeliets adelsmärke, att det har grundats på principen att den gudomliga avbilden skall återupprättas hos det fallna släktet, genom ett ständigt uppenbarande av välgörenhetens anda. Gud kommer att hedra denna princip var helst den tar sig uttryck.

De som följer Kristi exempel på självförnekelse för sanningens skull gör ett starkt intryck på världen. Deras exempel överbevisar och manar till efterföljd. Människor ser att bland dem som bekänner sig vara Guds folk finns den tro som är verksam i kärlek och som renar själen från egenkärlek. I deras liv som lyder Guds bud ser världens människor överbevisande tecken till att Guds lag är en lag om kärlek till Gud och människor.

Guds verk skall alltid vara ett bevis på hans välvilja och i samma grad som detta tecken kommer att synas i verksamheten vid våra institutioner, kommer det att vinna folkets tillit och skaffa fram hjälpmedel för att befrämja hans rike. I de delar av hans verk där egoistiska intressen sätts i främsta rummet, kommer Herren att dra sin välsignelse tillbaka. Men han vill ge sitt folk allt det goda överallt i världen om de bara vill använda det till att förbättra människornas ställning. Erfarenheterna från apostlarnas dagar kommer att bli våra när vi på ett helhjärtat sätt tar emot Guds välvillighetsprincip, och i alla avseenden samtycker till att följa hans helige Andes ledning.

Skolor för arbetare

Våra institutioner bör i högsta grad vara redskap i missionens tjänst, och verkligt missionsarbete börjar alltid med dem som står närmast. Vid varje institution finns ett missionsarbete att utföra. Från den som står i ledningen till den anspråkslösaste arbetare bör alla känna ett ansvar för de oomvända omkring dem. De bör göra allvarliga ansträngningar att leda dem till Kristus. Som en följd av sådan ansträngning kommer många att bli vunna och utföra sant och trofast arbete för Gud.

När våra bokförlag tar på sig en börda för missionsfälten kommer de att inse hur nödvändigt det är att arbetarna får en mer omfattande och grundlig utbildning. De kommer att förstå värdet av de hjälpmedel de har för detta arbete, och de kommer att inse hur nödvändigt det är att göra arbetarna skickliga till att inte bara bygga upp verksamheten inom de egna gränserna, utan också att ge effektiv hjälp åt institutioner på nya fält.

Det är Guds avsikt att våra bokförlag skall vara framgångsrika skolor som kan utbilda arbetare både på det affärsmässiga som på det andliga området. Ledare och arbetare bör alltid tänka på att Gud kräver fullkomlighet i allt som har samband med hans tjänst. Låt alla som kommer till våra institutioner för att få undervisning, få en förståelse av detta. Låt alla få tillfälle att skaffa sig största möjliga kunnighet. Låt dem få bli bekanta med de olika arbetsgrenarna så att de, om de blir kallade till andra missionsfält kan ha försäkrat sig om en allsidig utbildning och på det sättet kunna ta på sig olika slags ansvar. Lärlingar bör utbildas så att de, efter det att de tillbringat den erforderliga tiden vid institutionen, kan gå ut, beredda att yrkesmässigt ta upp arbete inom olika områden inom tryckeriarbetet och därmed ge ytterligare kraft åt Guds sak genom att de på bästa sätt använder sina krafter och ntnyttjar sin yrkeskunnighet för att i sin tur utbilda andra.

Hos alla arbetare bör man inpränta att de inte bara skall utbildas inom det affärsmässiga området utan att de skall få utbildning att också kunna bära andligt ansvar. Inpränta hos varje arbetare hur viktigt det är att ha en personlig förbindelse med Kristus, en personlig erfarenhet av hans kraft att frälsa. Undervisa arbetarna på samma sätt som de unga blev undervisade i profetskolorna. Låt deras sinnen få utbildning av Gud genom hans utvalda redskap. Alla bör ta emot bibelundervisning och bli väl förtrogna med och växa in i sanningens principer så att de skall kunna bevara Herrens väg och göra vad rätt och rättfärdighet tillhör.

Varje ansträngning bör göras för att väcka och uppmuntra missionsandan. Låt arbetarna förstå vilken upphöjd förmån som blir erbjuden dem i detta avslutande frälsningsverk, att Gud vill använda dem som sin hjälpande hand. Låt var och en lära sig att arbeta för andra genom att på ett praktiskt sätt verka för människor på den plats där han är. Lär dem att se upp till Guds ord för att få undervisning om varje gren av missionsarbetet. När så Herrens ord kommer till dem, kommer det att ge dem impulser till hur de skall arbeta ute på fältet, så att de kan föra fram till Gud de bästa frukterna från alla delar av hans vingård.

Guds avsikt fullföljd

Genom fullheten av sin kraft vill Kristus styrka sitt folk på ett sådant sätt att hela världen genom dem skall bli omsluten även nådens atmosfär. När hans folk överlämnar

sig åt Gud av hela sitt hjärta kommer denna avsikt att fullföljas. Herrens ord till dem som är knutna till hans institutioner är: ”Renen eder, I som bären Herrens kärlek.” (Jes. 52: 11.) Vid alla våra institutioner bör egenkärleken ge plats för osjälvisk kärlek och arbete för människor nära och fjärran. Då kommer den heliga oljan att strömma ut från de två olivkvistarna genom de gyllene rännorna ned till oljeskålen som är beredd att ta emot den. Då kommer Kristi arbetares liv att verkligen bli ett förverkligande av sanningen i Kristi ord.

Kärlek och gudsfruktan, förståelsen av hans godhet och helighet kommer att strömma genom varje institution. En atmosfär av kärlek och frid kommer att tränga in i varje avdelning. Varje ord som talas, varje handling som utförs kommer att utöva ett inflytande som står i överensstämmelse med himmelens inflytande. Kristus kommer att bo i det mänskliga, och det mänskliga kommer att bo i Kristus. Det blir då inte dödliga människors karaktär utan den evige Gudens väsen som kommer till uttryck i allt arbete. Det gudomliga inflytande som heliga änglar meddelar kommer att göra intryck på deras sinnen som kommer i beröring med arbetarna. Och det inflytande som går ut från dessa arbetare kommer att bli en ”livets lukt till liv”.

När arbetare som fått en sådan utbildning kallas att uppta arbete på nya fält, kan de dra ut såsom Frälsarens representanter och göra nytta i hans tjänst, och genom undervisning och exempel ge andra kunskap om sanningen för denna tid. Den goda karaktärens mönster som gudomlig kraft har utarbetat, kommer att upplysas av härlighetens strålar från himmelen och visa sig för världen som ett vittne som pekar upp emot den levande Gudens tron.

Då kommer verket att ständigt gå framåt med fördubblad styrka. Arbetarna inom varje område kommer att få en ny effektivitet. Den litteratur som sänds ut som Guds budbärare kommer att vara försedd med den Eviges insegel. Strålar av ljus från helgedomen i det höga kommer att åtfölja de dyrbara sanningar de för ut. Som aldrig tidigare får de kraft att väcka människor till överbevisning om synd, till att skapa hunger och törst efter rättfärdighet och att åstadkomma en levande iver efter de ting som aldrig förgår. Människor kommer att få kunskap om den försoning för missgärning och om den eviga rättfärdighet som Messias har möjliggjort genom sitt offer. Många kommer att ledas till att få del i Guds barns härliga frihet och kommer att stå tillsammans med Guds folk för att bjuda vår Herre och Frälsare välkommen när han snart uppenbaras i makt och stor härlighet.

Kapitel 24

Vårt samfunds litteratur

Kraften och effektiviteten i vårt arbete beror till stor del av det slags litteratur som kommer från våra bokförlag. Därför bör man ägna den största omsorg åt valet och förberedelsen av den litteratur som skall sändas ut till världen. Här bör vi visa den största försiktighet och den mest kritiska urskillning. Vi bör göra allt för att utge litteratur av renaste innehåll och av det mest upphöjda slag. De tidskrifter vi sänder ut bör vara fyllda av sanning av livsviktigt andligt intresse för människorna.

På den fana som Gud har gett oss står det skrivet: ”Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus.” (Upp. 14: 12.) Detta är ett tydligt särskiljande budskap, ett budskap som inte skall ges en oklar form. Det skall leda människorna bort från de läckande brunnar som inte innehåller vatten och fram till källan med livets vatten som aldrig sinar.

Avsikten med våra skrifter

Våra publikationer har en i högsta grad helgad uppgift att utföra. De skall på ett tydligt och enkelt sätt klargöra det andliga underlaget för vår tro. Överallt finns det människor som väljer sida. De ställer sig alla antingen på sanningens och rättfärdighetens sida eller under den fana som har höjts av de avfallna makter som kämpar om herraväldet. I denna tid skall Guds budskap till världen bli så framträdande och förkunnas med sådan kraft att människorna med sinne och hjärta ställs ansikte mot ansikte med sanningen. De skall ledas till att inse dess överlägsenhet över de otaliga villfarelser som tränger sig fram för att om möjligt undantränga Guds ord i denna allvarliga tid.

Den främsta avsikten med våra publikationer är att upphöja Gud och att rikta människors uppmärksamhet mot de levande sanningarna i hans ord. Gud kallar oss till att höja inte vårt eget baner, inte denna världens baner utan hans sannings baner.

Det är bara när vi gör det, som hans hand kan vara med oss och ge oss framgång. Lägg märke till Guds handlingssätt med sitt folk i gångna tider. Lägg märke till att när

de höll hans fana högt, upphöjde han dem över deras fiender. Men när de i självupphöjelse avvek från sin trohet, när de upphöjde en makt eller en princip som stod i strid med Gud, blev de överlämnade till att dra över sig själva olycka och nederlag.

Studera Daniels erfarenhet. Då kallelsen kom till honom att framträda inför konung Nebukadnessar tvekade han inte att avslöja källan till sin klokhet. Kom detta trofasta erkännande av Gud att på något sätt minska Daniels inflytande vid konungens hov? På intet sätt. Det blev i stället hemligheten till hans kraft. Det gav honom en förmånsställning i den babyloniske härskarens ögon. I Guds namn tillkännagav Daniel de himmelska budskapen med undervisning, varning och tillrätta” visning inför konungen och han blev inte avvisad. Guds arbetare idag bör läsa Daniels klart utformade, frimodiga vittnesbörd och följa hans exempel.

Aldrig gör sig en människa skyldig till större dumhet än när hon söker vinna beröm och erkännande i världen genom att på ett eller annat sätt offra sin trohet mot Gud och den ära som tillkommer honom. När vi ställer oss där Gud inte kan samarbeta med oss visar det sig att vår styrka är svaghet. Allt som någonsin har blivit gjort för att återupprätta Guds bild i människan sker därför att det är Gud som verkar gen...” sin tjänare. Bara hans kraft kan uppehålla kropp, styrka och sinne och förnya själen. I vår förlagsverksamhet såväl som i varje annan verksamhet i vårt kristna liv kommer sanningen i Kristi ord att förverkligas: ”Utan mig kunnen I intet göra.” (Joh. 15: 5.)

Gud har gett människorna eviga principer och för dessa kommer varje mänsklig makt en gång att få böja sig. Han uppfordrar oss till att genom undervisning och exempel ge världen en klar bild av dessa principer. För dem som ärar honom genom att i trohet hålla fast vid hans ord kommer följderna att bli överväldigande. Det betyder mycket att vi håller fast vid principer som kommer att bestå genom evigheterna.

Personlig erfarenhet nödvändig

Redaktörerna för våra tidskrifter, lärarna vid våra skolor och föreståndarna i våra konferenser behöver alla dricka av de rena vattenströmmarna från livets flod. Alla behöver få en fullare förståelse av de ord Herren talade till den samaritiska kvinnan: ”Förstode du Guds gåva och vem den är, som säger till dig: ’Giv mig att dricka’, så skulle i stället du hava bett honom, och han skulle då hava givit dig levande vatten... ’Den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan

det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv'." (Joh. 4: 10-14.)

Vi måste klart skilja Herrens verk från livets vanliga angelägenheter. Han säger: "Jag vill vända min hand emot dig och bortrensa ditt slagg såsom med lutsalt och skaffa bort all din oädla malm. Jag vill åter giva dig sådana domare som tillförne och sådana rådsherrar, som du förut ägde. Därefter skall du kallas 'rättfärdighetens stad', 'en trogen stad'. Sion skall genom rätt bliva förlossad och dess omvända genom rättfärdighet." (Jes. 1: 25-27.) Dessa ord är av den djupaste betydelse. De innehåller en lärdom för alla som arbetar i redaktionellt arbete.

Det ligger en djup innebörd i dessa Mose ord: "Arons söner Nadab och Abihu togo var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse därpå och buro fram inför Herrens ansikte främmande eld, annan eld, än den han hade givit dem befallning om. Då gick eld ut från Herren och förtärde dem så att de föllo döda ned inför Herrens ansikte. Och Mose sade till Aron: 'Detta är, vad Herren har talat och sagt: På dem som stå mig nära vill jag bevisa mig helig, och inför allt folket bevisa mig härlig'." (3 Mos. 10: 1-3.) Dessa ord innehåller en undervisning för alla som arbetar med den litteratur som sänds ut från våra förlagsinstitutioner. Heliga ting får inte blandas samman med vardagliga. De tidningar som har så omfattande spridning borde innehålla en värdefullare undervisning än den som förekommer i de vanliga dagstidningarna. "Vad har halmen att skaffa med säden?" (Jer. 23: 28.) Vad vi vill ha är ren säd som är grundligt rensad.

"Så sade Herren till mig, när hans hand kom över mig med makt och han varnade mig för att vandra på detta folks väg: I skolen icke kalla för sammansvärjning allt vad detta folk kallar för sammansvärjning, ej heller skolen I frukta, vad det fruktar, I skolen icke förskräckas därför. Nej, Herren Sebaot skolen I hålla helig; honom skolen I frukta, och för honom skolen I förskräckas. . . Lägg vittnesbördet ombundet och lagen förseglad i mina lärjungars hjärtan... 'Nej, hållen eder till lagen, till vittnesbördet!' Så skola förvisso en gång de nödgas mana, för vilka nu ingeu morgonrodnad finnes." (Jes. 8:11-20.)

Jag vill rikta alla våra arbetares uppmärksamhet på Jesajas sjätte kapitel. Läs om den erfarenhet Guds profet hade då han såg "Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet... Då sade jag: 'Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar, och jag bor ibland ett folk som har orena läppar, och mina ögon hava

sett Konungen, Herren Sebaot: Men en av seraferna flög fram till mig, och han hade i sin hand ett glödande kol, som han med en tång hade tagit på altaret. Och han rörde därmed vid min mun. Därefter sade han: 'Se, då nu detta har rört vid dina läppar, har din missgärning blivit tagen ifrån dig, och din synd är försonad: Och jag hörde Herren tala, och han sade: 'Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?' Och jag sade: 'Se, här är jag, sänd mig'." (Jes. 6: 1-8.)

Detta är den erfarenhet som är nödvändig för alla som arbetar vid våra institutioner. Det finns en fara i att de försummar att upprätthålla en levande förbindelse med Gud och inte helgas genom sanningen. Detta är anledningen till att de förlorar förståelsen för sanningens kraft, mister förmågan att skilja mellan det heliga och det vardagliga.

Mina bröder i ansvarig ställning, måtte Herren inte bara smörja era ögon så att ni kan se utan också ingjuta i era hjärtan den heliga oljan som från de två olivkvistarna strömmar genom de gyllene rännorna ned i guldsålen som försörjer lamporna i helgedomen. Måtte han "upplysa edra hjärtans ögon, så att I förstå, hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder. . . och huru översvinnligt stor hans makt är på oss som tro." (Ef.1:18,19.)

Som trogna förvaltare skall vi ge Guds folk mat i rätt tid. Framställ sanningen för folket. Arbeta som om hela det himmelska universum betraktade er. Vi har ingen tid att slösa bort - inte ett ögonblick. Vi måste snart möta viktigare problem och det är nödvändigt 'för oss att vara dolda i klippans ränna så att vi kan se Jesus och bli styrkta av hans helige Ande.

Våra publikationers innehåll

Våra tidningar bör ägnas åt att publicera artiklar med levande, allvarligt innehåll. Låt varje artikel vara full av praktiska, upplyftande, förädlande tankar, tankar som kan ge läsaren hjälp, ljus och kraft. Gudsfruktan och helgelse i familjen bör värdesättas såsom aldrig tidigare. Om någon gång ett folk har behövt att vandra med Gud såsom Enok vandrade, så behöver sjundedagsadventisterna göra det nu och visa sin uppriktighet genom ett rent och luttrat tal, genom ord som är fulla av sympati, medkänsla och kärlek.

Det finns tillfällen då tillrättavisaende, straffande ord är nödvändiga. De som har avvikit från den rätta vägen måste väckas så att de kan se den fara i vilken de befinner sig. Ett budskap måste förkunnas som väcker dem upp ur den dvala som förlamar deras sinnen. En moralisk förnyelse måste åstadkommas om inte människor skall förgås i sina synder. Låt sanningens budskap som ett skarpt tveeggat svärd tränga in i hjärtat. Kom med förmaningar som kan väcka de likgiltiga och leda oförståndiga människor med vacklande sinnen tillbaka till Gud.

Vi måste fånga människornas uppmärksamhet. Vårt budskap är en "livets doft till liv" eller en "dödens lukt till död". Människors eviga öde ligger i vågskålen. Skaror befinner sig i avgörandets dal. De bör höra en röst som säger: "Är det Herren som är Gud, så följ efter honom; men om Baal är det, så följ efter honom." (1. Kon. 18: 21.)

Ändå får det inte under några omständigheter förekomma någonting som präglas även hård, dömande anda. Låt inte våra tidskrifter innehålla någonting som helst, som innehåller skarpa angrepp, bitter kritik eller bitande sarkasm. Det har nästan lyckats Satan att driva Guds sanning bort från jorden, och han gläder sig när de som ger sig ut för att följa denna sanning, visar att de inte står under inflytandet även sanning som betvingar och helgar sinnet.

De som skriver för våra tidningar bör så litet som möjligt syssla med motståndarnas invändningar och argument. I allt vårt arbete skall vi möta lögn med sanning. Ställ sanningen mot alla personliga insinuationer, antydningar och kränkningar. Använd uteslutande himmelskt mynt. Använd inte någonting annat än det som bär Guds avbild och inskrift. Driv in sanningen, ny och överbevisande för att undergräva och skära bort villfarelsen.

Gud vill att vi alltid skall vara lugna och overseende. Oavsett vilken metod andra kan följa skall vi representera Kristus och göra som han skulle ha gjort under liknande omständigheter. Den kraft som vår Frälsare hade låg inte i en stor ansamling av skarpa ord. Det var hans mildhet, hans osjälviska anspråkslösa anda som gjorde honom till en människosinnets erövrare. Hemligheten med vår framgång ligger i att vi lär oss att visa samma anda.

Enighet

De som talar till människorna genom våra tidskrifter bör själva vara överens. Ingenting som ger intryck av splittring bör finnas i våra skrifter. Satan söker alltid att väcka strid. För han vet mycket väl att därigenom kan han på det mest effektiva sättet motarbeta Guds verk. Vi bör inte ge utrymme för hans försåt. Kristi bön för sina lärjungar var: ”Jag beder, att de alla må vara ett och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig.” (Joh. 17: 21.) Alla Guds sanna arbetare bör arbeta i överensstämmelse med den bönen. I sina bemödanden att befrämja verket bör alla uppenbara den enhet i uppfattning och metodik som visar att de är Guds vittnen och att de älskar varandra. Inför en värld som är splittrad av oenighet och strid, kommer deras enhet att vittna om deras förbindelse med himmelen. Detta är det överbevisande tecknet till deras missions gudomliga karaktär.

Notiser om upplevelser

Redaktörerna för våra tidningar behöver samarbeta med våra arbetare ute på missionsfälten och med vårt folk nära och fjärran. I våra tidningar skulle man få kontakt med våra arbetare i alla delar av världen, i artiklar som redogör för levande erfarenheter. Vi behöver inte romantik, men i det dagliga livet förekommer faktiskt upplevelser som kommer att vara mer spännande än romaner om de skildras i korta artiklar, samtidigt som de skulle bli till en ovärderlig hjälp i det kristna livet och i det praktiska missions arbetet. Vi vill framhålla sanningen, en fast sanning från gudhängivna människor både gamla och unga.

Ni som älskar Gud och har ert sinne fyllt av dyrbara erfarenheter från det eviga livets verkligheter, tänd kärlekens och ljusets flamma i Guds folks hjärtan. Hjälp dem att bemästra livets problem.

De artiklar som går ut till tusentals läsare bör uppenbara renhet, ädelmod och helgelse till kropp, själ och ande hos författarna. Under den helige Andes ledning bör de använda sin penna som ett medel för att så det eviga livets utsäde. Fyll våra tidningars spalter med innehåll som verkligen har värde. Behandla ämnen som är fyllda av eviga intressen. Gud kallar oss upp på berget för att vi skall tala med honom och när vi i tro betraktar honom som är osynlig, kommer våra ord i sanning att bli en ”livets doft till liv”.

Budskapet för denna tid

Vi bör ge mer undervisning, ha mer att skriva om och offentliggöra angående det som snart skall gå i fullbordan och som har med människors eviga välfärd att göra. Ge mat i rätt tid till både gamla och unga, till rättfärdiga och till syndare. Låt allt som kan sägas för att väcka människor upp ur sömnen framhållas utan omskrivningar. Slösa inte bort tiden med att framhålla sådant som inte är av väsentlig betydelse och som inte har något samband med människors nuvarande behov. Läs de första tre verserna i Uppenbarelseboken och se vilken uppgift som har lagts på dem som bekänner sig tro Guds ord:

”Detta är en uppenbarelse från Jesus Kristus, en som Gud gav honom för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. Och medelst ett budskap genom sin ängel gav han det till känna för sin tjänare Johannes, som här vittnar och frambär Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. Salig är den som får uppläsa denna profetias ord, och saliga äro de som få höra dem, och som taga vara på, vad däri är skrivet; ty tiden är nära.” (Upp. 1: 1-3.)

Utgivandet av böcker

Använd mer tid till att utge och sprida böcker som innehåller sanningen för denna tid. Rikta uppmärksamheten på böcker som behandlar praktisk tro och gudsfuktan och på sådana som behandlar det profetiska ordet. Människor måste läras att läsa profetians tillförlitliga ord i ljuset av kunniga och korrekta utläggningar. De behöver få veta att tidens tecken uppfylls.

Det är bara Gud som kan ge framgång både i friiga om att skriva för och att sprida våra publikationer. Om vi i tro håller fast vid hans principer kommer han att samarbeta med oss när vi presenterar böckerna för sådana som kommer att få nytta av dem. Vi skall bedja om den helige Ande och lita på honom och tro på honom. Ödmjuk, innerlig bön kan uträtta mer för att befrämja utbredandet av våra böcker än den dyrbaraste styrelse i världen.

Gud har framstående och utmärkta hjälpmedel som människor kan använda sig av, och på det enklast tänkbara sätt kommer de gudomliga krafterna att verka. Den

gudomlige läraren säger: ”Bara min Ande kan undervisa och överbevisa om synd. Den yttre utstyrelsen gör bara ett förbigående intryck på sinnet. Jag vill inpränta sanningen i människornas samveten och människor skall vara mina vittnen. Överallt i världen skall de framhålla mina krav på människors tid, på deras pengar och på deras förståndsgåvor. Alla dessa köpte jag på Golgata kors. Använd de förmågor som har blivit er anförtrodda till att förkunna sanningen i dess enkelhet. Låt evangeliet bli förkunnat i alla delar av världen och leda betyngda människor till att fråga: ’Vad skall jag göra för att bli frälst?’”

Priser

Under en kortare tid har våra tidningar försöksvis blivit utbudna till ett mycket lågt pris. Men trots detta har vi inte nått det avsedda resultatet att få många fasta prenumeranter. Dessa ansträngningar har gjorts med betydande omkostnader och ofta med förluster och ut ifrån de bästa motiv. Men om priserna inte hade blivit nedsatta skulle vi ha fått fler fasta prenumeranter.

Planer har framkastats om att vi skulle sänka priserna på våra böcker utan att i motsvarande grad förändra produktionskostnaderna. Detta är fel. Verksamheten måste drivas på en lönande grund. Sänk inte priserna på böckerna genom särskilda erbjudanden som skulle kunna betecknas som ett lockmedel eller mutor. Gud godkänner inte det slagets metoder.

Man kräver billiga böcker och dessa krav måste vi tillmötes gå. Men det riktiga är att sänka produktionskostnaderna.

På nya fält där befolkningen är okunnig eller bara delvis civiliserad är behovet stort av små böcker som framhåller sanningen på ett enkelt språk och som är rikligt illustrerade. Dessa böcker kan man sälja för lågt pris och illustrationerna måste givetvis vara billiga.

Översättningar

Långt större ansträngningar bör göras för att sprida vår litteratur i alla delar av världen. Varningsbudskapet måste förkunnas i alla länder och för alla folk. Våra böcker måste översättas och utges på många olika språk. Vi bör utge fler böcker om vår tro på

engelska, tyska, franska, danska, norska, svenska, spanska, italienska, portugisiska och många andra språk. Och människor av alla nationaliteter bör skolas och utbildas så att också de kan ta del i arbetet.

Våra bokförlag bör göra allt som står i deras makt för att förkunna ljuset från himmelen för hela världen. Människor bland alla nationer och språkområden bör på varje möjligt sätt göras uppmärksamma på sådana saker som leder deras tankar till böckernas Bok.

Stor omsorg bör ägnas åt att välja medlemmar till bokkommitteerna. De som skall fatta beslut om böcker som skall ges ut bör vara få men väl valda. Bara sådana som har erfarenhetsmässig kännedom om författarskap är kvalificerade att vara med i sådana sammanhang. Bara sådana vilkas hjärtan behärskas av Guds Ande bör väljas. De bör vara börens människor, sådana som inte upphöjer sig själva utan som älskar och fruktar Gud och har respekt för sina bröder. Bara de som inte litar på det egna jaget utan som låter sig ledas av gudomlig visdom är kompetenta att fylla denna viktiga uppgift.

Kapitel 25

Kommersiellt arbete

Herren gav: direkt besked att bokförlag skulle upprättas för att göra sanningen för denna tid känd och för att utföra alla de olika slags sysslor som hör samman med denna verksamhet. Samtidig: skulle de hålla kontakt med världen så att sanningen skulle bli som ett ljus som man har satt i en ljusstake för att det skall lysa för alla som finns i huset. Genom Guds försyn fördes Daniel och hans medbröder i kontakt med de stora männen i Babylon för att dessa skulle få kännedom om hebreernas religion och få kunskap om att Gud härskar över alla riken.

I Babylon kom Daniel att försättas i en högst påfrestande situation. Men även om han med trohet utförde sina plikter som statsman, vägrade han bestämt att ta del i någonting som skulle gå emot Guds vilja. Detta gjorde sitt till att han blev om talad och på det sättet lät Herren den babyloniska konungen få kännedom om Daniels tro. Gud hade ljus att meddela Nebukadnessar och genom Daniel blev sådana ting som förutsagts i profetiorna om Babylon och andra riken omtalade för konungen. Då Nebukadnessars dröm uttyddes, upphöjdes Herren som den som är mäktigare än alla jordiska härskare. På det sättet blev Gud ärad genom Daniels trohet. På liknande sätt vill Herren att våra bokförlag skall vittna om honom.

Tillfällen till kommersiellt arbete

Ett av de medel som gör att dessa institutioner kommer i beröring med den omgivande världen finner vi i det kommersiella arbetet. På det sättet öppnas en dörr så att sanningens ljus kan spridas vidare. Arbetarna kanske tycker att de bara utför världsliga uppdrag då de sysslar med detta slags arbete och det kan väcka frågor om den tro och de principer som de hävdar. Om de är av den rätta andan kommer de att kunna tala ett ord i rätt tid. Om ljuset från den himmelska sanningen och kärleken finns i dem kan det inte undgå att lysa. Och till och med sättet på vilket de utför sina uppdrag kommer att vara ett uttryck för gudomliga principer. Om våra arbetare, yrkes männen, kommer man att kunna säga som det fordom blev sagt: ”Jag ’har uppfyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd och kunskap och med allt slags slöjdskicklighet,” (2 Mos. 31: 3.)

Inte dominerande

Inte i något fall skulle våra bokförlag vara upptagna huvudsakligast med kommersiellt arbete. När sådant arbete får inta första platsen kommer de som är knutna till bokförlaget att förlora ur sikte avsikten med att bokförlagen upprättades och deras arbete kommer att urarta.

Det föreligger en risk att ledare som har tagit skada till sin andliga inställning kommer att skriva på kontrakt om att ge ut publikationer enbart för vinnings skull. Som följd av att man har tagit på sig sådant arbete förlorar man ur sikte avsikten med att bokförlaget upprättades, och institutionen blir till stor del betraktad på samma sätt som man skulle betrakta vilket som helst annat kommersiellt företag. På det sättet vanäras man Gud. Vid några av våra bokförlag gör det kommersiella arbetet det nödvändigt att ständigt utöka den dyrbara maskinella utrustningen liksom annan utrustning. De utgifter detta kräver blir en tung belastning på institutionens resurser och där det finns mycket att göra krävs inte bara ökad utrustning utan också större arbetarstab än man kan hålla under riktig arbetsdisciplin.

Några menar att kommersiellt arbete är en finansiell belastning på institutionen. En som äger auktoritet har gjort en riktig utvärdering av omkostnaderna för detta arbete vid ett av våra ledande bokförlag. Han framlade ett riktigt balanskonto som visade att förlusten översteg vinsten. Han visar att detta arbete medförde att personalen ständigt drevs på. I en atmosfär av hastverk, brådska och världslighet kommer sann gudsfruktan och fromhet att förtvina.

Det är inte nödvändigt att kommersiellt arbete helt utesluts från våra bokförlag, ty detta skulle bara stänga dörren för de ljusstrålar som världen bör bli föremål för. Och en förbindelse med utomstående företag behöver inte bli till större skada för arbetarna än Daniels tro och principer tog skada av hans arbete som statsman. Men låt arbete åt utomstående upphöra, så snart det visar sig att det påverkar institutionens andlighet. Bygg upp det arbete som representerar sanningen. Låt detta alltid få inta första platsen och låt det kommersiella arbetet komma i andra hand. Vår uppgift är att förkunna varningens och nådens budskap till världen.

Priser

I sin strävan att tillförsäkra sig kunder utifrån för att avhjälpa förlagens ekonomiska problem har man sätt priserna så lågt att arbetet inte medför någon vinst. De som berömmar sig av att ha ett överskott har inte hållit noggrann räkenskap på alla utgifter. Sätt inte ned priserna för att få en beställning. Ta bara emot sådant arbete som ger rimligt utbyte.

Samtidigt bör det inte förekomma någon skugga av själviskhet eller bedrägeri i våta affärsöverenskommelser. Ingen får utnyttja någon annans bristande kunskap eller nödsituation och kräva orimliga priser för varor som säljs. Det kommer säkerligen att förekomma starka frestelser att vika av från den rätta stigen. Det kommer säkerligen att framföras otaliga argument som talar för att man skall rätta sig efter seder och bruk och följa normer som i verkligheten är oärliga. Några menar att när man har med förslagna människor att göra, måste man rätta sig efter deras seder och bruk. Skulle man alltid hålla sig till sträng ärlighet, kan man inte driva ett affärsföretag och tjäna till livets uppehälle, menar de. Var är vår tro på Gud? Han erkänner oss som sina söner och döttrar på villkor att vi avlägsnar oss från världen och skiljer oss ifrån den och inte rör vid något orent. Till sina institutioner såväl som till varje enskild kristen har dessa ord riktats: ”Söken först Guds rike och hans rättfärdighet”, och hans säkra löfte är att allt det som är nödvändigt här i livet skall vi dessutom få. Låt det bli inristat i samvetet som med en järngriffel på klippan att sann framgång både i detta livet och i det tillkommande är något som vi bara kan uppnå genom att trofast efterleva det rättas eviga principer.

Demoraliserande litteratur

När våra bokförlag utför en hel del kommersiellt arbete föreligger en stor fara att tvivelaktigt slag av litteratur kommer in i bilden. Då jag vid ett visst tillfälle fick uppmärksamheten riktad på dessa förhållanden ställde min Vägledare följande fråga till en som innehade en ansvarsfull ställning vid ett bokförlag: ”Hur mycket betalt får du för detta arbete?” Siffrorna lades fram för honom. Han sade: ”Detta är för litet. Om du gör affärer på detta sätt kommer det att bli underskott. Men även om du fick ett mycket större belopp kan detta slags litteratur tryckas bara med stor förlust. Inflytandet på arbetarna är demoraliserande. Alla de budskap som Gud måste sända och som framställer arbetets helighet neutraliseras genom ditt sätt när du går med på att trycka

sådana saker.”

Världen översvämmas av böcker som hellre borde brännas än spridas. Böcker om indiankrigen och liknande ämnen som utges och sprids på vinstspekulation borde man helst aldrig läsa. Man hänförs på ett djävulskt sätt av sådana böcker. Den beklämmande framställningen av brott och avskryvårdheter har en betvingande makt över många unga, och väcker en önskan hos dem om att göra sig uppmärksammade och det t.o.m. genom de mest ondskefulla handlingar. Det finns många verk som är mer direkt historiska, vilkas inflytande inte är mycket bättre. De ogärningar och grymheter och de lidelsefyllda handlingar som skildras i dessa böcker har arbetat som en surdeg i mångas sinnen och lett dem till att pröva och göra något liknande. Böcker som beskriver de djävulska gärningarna hos människor, gör de onda gärningarna offentligt kända. De horribla detaljerna i brott och misär behöver inte återupplevas och ingen som tror på sanningen för denna tid bör vara med om att föreviga minnet av dem.

Kärlekshistorier och intetsägande och spännande äventyr utgör en annan grupp av böcker som är en förbannelse för var och en som läser dem. Författaren tillfogar kanske en god moralisk slutsats eller kanske flätar in religiösa tankar i boken. Men i de flesta fall har Satan bara iklätt sig förklädningen av en ljusets ängel för att på ett ännu mer effektivt sätt kunna bedra och förföra. Sinnet påverkas i hög grad av den näring det får. De som läser intetsägande, spännande äventyr får sämre förutsättningar att utföra de plikter som ligger framför dem. De lever ett överkligt liv och har inte någon önskan om att studera Bibeln och att äta av det himmelska mannat. Förståndsgåvorna försvagas och mister sin kraft att överväga pliktens och livssituationens stora problem.

Jag har undervisats om att de unga utsätts för den största faran när de läser dålig litteratur. Satan leder ständigt de unga och dem i mogen ålder till att låta förleda sig av värdelösa äventyr. Om en stor del av de böcker som utges kunde utrotas kunde man sätta stopp för en pest som utövar en fruktansvärd påverkan genom att försvaga sinnet och fördärva hjärtat. Ingen är så rotfästad i riktiga principer att han har någon försäkring mot frestelser. All denna värdelösa läsning bör man absolut förkasta.

Vi har inte någon tillåtelse från Herren att trycka och sälja sådana publikationer eftersom de är ett medel till att fördärva många människor. Jag vet vad jag skriver om för den saken har klart framställts för mig. De som tror budskapet för denna tid får inte ta på sig sådant arbete i tanke att de skall tjäna pengar. Herren kommer att lägga en

förbannelse på de medel som de på det sättet skaffar sig. Han kommer att förskingra mer än det som insamlats.

Det finns en annan grupp av litteratur som är mer smittsam än spetälska och mer dödsbringande än Egyptens plågor och som våra bokförlag ständigt måste vara på sin vakt emot. När de tar på sig kommersiellt arbete får de se till att sådana publikationer som framhåller Satans vetenskap inte får inträde i våra institutioner. Låt inte böcker som framställer de själsdödande teorierna i hypnotism, spiritism eller andra laglöshetens hemligheter få något utrymme vid våra bokförlag.

Låt inte våra arbetare få bli sysselsatta med någonting som kan så ett enda tvivlets frö angående Bibelns auktoritet eller renhet. Låt inte några hänsyn medföra att de unga som med så begärligt sinne griper allt som är nytt ställs inför vantrons tankar. Utförandet av sådant arbete skulle, hur mycket betalt man än fick för det, endast betyda en omätlig förlust.

Att tillåta produktion av detta slag av litteratur vid våra institutioner är detsamma som att lägga frukten från det förbjudna kunskapens träd i arbetarnas J händer och att ge den till världen. Det är att inbjuda Satan att komma in med sin förledande vetenskap och införa sina principer i själva de institutioner vilkas avsikt är att befrämja Guds heliga verk. Att publicera läsning av detta slag skulle vara detsamma som att lägga ammunition i fiendens skjutvapen och ge honom dem i handen för att använda dem mot sanningen.

Tror ni att Jesus kommer att stå i bokförlagen för att arbeta genom mänskliga sinnen med hjälp av sina tjänande änglar och tror ni att han kommer att göra den sanning som går ut från dessa pressar till en varnande makt i världen, om Satan får tillåtelse att ödelägga arbetarnas sinnen vid själva dessa institutioner? Kan Guds välsignelse följa de publikationer som kommer från pressarna när det från samma pressar sänds ut djävulsk irrlära och bedrägeri? ”Icke giver väl en källa från en och samma åder både sött och bittert vatten?” (Jak. 3: 11.)

Det är nödvändigt att ledarna vid våra institutioner inser att de, när de övertar ansvaret också blir ansvariga för den andliga kost som arbetarna får medan de är vid dessa institutioner. De är ansvariga för arten av den läsning som går ut från våra pressar. De kommer att avkrävas räkenskap för det inflytande som utövas genom att de inför

sådana ting som kan sätta en fläck på institutionen, besmitta arbetarna och vilseleda världen.

Om sådana ting får komma in i våra institutioner kommer det att visa sig att det i Satans planer finns en förförande makt som inte låter sig utdrivas. Om frestaren får tillfälle att så sin onda säd kommer den att spira och bära frukt. Han kommer att få en skörd som han kan samla in vid själva de institutioner som med medel från Guds folk har upprättats för att befrämja Herrens verk. Följden blir att i stället för kristna arbetare kommer det att i världen sändas ut en skara utlärdade skeptiker.

I dessa fall vilar ett stort ansvar inte bara på ledare utan också på arbetarna. Jag har ett ord att säga till arbetarna vid varje bokförlag som upprättas bland oss: Om ni älskar och fruktar Gud så vägra att ha någonting att göra med den kunskap för vilken Gud varnade Adam. Typograferna bör vägra att sätta en enda rad av sådant material. Korrekturläsarna bör vägra att läsa och tryckare och bokbindare bör vägra att ha något med det att göra. Om ni blir uppfordrade till att arbeta med sådana saker bör man sammankalla ett möte av arbetarna vid institutionen så att man kan komma till en förståelse för vad sådana ting betyder. De ledande vid institutionen kommer kanske att påstå att arbetarna inte är ansvariga utan att det är styrelsen som skall ordna sådana förhållanden. Men ni är ansvariga - ansvariga för hur ni använder era ögon, era händer, ert förstånd. Dessa har Gud anförtrott er för att ni skall bruka dem i hans tjänst och inte i Satans tjänst.

När något som innehåller villfarelse, något som motverkar Guds verk trycks på våra bokförlag, kräver Gud ansvar inte bara av dem som tillåter Satan att lägga en fälla för människor utan också från dem som på något sätt medverkar i frestelsen.

Mina bröder i ansvarig ställning, se till att ni inte spänner era arbetare framför övertrons och kätteriets vagn. Låt inte de institutioner som har upprättats av Gud för att sända ut livgivande sanning göras till redskap för att utbreda själsödeläggande villfarelse.

Våra bokförlag, från de minsta till de största, bör vägra att trycka en enda rad av sådant förödande material. Låt det bli klart för alla som vi har att göra med att litteratur som innehåller den ondes vetenskap, utestängs från alla våra institutioner.

Vi kommer i förbindelse med vår omgivande värld, inte för att vi skall bli genomsyrade av dess villfarelser utan för att vi som Guds redskap skall kunna genomsyra världen med hans sanning.

Kapitel 26

Bokförlag på missionsfälten

Det finns mycket att göra i samband med upprättandet av centra för vår verksamhet på nya fält. Bokförlag på missionsfälten bör upprättas på många platser. I samband med våra missionsskolor bör man skapa tillfälle till att framställa trycksaker och att lära upp arbetare inom denna bransch. Där undervisning ges till människor av olika nationaliteter bör var -och en få lära sig att utföra tryckeriarbete på sitt eget språk - och också att översätta till detta språk från engelska. Men medan han själv lär sig engelska bör han ge undervisning i sitt eget språk till sådana engelsktalande elever som kanske kommer att behöva tillägna sig det. På det sättet kommer några av de elever som är utländska till bördan att kunna klara utgifterna för sin utbildning, och arbetare kommer att bli skickliggjorda till att ge värdefull hjälp på missionsfälten.

I många fall bör förlagsverksamhet börjas i liten skala. Den får många svårigheter att kämpa med och måste drivas med små medel. Men ingen bör bli modlös av denna orsak. Det är världens sätt att börja med pomp och ståt och beröm, men alltsammans kommer att gå om intet. Guds metod är att låta den ringa begynnelsen bli till sanningens och rättfärdighetens seger. Ingen har därför anledning till att vara stolt över en gynnsam början eller modlös inför en skenbar svaghet. Gud är rikedomens och kraftens fullhet för sitt folk, när de ser fram till det som ännu inte kan ses. Att följa hans vägledning betyder att följa vägen till trygghet och sann framgång. ”Detta är den seger, som har övervunnit världen: vår tro.” (1 Joh. 5: 4.)

Det var inte mänsklig kraft som lade grunden till Guds verk och inte heller kan mänsklig makt omintetgöra det. Till dem som för hans verk framåt trots svårigheter och motstånd kommer Gud ständigt att ge vägledning och skydd genom sina heliga änglar. Hans verk på jorden kommer aldrig att stanna. Uppbyggandet av hans andliga tempel kommer att gå framåt ända till dess att det är slutfört, och slutstenen kommer att föras fram under ropet: ”Nåd, nåd må vila över den.”

Kapitel 27

Församlingen och bokförlaget

Medlemmarna i en församling som har fått ett av våra bokförlag inom sitt område har hedrats med att få ha ett av Herrens särskilda redskap i sin mitt. De borde uppskatta denna heder och skulle förstå att det inbegriper ett mycket heligt ansvar. Deras inflytande och exempel kommer att betyda mycket för att hjälpa eller hindra institutionen att fullfölja sin uppgift.

Efterhand som vi närmar oss den sista krisen är det av livsviktig betydelse att harmoni och enighet råder bland de institutioner som utför Herrens verk. Världen är full av storm och stridigheter och meningsskiljaktigheter. Men under en ledare - påvemakten - kommer människorna att enas om att kämpa mot Gud genom att bekämpa hans vittnen. Detta samgående kommer att stödjas av den store upprorsmakaren. Under det att han söker förena sina redskap till strid mot sanningen, kommer han att arbeta för att splittra och skingra dem som försvarar den. Han stimulerar till avund, onda misstankar och förtal för att skapa disharmoni och splittring. Medlemmarna i Kristi församling har förmåga att göra själafiendens planer om intet. Under en sådan tid får de inte vara oeniga inbördes eller med någon av Herrens arbetare. Låt det mitt i den allmänna utbredda disharmonin finnas en plats där harmoni och enhet åder, därför att man har gjort Bibeln till sin vägledare i livet. Låt Guds folk förstå att det på dem vilar ett ansvar att bygga upp hans institutioner genom vilka han arbetar. .

Bröder och systrar, det kommer att glädja Herren om fil av hjärtat börjar stödja förlaget med era böner och med era medel. Bed varje morgon och kväll om att Guds rikaste valsignelser skall vila över det. Uppmuntra inte till kritik eller klagomål. Ge inte uttryck för något missnöje eller klander. Tänk på. att änglar hör dessa ord. Alla bör ledas fram till en insikt om att dessa institutioner har tillkommit på Guds anvisning. De som talar nedsättande om dem för att främja sina egna intressen, kommer att få göra räkenskap inför Gud. Hans avsikt är att allt som har samband med hans verk skall behandlas som heligt.

Gud vill att vi skall bedja mycket mera och tala mycket mindre. Himmelens port är fylld även flod av hans härlighets, ljus och han vill låta detta ljus lysa in i hjärtat hos

var och en som vill stå i ett rätt förhållande till honom.

Varje institution kommer att få problem att kämpa med. Prövningar tillåts för att sätta Guds folk på prov. När någon av Guds institutioner möter motgångar, kommer det att visa sig hur stor tro vi har på Gud och på hans verk. I en sådan tid får ingen betrakta förhållandena i det sämsta ljus eller ge uttryck för tvivel och bristande tro. Kritisera inte dem som bäransvar. Förgifta inte samtalen i ert hem med kritik över Herrens arbetare. Föräldrar som är präglade av denna kritiska anda ger inte sina barn det som kan göra dem visa till frälsning. Deras tal gör sitt till för att försvaga tron och tilliten inte bara hos barnen utan också hos de äldre.

En viss brist på aktning och vördnad för heliga ting finns, hos alla. Satan kommer att med den största iver sluta sig till kritikerna för att uppamma otro, avund och bristande respekt. Han är alltid verksam för att ingjuta sin anda i människor och utsläcka den inbördes kärlek som bröder bör bevara såsom helig, och motarbeta förtroende och uppegga till avundsjuka, till onda misstankar och till ordstrider. Låt oss inte visa oss vara hans medarbetare. Ett enda sinne som är öppet för hans påverkan kan så ut mycket av missnöje. På det sättet kan man utföra ett arbete som kommer att få till följd att människors sinnen fördärvas i en utsträckning som inte helt kommer att bli avslöjad, förrän på den stora domens dag.

Kristus förklarar: ”Den som förför en av dessa små, som tro på mig, för honom vore det bättre, att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes ned i havets djup. Ve världen för förförelers skull! Förförelser måste ju komma; men ve den människa, genom vilken förförelsen kommer!” (Matt. 18: 6,7,) Här har ett stort ansvar lagts på församlingens medlemmar. De bör se till att de inte genom bristande uppmärksamhet på dem som är unga i tron och genom att låta sig påverkas av Satan sår ut tvivlets och vantrons utsäde och därigenom gör sig skyldiga till att någon människa går förlorad. ”Gören räta stigar för edra fötter, så att den fot, som haltar, icke vrides ur led, utan fastmer bliver botad. Faren efter frid med alla och efter helgelse; ty utan helgelse får ingen se Herren. Och sen till, att ingen går miste om Guds nåd, och att ingen giftig rot skjuter skott och bliver till fördärv, så att menigheten därigenom bliver besmittad.” (Hebr. 12:13-15.)

Samarbeta med Gud

Satans redskap har stor makt och Herren uppmanar sitt folk att styrka varandra: ”Uppbyggen eder på eder allra heligaste tro.”

I stället för att samarbeta med Satan bör var och en lära sig vad det betyder att samarbeta med Gud. I dessa påfrestande tider har han ett verk som skall utföras och som kräver den fasta frimodighet och den tro som gör det möjligt för oss att styrka varandra. Alla behöver stå skuldra vid skuldra och hjärta vid hjärta som Guds medarbetare. Vad skulle inte i och genom Guds nåd kunna uträttas, om församlingsmedlemmarna ville stå tillsammans och stödja hans arbetare och hjälpa till med sina böner och sitt inflytande, när modlösheten tränger på från alla sidor? Då är tiden inne att arbeta som trogen förvaltare.

I stället för att kritisera och kontrollera bör våra bröder och systrar tala uppmuntrande och tillitsfulla ord om Herrens tjänare. Gud väntar av dem att de skall uppmuntra dem som bär tunga bördor eftersom Gud arbetar tillsammans med dem. Han uppfordrar dem till att erkänna den kraft som håller hans tjänare uppe. Hedra Herren genom att av all din kraft och förmåga utöva inflytande för deras bästa. Tala med arbetarna när du får tillfälle därtill. Tala sådana ord som kan ge styrka och inspiration. Vi är alltför likgiltiga inför varandra. Alltför ofta glömmer vi att våra medarbetare behöver styrka och uppmuntran. Gör dig möda att tillförsäkra dem ditt intresse och visa din sympati vid tillfällena då särskilda svårigheter och bördor trycker dem. När du söker hjälpa dem med dina böner bör de få veta att du gör det. Sänd budskapet från Gud som en budkavle till alla våra arbetare: ”Var frimodig och oförfärad.” (Jos. 1: 6.)

Ledarna vid våra institutioner har den mycket svåra uppgiften att på ett förståndigt sätt upprätthålla ordning och disciplin bland de unga som står under deras tillsyn. Medlemmarna i församlingen kan göra mycket för att hålla deras händer uppe. När de unga inte är villiga att böja sig för disciplinen inom institutionen eller när de vid de tillfällena då de inte kan komma överens med sina överordnade, vill söka genomdriva sin egen vilja, bör föräldrarna inte blint ge sina barn medhåll och sympatisera med sina barn.

Det skulle vara bättre, långt bättre för deras barn att få lida, bättre för dem att ligga i sina gravar än läras att se lättsinnigt på de principer som bildar själva grundvalen

till trohet mot sanningen, mot deras medmänniskor och mot Gud.

När svårigheter uppstår med dem som har dem under sin uppsikt, bör man gå till dem som har ansvar för institutionen för att få veta vad som är sant. Tänk på att de som förestår de olika avdelningarna mycket bättre än andra förstår vilka regler som är nödvändiga. Visa tillit till deras omdöme och respekt för deras befogenhet. Lär era barn att respektera och hedra dem som Gud har visat aktning och heder, genom att sätta dem på betrodda poster.

Församlingsmedlemmarna kan inte på något bättre sätt och mer effektivt stödja de ansträngningar som de ledande vid våra institutioner gör, än genom att de ger ett exempel på den rätta ordningen och disciplinen i sina egna hem. Föräldrar bör i tal och uppträdande ge barnen en förebild på vad de vill att dessa, skall bli. Renhet i tal och kristlig hövlighet bör alltid upprätthållas. Låt det aldrig förekomma någon uppmuntran till synd, till ont tal eller ond misstanke. Lär barnen och de unga att ha ,aktning för sig själva och att vara trogna mot principerna, trogna mot Gud. Lär dem att respektera och lyda Guds lag och reglerna i hemmet. Då kommer de att följa dessa principer i sitt liv och efterleva dem i allt sitt umgänge med andra. De Kommer att älska sin nästa som sig själva. De kommer att skapa en ren atmosfär och de kommer att utöva ett inflytande som kan bli till uppmuntran för vacklande människor på den väg, ”om för till lycka och till himmelen.

Barn som får en sådan undervisning kommer inte att bli en börda eller orsak till bekymmer vid våra institutioner. De Kommer att stödja dem som bär ansvar. När de får riktig -vägledning kommer de att bli lämpliga att fylla betrodda poster och genom föreskrift och exempel kommer de att ständigt hjälpa andra till att göra det som är rätt. De kommer att på ett korrekt sätt kunna bedöma sina egna insatser och göra bästa möjliga bruk av sina fysiska, intellektuella och andliga krafter. Sådana människor är rustade mot frestelser. De kan inte så lätt övervinnas. Genom Guds välsignelser är sådana människor ljusbärare. Deras inflytande kommer att leda till att andra lärs att utöva praktisk kristendom i vardagslivet.

När församlingens medlemmar är fyllda av kärlek till medmänniskorna och är vakna inför sina förmåner och tillfällen, kan de öva ett oskattbart inflytande till det goda över de unga som finns vid våra institutioner. Deras exempel på trohet i hemmet, i arbetslivet och i församlingen, den vänlighet och den kristliga hövlighet som de visar i

samhället tillsammans med uppriktigt intresse för de ungas andliga väl och ve, kommer att göra sitt till för att karaktären hos dessa unga skall bli sådan att de kan utföra en tjänst för Gud och för sina medmänniskor, både i detta liv och i det tillkommande.

Bokförlagets ansvar inför församlingen

Samtidigt som församlingen har ett ansvar inför bokförlaget har också bokförlaget ett ansvar inför församlingen. De skall båda stödja varandra.

De som har ansvarsposter vid bokförlaget får inte vara så upptagna av arbete, att de inte får tid till att hålla det andliga intresset vid liv. När detta intresse bevaras levande vid bokförlaget, kommer det att utöva ett starkt inflytande i församlingen. Och när det hålls levande i församlingen kommer det att i sin tur utöva ett starkt inflytande på bokförlaget. Guds välsignelse kommer då att vila över arbetet, när det leds på ett sådant sätt att människor blir vunna för Kristus.

Alla arbetare vid bokförlaget, alla som bekänner Kristi namn, bör vara verksamma i församlingen. Det är av avgörande betydelse för deras eget andliga liv att de sätter in hela sin begåvning i församlingsarbetet. De uppnår inte styrka genom att endast stå som åskådare utan genom att vara verksamma. Var och en bör vara sysselsatt i en eller annan gren av regelbundet, systematiskt arbete i församlingens tjänst. Alla bör förstå att detta är deras plikt som kristna. I kraft av deras doplöfte är de förpliktigade att göra allt som står i deras makt för att bygga upp Kristi församling. Visa dem att kärlek och lydnad mot deras återlösare, trohet mot idealen för sann värdighet som människor, trohet mot den institution som de är knutna till, kräver detta. De kan inte vara trogna Kristi tjänare, de kan inte vara verkligt redbara människor, de kan inte vara användbara arbetare i Guds institutioner om de försummar dessa plikter.

Ledarna vid institutionens olika avdelningar bör särskilt sörja för att de unga utvecklar riktiga vanor i denna riktning. När församlingens gudstjänster eller plikter i samband med församlingsarbetet blir försummade bör man söka finna orsaken till detta. Försök att på ett vänligt och taktfullt sätt väcka de likgiltiga och återuppliva ett dalande intresse.

Ingen bör tillåta att deras eget arbete görs som en ursäkt för att försumma Herrens tjänst. Det skulle vara mycket, bättre om de lade åt sidan arbetet för sig själva än att de

Försummar plikten mot Gud.

Till de bröder som bär ansvar vid våra bokförlag

Jag vill för er understryka betydelsen av att besöka våra årsmöten, inte bara förhandlingsmötena utan också de möten som kan ge er andlig upplysning. Ni inser inte hur nödvändigt det är att ha nära förbindelse med himmelen. Utan denna förbindelse kan ingen av er vara trygg, inte en enda kan vara skickad att utföra Guds uppgift på ett riktigt sätt.

I detta arbete kommer framgången mer än i något världsligt företag att stå i förhållande till den hängivenhetens och självupppoffringens anda i vilken arbetet blir utfört. De som bär ansvar som ledare i verksamheten behöver befinna sig i sådant läge att Guds Ande kan göra intryck på dem. Ni behöver känna en mycket större längtan än andra. efter att få ta emot den helige Andes dop och kunskap om Gud och Kristus, eftersom den ställning som är er anförtrodd är mer ansvarsfull än den ställning som de vanliga arbetarna har.

Naturliga och tillägnade förmågor är allesammans gåvor från Gud och måste ständigt behärras av hans Ande, av hans gudomliga, helgande kraft. Ni behöver en djupare känsla av er brist på erfarenhet i detta arbete och göra allvarliga försök att skaffa er den nödvändiga kunskapen och visdomen, så att ni kan använda varje kroppslig och andlig förmåga på ett sådant sätt att Gud blir förhärligad därigenom.

”Jag skall giva eder ett nytt hjärta.” (Hes. 36:26.) Kristus bör bo i era hjärtan på samma sätt som blodet cirkulerar omkring i kroppen som en livgivande kraft. Detta är något som vi inte kan understryka för starkt. Samtidigt som sanningen måste vara vår utrustning behöver vår överbevisning bli stärkt med den levande sympati som särpräglade Kristi liv. Om sanningen, den levande sanningen inte kommer till uttryck i liv och beteende kan ingen människa bli bestående. Det är bara en makt som kan göra oss trogna och bevara oss trogna, nämligen Guds nåd. Den som förlitar sig på någonting annat håller redan på att vackla och är på väg att falla.

Herren vill att ni skall förlita er på honom. Gör det bästa möjliga av varje tillfälle att komma till ljuset. Om ni fortsätter att vara skilda från de helgande inflytanden som kommer från Gud, hur skall ni då kunna uppfatta andliga ting?

Gud uppmanar oss att göra bruk av varje tillfälle vi kan, för att tillägna oss en beredelse 'för arbetet för honom. Han väntar att vi skall sätta in alla våra krafter på att utföra detta och att upprätthålla en levande förståelse av dess helighet och det fruktansvärda ansvar det för med sig. Guds ögon vilar på er. Ingen av er kan utan risk komma till honom med ett ofullkomligt offer som varken kostar studium eller bön. Ett sådant offer kan han inte ta emot.

Jag vädjar inträngande till er om att vakna och söka Gud för er själva. Ropa med största allvar till Jesus från Nasaret, när han går förbi: "Davids Son, förbarma dig över mig!" Så kommer också ni att bli seende. Genom Guds nåd får ni då det som har större värde än guld och silver och dyrbara stenar.

Kapitel 28

Guds institutioners helighet

Det finns många som inte ser någon skillnad mellan ett vanligt arbete som t.ex. på en verkstad, i en fabrik eller ute på åkrarna och en institution som särskilt har upprättats för att befrämja Guds saks intressen. Men samma skillnad som Gud i forna dagar införde mellan det som var helgat åt honom och det vardagliga, det heliga och det oinvidga består ännu idag. Denna skillnad vill han att varje arbetare vid våra institutioner skall förstå och visa aktning för. De som arbetar vid våra bokförlag åtnjuter en stor heder. Ett heligt uppdrag vilar på dem. De är kallade till att vara Guds medarbetare. De bör värdesätta tillfället till en nära förbindelse med himmelen och de bör känna att de har en stor förmån genom att de får lov att viga sina förmågor, sin tjänst och sin outtröttliga iver åt en Herrens institution. De bör vara besjälade även stark föresats, av ett upphöjt mål, av iver att göra bokförlaget till just det som Gud vill att det skall vara, ett ljus i världen, ett trofast vittne för honom, ett minnesmärke över det fjärde budets sabbat.

”Han gjorde min mun lik ett skarpt svärd och gömde mig under sin hands skugga; han gjorde mig till en vass pil och dolde mig i sitt koger. Och han sade till mig: ’Du är min tjänare, Israel, genom vilken jag vill förhärliga mig.’ . . . Det är för litet för dig, då du är min tjänare, att allenast upprätta Jakobs stammar och föra tillbaka de bevarade av Israel; jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att min frälsning må nå till jordens ända.” (Jes. 49: 2-6.) Detta är Herrens ord till alla som på något sätt är knutna till hans utvalda institutioner. Gud har favoriserat dem och fört dem in i kanaler där ljuset lyser. De är i hans särskilda tjänst och detta får de inte betrakta som någon liten sak. Deras förståelse av ansvar och gudshängivenhet bör stå i förhållande till den ställning de har i ett heligt förtroendeuppdrag. Ett tomt, nedvärderande tal och dåligt uppförande får man inte tolerera. Känslan för platsens helgade karaktär bör skärpas och utvecklas.

För detta sitt utvalda redskap har Herren en ständig och övervakande omsorg. Kanske maskinerna står under tillsyn av män som är yrkesskickliga, men hur lätt kunde det inte hända att en liten skruv blir glömd eller att en liten del av maskineriet är ur funktion och vilka ödeläggande följder kunde det inte få. Vem har avvärjt olyckorna?

Guds änglar har tillsyn över arbetet. Om de som har tillsyn över maskineriet fick sina ögon öppnade skulle de kunna se det himmelska skyddet. I varje rum i bokförlaget där arbete utförs, finns det ett vittne som lägger märke till den anda med vilket detta blir gjort och ger akt på den trohet och osjälviskhet som visas.

Kapitel 29

Samarbete

När institutioner upprättas på nya platser blir det ofta nödvändigt att lägga ansvar på sådana personer som inte känner till arbetet i detalj. Dessa kommer då att få arbeta under mycket ogynnsamma förhållanden, och om inte de och deras medarbetare har ett osjälviskt intresse för Herrens institution kommer svårigheter och problem att uppstå, som hindrar institutionens tillväxt.

Många menar att den del av arbetet som de har ansvar för, bara tillhör dem och att ingen annan bör ha något att säga till om beträffande den. Men just dessa personer kan vara helt okunniga om de bästa metoderna för att utföra arbetet, men om ändå någon vågar sig på att ge dem råd känner de sig sårade och blir ännu mer benägna att följa sitt eget självrådiga omdöme. Å andra sidan finns det arbetare som inte är villiga att hjälpa till eller att undervisa sina medarbetare. Andra som är oerfarna, vill inte att andra skall få reda på deras bristande insikter. De gör fel på bekostnad även mängd tid och material därför att de är för stolta för att söka råd.

Det är inte svårt att finna orsaken till dessa besvärligheter. Arbetarna har varit självständiga trådar då de i stället skulle betrakta sig som trådar som måste vävas samman för att göra sitt till så att mönstret växer fram.

Sådana saker blir till sorg för den helige Ande. God vill att vi skall lära av varandra. En icke helgad självständighet försätter oss i ett läge där Gud inte kan samarbeta med oss. Med sådana förhållanden är Satan mycket tillfreds.

Det bör inte finnas någon hemlighetsfullhet, ingen fruktan för att andra skall få del av den kunskap som tillhör oss. En sådan anda kan ge upphov till ständiga misstankar och motstånd. Onda misstankar och inbillning får näring och broderskärleken dör ut.

Varje gren av Guds verk är förenad med en annan gren. Det får inte förekomma någon självständighet i en institution som Gud leder. Han är all ledarförmågas och all yrkesskicklighets Herre. Alla korrekta arbetsmetoder har sin upprinnelse hos honom.

Gud är den som meddelar kunskap om detta och ingen bör se på denna kunskap som enskild egendom.

Varje arbetare bör ha intresse av varje gren av verksamheten. Om Gud har gett någon framsyn, begåvning och kunskap som kan bli till hjälp i något avseende, bör han förmedla till andra det som han själv har tagit emot.

All den skicklighet som man genom osjälviskt intresse kan knyta till institutionen bör sättas in för att ge institutionen framgång och göra den till ett levande, effektivt redskap för Gud. Våra bokförlag behöver just sådana gudhängivna arbetare som äger begåvning och inflytande.

Var och en kommer att bli prövad, för att det skall visa sig om han arbetar för att hjälpa fram Herrens institution eller för att tjäna sina egna intressen. De som är omvända kommer dagligen att ge bevis att de inte för personliga fördelar söker utnyttja de förmåner och den kunskap som de har vunnit. De inser att en gudomlig försyn har gett dem dessa förutsättningar för att de som Herrens redskap skall kunna tjäna hans sak genom att utföra ett väl gjort arbete.

Ingen bör arbeta av ärelystnad eller fika efter att bli den främste. En trogen arbetare kommer att göra sitt bästa, därför att han på det sättet kan förhärliga Gud. Han kommer att söka använda alla sina gåvor. Han kommer att utföra sina plikter som inför Gud. Hans enda önskan kommer att vara att Kristus skall bli ärad och bli föremål för en fullkomlig tjänst.

Arbetarna bör inrikta all sin energi på att i sin möda befrämja Herrens verk. När de gör detta vinner de själva styrka och effektivitet.

Kapitel 30

Självkontroll och solidaritet

Vi har ingen rätt att överanstränga varken de andliga eller de kroppsliga krafterna, så att vi lätt blir upphetsade och kommer att uttala oss på ett sätt som vanhedrar Gud. Herren vill att Vi alltid skall vara lugna och alltid handla så som han skulle ha handlat under liknande förhållanden.

Den som har en betrodd ställning måste fatta beslut som kan få mycket viktiga följder. Han måste ofta tänka snabbt och detta kan bara den göra effektivt som lever återhållsamt. Minnet stärks under en korrekt behandling av de fysiska och andliga krafterna. Om påfrestningen inte blir för stor får sinnet ny kraft för varje påfrestning.

Ingen, utom en helhjärtad kristen kan vara en verklig gentleman. Om man underlåter att rätta sig efter det som Gud väntar av oss i varje enskild angelägenhet betyder det säkert nederlag och förlust för den som handlar felaktigt. När man underlåter att följa Herrens vägar, berövar man sin Skapare den tjänst som tillkommer honom. Detta har återverkan på oss själva. Vi går miste om den nåd, kraft och karaktärsstyrka som var och en har förmånen att kunna ta emot, när han överlämnar allt åt Gud. Om han lever skild från Kristus är han utsatt för frestelse. Han gör misstag i sitt arbete för Mästaren. När' han inte troget håller fast vid principerna när det gäller de små tingen, försummar han att göra Guds vilja också i de större. Han lever efter de principer han själv har vant sig vid.

Gud kan inte upprätthålla förbindelsen med sådana människor som lever för att behaga sig själva och att ställa sig själva i första rummet. De som gör så kommer i det långa loppet att bli de sista av alla. Den synd som är i det allra närmaste hopplös och obotlig, är stolthet över den egna uppfattningen, självgodhet. Den står hindrande för all tillväxt. När en människa har karaktärsfel och ändå inte inser detta, när hon är så genomträngd av självgodhet att hon inte kan se sina fel, hur skall hon då kunna bli renad? ”Det är icke de friska, som behöver läkare, utan de sjuka.” (Matt. 9:12.) Hur kan en människa förbättra sig själv när hon anser att hennes vägar är fullkomliga?

När någon som menar sig vara vägled och undervisad av Gud lämnar vägen på

grund av självtillit kommer många att följa hans exempel. Hans felsteg kan leda till att tusentals förs på villospår.

Nödvändigheten av att bära frukt

Tänk igenom liknelsen om fikonträdet: ”Han framställde denna liknelse: En man hade ett fikonträd planterat i sin vingård; och han kom och sökte frukt därpå, men fann ingen. Då sade han till vingårdsmannen: ’Se, nu i tre år har jag kommit och sökt frukt på detta fikonträd utan att finna någon. Hugg bort det. Varför skall det därjämte få utsuga jorden?’ Men vingårdsmannen svarade och sade till honom: ’Herre, låt det stå kvar också detta år, för att jag under tiden må gräva omkring det och göda det; kanhända skall det så till nästa år bära frukt. Varom icke, så må du då hugga bort det.’” (Luk. 13: 6-9.)

”Om icke.” I dessa ord finns en lärdom för alla som har samband med Guds verk. Det träd som inte bär frukt fick en provtid. På samma sätt har Gud tålmod med sitt folk. Men om den som har stora företräden och som har höga och heliga fortroendeuppdrag men inte bär frukt, säger han: ”Hugg bort det! Varför skall det därjämte få utsuga jorden?”

De som är knutna till Herrens särskilda verksamhetsområden måste tänka på att han väntar sig frukt från sin vingård. Det utbyte han väntar skall stå i proportion till de välsignelser som har getts. Himmels änglar har besökt och utfört tjänst på varje plats där Guds institutioner har upprättats. Otrohet vid dessa institutioner är en större synd än den skulle vara på någon annan plats, eftersom den har större inflytande än den skulle ha på andra platser. Bristande trohet, orättfärdighet, oärlighet och att man ser genom fingrarna med sådant som inte är korrekt, förmörkar det ljus som Gud har avsett skall skina från hans redskap.

Världen iakttar, redo att med skärpa och kraft kritisera ditt tal, ditt uppförande och dina arbetsuppgifter. Var och en som utför något i Guds verk blir iakttagen och vägd på den mänskliga insiktens vågskål. Alla som du kommer i beröring med tar ständigt emot intryck som antingen är fördelaktiga eller ofördelaktiga för Bibelns kristendom.

Världen iakttar för att se vad slags frukt de bekännande kristna bär. Den har rätt

att vänta sig självupppoffring och självförsakelse av den som utger sig för att tro på en upphöjd sanning.

Det har funnits och kommer alltjämt att finnas sådana bland våra arbetare som inte känner något behov av Jesus för varje steg. De anser att de inte kan ta tid till att bedja och vara med vid gudstjänsterna. De har så mycket att göra att de inte får tid att bevara sina egna själar i Guds kärlek. När så blir fallet är Satan närvarande för att ingjuta fåfängliga idéer.

Arbetare som inte är flitiga och trogna, gör oberäknelig skada. De är ett dåligt föredöme för andra. Vid varje institution finns det några som utför en helhjärtad glad tjänst. Men kommer inte det dåliga föredömet att påverka också dessa? Skall institutionen lämnas utan några uppriktiga exempel på kristen trohet? När människor som menar sig vara Kristi representanter avslöjar att de inte är omvända, att deras karaktärer är bristfälliga och att de är själviska och orena, skulle de skiljas från arbetet.

Våra arbetare behöver inse heligheten i det förtroendeuppdrag som Herren har hedrat dem med. Impulsiva motiv och nyckfulla handlingar måste förhindras. De som inte kan skilja mellan det helgade och det alldagliga är inte pålitliga förvaltare av höga ansvarsuppdrag. När de blir frestade kommer de att svika sitt förtroende. De som inte har lärt sig att uppskatta de förmåner och tillfällen som sambandet med Guds verk innebär, kommer inte att bestå när fienden kommer med sina snärjande frestelser. De låter sig vilseledas av egoistiska, äregiriga planer. När ljuset framhålls för dem och de alltjämt inte kan skilja mellan rätt och orätt kommer arbetets karaktär att bli renare och mer upphöjt, ju förr de avlägsnas från institutionen.

Ingen bör fortsätta vid någon av Herrens institutioner om de i en krissituation visar brist på förståelse av att Guds hjälpmedel är heliga. Om arbetarna inte har någon smak för sanningen, om deras anslutning till institutionen inte gör dem bättre och inte tillför dem någon kärlek till sanningen, låt dem då bli skilda från verksamheten, efter det att de har prövats tillräckligt länge. Deras otro och brist på äkta kristendom påverkar andra. Onda änglar kommer att arbeta genom dem för att vilseleda lärlingar och nyanställda. Som lärlingar bör ni ta in lovande unga människor som älskar Gud. Men om ni sammanför dem med sådana som inte har kärlek till Gud är de ständigt utsatta för fara på grund av det icke kristna inflytandet. De halvhjärtade och världsliga, de som har benägenhet för skvaller och som hakar sig fast vid andras fel medan de är likgiltiga för

sina egna, skulle skiljas från arbetet.

Kapitel 31

Faran av olämplig läsning

När jag ser de faror som hotar de unga på grund av olämplig läsning kan jag inte underlåta att ytterligare framhålla de varningar som har getts mig angående detta allvarliga onda.

Den skada som våra arbetare blir utsatta för när de kommer i beröring med material av diskutabel karaktär har man alltför litet insett. Deras uppmärksamhet fångas och deras intresse väcks av innehållet i det som de läser. Enstaka uttryck sätter sig fast i minnet. Tankar väcks. Nästan omedvetet påverkas läsaren av författarens anda och sinne, och läsarens karaktär präglas av det onda. Det finns några som bara har ringa tro och små förutsättningar till självkontroll. Det är svårt för dessa att utestänga de tankar som litteraturen väcker.

Några hade redan vant sig vid att läsa romaner innan de tog emot sanningen. Då de anslöt sig till församlingen ansträngde de sig för att övervinna denna vana. Att sätta läsning av sådan art i deras händer som den de har avstått ifrån, är som att erbjuda alkoholisten brännvin. De ger efter för den frestelse som de ständigt utsätts för, och mister snart smaken för god läsning. De har inte något intresse av att läsa Bibeln. Deras moraliska kraft sviktar. Synden förefaller dem bli mindre och mindre fränstötande. Detta visar sig i en ständigt ökande brist på trohet och en växande ovilja mot livets praktiska plikter. Efterhand som sinnet kommet på avvägar blir det mer och mer benäget att kasta sig över vilken som helst läsning av stimulerande art. På det sättet öppnas vägen för Satan så att han kan leda själen helt in under sitt inflytande.

Verk som inte är direkt vilseledande och ödeläggande bör man ändå undvika, eftersom de för med sig en motvilja att läsa Bibeln. Den är vår sanna andliga näring. Alla bör undertrycka lusten att läsa sådant som inte är mat för sinnet. Man kan omöjligt utföra Guds arbete med klar förståelse, när sinnet är fångat av detta slags läsning. De som arbetar för Gud bör varken använda tid eller pengar till värdelös läsning. Vad har halmen att göra med vetet?

Läsningen och den kristna erfarenheten

Vi har inte någon tid att ägna åt meningslös förströelse eller med att tillfredsställa egoistiska benägenheter. Det är på tiden att vi låter tankarna syssla med allvarliga ting. Vi kan inte sysselsätta våra tankar med vår Frälsares självförnekande, självuppoffrande liv samtidigt som vi finner tillfredsställelse i skämt och gyckel och meningslöst tidsfördriv. Ni står i stort behov även praktisk erfarenhet i det kristna livet, ni behöver öva sinnet till Guds gärning. Den kristna erfarenheten bestäms i hög grad av det slags böcker som ni läser på lediga stunder. Om ni älskar Bibeln och studerar den, när helst ni har tillfälle till det, så att ni kan tillägna er dess rika skatter, kan ni vara övertygade om att Jesus drar er till sig.

”Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga ’vishetslära’, i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens ’makter’ och icke till Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten.” (Kol. 2: 8-10.)

Vi kan inte vara helt fyllda av Kristus och samtidigt vara beredda att ta emot det som kommer från de s.k. stora männen på jorden och sätta deras visdom före visdomen från den största Lärare som världen någonsin har känt. När vi söker kunskap från sådana källor, framställer Bibeln det som att söka dryck ur usla brunnar som inte håller vatten.

Låt Guds sanning vara föremål för begrundan och meditation. Läs Bibeln och betrakta den som Guds röst som talar direkt till dig. Då skall du finna inspiration och gudomlig visdom.

När man samlar ihop för många böcker för att studera dem, medför detta alltför ofta en mängd kunskap som bildar en barriär mellan Gud och människan. Detta försvagar sinnet så att vi inte längre kan tillgodogöra oss det som vi redan läst. Sinnet blir överbelastat. Visdom behövs så att vi kan välja rätt mellan dessa många auktoriteter och Livets ord, så att vi kan ”äta Guds Sons kött och dricka hans blod”.

Mina bröder, lämna strömmarna i låglandet och kom upp till de rena vattnen på Libanon. Ni kan aldrig vandra i Guds ljus så länge ni fyller sinnet med en massa material som ni inte kan smälta. Det är på tiden att vi bestämmer oss för att ta emot

hjälp från himmelen och tillåta sinnet att ta emot intryck från Guds ord. Låt oss stänga dörren för alltför mycken läsning. Låt oss bedja mer och låt oss äta livets Ord. Om inte ett djupare nådens verk utförs i sinne och hjärta kommer vi aldrig att kunna se Guds ansikte.

Kapitel 32

Tro och frimodighet

Herren gav Mose i uppdrag att berätta för Israels folk om hur han hade hjälpt dem då de befriades från Egypten och hur han hade bevarat dem på ett underbart sätt i öknen. Han skulle påminna dem om deras otro och deras klagan när de blev prövade och om Herrens stora barmhärtighet och nåd som aldrig hade svikit dem. Detta skulle öka deras tro och stimulera deras frimodighet. När de insåg sin egen synd och svaghet skulle de också inse att Gud var deras rättfärdighet och styrka. Det är av lika stor betydelse att Guds folk i denna tid kommer ihåg hur och var de har blivit prövade och hur deras tro har sviktat, var de har ställt hans verk i fara genom sin otro och också sin självgodhet. Guds barmhärtighet, hans uppehållande försyn, hans oförglömliga befrielser skall vi påminna oss steg för steg. När Guds folk på detta sätt återupplivar minnet av det förgångna skall de se att Herren ständigt upprepar sina handlingar. De bör förstå de varningar som har getts och se till att de inte upprepar sina misstag. Genom att ge avkall på allt självförtroende skall de lita på att han skall rädda dem från att vanära hans namn på nytt. Genom varje seger som Satan vinner, utsätts människor för fara. Några blir ett byte för hans frestelser och kommer aldrig på fötter igen. De som har begått felsteg bör därför vandra varsamt och vid varje steg bedja: ”Mina steg hålla sig stadigt på dina vägar, mina fötter vackla icke.” (Ps. 17:5.)

Herren sänder prövningar för att visa vilka som vill stå trofasta under frestelsen. Han låter alla utsättas för prövande omständigheter för att se om de vill lita på en kraft som är utanför_ och över dem själva. Vi har alla karaktärsdrag som vi inte har upptäckt, men som måste komma fram i ljuset för att bli prövade. Gud tillåter de självgoda att bli hårt frestade för att de skall förstå sin hjälplöshet.

När prövningar möter oss, när vi inte kan se större framgång framför oss utan bara påfrestningar som gör det nödvändigt för alla att offra, hur skall vi då kunna bemöta Satans ingivelser att vi går en mycket hård tid till mötes? Om vi lyssnar till hans antydningar kommer vi att visa bristande tro på Gud. Vid sådana tillfällen skulle vi minnas att Gud alltid har haft omsorg om sitt folk och sitt verk. Vi skulle betrakta det verk som han har utfört och de reformer han åstadkommit. Vi skulle samla alla bevis på himmelens välsignelser, alla tecken på det som är gott och säga: ”Herre, vi tror på dig,

på dina tjänare och på ditt verk. Vi vill förtrösta på dig. Bokförlaget är din egen institution och vi skall inte svika eller bli missmodiga. Du har hedrat oss genom att knyta oss till ditt centrum. Vi vill följa Herrens vägar och handla rätt och rättfärdigt. Vi skall göra vår del genom att vara trogna i Guds verk.”

Vårt största behov

Om vi saknar tro i det läge vi befinner oss när svårigheterna uppstår kommer vi också att sakna tro vid vilket som helst annat tillfälle.

Vårt största behov är tro på Gud. När vi ser på den mörka sidan mister vi greppet om Herren, Israels Gud. När hjärtat öppnas för fruktan och farhågor, kommer vantro att stänga vägen för framgång. Låt oss aldrig tro att Gud har övergett sitt verk.

Vi måste tala mindre om otro, syssla mindre med fantasier om att det ena eller det andra står i vår väg. Gå framåt i tro. Överlåt åt Herren att bereda vägen för sitt verk. Då skall ni finna vila i Kristus. Om ni stimulerar tron och ställer er i ett rätt förhållande till Gud och genom allvarlig bön stärker er till att göra er plikt, kommer den helige Ande att använda er. De många problem som är så gåtfulla kommer ni själva att kunna lösa om ni bara ständigt litar på Gud. Ni behöver inte vara smärtsamt osäkra, eftersom ni lever under den helige Andes ledning. Ni kan vandra och arbeta med tillförsikt.

Vi måste ha mindre tro på vad vi kan göra och mera tro på vad Herren kan göra för oss, om vi har rena händer och rena hjärtan. Ni är inte sysselsatta i ert eget verk, ni utför Guds verk.

Vi behöver mer kärlek, mer öppenhet, mindre misstänksamhet eller onda tankar. Vi måste vara mindre benägna att klandra och anklaga. Det är detta som är så anstötligt för Gud. Hjärtat behöver bli uppmjukat och betvingat av kärlek. Det kraftlösa tillståndet bland vårt folk är en följd av att deras hjärtan inte står i ett rätt förhållande till Gud. Främlingskap för honom är orsaken till de betryckande förhållandena vid våra institutioner.

Var inte bekymrade. När ni ser på det som är för ögonen och klagar när svårigheter och nedslående förhållanden uppstår, ger ni uttryck för en sjuk, försvagad tro. Genom ert tal och ert handlingssätt skall ni visa att er tro är oövervinnlig. Herren är

rik på hjälpmedel. Världen tillhör honom. Se upp till honom som har ljus, kraft och möjligheter. Han skall välsigna var och en som försöker förmedla ljus och kärlek till andra.

Herren vill att vi alla skall förstå, att vår framgång är dold med honom i Kristus och att den är beroende av vår ödmjukhet och vårt saktmod och vår odelade lydnad och hängivenhet. När vi har lärt av den store Mästaren att dö bort ifrån det egna jaget, att inte förlita oss på andra människor, inte heller sätta ”kött sig till arm” utan kallar på honom, då skall Herren bli en hjälp för oss och vara oss nära i varje prövningens stund. Han kommer att leda oss i rättfärdighet. Han kommer att vara vår högra hand och ge oss råd. Han skall säga till oss: ”Här är vägen, vandra på den!”

De bröder som står i ansvarsfulla positioner skall inge arbetarna tro och tillförsikt. Kasta ut nätet på högra sidan av båten, på trons sida. Så länge nådens tid varar skall ni visa vad en helgad, levande församling kan utföra.

Han skall ge mer än vi behöver

Vi förstår inte helt den stora strid som pågår mellan osynliga makter, kampen mellan lydiga och olydiga änglar. Goda och onda änglar kämpar om varje enskild människa. Detta är inte någon inbillad kamp. Det är inte överkliga strider vi är invecklade i. Vi kommer att möta de mäktigaste motståndare och det ankommer på oss att avgöra vem som skall segra. Vi skall finna vår styrka där lärjungarna fordom fann sin. ”Alla dessa höllo endräktigt ut i bön.” ”Då kom plötsligt från himmelen ett dån, såsom om en våldsamt storm hade farit fram; och det uppfyllde hela huset, där de sutto.” ”Och de blevo alla upp- . fyllda av helig ande.” (Apg. 1 :14; 2:2,4.)

Det finns ingen ursäkt för att svikta eller bli modfälld, eftersom alla löften om himmelsk nåd gäller dem som hungrar och törstar efter rättfärdighet. Det starka begär som framställs som hunger och törst är en pant på att den gåva de begär kommer att ges dem.

Så snart vi inser vår oförmåga att göra Guds gärning och vi är villiga att låta oss ledas av hans visdom kan Herren samarbeta med oss. Om vi tömmer själen på all själviskhet kommer han att ge oss allt vi behöver.

Öppna ditt sinne för, och överlåt din vilja åt den helige Ande. Han kommer inte att arbeta genom någon annan människas sinne och samvete för att nå fram till dig. Under allvarlig bön om visdom skall du studera Guds ord. Ta råd av människor med helgat förnuft som är helt överlämnade åt Gud.

Se upp till Jesus i enkelhet och tro. Fäst din blick på Jesus, till dess att ditt sinne överväldigas av det överflödande ljuset. Vi tror inte ens till hälften, vi beder inte ens till hälften. ”Bedjen, och eder skall varda givet.” (Luk. 11 :9.) Bed i tro och stärk varandra. Bed såsom ni aldrig tidigare har bett att Herren skall lägga sin hand på er så att ni skall kunna fatta längden och bredden och djupet och höjden och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap så att ni blir helt uppfyllda av all Guds fullhet.

Att bli kallad till att uthärda prövningar visar att Herren Jesus ser något i oss som är mycket dyrbart och som han vill utveckla. Om han i oss inte såg någonting som han kunde förhållas till med, skulle han inte ödsla tiden på att rena oss. Vi bryr oss inte särskilt mycket om att beskära och vårda tistlar. Kristus kastar inte värdelös sten i sin smältugn. Det är värdefull malm som han prövar.

Smeden lägger järnet och stålet i elden för att få veta av vad kvalité det är. Herren tillåter att hans utvalda kommer in i svårigheternas smältugn för att han skall få se vad slags sinnelag de har och om han kan forma och fostra dem för sitt verk.

Kom ihåg att bönen är källan till er styrka. Ingen kan vinna framgång om han skyndar sig med att sända upp sina böner och därefter störtar iväg för att se till något som han är rädd kan bli försummat eller glömt. Han viger bara några få flyktiga tankar åt Gud. Han tar inte tid till att överväga, att bedja, att bida efter Herren för att få en förnyelse av kroppslig och andlig styrka. Han blir snart trött. Han känner inte det upplyftande, inspirerande inflytandet av Guds Ande. Han blir inte styrkt genom ett förnyat liv. Hans utmattade kropp och trötta hjärna blir inte stillad genom personlig kontakt med Kristus.

”Förbida Herren, var frimodig och oförfärad i ditt hjärta; ja förbida Herren.” ”Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren.” (Ps. 27:14; Klag. 3:26.) (Band 7, sid. 243, 244, 1902.)

Om du gör ett misstag, vänd då ditt nederlag i seger. Om de lärdomar Gud sänder

blir väl inlärd, kommer de alltid att bringa hjälp i rätt tid. Sätt er tillit till Gud. Bed mycket och tro. När ni hyser tillit, hoppas, tror och håller fast vid Allmaktens kraft, kommer ni att mer än segra.

Sanna arbetare vandrar och arbetar i tro. Ibland blir de trötta av att följa den långsamma framgång som visar sig i verksamheten, när drabbningen pågår som hårdast mellan det godas och det ondas makter. Men om de vägrar att bli trötta eller modlösa skall de få se att skyarna skingras och löftet om befrielse uppfylls. Genom den dimma som Satan har omgett dem med skall de få se ljuset av de klara strålarna från rättfärdighetens sol.

Arbeta i tro och lämna resultaten åt Gud. Bed i tro och hans hemlighetsfulla försyn skall ge svaret. Ibland kan det kanske se ut som om ni inte kan vinna någon framgång. Men arbeta och var vid gott mod och lägg tro, hopp och frimodighet in i era ansträngningar. När ni har gjort det som ni kan, vänta då på Herren medan ni förkunnar hans trofasthet, så kommer han att låta sitt ord gå i fullbordan. Vänta inte på plågsam ångest, utan i en säker tro och en orubbad tillit. (Band 7, sid. 244, 245, 1902.)

Kapitel 33

Styrelsemöten

De som är med på styrelsemöten bör tänka på att de samlas inför Gud som har gett dem deras uppgift. De bör komma tillsammans med vördnad och helgade hjärtan. De är samlade för att behandla viktiga saker i samband med Herrens verk. Deras handlingar skall i alla enskildheter visa att de vill förstå hans vilja angående planer som skall läggas för att befrämja hans verk. Inte ett ögonblick bör kastas bort på oväsentliga samtal, eftersom Herrens gärning bör utföras på ett affärsmässigt fullkomligt sätt. Om en medlem även styrelse är likgiltig och vanvördig bör han påminnas om att han är på plats i närvaro av ett vittne som bedömer alla handlingar.

Jag har blivit instruerad om att styrelsemötena inte alltid är välbehagliga för Gud. Några har kommit till dessa möten med ett kallt, hårt, kritiskt och kärlekslöst sinne. Sådant kan göra stor skada, eftersom den onde ju är närvarande hos dem och håller dem kvar på den felaktiga sidan. Deras okänslighet inför saker som skall behandlas för inte sällan till förvecklingar och förhalar beslut som man skulle ha fattat. Guds tjänare som behöver sinnesro och sömn, har känt sig i hög grad plågade och betryckta av dessa förhållanden. I hopp om att komma till ett avgörande har de fortsatt sina möten till långt ut på natten. Men livet är för dyrbart för att sättas i fara på detta sätt. Låt Herren bära bördan. Vänta till dess att han ordnar upp svårigheterna. Låt den trötta hjärnan få litet vila. Onödiga arbetstimmar verkar förödande på de fysiska, andliga och moraliska krafterna. Om hjärnan fick lämpliga rider för vila, skulle tankarna vara klara och skarpa och arbetet skulle påskyndas.

Förhållandet mellan mat och styrelsemöten

Innan våra bröder samlas till råds- eller styrelsemöten borde var och en av dem träda fram inför Gud och omsorgsfullt rannsaka sitt hjärta och pröva sina motiv. Bed om att Herren skall uppenbara jaget för dig på ett sådant sätt att du inte på ett oklokt sätt kritiserar eller fördömer förslag som läggs fram.

Vid väldukade bord äter människor ofta mycket mer än de med lätthet kan smälta. Den överlastade magen kan inte utföra sitt arbete som den skulle. Följden blir en

obehaglig känsla av trötthet i hjärnan och tankarna arbetar inte snabbt. Felaktigt sammansatta maträtter skapar störningar. Det uppstår jäsning, blodet blir orenat och hjärnan blir oklar.

Vanan att äta för mycket eller äta för många olika slags rätter till ett och samma mål är ofta orsak till dålig matsmältning. De ömtåliga matsmältningsorganen blir på det sättet utsatta för allvarlig skada. Förgäves protesterar magen och vädjar till hjärnan att tänka från orsak till verkan. Den överdrivna mängd av mat som man äter eller den oriktiga sammansättningen av maten utövar sin skadliga verkan. Förvarningarna lämnas obeaktade. Lidande blir följd. Sjukdom tar hälsans plats.

Några kanske frågar vad har detta att göra med styrelsemöten. Oerhört mycket. Effekterna av felaktiga matvanor förs in i rådsförsamlingar och styrelsemöten. Hjärnan påverkas av magens tillstånd. En sjuklig mage vållar störningar och osäkerhet i sinnesbalansen. En sjuk mage orsakar sjuklighet i hjärnan och leder ofta en människa till att hårdnackat hålla fast vid oriktiga uppfattningar. Den förmodade visdomen hos en sådan människa betraktar Gud som oförstånd.

Jag framhåller detta som orsaken till förhållandena i många rådsmöten och styrelsemöten, där frågor som kräver omsorgsfull granskning bara blir föremål för ringa övervägande, och avgöranden av den största betydelse träffas alltför snabbt. Ofta, när det borde ha rått en enstämmig uppfattning i bekräftande riktning har direkt negativa uttalanden medfört en fullständig förändring av den atmosfär som har präglat ett möte. Resultaten av detta har framställts för mig gång på gång.

Jag framlägger dessa saker nu därför att jag uppmanats att säga till mina bröder i predikoverksamheten: Genom att ni är omåttliga i fråga om mat blir ni olämpliga till att klart kunna se skillnaden mellan "helig och vanlig eld". Och genom denna brist på måttlighet uppenbarar ni dessutom den ringaktning ni har för de varningar som Herren gett er. Hans ord till er är: "Vem är bland eder, som fruktar Herren och hör hans tjänares. röst? Om han vandrar i mörkret och icke ser någon ljusning, så förtröste han dock på Herrens namn och stödde sig vid sin Gud. Men se, I alla som tänden upp en brand och väpnar eder med glödande pilar, I hemfallen själva åt lågorna från eder brand och åt pilarna som I haven antänt. Av min hand skall detta vederfaras eder; i kval skolen I komma att ligga." (Jes. 50: 10,11.)

Skall vi inte söka Herren så att han kan frälsa oss från all omåttlighet ifråga om mat och dryck, från alla vanhelgande köttsliga lustar och all ogudaktighet? Skulle vi inte ödmjuka oss för Gud och lägga bort allt som förstör kropp och själ så att vi i hans fruktan fullkomnar en karaktärens helgelse?

Omsorgsfullt övervägande under bön

Var och en som deltar i rådsmöten eller styrelsemöten bör skriva dessa ord i sitt hjärta: Jag arbetar med tiden och evigheten för ögonen och jag är ansvarig inför Gud för de motiv som driver mig till handling. Låt detta vara vars och ens motto. Låt psalmistens bön bli hans bön: ”Sätt, o Herre, en vakt för min mun, bevaka mina läppars dörr. Låt icke mitt hjärta vika av till något ont.” (Ps. 141: 3,4.)

När man rådslår tillsammans om verkets befrämjande bör inte någon enskild bli dominerande och en röst för alla. Metoder och planer som föreslås bör omsorgsfullt behandlas så att bröderna kan väga sina relativa fördelar och avgöra vilka man bör följa. När vi studerar de fält till vilka plikten tycks kalla oss är det bra att ta med i beräkningen de svårigheter som kommer att möta oss på dessa arbetsfält.

Såvitt möjligt är, bör styrelserna ge folket information om planerna så att församlingens omdöme kan bli ett stöd för deras planläggning. Många av församlingsmedlemmarna har stor -kloket och andra Utmärkta själsförmögenheter. Deras intresse för att befrämja saken bör väckas. Många kommer kanske att kunna bli ledda till en djupare insikt i Guds verk och till att söka visdom från höjden till att utvidga Kristi rike, genom att rädda människor som är på väg att gå under av brist på livets ord. Människor med ett ädelt sinne kommer också att härefter fogas till dem som dessa ord riktas till: ”I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder; . ” att I skolen gå åstad och bära frukt.” (Joh. 15:16.)

Ni bör ta Herren med er till vart och ett av era rådplägnings möten. Om ni märker att han är närvarande i era rådsförsamlingar kommer varje ärende att behandlas samvetsgrant och under bön. Varje mindre nogräknat motiv kommer att undertryckas och uppriktighet kommer att känneteckna alla era handlingar i små såväl som i stora angelägenheter. Sök först Gud för att få råd, ty detta är nödvändigt om ni skall kunna rådslå tillsammans på rätt sätt.

Ni behöver vaka över er själva, så att inte livets brådkande aktivitet skall förmå er till att försumma bön, när ni mest behöver den styrka som bönen kan ge. Gudsfruktan står i fara att bli förträng från själen på grund av överdriven arbetsiver. Att beröva själen den styrka och den himmelska visdom som väntar på er begäran blir till stor skada. Ni behöver det ljus som endast Gud kan ge. Ingen är skickad att utföra sitt arbete om han inte har denna visdom, (Band 5, sid. 560, 1889.)

Kapitel 34

Församlingsdisciplin

När man skall ta itu med felande medlemmar i församlingen måste Guds folk omsorgsfullt följa den undervisning som Frälsaren ger i Matt. kap. 8.

Människorna är Kristi egendom, köpta av honom för ett högt pris och knutna till honom med den kärlek som han och hans Fader har uppenbarat för dem. Hur försiktiga bör vi därför inte vara i våra handlingar mot varandra. Människor har ingen rätt att tänka ont om sina medmänniskor. Medlemmarna i församlingen har ingen rätt att följa sina egna påfund och benägenheter, när de ta itu med medlemmar som har begått fel. De bör inte ens låta sina fördomar angående den felande komma till uttryck, för när de gör detta, för de den onda surdegen in i andras sinnen. Ofördelaktiga rykten om en broder eller en syster går från den ena församlingsmedlemmen till den andra. Det begås fel och orättvisor på grund även ovillighet från någons sida att följa de direktiv som getts av Herren Jesus.

”Om din broder för syndar sig, så gå åstad och förehåll honom det enskilt.” (Matt. 18:15.) Tala inte med andra om det felaktiga. En person får veta det, sedan ytterligare en och ytterligare en, och så växer ryktet ständigt och det onda förökas tills hela församlingen får lida. Låt saken bli ordnad ”i en rum”. Detta är Guds Plan: ”Var icke för hastig att begynna en tvist; vad vill du eljest göra längre fram, om din vederpart kommer dig på skam? Utför din egen sak mot din vederpart, men uppenbara icke en annans hemlighet.” (Ords. 25: 8, 9.) Se inte genom fingrarna med synd hos din broder, men tala inte med andra om honom, för då ökar du bara svårigheterna och gör att tillrättavisningen kommer att se ut som en hämnd. Tala honom tillrätta på det sätt som Guds ord anvisar.

Tillåt inte att kränkande känslor utvecklas till hat. Tillåt inte att såret blir inflammerat och slår ut i giftiga ord som smittar åhörarnas sinnen. Gå till din broder och tala i ödmjukhet och uppriktighet med honom om saken.

Vad förseelsen än gäller så åstadkommer den inte någon förändring i den plan Gud har lagt, när det gäller uppordnande av missförstånd och personliga föröretter. När

man talar i enrum och i Kristi anda med den som har felat, kommer svårigheterna ofta att bli avlägsnade. Gå till den felande med ett hjärta som är fyllt av Kristi kärlek och sympati och sök göra upp saken. Samtala lugnt och behärskat med honom. Låt inte vreda ord komma över dina läppar. Tala till honom på ett sätt som kan vädja till hans bättre omdöme. Kom ihåg dessa ord: ”Den som omvänder en syndare från hans villoväg, han frälsar hans själ från döden och överskyler en myckenhet av synder.” (Jak. 5: 20.)

Ta med dig till din broder det botemedel som kan bota missnöjets sjukdom. Gör din del för att hjälpa honom. Betrakta det som en förmån såväl som en plikt att göra detta med hänsyn till enheten och friden i församlingen. Om han vill höra på dig så har du vunnit honom som en vän.

Himmelen är intresserad

Hela himmelen är intresserad av samtalet mellan den som blivit förorättad och den som har förgått sig. När den felande tar emot en tillrättavisning som ges i Kristi kärlek, erkänner sitt fel och ber om förlåtelse av Gud och av sin broder, blir hans hjärta fyllt med himmelskt ljus. Striden är avslutad. Vänskap och tillit har återupprättats. Kärlekens olja avlägsnar den sårighet som förorätten har fört med sig. Guds Ande binder hjärta till hjärta och det uppstår jubel i himmelen över den enighet som återupprättats.

Då de som ”på detta sätt förenats i kristen gemenskap beder till Gud och lovar sig själva att handla rättfärdigt, att älska barmhärtighet och att vandra i ödmjukhet inför Gud, skall stor välsignelse komma till dem. Om de har gjort fel mot varandra \ fortsätter de på bekännelsens, ångerns och återupprättelsens väg, fast beslutna att ställa allt till rätta med varandra. Detta är att uppfylla Kristi lag.

”Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, för att var sak må avgöras efter två eller tre vittnens utsago’.” (Matt. 18:16.) Ta med dig sådana som är andligt sinnade och tala med den felande om hans felsteg. Han kanske lyssnar till brödernas förenade vädjan. Då han ser att de alla är av samma åsikt kanske hans sinne blir upplyst.

”Lyssnar han icke till dem”, vad skall då göras? Skall några få personer i ett

styrelsemöte ta på sig ansvaret att utesluta den vilsegångne från församlingen? ”Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen.” (Matt. 18: 17.) Låt församlingen fatta beslut med avseende på dess medlemmar.

”Lyssnar han ej heller till församlingen så vare han för dig såsom en hedning och en publikan.” (Vers 17 s.d.) Om han inte vill lyssna på vad församlingen säger, om han motsätter sig alla bemödanden som görs för att vinna honom tillbaka, vilar ansvaret på församlingen att avskilja honom som medlem. Hans namn bör strykas ur böckerna.

Ingen funktionär i församlingen bör ge råd, inte någon styrelse rekommendera, inte någon församling bestämma att en syndares namn skall strykas ur församlingens böcker innan den undervisning som Kristus har gett, har blivit noggrant följd. När man har följt denna undervisning står församlingen utan ansvar inför Gud. Man får då låta det onda träda fram som det är och få det avlägsnat, så att det inte skall utbreda sig vidare och vidare. Friskheten och renheten i församlingen måste bevaras för att den skall kunna stå obefläckad inför Gud, iförd Kristi rättfärdighets klädnad.

Om däremot den felande omvänder sig och böjer sig under Kristi disciplin, bör han få tillfälle till en ny provotid. Och även om han inte omvänder sig, t.o.m. om han står utanför församlingen, så har Guds tjänare alltjämt en uppgift att utföra för honom. De skall med allvar söka att leda honom till omvändelse. Och om han böjer sig för den helige Andes påverkan, och genom att bekänna och avstå från sin synd ger bevis på att han är omvänd, skall man förlåta honom och bjuda honom välkommen tillbaka till församlingen, hur graverande hans försyndelser än må ha varit. Hans bröder skall uppmuntra honom på den rätta vägen och behandla honom som de skulle vilja bli behandlade om de var i hans ställe, medan de själva måste passa på så att inte också de blir frestade.

”Sannerligen säger jag eder: Allt vad I binden på jorden, det skall vara bundet i himmelen; och allt vad I lösen på jorden, det skall vara löst i himmelen.” (Matt. 18: 18.)

Att handla i Kristi ställe

Detta uttalande har behållit sin kraft under alla tidsåldrar. Till församlingen har delegerats makten att handla i Kristi ställe. Den är Guds redskap för att bevara ordning och disciplin bland Guds folk. Till den har Herren delegerat makten att avgöra alla

frågor som berör dess välbefinnande, renhet och ordning. På den vilar ansvaret att utesluta från församlingsgemenskapen sådana som är ovärdiga och som genom sitt okristliga beteende skulle bringa vanära över sanningen. Allt det som församlingen gör i överensstämmelse med de anvisningar som har getts i Guds ord, kommer att bli bekräftade i himmelen.

Saker med allvarlig betydelse kommer att läggas fram för att församlingen skall avgöra dem. När Guds tjänare som är tillsatta av honom som vägledare för hans folk har utfört sin del, skall de överlåta hela saken till församlingen för att det skall råda enighet om de beslut som fattas.

Herren vill att hans efterföljare skall visa stor omsorg i sin behandling av varandra. De skall upplyfta, återupprätta och läka. Men i församlingen får det inte förekomma någon försummelse av det rätta slagets disciplin. Medlemmarna skall betrakta varandra som elever i en skola och lära sig att utveckla en karaktär som är deras höga kallelse värdig. I församlingen här nere skall Guds barn beredas för den stora återföreningen med församlingen där ovan. De som lever i harmoni med Kristus här nere kan se fram emot ett oändligt liv i de återlöstas familj.

Guds kärlek till den fallna människofamiljen är en egendomlig uppenbarelse av kärlek - en kärlek som har sitt ursprung i nåd. Alla människor är nämligen ovärdiga. Nåd förutsätter ovärdighet hos den som är föremål för dess tillämpning. Det är på grund av synden som nåden kom till aktiv användning.

Kanske det är så att mycket arbete behövs i ditt karaktärsbyggande, att du är en rå sten som måste huggas till och poleras för att den skall kunna fylla en plats i Guds tempel. Du får inte bli 'förvånad om Gud med hammare och mejsel hugger av de skarpa kanterna i din karaktär till dess att 'du är lämpad att fylla den plats han har för dig. Ingen människa kan utföra detta arbete. Bara Gud kan utföra det. Och var förvissad om att han inte kommer att slå ett enda onödigt slag. Varje slag sker i kärlek och med din eviga lycka för ögonen. Han känner dina svagheter och han arbetar för att återupprätta, inte för att ödelägga.

Kapitel 35

Missionsbefallningen

Det är Guds avsikt att hans folk skall vara ett helgat, renat och heligt folk som förmedlar ljuset till alla i deras omgivning. Det är hans avsikt att de skall efterleva sanningen och bli till lovord på jorden. Kristi nåd kan möjliggöra detta. Men Guds folk bör tänka på att det är bara när de tror och efterlever evangeliets principer som han kan göra dem till berömmelse på jorden. Bara när de använder de förmågor Gud har gett dem i hans tjänst kan de äga fullheten och kraften i det löfte som församlingen har blivit kallad att lita på. Om de som bekänner sig tro på Kristus som sin Frälsare bara ser upp till det låga mål som svarar mot världens ideal, kommer församlingen inte att kunna inbärga den rika skörd som Gud väntar. ”Befunnen för lätt”, kommer då att skrivas i deras räkenskapsbok.

Den missionsbefallning Kristus gav till sina lärjungar strax före sin himmelfärd är det stora missionsprogrammet för hans rike. När han gav den till lärjungarna gjorde han dem till sina sändebud och gav dem deras bemyndigande. Om de senare skulle bli utmanade och tillfrågade med vilken myndighet dessa olärda fiskare drog ut för att undervisa och bota, kunde de svara: ”Honom som judarna korsfäste men som uppstod från de döda valde oss till sitt ords tjänare och förklarade: ’Mig är given all makt i himmelen och på jorden’.”

Detta uppdrag gav Kristus till sina lärjungar som sina främsta tjänare, de byggmästare som skulle lägga grunden till hans församling. På dem och på alla som skulle komma att efterfölja dem lade han uppgiften att föra hans evangelium vidare, ned, genom släkte efter släkte, genom tidsålder efter tidsålder. Lärjungarna skulle inte vänta på att folket skulle komma till dem. De skulle gå till folket, söka efter dem precis som en herde söker efter får som har gått vilse. Kristus gav dem hela världen som Sitt arbetsfält. De skulle gå ”ut i hela världen” och förkunna ”evangelium för allt skapat”. (Mark. 16: 15.) Det var Frälsaren de skulle förkunna, hans liv i oegennyttig tjänst, hans skamfulla död, hans oförlikneliga, oföränderliga karlek. Hans namn skulle vara deras fältrop det baud som skulle binda dem samman. I hans namn skulle de inta syndens fästningar. Tron på hans namn skulle känneteckna dem som kristna.

Löftet om kraft

I den ytterligare undervisning Kristus gav sina lärjungar sade han: ”När den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samanen och sedan intill jordens ända.” ”I skolen stanna kvar här i staden, till dess I från höjden bliven beklädda med kraft.” (Apg. 1: 8; Luk. 24: 49.)

I lydnad för Mästarens ord samlades lärjungarna i Jerusalem för att vänta på att Guds löfte skulle uppfyllas. Här tillbringade de tio dagar, dagar under djup hjärterannsakan. De lade alla misshälligheter åt sidan och kom nära varandra i kristen gemenskap.

Då de tio dagarna hade gått uppfyllde Herren sitt löfte genom att utgjuta sin Ande på ett underbart sätt. ”Då kom plötsligt, från himmelen ett dån, såsom om en våldsam storm hade farit från; och det uppfyllde hela huset, där de sutto. Och tungor såsom av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på dem, en på var av dem. Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala.” ”Så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer.” (Apg. 2: 2-4, 41.)

”De gingo ut och predikade allestädes. Och Herren verkade med dem och stadfäste ordet genom de tecken som åtföljde det.” (Mark. 16:20.) Trots det häftiga motstånd som lärjungarna mötte, hade Guds rikes evangelium under loppet även kort tid blivit förkunnat i alla bebodda delar av jorden.

Den befallning som gavs till lärjungarna har också getts till oss. Idag som då skall en korsfäst och uppstånden Frälsare bli upphöjd för dem som står utan Gud och utan hopp i världen. Herren kallar på herdar, lärare och evangelister. Från dörr till dörr skall hans tjänare förkunna budskapet om frälsning. Budskapet om förlåtelse genom Kristus skall förkunnas för alla släkter, stammar, tungomål och folk.

Budskapet skall inte förkunnas på ett slött, livlöst sätt utan med klara, bestämda och väckande ord. Hundratals väntar på varningen för att rädda sina liv. I de kristna behöver världen se ett bevis på kristendomens kraft. Inte bara på några få platser utan över hela jorden behövs nådens sändebud. Från varje land kan man höra ropet: ”Kom

över och hjälp oss!” Rik och fattig, hög och låg ber om ljus. Människor hungrar efter sanningen sådan den är i Jesus. När de hör himmelens evangelium förkunnas med kraft skall de komma att förstå att gästabudet är färdigt för dem och de kommer att ta emot kallelsen: ”Kommen, ty nu är allt redo.” (Luk.14:17.)

Orden: ”Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat!” (Mark. 16:15) gäller varje Kristi efterföljare. Alla som har kallats till Kristi liv är kallade till att arbeta för sina medmänniskors frälsning. Samma längtan i själen som han kände för de förlorades frälsning skall visa sig hos dem. Inte alla kan fylla samma plats, men för alla finns det en plats och en uppgift. Alla som har tagit emot Guds välsignelse skall svara med aktiv tjänst. Var och en gåva skall användas för att befrämja hans rike.

Ett oföränderligt löfte

Kristus skapade alla förutsättningar för att den uppgift Som anförtroddes lärjungarna skulle kunna utföras och han tog själv ansvaret för dess framgång. Så länge de följde hans ord och arbetade i gemenskap med honom kunde de inte lida nederlag. Gå ut till alla folk, bjöd han dem. Gå ut till de längst bort liggande delarna av den bebodda världen, men vet att jag också där skall vara hos er. Arbeta med tro och tillförsikt, för den tid kommer aldrig då jag skall överge er.

Också till oss har löftet getts om att Kristus skall vara hos oss. Tidens lopp har inte åstadkommit någon förändring i hans avskedslöfte. Han är med oss idag lika säkert som han var med lärjungarna och han kommer att vara med oss alla dagar ”intill tidens ände”.

”Gå ut. . . och förkunna evangelium för allt skapat”, säger Frälsaren till oss, ”för att de skall bli Guds barn. Jag är med er i detta arbete, undervisar, rättleder och styrker er och ger er framgång i ert självupppoffrande och självförnekande arbete. Jag skall påverka människornas hjärtan, överbevisa dem om synd och omvända dem från mörkret till ljuset, från olydnad till rättfärdighet. I mitt ljus skall de se ljus. Ni kommer att möta motstånd från Satans redskap men sätt er tillit till mig. Jag skall aldrig svika er.”

Tror ni inte att Kristus värdesätter dem som lever helt för honom? Tror ni inte att han besöker dem som i likhet med den älskade Johannes uppehåller sig på hårdarbetade och svåra platser för hans skull? Han finner de trofasta och upprättar gemenskap med

dem, uppmuntrar och styrker dem. Och Guds änglar som är väldig, i makt sänds ut av Gud till tjänst för hans mänskliga arbetare som framhåller sanningen för dem som inte känner den.

Kapitel 36

Löftet om Anden

Gud begär inte av oss att vi i vår egen kraft skall utföra det arbete som ligger framför oss. Han har sört för gudomlig hjälp i alla kritiska situationer där våra mänskliga hjälpmedel inte räcker till. Han ger den helige Ande till hjälp i varje svarighet för att styrka vårt hopp och vår förvisning och för att upplysa vårt sinne och rena vårt hjärta.

Strax innan Frälsaren korsfästes sade han till lärjungarna: ”Jag skall icke lämna eder faderlösa.” ”Jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder.”

”När han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder, vad komma skall”, ”Han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.” (Joh.14:18, 16; 16:13; 14:26.) Kristus har gjort allt för att hans församling skall bli en förvandlad församling, upplyst av himmelens ljus och äga Emmanuels härlighet. Det är hans avsikt att varje kristen skall vara omgiven även andlig atmosfär, av ljus och frid. Det finns ingen gräns för vad man kan göra när man sätter det egna jaget åt sidan och ger plats för den helige Andes verkan i sitt hjärta och lever ett liv som helt och fullt är helgat åt Gud.

Vad blev resultatet av att Anden gavs på pingstdagen? Det glada budskapet om en uppståndna Frälsare fördes ut till de avlägsnaste delar av den bebodda världen. Lärjungarnas hjärtan var till överflöd fyllda med en människokärlek så full, så djup och så vittomfattande att den drev dem till att dra ut till jordens ändar och vittna: Det vare ”fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors.” (Gal. 6:14.) När de förkunnade sanningen sådan den är i Jesus gav hjärtat efter för budskaps kraft. Församlingen såg hur omvända strömmade till från alla håll. De som blivit efter på vägen kom tillbaka. Syndare förenade sig med kristna för att söka den dyrbara pärlan. De som hade varit de bittraste motståndarna till evangeliet blev nu dess förkämpar. Profetian blev uppfylld: Den svagaste bland dem skall vara ”såsom David” och Davids hus ”såsom en Herrens ängel”. Varje kristen såg i sin broder den gudomliga

bilden på kärlek och välvilja. Ett intresse var dominerande. En strävan att efterlikna Kristus uppslukade alla andra. Den enda ärelystnad de troende hade var att uppenbara en Kristus-lik karaktär och att arbeta för utvidgandet av hans rike.

”Med stor kraft framburo apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse; och stor nåd var över dem alla.” (Apg. 4:33.) Under deras arbete ökades församlingen med utvalda människor. Efter det att dessa hade tagit emot ordet helgade de sitt liv till uppgiften att för andra förkunna det hopp som hade fyllt deras hjärtan med frid och glädje. Hundratals människor förkunnade budskapet: ”Guds rike är nära.” Ingenting kunde hålla dem tillbaka och ingen kunde skrämja dem med hotelser. Herren talade genom dem och överallt dit de kom blev sjuka botade och evangelium förkunnades för de fattiga.

Så mäktigt kan Gud verka när människor låter sig behärskas av hans Ande.

Löftet om Anden tillhör oss lika/säkert idag som det tillhörde lärjungarna. Gud vill idag utrusta människor med kraft från höjden på samma sätt som han utrustade dem som hörde frälsningens ord på pingstdagen. Just i denna tid är hans Ande och hans nåd tillgängliga för alla som behöver dem och vill tro honom på hans ord.

Fullkomlig enighet först

Lägg märke till att Anden utgöts först efter det att lärjungarna hade blivit fullständigt enade och inte längre eftertraktade den högsta positionen. De var endräktigt samlade. Alla skiljaktigheter hade lagts åt sidan och det vittnesbörd de gav efter det att Anden hade getts var enighet. Lägg märke till orden: ”r hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ.” (Apg. 4:32.) Anden från honom som hade dött för att syndare skulle kunna leva, genomsyrade hela de troendes församling.

Lärjungarna bad inte bara om en välsignelse för sig själva. Bördan för människors frälsning vilade på dem. Evangelium skulle förkunnas till jordens ändar och de begärde nu den kraft som Kristus hade lovat. Då blev den helige Ande utgjuten och tusentals människor omvändes på en dag.

Så kan det också bli nu. De troende måste lägga alla konflikter åt sidan och överlämna sig åt Gud för att föra frälsningen till de förlorade. Om de i tro ber om

välsignelsen som har lovats så skall den komma. Utgjutandet av Anden på apostlarnas tid var det tidiga regnet och följderna av detta var härliga. Men det sena regnet kommer att bli ännu rikligare. Hur lyder löftet till dem som lever i dessa sista dagar? ”Så vänden då åter till edert fäste, I fångar, som nu haven ett hopp. Ja, det vare eder förkunnat i dag, att jag vill giva eder dubbelt igen.” ”Herren mån I bedja om regn, när vårregnets tid är inne; Herren är det, som sänder ljungeldarna. Regn skall han då giva människorna i ymnigt mått, gröda på marken åt var och en.” (Sak. 9:12; 10:1.)

Intill änden

Kristus förklarade att Andens gudomliga inflytande skulle följa hans folk intill änden. Men löftet uppskattas inte såsom det förtjänar, och därför visar sig inte uppfyllelsen såsom den kunde göra. Löftet om Anden är något som man tänker allt för litet på, och följderna blir bara vad man kunde vänta andlig torka, andligt mörker, andlig tillbakagång och död. Småting lägger beslag på uppmärksamheten och den gudomliga kraft som är nödvändig för att församlingen skall växa och vinna framgång och som kan föra med sig alla andra välsignelser saknas, och ändå bjuds den ut i obegränsad fullhet.

Det är frånvaron av Ande som gör evangeliets tjänst så kraftlös. Kunskap, begåvning, vältalighet och varje annan naturlig eller tillägnad utrustning kan finnas, men utan att Guds Ande är närvarande kommer inget hjärta att bli berört, inga syndare att bli vunnna för Kristus. Om de däremot är knutna till Kristus och om de äger Andens gåva kommer de minsta och mest okunniga av hans lärjungar att ha en kraft som skall verka på människors hjärtan. Gud gör dem till kanaler genom vilka universums högsta inflytande kan strömma.

Varför hungrar och törstar vi inte efter Andens gåva, när den är det medel genom vilket vi kan få kraft? Varför talar vi inte om den, ber om den, predikar om den? Gud är mer villig att ge oss den helige Ande än föräldrar är villiga att ge sina barn goda gåvor. Varje arbetare borde kämpa med Gud i bön om Andens dop. Grupper borde komma tillsammans för att be om särskild hjälp, om himmelsk visdom så att de skall kunna få förstånd att lägga planer och att genomföra dem med klokhet. Framför allt bör man bedja om att Gud skall döpa sina sändebud med den helige Ande.

När Anden är närvarande hos Guds arbetare kommer sanningen att förkunnas med en kraft som all världens härlighet och ära inte kan åstadkomma. Anden skänker

den styrka som kan hålla arbetande, kämpande människor uppe i varje kritisk situation, trots att släktingar visar dem ovänlighet, världen hatar dem och de själva måste erkänna sina egna ofullkomligheter och felsteg.

Iver för Guds sak drev lärjungarna till att vittna om sanningen med stor kraft. Borde inte detta nit uppflamma i våra hjärtan till ett beslut om att förkunna berättelsen om den återlösande kärleken, om Kristus och honom korsfäst? Skall inte Guds Ande komma idag som svar på allvarlig, uthållig bön och fylla människor med kraft till tjänst? Varför är då församlingen så svag och andefattig?

Det är varje kristens förmån, inte bara att vänta utan också att påskynda vår Herres Jesu Kristi ankomst. Hur snabbt skulle inte världen bli besådd med sanningens utsäde om alla som bekänner hans namn bar frukt till hans ära. Snabbt skulle den sista skörden mogna och Kristus skulle komma för att samla in den dyrbara skörden.

Mina bröder och systrar. Bed om den helige Ande. Gud står bakom varje löfte som han har gett. Säg med Bibeln i hand: "Jag har gjort som du har sagt. Jag lägger fram ditt löfte: 'Bedjen, och eder skall varda givet; söken, och I skolen finna; klappen, och för eder skall varda upplåtet.'" Kristus säger: "Allt vad I bedjen om och begären, tron, att det är eder givet; och det skall ske eder så." "Vadhelst I bedjen om i mitt namn, det skall jag göra, på det att Fadern må bliva förhärligad i Sonen." (Matt. 7:7; Mark. 11:24; Joh. 14:13.)

Regnbågen omkring tronen är en försäkran om att Gud är sannfärdig och att hos honom ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker. Vi har syndat mot honom och förtjänar inte hans nåd, men ändå har han lagt den underbaraste bön på våra läppar: "För ditt namns skull förkasta oss icke, låt din härlighets tron ej bliva föraktad; kom ihåg ditt förbund med oss och bryt det icke." (Jer. 14:21.) Han har lovat att lyssna på vårt rop, när vi kommer till honom och bekänner vår ovärdighet och synd. Hans trons ära har satts på spel för att hans ord till oss skall bli uppfyllt. Gud sänder sina budbärare ut till varje del av sitt rike för att uppenbara sin vilja för sina tjänare. Han går mitt ibland sina församlingar. Han vill helga, upphöja och förädla sina efterföljare. Inflytandet från dem som tror på honom skall vara en livets doft till liv för världen. Kristus håller stjärnorna i sin högra hand och det är hans avsikt genom dem att de skall låta sitt ljus lysa över världen. På det sättet vill han bereda sitt folk för en högre tjänst i församlingen där uppe. Han har lagt en stor uppgift på oss. Låt oss utföra den med

trohet. Låt oss i våra liv visa vad gudomlig nåd kan göra för människorna.

När den helige Ande behärskar församlingsmedlemmarnas sinnen kommer det att i våra församlingar visa sig ett långt högre ideal när det gäller tal, tjänst och andlighet än vi nu ser. Församlingsmedlemmarna kommer att bli uppfriskade av livets vatten. Arbetarna som verkar under honom som är huvudet, Kristus, kommer att uppenbara Mästaren i anda, i tal och i handling. De kommer att uppmuntra varandra till att tränga framåt i det härliga, avslutande verk som de är upptagna med. En sund tillväxt i enighet och kärlek kommer att visa sig, och detta kommer att bli ett vittnesbörd för världen om att Gud har sänt sin Son till att dö för att återlösa syndare. Gudomlig sanning kommer att bli upphöjd och när den strålar såsom en lampa som brinner, kommer vi att förstå den klarare och klarare. (Band 8, sid. 211, 1904.)

Det visades mig att om Guds folk inte själva gör någon ansträngning utan väntar på att vederkvickelsen skall komma över dem och ta bort deras synder och avhjälpa deras fel, och om de litar på att detta skall rena dem från köttets och andens besmittelse och göra dem skickade till att ta del i den tredje ängelns höga rop, kommer de att bli befrunna för lätta.

Vederkvickelsen eller kraften från Gud kommer bara över dem som har berett sig genom att utföra det arbete som Gud bjuder dem, nämligen att rena sig själva från allt som besmittar kropp och ande och genomföra helgelsen i gudsfruktan. (Band 1, sid. 619, 1867.)

Denna Guds Andes verkan fritar oss iute från nödvändigheten av att använda vår egen begåvning och förmåga, utan lär oss hur vi kan använda varje tillgång till Guds ära. Under Guds Andes särskilda vägledning kan människors förmågor användas i allra bästa syfte här på jorden och de kommer också till användning i det kommande eviga livet. (Band 4, sid. 372, 1879.)

Varför blev berättelsen nedskriven om lärjungarnas verksamhet då de arbetade med helig iver och var besjälade och upplivade av den helige Ande om det inte var med avsikten, att Herrens folk idag skall få inspiration till att verka allvarligt för honom. Det Herren gjorde för sitt folk på den tiden är lika viktigt, ja, ännu viktigare att han gör för sitt folk idag. Allt det som apostlarna gjorde skall varje församlingsmedlem göra nu. Och vi skall arbeta med så mycket större värme och vara vägleda av den helige Ande i

så mycket större utsträckning, som tillväxten i ondskan kräver en mer bestämd kallelse till omvändelse. (Band 7, sid. 33, 1902.)

Kapitel 37

Arbetet hemma och utomlands

”I sägen ju, att det ännu är fyra månader, innan skördetiden kommer. Men se, jag säger eder: Lyften upp edra ögon och sen på, fälten, huru de hava vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar uppbära lön och samla in frukt till evigt liv; så kunna den som sår och den som skördar tillsammans glädja sig. Ty , har sannas det ordet, att en är den som sår och en annan den som skördar.” (Joh. 4: 35-37.)

Efter det att bonden har gjort sin sådd är han tvungen att vänta i månader för att säden skall spira och utvecklas till säd, som är färdig för skörd. Men medan han sår blir han uppmuntrad av förväntningar om frukt i framtiden. Hans arbete underlättas genom hoppet om goda resultat under skördetiden.

Så var det inte med det sanningens utsäde som Kristus sådde i den samaritiska kvinnans sinne under samtalet med henne vid brunnen. Skörden av hans sådd var inte långt borta utan nära inpå. Knappt hade han uttalat sina ord förrän säden som hade såtts växte upp och bar frukt och väckte hennes förståelse och gjorde det möjligt för henne att veta att hon hade haft ett samtal med Herren Jesus Kristus. Hon lät de himmelska ljusstrålarna lysa in i sitt hjärta. Hon glömde vattenkrukan och skyndade sig hem för att berätta för sina samaritiska grannar om den goda nyheten. ”Kommen”, sade hon ”och sen en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort.” (Joh. 4:29.) Och de kom strax för att få se honom. Det var då han jämförde dessa sökande samariter med en aker. ”Lyften upp edra ögon och sen på fälten, huru de hava vitnat till skörd.”

”När sedan samariterna komma till honom, båda de honom att stanna kvar hos dem. Så stannade han där i två dagar.” Och vilka arbetsamma dagar det blev. Vad säger berättelsen om resultatet? ”Och långt flera komma då till tro för hans egna ords skull. Och de sade till kvinnan: ’Nu är det icke mer för dina ords skull, som vi tro, ty vi hava nu själva hört honom, och vi veta nu, att han i sanning är världens frälsare.’” (Vers 40-42.)

Genom att förkunna livets ord för samariterna sådde Kristus många sanningsfrön och visade folket hur också de kunde så ut sanningens utsäde i andras sinnen. Hur

mycket gott kunde inte uträttas om alla som känner sanningen, skulle arbeta för syndare, för dem som så väl behöver lära känna och förstå Bibelns sanningar och som skulle ta emot dem lika villigt som samariterna tog emot Kristi ord. Hur litet går vi inte in i den gemenskap med Gud på den punkt som skulle vara det starkaste föreningsbandet mellan honom och oss - medlidande med dem som har urartat,. de skuldbelastade, lidande människorna som är ”döda i överträdelser och synden,. Om människorna kände samma sympati som Kristus, skulle de ständigt gå med sorg i hjärtat över förhållandena på många behövande arbetsfält, som i så hög grad saknar arbetare.

De stora städerna

Arbetet på de främmande fälten måste utföras med allvar och på ett förståndigt sätt. Och verksamheten på arbetsfälten hemma får inte på något sätt eftersättas. Låt inte de arbetsfält som ligger i skuggan av våra egna dörrar, som t.ex. de stora städerna i vårt land, bli förbigångna. Dessa fält är lika viktiga som några utländska arbetsfält.

Guds uppmuntrande budskap om nåd måste förkunnas i städerna i Amerika. Människor som bor i dessa städer förs mer och mer in i affärslivet. De är ivrigt upptagna av att uppföra byggnader med torn som sträcker sig högt upp mot himmelen. Deras sinnen är fulla av planer och ärelystna företag. Gud bjuder var och en av sina tjänare, predikanterna: ”Ropa med full hals utan återhåll; häv upp din röst såsom en basun och förkunna för mitt folk deras överträdelse, för Jakobs hus deras synder.” (Jes. 58: 1.)

Låt oss tacka Gud för att det finns några arbetare som gör allt som står i deras makt för att upprätta minnesmärken för Gud i våra försummade städer. Låt oss komma ihåg att det är vår plikt att uppmuntra dessa arbetare. Det misshagar Gud att se den brist på förståelse och stöd som vårt folk i vårt land visar dessa trofasta arbetare i våra stora städer. Arbetet på fälten hemma är ett vitalt problem just nu. Den tid i vilken vi lever är det mest gynnsamma tillfälle vi skall få att arbeta på dessa fält. Inom loppet även kort tid kommer situationen att bli betydligt svårare.

Jesus grät över Jerusalem på grund av den skuld och mot spänstighet som hans utvalda folk bar på. Han gråter också över hårdheten i deras hjärtan som bekänner sig vara hans medarbetare, men som låter sig nöja med att inte uträtta någon ting. Och de som borde förstå värdet av människors frälsning, bär de tillsammans med Kristus en tung börda och en ständig sorg blandad med tårar för de ogudaktiga städerna på jorden?

Ödeläggelsen av dessa städer som är nästan helt hemfallna åt avgudadyrkan, är överhängande. Vilket svar kommer man på den sista stora räkenskaps dagen att kunna ge för att man underlåtit att börja arbeta i dessa städer nu?

Måtte Herren, under det att vi utvecklar verksamheten i Amerika, hjälpa oss att också ägna andra länder den uppmärksamhet de borde få, så att arbetarna på dessa platser inte blir hindrade och inte kan upprätta minnesmärken för Gud på andra platser. Vi får inte tillåta att för stora tillgångar samlas här i landet. Låt oss visa en bättre förståelse av situationen och låt oss utföra det som vi försummat.

Tiden är inne att arbeta

Mina bröder och systrar i Amerika, när ni lyfter era blickar och ser ut över fälten långt borta, hur de har vitnat till skörd, kommer ni kanske att i era egna hjärtan ta emot Guds rikes nåd. Ni som på grund av bristande tro har varit andligen fattiga, kommer genom personligt arbete att bli rika på goda gärningar. Ni kommer inte längre att svälta era själar mitt i överflödet utan tillgodogöra er det goda som Herren har i beredskap åt er. När ni börjar förstå hur utblottade på medel våra arbetare är att föra verksamheten vidare på främmande missionsfält kommer ni att göra allt ni kan för att hjälpa dem. Och deras själar kommer att bli vederkvickta, er andliga längtan kommer att bli sund och era sinnen kommer att bli upppfriskade av Guds ord, som är ett löv på livets träd till läkedom för folken.

På Herrens fråga: ”Vem skall jag sända?” svarade Jesaja: ”Här är jag, sänd mig.” (Jes. 6:8.) Du min broder, min syster, kan kanske inte själv gå ut i Herrens vingård, men du kan ge medel så att andra kan sändas. På det sättet överlämnar du dina pengar till penningväxlarna och när Mästaren kommer, kommer du att kunna ge honom hans eget tillbaka med ränta. Dina medel kan användas till att sända ut och underhålla Guds sändebud och dessa kan i tal och inflytande förkunna budskapet: ”Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom.” (Matt. 3:3.) Planer kommer att läggas för att befrämja verket, och nu är det din tid att arbeta. Om du arbetar på ett självförnekande sätt och gör vad du kan för att befrämja saken på nya fält, kommer Herren att hjälpa, styrka och välsigna dig. Lita på försäkringen om att han är nära, han som uppehåller dig och som är ljus och liv. Gör allt av kärlek till Jesus och de dyrbara människor för vilka han har dött. Arbeta med ett gudomligt inspirerat syfte att förhärliga Gud. Herren ser och förstår och han kommer att använda dig trots din svaghet, om du bara erbjuder din

förmåga som en helgad gåva till hans tjänst. I aktiv, oegennyttig tjänst blir den svage stark och får åtnjuta hans dyrbara välbehag. Herrens glädje är en kraftkälla. Om du är trogen kommer den frid som övergår allt förstånd att bli din lön här i livet, och i det kommande livet kommer du att få gå in i din Herres glädje.

Vi har inte nu tid att dröja vid sådant som saknar betydelse. Vi bör viga vår tid till att förkunna nådens sista budskap för en skuldbetyngd värld. Det krävs människor som arbetar under Guds Andes inspiration. De predikningar som våra predikanter håller måste bli kraftfullare än de är nu. I motsatt fall kommer många som har blivit slöa, att framhålla ett svagt, kraftlöst budskap som vagnar människor till sömns. Varje föredrag som hålls bör framföras på ett sådant sätt, att människor förstår de fruktansvärda straffdomar som snart kommer att drabba världen. Sanningens budskap skall förkunnas av människor vilkas läppar har berörts med glöden från Guds altare.

Mitt hjärta fylls av ångest när jag tänker på de slöa budskap några av våra predikanter förkunnar. Ändå har de ett budskap om liv och död att förkunna. Lekmännen sover. En värld omkommer i synd. Måtte Gud hjälpa sitt folk att vakna upp och leva och arbeta som människor på gränsen till den eviga världen. Snart kommer en fruktansvärd överraskning över världens inbyggare. Plötsligt och med kraft och stor härlighet skall Kristus komma. Då finns det inte mer någon tid att bereda sig för att möta honom. Nu är tiden inne för oss att förkunna varningsbudskapet.

Vårt fältrop skall vara: Framåt, alltid framåt. Guds änglar skall gå framför oss och bereda vägen. Vår börda för ”de fjärran länderna får vi aldrig lägga ned, förrän hela Jorden har upplysts av Herrens härlighet. (Band 6, Sid. 29, 1900.)

Kapitel 38

Verksamheten i Europa

Till mina bröder i Europa.

Jag har något jag måste säga till er. Tiden är inne då mycket skall uträttas i Europa. Ett stort arbete liknande det som har blivit utfört i Amerika kan också utföras i Europa. Hälsovårdsinstitutioner bör upprättas och hälsokostrestauranger öppnas. Låt ljuset av sanningen för denna tid gå ut från pressen. Låt arbetet med att översätta våra böcker gå framåt. Jag har sett att det i de europeiska länderna skall tändas ett ljus på många platser.

På många platser är inte Herrens verk vad det borde vara. Det är nödvändigt med hjälp i Italien, i Frankrike, i Skottland och i många andra länder. Det bör utföras en större verksamhet på dessa platser. Behovet av arbetare är stort. Det finns begåvningar bland Guds folk i Europa, och Herren vill att dessa gåvor skall utnyttjas överallt i England och på kontinenten för att upprätta centra från vilka hans sannings ljus kan lysa.

Det finns ett arbete att utföra i Skandinavien. Gud är lika villig att arbeta genom skandinaviska troende som genom amerikanska troende.

Mina bröder, slut er samman med Herren, härskarornas Gud. Låt honom vara er fruktan, Ut honom vara er rädsla. Tiden har kommit då hans verk skall utvidgas. Svåra tider ligger framför oss, men om vi håller samman i kristen gemenskap och det inte finns någon som strävar efter att vara den främste kommer Gud att verka mäktigt för oss.

Låt oss vara fulla av hopp och mod. Modlöshet i Guds tjänst är syndig och saknar grund. Han känner till allt vi behöver. Han har all makt. Han kan ge sina tjänare all den förmåga som deras behov kräver. Hans oändliga kärlek och medlidande tröttnar aldrig. Med allmaktens majestät förenar han den medkännande herdens mildhet och omsorg. Vi behöver inte vara rädda för att han inte skall uppfylla sina löften. Han är den eviga sanningen. Aldrig kommer han att förändra det förbund som han har ingått med den

som älskar honom. De löften han har gett sin församling står fasta för evigt. Han skall göra dem till en evig härlighet, till en glädje för många släkten. Studera fyrtioförsta kapitlet hos Jesaja och försök förstå hela dess betydelse. Gud säger: ”Jag skall låta strömmar rinna upp på höjderna och källor i dalarna; jag skall göra öknen till en vattenrik sjö och torrt land till källsprång. Och jag skall låta cedrar och akacieträd växa upp i öknen, jämte myrten och olivträd och skall på hedmarken plantera cypress, tillsammans med alm och buxbom, för att man skall både se och veta och akta på och förstå, att Herrens hand har gjort detta, att Israels Helige har skapat det.” (Jes. 41: 18-20.)

Den som har valt Kristus har anslutit sig till en makt som ingen anhopning av mänsklig visdom eller makt kan störta omkull. ”Frukta icke”, säger han ”ty jag är med dig; var ej försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig ock, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.” ”Jag är Herren, din Gud, som håller dig vid din högra hand och säger till dig: Frukta icke, jag hjälper dig.” (Jes. 41: 10, 13.)

”Vid vem viljen I då likna mig, så att jag skulle vara såsom han? säger den Helige. Lyften upp edra ögon mot höjden och sen: vem har skapat allt detta? Det har han som för härskaran däruppe fram i räknade hopar; han nämner dem alla vid namn. Så stor är hans makt, så väldig hans kraft, att icke en enda utebliver. Huru kan du då säga sådant, du Jakob, och tala så, du Israel: ’Min väg är fördold för Herren, och min rätt är försvunnen för min Gud’? Vet du då icke, har du ej hört det, att Herren är en evig Gud, han som har skapat jordens ändar? Han bliver ej trött och uppgives icke, hans förstånd är outrannsakligt. Han giver den trötte kraft och förökar den maktlöses styrka. Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas, och unga män kunna falla; men de som bida efter Herren hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna. Så hasta de åstad utan att uppgivas, de färdas framåt utan att bliva trötta.” (Jes. 40: 25-31.)

Sanningens ljus skall lysa intill jordens ändar. Ett klarare och ständigt ökande ljus lyser med himmelsk strålgans från Återlösarens ansikte på hans representanter för att de skall genomtränga mörkret i en förlorad värld. Låt oss som hans medarbetare be om hans Andes helgelse för att vi skall kunna lysa klarare och klarare. Sanningens ljus för denna tid lyser nu i konungars råd. Statsmäns uppmärksamhet riktas på Bibeln - lagboken för jordens länder - och de jämför sina nationella lagar med dess föreskrifter. Som representanter för Kristus har vi ingen tid att förlora. Våra ansträngningar får inte begränsas till några få platser där ljuset har blivit så överflödande att det inte längre

uppskattas. Evangelii budskap skall förkunnas för alla folkslag och tungomål och länder och folk.

Kapitel 39

En vision om striden

I en vision såg jag två arméer invecklade i en fruktansvärd kamp. Den ena armen bar fanor som hade världens kännetecken, den andra bar Immanuels blodbestänkta baner. Fana efter fana trampades i smutsen, efterhand som den ena gruppen efter den andra från Herrens arme slöt sig till fienden och grupp efter grupp från fiendens led förenade sig med Guds laglydiga folk. En ängel som flög mitt uppe på himmelen lade Immanuels fana i mångas händer, medan en mäktig general ropade med hög röst: ”Rättning i leden! De som är lojala mot Guds bud och Kristi vittnesbörd måste nu fatta sitt avgörande. Dra ut ifrån dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent, så vill jag ta emot er och vara en Fader för er och ni skall vara mina söner och döttrar. Alla som vill bör nu ’komma Herren till hjälp, Herren till hjälp bland hjältarna’.”

Striden rasade. Segern skiftade från den ena sidan till den andra. Snart drog sig korsets stridsmän tillbaka. Men deras skenbara tillbakadragande skedde bara för att de skulle uppnå ett fördelaktigare läge. Man hörde glädjerop. En lovsång steg upp till Gud och änglars stämmor anslöt sig till sången, medan Kristi stridsmän placerade hans fana på de fästningar fienden hade hållit tills nu. Vår frälsnings hövding ledde slaget och sände hjälp till sina stridsmän. Hans kraft gjorde sig starkt gällande och uppmuntrade dem att föra striden fram till portarna. Han lärde dem ”underbara gärningar i rättfärdighet” och förde fram dem steg för steg, segrande för att segra.

Till slut var segern vunnen. Armen som följde den fana som bar inskriften: ”Guds bud och Jesu tro” vann en härlig seger. Kristi stridsmän stod tätt intill portarna till staden och med jubel tog staden emot sin konung. Fridens och glädjens och den eviga rättfärdighetens rike hade upprättats.

Nu är församlingen en kämpande församling. Nu står vi inför en värld som befinner sig i midnattsmörker, nästan helt och hållet avfallen till avgudereri. Men dagen kommer då striden är utkämpad och segern vunnen. Guds vilja kommer att ske på jorden som den sker i himmelen. Då skall nationerna inte följa någon annan lag än himmelens lag. Alla kommer att vara en enda lycklig, förenad familj, klädda i lovprisningens och tacksägelsens klädnad - Kristi rättfärdighets klädnad. Hela naturen i

all dess prakt kommer att oavbrutet lovprisa och tillbedja Gud. Världen kommer att bada i himmelens ljus. Åren kommer att rinna iväg i glädje. Månens ljus kommer att vara som solens ljus och solens ljus kommer att vara sju gånger starkare än det är nu. Over denna scen kommer morgonstjärnorna att jubla tillsammans, och Guds söner kommer att höja glädjerop, medan Gud och Kristus i förening förkunnar: "Ingen synd skall vara mer, ej heller någon död."

Detta är den scen som visades mig. Men församlingen måste och kommer att kämpa mot synliga och osynliga fiender. Satans redskap i mänsklig gestalt är närvarande. Människor har slutit sig samman för att göra motstånd mot härskarornas Herre. Dessa konspirationer kommer att fortsätta intill dess Kristus lämnar sin plats som förebedjare inför nådens tron och iför sig hämndens klädnad. I varje stad finns Satans redskap som är ivrigt upptagna med att i grupper organisera dem som är motståndare till Guds lag. De som bekänner sig vara helgade och de som är avgjorda otroende kommer att ansluta sig till sina respektive grupper. Detta är inte en tid för Guds folk att vara veklingar. Vi har inte råd att lämna vår vakt ett enda ögonblick.

Kapitel 40

En försummad varning

”Se, jag förelägger eder i dag välsignelse och förbannelse: välsignelse, om I hören Herrens, eder Guds, bud, som jag i dag giver eder, och förbannelse, om I icke hören.” (5 Mos. 11: 26-28.)

”Om I nu hören de bud, som jag i dag giver eder, så att I älsken Herren, eder Gud, och tjänen honom av allt edert hjärta och av all eder själ, så skall jag giva åt edert land regn i rätt tid, höstregn och vårregn, och du skall inbärga din säd och ditt vin och din olja. Och jag skall giva din boskap gräs på din mark; och du skall äta och bliva mätt. Men tagen eder till vara, uten icke edra hjärtan bliva förförda, så att I viken av och tjänen andra gudar och tillbedja dem; ty då skall Herrens vrede upptändas mot eder, och han skall tillsluta himmelen, så att regn icke faller och marken icke giver sin gröda; och I skolen med hast bliva utrotade ur det goda land som Herren vill giva eder.” (5 Mos. 11: 13-17.)

”Så skolen I nu lägga dessa mina ord på edert sinne, och I skolen binda dem såsom ett tecken på eder hand, och de skola vara såsom ett märke på eder panna; och I skolen lära edra barn dem, i det att du talar om dem, när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp; och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar; på det att I och edra barn mån länge få bo i det land som Herren med ed har lovat edra fäder att giva dem, lika länge som himmelen välver sig över jorden.” (Vers 18-21.)

Om sjundedagsadventisterna hade gått Herrens vägar och inte låtit sig behärskas av egoistiska intressen, skulle Herren ha gett dem stor välsignelse. De som i strid med Herrens vilja har fortsatt att stanna kvar i Battle Creek* har förlorat den värdefullaste erfarenhet och den andliga kunskap som de kunde ha vunnit genom lydnad. Många av dem har gått miste om Guds välbehag. Verksamheten har råkat ut för störningar. Under en Ung tid har varningen förkunnats men den har inte blivit beaktad. Anledningen till detta är att sinne och hjärta hos många i Battle Creek inte stå under inflytande av den helige Ande. De förstår inte hur mycket arbete som måste utföras. De sover.

Gå ut på skördefälten

När sjundedagsadventister flyttar till städer där det redan finns en stor församling av troende är de inte på rätt plats, och deras andlighet avtar mer och mer. Deras barn blir utsatta för många frestelser. Min broder, min syster, om du inte absolut behövs på en sådan plats med hänsyn till verkets befrämjande, skulle det vara klokt om du reste till en plats där sanningen inte har blivit förkunnad och där du söker visa din formåga att arbeta för Mästaren. Gör allvarliga bemödanden att väcka intresse för sanningen för denna tid. Att arbeta från hem till hem är en effektiv metod när den utförs på ett kristligt sätt. Håll möten och gör ditt bästa för att mötena skall bli intressanta. Kom ihåg att detta kräver mer än enbart en predikan.

Många som har uppehållit sig länge på en plats brukar använda tiden till att kritisera dem som arbetar på samma sätt som Kristus för att överbevisa och omvända syndare. De kritiserar motiv och avsikter hos andra, som om det inte var möjligt för någon annan att utföra det osjälviska arbete som de själva inte kommer sig för att göra. De är till anstöt. Om de ville resa till platser där det inte finns några troende och arbeta för att vinna människor för Kristus. De skulle då snart bli så ivrigt upptagna med att förkunna sanningen och med att hjälpa dem som lider att de inte fick tid till att analysera andras beteende. Inte heller skulle de få tid till att tänka onda tankar för att därefter rapportera resultaten av sin förmodade, särskilda förmåga att se in i det som ligger under ytan.

De som har bott så länge på platser där det finns stora församlingar bör dra ut på skördefälten för att skörda för Mästaren. De kommer då att glömma sig själva i en önskan om att vinna människor. De kommer att se att det finns så mycket arbete att utföra, så många människor som de kan hjälpa, att de inte får tid att söka efter fel hos andra. De kommer inte att få någon tid över att arbeta i negativ riktning.

När så många troende samlas på en plats stimuleras ofta onda misstankar och förtal. Många blir upptagna med att forska efter och lyssna på allt ont. De glömmer vilken synd de begår. De glömmer att de ord de talar aldrig kan göras osagda igen och att de genom sin misstänksamhet sår ut en säd som kommer att gro och åstadkomma en ond skörd. Hur stor den skörden blir får ingen veta förrän på den yttersta stora dagen, då varje tanke, varje ord, varje handling kommer att dras fram i domen.

De tanklösa, ovänliga ord som sägs växer varje gång de upprepas. Den ene efter den andre lägger till något ord, till dess att det falska ryktet får enorma proportioner. Stor skada sker. Genom deras orättfärdiga misstankar och orättfärdiga domar skadar ryktesspridarna sin egen erfarenhet och sår en disharmonins säd i församlingen. Om de kunde se förhållandena sådana som Gud ser dem, så skulle de inse sitt läge. De skulle förstå att de har försummat den uppgift som Gud gett dem att utföra, under det att de har sökt finna fel hos sina bröder och systrar.

Den tid som används till att kritisera Kristi tjänares motiv och arbete borde de hellre använda till bön. Det är ofta så, att om de som finner fel hos andra, kände till de verkliga förhållandena med avseende på den hos vilka de finner fel, skulle de få en helt annan uppfattning om dem. Hur mycket bättre vore det inte om de i stället för att kritisera och fördöma andra skulle säga: ”Jag måste arbeta på min egen frälsning. Om jag samarbetar med honom som vill frälsa min själ, måste jag flitigt vaka över mig själv. Jag måste rensa bort allt ont från mitt eget liv. Jag måste bli en ny skapelse i Kristus. Jag måste övervinna varje fel. Sedan kan jag i stället för att försvaga dem som kämpar mot det onda, styrka dem genom uppmuntrande ord.”

Döm inte

Några har använt talets gåva för att göra de Guds tjänare modlösa och nedslagna, som arbetar för att befrämja Guds sak och som planerar och arbetar för att bemästra svårigheterna. Dessa borde be Gud om förlåtelse för den skada som de har åstadkommit i hans verk genom sina fördärliga förutfattade meningar och ovänliga ord. De bör tänka på den skada som de har åstadkommit genom att utbreda falska rykten och genom att döma dem som de inte har någon rätt att döma.

I Guds ord finns tydliga anvisningar om hur vi skall gå till väga när vi menar att en broder eller syster gör någonting oriktigt. Kristus säger: ”Om din broder försyndar sig, så gå åstad och förehåll honom det enskilt. Om han då lyssnar till dig, så har du vunnit din broder. Men om han icke lyssnar till dig, så tag med dig ännu en eller två, för att ’var sak må avgöras efter två eller tre vittnens utsago’. Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen. Lyssnar han ej heller till församlingen, så vare han för dig såsom en hedning och en publikan.” Och åter säger Frälsaren: ”Om du kommer med din gåva till altaret och där drager dig till minnes, att din broder har något emot dig, så lägg ned din gåva där framför altaret .och gå först bort och förlik dig med din broder och

kom sedan och bär fram din gåva.” (Matt. 18:15-17; 5:23, 24.)

”Herre vem får bo i din hydda? Vem får dväljas på ditt heliga berg? Den som vandrar ostraffligt och gör, vad rätt är, och talar sanning av hjärtat; den som icke bär förtal på sin tunga, den som icke gör sin broder något ont och icke drager smälek över sin nästa; den som aktar den förkastlige för intet, men ärar dem som frukta Herren; den som svär sig till skada, men ej bryter sin ed; den som icke driver ocker med sina penningar och icke tager mutor för att fälla den oskyldige. Den som så handlar, han skall icke vackla till evig tid.” (Ps. 15.)

”Dömen icke, på det att I icke mån bliva dömda; ty med den dom, varmed I dömen, skolen I bliva dömda, och med det mått, som I mäten med, skall ock mätas åt eder. Huru kommer det till, att du ser grandet i din broders öga, men icke bliver varse bjälken i ditt eget öga? Eller huru kan du säga till dm broder: ’Låt mig taga ut grandet i ditt öga’, du som har en bjälke i ditt eget öga? Du skrymtare, tag först ut bjälken ur ditt eget. öga; därefter må du se till, att du kan taga ut grandet ur din broders öga.” (Matt. 7: 1-5.)

Många saker kommer in i bilden då det gäller att döma. Tänk på att ditt eget liv snart skall passera revy inför Gud. Tänk också på att han har sagt: ”Därför är du utan ursäkt, du människa, vem du än är, som dömer. Ty därmed att du dömer en annan, fördömer du dig själv, eftersom du, som dömer den andre, själv handlar på samma sätt. Och vi veta, att Guds dom verkligen kommer över dem som handla så. Men du menar väl detta, att du skall kunna undfly Guds dom, du människa, som dömer dem som handla så och dock gör detsamma som de?” (Rom. 2: 1-3)

En uppriktig arbetare har inte någon tid att fästa avseende vid andras brister. De ser Frälsaren och genom att se honom blir de förvandlade till hans avbilder. Det är hans exempel vi skall följa när vi bygger upp vår karaktär. I sitt liv på jorden uppenbarade han tydligt den gudomliga naturen. Vi bör göra allt vi kan för att vara fullkomliga inom vårt område på samma sätt som han var fullkomlig inom sitt område. Församlingens medlemmar får inte ’fortsätta att vara likgiltiga när det gäller att bygga upp en kristen karaktär. När de ställer sig under den helige Andes omformande inflytande kommer de att utveckla en karaktär som är en reflex av Guds väsen.

Kapitel 41

Guds insegel och vilddjurets märke

I Guds ord finner vi konsekvenserna av att förkunna den tredje ängelns budskap. ”Draken vredgades än mer på kvinnan och gick åstad för att föra krig mot de övriga av hennes säd, emot dem som hålla Guds bud och hava Jesu vittnesbörd.” (Upp. 12:17.) En vägran att lyda Guds bud och en beslutsamhet att hata dem som förkunnar dessa bud leder till det mest oförsonliga krig från drakens sida. Han kommer att använda hela sin kraft för att bekämpa Guds lydiga folk som håller Guds bud. ”Det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar, att låta giva sig ett märke på högra han den eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vilddjurets namn eller dess namns ta]”, (Upp. 13: 16, 17.)

Guds insegel eller tecken kommer att ta sig uttryck i iakt tagandet av sjundedagssabbaten, Herrens minne av skapelsen. ”Herren talade till Mose och sade: Tala du till Israels barn och .säg: Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte, för att I skolen veta, att jag är Herren, som helgar eder.” (2 Mos. 31: 12, 13,) Här anges sabbaten tydligt som ett tecken mellan Gud och hans folk.

Vilddjurets märke är det rakt motsatta, iakttagandet av den första dagen i veckan. Detta märke särskiljer dem som erkänner påvemaktens överhöghet och auktoritet och skiljer dem från dem som erkänner Guds auktoritet.

Kapitel 42

Han bär våra bördor

Min broder, tänk på att denna jord inte är himmelen. Kristus har sagt: ”J världen liden I betryck; men varen vid gott mod, jag har övervunnit världen.” ”Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket till. Ja, saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont mot eder. Glädjens och fröjden eder, ty eders lön är stor i himmelen. Så förföljde man ju ock profeterna, som voro före eder.” (Joh. 16:33; Matt. 5:10-12.)

Jesus har inte utlämnat dig till att bli förskräckt över de prövningar och svårigheter du möter. Han har meddelat dig alltom dem och han har också sagt till dig att du inte får bli modlös eller nedtryckt när prövningar kommer. Se på Jesus, din Återlösare, och var frimodig och glad. De prövningar som är svårast att bära är de som kommer från våra bröder, våra egna förtroliga vänner. Men också dessa prövningar kan vi bära med tålamod. Jesus ligger inte i Josefs nya grav. Han är uppstånden och har farit upp till himmelen för att där bedja för oss. Vi har en Frälsare som älskade oss så högt att han dog för oss, för att vi i honom skulle kunna få hopp, styrka och frimodighet och kunna få en plats med honom på hans tron. Han kan, och är villig att hjälpa dig närhelst du ber honom om hjälp.

Om du försöker bära dina bördor ensam, kommer du art krossas under dem. Tungt ansvar vilar på dig. Jesus känner till detta och han vill inte låta dig stå ensam, om du bara inte lämnar honom. Han blir förhålligad, när du överlämnar vården av din egen själ åt honom såsom till en trofast Skapare. Han bjuder dig att lita på hans barmhärtighet och att tro att han inte vill, att du skall bära detta tunga ansvar i din egen kraft. Tro endast och du kommer att få se Guds frälsning.

Känner du att du inte räcker till för den förtroendepost som du innehar? Tacka Gud för det. Ju mer du känner din svaghet, dess mer benägen är du att söka hans hjälp. ”Nalkens Gud, så skall han nalkas eder.” (Jak. 4:8.) Jesus vill att du skall vara lycklig och frimodig. Han vill att du skall göra ditt bästa med den förmåga som han har gett dig och så lita på att Herren skall hjälpa dig och ge dig medarbetare som kan hjälpa dig att bära bördorna.

Låt inte ovänligt tal såra dig. Sade inte människor ovänliga saker om Jesus? Du gör misstag och ger ibland anledning till ovänliga kommentarer, men Jesus gjorde aldrig något sådant. Han var ren, fläckfri och obesmittad. Vänta inte någon bättre position i detta liv än härlighetens Furste hade. När dina fiender ser att de kan såra dig, kommer de att glädjas och Satan kommer att glädjas. Se på Jesus och arbeta med hans förhärligande för ögonen. Bevara ditt hjärta i Guds kärlek.

Kapitel 43

Studera Guds ord

Om de som studerar medicin ville studera Guds ord flitigt, skulle de bli mycket bättre beredda att förstå sina övriga studier, eftersom upplysning alltid följer på ett flitigt studium av Guds ord. Arbetarna vid våra medicinska institutioner bör förstå, att ju bättre de lär känna Gud och Kristus, ju mer bekanta de blir med Bibelns historia, dess bättre kommer de att vara lämpade att utföra sitt arbete.

Eleverna vid våra skolor bör sträva efter större kunskap. Ingenting kommer att i lika hög grad ge dem ett gott minne som att studera Bibeln. Ingenting kommer att i lika hög grad hjälpa dem att samla kunskap inom övriga områden.

Om icke-troende vill ta del i kurserna där läkarmissionärer utbildas och ni anser att de inte kommer att utöva något inflytande som kan dra andra elever bort från sanningen, bör ni låta dem få tillfälle till det. Några av våra bästa missionärer kommer kanske att komma från dem. De har aldrig hört sanningen, och när de kommer till en plats där de är omgivna av ett inflytande som uppenbarar Mästarens anda, kommer några att bli vunna för sanningen. I den undervisning som ges bör man inte dölja någon enda av Bibelns sanningsprinciper. Om vi i våra kurser upptar sådana som inte är av vår tro och detta medför att ni förtiger de stora ämnen som angår vårt timliga och eviga väl - ämnen som ständigt bör framhållas - bör ni avstå från att ge dem tillträde till dessa kurser. Inte i något avseende får man ge avkall på våra principer eller dölja de drag i vår tro som särskilt utmärker oss för att få utomstående elever i kurserna.

Hur skall man förstå Bibeln?

Till att leda bibelundervisningen bör man anställa trogna lärare som kommer att göra sitt yttersta för att eleverna skall kunna förstå studierna. Lärarna skall dock inte förklara allting för eleverna, utan i stället kräva av dem att de skall ge en tydlig förklaring till varje skriftställe de läser. Dessa lärare bör tänka på att man inte uppnår mycket genom att endast skumma på ytan vid studiet av Bibeln. Skall man förstå den är det nödvändigt med eftertänksamt övervägande och allvarligt ansträngande studium. I Bibeln finns sanningar som är gömda under ytan på samma sätt som ådror med dyrbar

malm. Den dyrbara skatten upptäcks när man söker den på samma sätt som när en gruvarbetare letar efter guld eller silver. Beviset på sanningen i Bibeln finner vi i Bibeln själv. Bibeln själv är den nyckel som öppnar Ordet. Den djupa innebörden i sanningarna i Guds ord avslöjas för våra sinnen genom hans Ande. Bibeln är den stora läroboken för eleverna i våra skolor. Den lär oss all Guds vilja med avseende på oss. Den är ett rättesnöre för livet och den lär oss vilken karaktär vi måste bygga upp för det kommande livet. Vi behöver inte sanningens matta ljus för att göra Bibeln förståelig. Vi kunde lika gärna tro att middagssolen behöver jordens flimrande fackelsken för att förhöja dess glans. Uttalanden av präster och predikanter behövs inte för att rädda människor från villfarelse. De som frågar det gudomliga Ordet till råds får ljus. I Bibeln är varje plikt uppenbarad. Varje lärdom som ges är förståelig och uppenbarar Fadern och Sonen för oss. Ordet kan göra oss alla visa till frälsning. I Ordet finner vi en tydlig uppenbarelse av frälsningens vetenskap. Rannsaka skrifterna. De är Guds röst som talar till själen.

Kapitel 44

Värdet av Guds ord

När villfarelse kommer in i våra led skall vi inte börja strid om den. Vi skall med trohet framhålla det tillrättavisande budskapet och därefter skall vi leda folkets tankar bort från fantasifulla, felaktiga idéer genom att framhålla sanningen i motsats till villfarelsen. När vi framställer himmelska ämnen kommer de att öppna sinnet för principer som vilar på en grundval som är lika bestående som evigheten. Troende människor som har en fast och konsekvent kristen övertygelse och en solid karaktär, är till stor hjälp i Mästarens tjänst. Ingen kan leda dem bort från tron. För dem är sanningen en dyrbar skatt.

I Guds ord finner vi sanningen om Gud. De som anser att man måste söka i andra källor efter sanningen för denna tid behöver en ny omvändelse. De har felaktiga vanor som de måste rätta till, onda vägar som de måste komma bort ifrån. De behöver på nytt söka efter sanningen, sådan den är i Jesus, för att deras karaktär skall kunna byggas upp i överensstämmelse med Kristi lärdomar. Efterhand som de kommer bort från sina mänskliga föreställningar och tar itu med de plikter som Gud gett dem, när de betraktar Kristus och blir förvandlade till hans likhet, kommer de att säga: ”Närmare Gud till dig, närmare dig.”

Med Guds ord i handen kommer vi att steg för steg i helgad kärlek söka oss till Jesus. Efterhand som Guds Ande blir bättre känd kommer Bibeln att tas emot som den enda grundvalen för vår tro. Guds folk kommer att ta emot Ordet som blad från livets träd, mer dyrbart än fint guld som är renat i elden, mäktigare att helga än något annat medel.

Lön för trofast studium

Kristus och hans Ord är i fullkomlig harmoni med varandra. När man tar emot dem och tror på dem, öppnar de en trygg väg för alla som är villiga att vandra i ljuset liksom Kristus är i ljuset. Om Guds folk ville värdesätta hans Ord skulle vi få en himmel i församlingen här nere. De kristna skulle vara ivriga och hungriga efter att studera Ordet. De skulle söka finna tid till att jämföra skriftställe med skriftställe och att

dröja kvar vid Ordet. De skulle vara mer ivriga efter Ordets ljus än efter morgontidningen, veckotidningar och romaner. Deras högsta önskan skulle vara att "äta Guds Sons kött och dricka hans blod". Och som en följd av detta skulle deras liv motsvara detta Ords löften och principer. Dess undervisning skulle för dem bli som bladen på livets träd. Det skulle för dem bli en källa av vatten som väller fram till evigt liv. Uppfriskande skurar av nådens regn skulle vederkvicka och återuppliva själen och komma den att glömma all möda och all trötthet. De skulle bli styrkta och uppmuntrade genom det inspirerade Ordet.

Predikanterna skulle bli inspirerade med gudomlig tro. Deras böner skulle präglas av allvar och fyllas med gudomlig förvissning om sanningen. I solljuset från himmelen skulle de glömma all trötthet. Sanningen skulle inflätas i deras liv och dess himmelska principer skulle bli som en frisk, levande ström som ständigt tillfredsställer själen.

Herrens sätt att tänka skulle bli regeln i den kristnes liv. Hela hans väsen skulle genomträngas av himmelens livgivande principer. Anhopningen av intigheter som upptar tiden för så många sjunker tillbaka till sina riktiga proportioner inför en sund, helgande biblisk fromhet.

Bibeln och endast Bibeln kan åstadkomma detta goda resultat. Den är Guds visdom och Guds kraft och den arbetar med all kraft i den mottagliga människans hjärta. O, vilka höjder vi skulle kunna nå om vi ville lägga vår vilja under Guds vilja. Det är Guds kraft vi behöver varhelst vi är.

Den ytlighet som belastar församlingen gör den svag och likgiltig. Fadern, Sonen och den helige Ande söker och längtar efter att finna kanaler genom vilka sanningens gudomliga principer kan flyta ut till världen.

Konstgjort ljus kan kanske uppträda och göra anspråk på att komma från himmelen, men det kan inte lysa på samma sätt som helighetens stjärna, stjärnan med himmelsk glans, och leda pilgrimens och främlingens fötter in i Guds stad. Falskt ljus kommer att inta det sanna ljusets plats och många människor kommer att till en tid bli bedragna. Gud förbjude att detta skulle hända oss. Det sanna ljuset lyser nu och kommer att upplysa människor som har själens fönster öppna mot himmelen.

Kapitel 45

Ledarskap

Dagspressen i olika städer har publicerat artiklar som framhåller att en strid pågår mellan doktor Kellog och fru White” i fråga om vem som skall vara ledare för sjundedagsadventisterna. När jag läste dessa artiklar blev jag mycket bedrövad över att några skulle kunna missförstå min uppgift och doktor Kellogs arbete i sådan utsträckning, att de kunde offentliggöra sådana felaktiga påståenden. Det har inte förekommit någon strid mellan doktor Kellog och mig angående frågan om ledarpositionen. Ingen har någonsin hört mig göra anspråk på ställningen som samfundets ledare. *

Jag har en mycket ansvarsfull uppgift att utföra - att i skrift och tal förmedla till andra den undervisning jag har tagit emot inte bara till sjundedagsadventisterna utan till världen. Jag har gett ut många böcker, stora och små, och några av dem har blivit översatta till flera språk. Detta är mm uppgift - att förklara Bibeln för andra såsom Gud har förklarat den för mig.

Gud har inte beklätt någon med kunglig makt inom sjundedagsadventisternas församling till att härska över hela samfundet eller att härska över någon gren av verksamheten. Han har inte bestämt att bördan för ledningen skall vila på några få män. Ansvaret är fördelat mellan ett stort antal kompetenta män.

Varje medlem i församlingen har en röst, då ämbetsmän för församlingen väljs. Församlingen väljer ämbetsmän till de lokala konferenserna. Delegater, valda av de lokala konferenserna, väljer ämbetsmän för unionerna, medan delegater, som valts av unionskonferenserna, väljer ämbetsmän för Generalkonferensen. Genom denna ordning har varje konferens, varje institution, varje församling och varje enskild medlem antingen direkt eller genom representanter en röst vid valet av de män som bär de viktigaste ansvarsuppgifterna i Generalkonferensen.

Tidiga upplevelser

Under vårt samfunds tidiga verksamhet utsåg Herren James White att

tillsammans med sin hustru och under Herrens särskilda vägledning inneha en ledande position vid uppbyggandet av denna verksamhet.

Historien om hur verksamheten växte är väl känd. Ett tryckeri blev först upprättat i Rochester, New York st. och blev senare flyttat till Battle Creek i Michigan. Senare upprättades också ett bokförlag på Stillahavskusten.

Jag tackar Herren för att han gav oss förmånen att få ha del i verksamheten från början. Men varken den gången eller senare, efter det att verksamheten hade fått större omfattning samtidigt som ansvaret hat blivit vida fördelat, har någon hört mig göra anspråk på att vara ledare för detta folk.

Från år 1844 intill nu har jag tagit emot budskap från Herren och förmedlat dem till hans folk. Det är min uppgift att förmedla till folket det ljus som Herren ger mig. Jag har fått i uppdrag att ta emot hans budskap och att föra dem vidare. Jag skall inte ställa mig framför folket som om jag innehade en annan ställning än den jag har, som budbärare med ett budskap.

Under många år har doktor J. få. Kellog innehaft positionen som överläkare inom den hälsovårdsverksamhet som sjundedagsadventisterna bedriver. Det skulle vara omöjligt för honom att stå som ledare för hela verksamheten. Detta har aldrig varit hans roll och kan aldrig bli det.

Gud är vår ledare

Jag skriver detta för att alla skall veta att det inte föreligger någon strid bland sjundedagsadventisterna i frågan om ledarskapet. Herren Gud i himmelen är vår konung. Han är den ledare som vi tryggt kan följa, eftersom han aldrig gör några misstag. Låt oss ära Gud och hans Son genom vilken han uppenbarar sig för hela världen.

Gud kommer att verka mäktigt för sitt folk idag, om de vill ställa sig helt under hans ledning. De behöver den helige Andes ständiga närvaro. Om det förekom mera bön under rådplägningsmötena bland dem som har ansvar, mer av hjärtats ödmjukhet inför Gud, skulle vi få se oändliga bevis på gudomlig ledning och verksamheten skulle göra snabba framsteg.

Kapitel 46

Ett med Kristus i Gud

Herren kallar människor med sann tro och ett sunt förstånd, människor som ser skillnaden mellan det sanna och det falska. Alla bör vara på sin vakt, studera och efterleva undervisningen i Johannes' evangeliums sjuttonde kapitel och bevara en levande tro på sanningen för denna tid. Vi behöver den självbehärskning som kan göra det möjligt för oss att inrätta våra vanor så att de överensstämmer med Kristi bön.

Den undervisning jag fått av En som har auktoritet är att vi skall lära oss att besvara den bön som återges i det sjuttonde kapitlet hos Johannes. Vi skall göra denna bön till vårt främsta studium. Var och en av evangeliets tjänare, var och en som arbetar inom hälsomissionen skall tillägna sig den vetenskap som denna bön innehåller. Bröder och systrar, jag ber er om att ge akt på dessa ord och att begrunda dem med lugn, ödmjuk, förkrossad anda och med de friska krafterna i ett sinne som behärskas av Gud. Den som inte tillägnar sig de lärdomar som denna bön innehåller, står i fara att utvecklas ensidigt, något som ingen senare utbildning kan lägga till rätta.

”Icke för dessa allenast beder jag”, sade Jesus, ”utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig; jag beder, att de alla må vara ett och att, såsom du, Fader, är i mig och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att du har sänt mig.

Och den härlighet, som du har givit åt mig, den har jag givit åt dem, för att de skola vara ett, såsom vi äro ett - jag i dem och du i mig - ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå, att du har sänt mig och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.

Fader, jag vill, att där jag är, där skola ock de som du har givit mig vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig; ty du har älskat mig före världens begynnelse. Rättfärdige Fader, världen har icke lärt känna dig, men jag känner dig, och dessa hava förstått, att du har sänt mig. Och jag har kungjort för dem ditt namn och skall kungöra det, på det att den kärlek, som du har älskat mig med, må vara i dem och jag i dem.” (Joh. 17: 20-26.)

Det är Guds avsikt att hans barn skall hålla samman i enighet. Väntar de inte att de skall bo tillsammans i samma himmel? Står Kristus i strid med sig själv? Vill han ge sitt folk framgång innan de får bort alla onda misstankar och all oenighet, innan arbetarna med enat syfte viger hjärta och sinne och styrka till den uppgift som är så helig i Guds ögon? Enighet ger styrka, splittring försvagar. När vi är eniga med varandra och arbetar harmoniskt tillsammans för att vinna människor, är vi i sanning "Guds medarbetare". De som vägrar att samarbeta vanäras Gud i hög grad. Det gläder själafienden att se dem korsa varandras planer. Sådana behöver odla broderskärlek och ömhet i sinnet. Om de kunde få bort den slöja som döljer framtiden och se följderna av sin bristande enighet skulle det säkert få dem att omvända sig.

Vår enda trygghet

Världen ser med tillfredsställelse på splittringen bland de kristna. Det gläder de ogudaktiga. Gud kräver en förändring hos sitt folk. Enighet med Kristus och med varandra är vår enda trygghet i dessa sista dagar. Låt oss inte göra det möjligt för Satan att peka på våra församlingsmedlemmar och säga: "Se hur dessa människor som står under Kristi fana hatar varandra. Vi har ingen anledning att vara rädda för dem så länge de använder mer tid till att kämpa med varandra än till att strida mot mina styrkor."

Efter det att den helige Ande hade utgjutits drog lärjungarna ut för att tala om en uppstånden Frälsare, och deras enda önskan var att vinna människor. De gladde sig i den härliga gemenskapen med de heliga. De var milda, omtänksamma, självförnekande, villiga att göra vilket som helst offer för sanningens skull. I sitt dagliga umgänge med varandra visade de den kärlek som Kristus hade uppmanat dem att visa. Genom oegennyttigt tal och handling gjorde de sitt bästa för att tända denna kärlek i andras hjärtan.

De troende skulle alltid hysa denna kärlek som fyllde lärjungarnas hjärtan, efter det att den helige Ande hade kommit över dem. De skulle gå fram i villig lydnad för den nya befallningen: "Såsom jag har älskat eder, så skolen ock I älska var andra." (Joh. 13:34.) Så nära skulle de vara knutna till Kristus att de skulle uppfylla hans krav. Kraften från en Frälsare som kunde rättfärdiggöra dem genom sin rättfärdighet, skulle verka ännu starkare genom dem.

Men de första kristna började att se efter fel hos varandra. När de hakade sig fast vid misstag och gav utrymme för ovänlig kritik, förlorade de Frälsaren ur sikte och såg inte den stora kärlek som han hade uppenbarat för syndare. De blev strängare med utvärtes ceremonier, mera nogräknade angående trons teori, skarpare i sin kritik. I iver efter att döma andra glömde de sina egna misstag. De glömde den undervisning Kristus hade gett dem om broderskärlek. Och det sorgligaste av allt var att de inte visste om sin förlust. De förstod inte att lycka och glädje höll på att försvinna från deras liv och att de snart skulle komma att vandra i mörker därför att de hade utestängt Guds kärlek från sina hjärtan.

Aposteln Johannes insåg att broderskärleken höll på att dö bort i församlingen och han uppehåll sig särskilt vid detta. Ända till sin död uppmuntrade han de troende att ständigt visa kärlek mot varandra. Den tanken fyller hans brev till församlingarna. ”Mina älskade, låtom oss älska varandra”, skriver han, ”ty kärleken är av Gud och. . . . Gud har sändt sin enfödde Son i världen, för att vi skola leva genom honom. . . . Mina älskade, om Gud så har älskat oss, då äro ock vi pliktiga att älska varandra,” (1 Joh. 4:7-11.)

I Guds församling idag råder stor brist på broderlig kärlek, Många som bekänner sig älska Frälsaren underlåter att älska dem som är förenade med dem i kristlig gemenskap. Vi har samma tro, är medlemmar även enda familj, är allesammans barn av samme himmelske Fader och vi har alla samma saliga hopp om odödlighet. Hur innerligt och ömt borde då inte de band som knyter oss samman vara. Världens människor lägger märke till oss för att se om vår tro har en helgande inverkan på våra sinnen. De upptäcker snart varje fel i vårt liv, varje inkonsekvens i våra handlingar. Låt oss inte ge dem någon anledning till att klandra vår tro.

Enigheten är vårt starkaste vittnesmål

Det är inte motstånd från världen som utsätter oss för den största faran. Det är det onda som de som bekänner sig vara troende när i sina hjärtan som orsakar våra sorgligaste nederlag och starkast hämmar Guds saks framgång. Det finns inte något säkrare sätt att försvaga var andlighet än att vi är avundsjuka, misstänksamma mot varandra, fulla av felfinnande och onda misstankar. ”Sådan ’vishet’ kommer Icke ned ovanifrån, utan är av jorden och tillhör de ’själiska’ människorna, ja, de onda andarna. Ty där avund och genstridighet råda, där råder oordning och allt vad Ont är. Men den

vishet, som kommer ovanifrån, är först och främst ren, vidare fridsam, foglig och mild, full av barmhärtighet och andra goda frukter, fri ifrån tvivel, fri ifrån skrymtan. Och rättfärdighetens frukt kommer även sådd i frid, dem till del, som hålla frid.” (Jak. 3: 15-18.)

Samförstånd och enighet mellan människor med olika sinne lag är det starkaste vittnesbördet man kan avlägga om att Gud har sänt sin Son till världen för att frälsa syndare. Det är vår förmån att kunna avlägga ett sådant vittnesmål. Men för att kunna göra det måste vi låta oss ledas av Kristus. Vår karaktär måste omformas i överensstämmelse med hans väsen, vår vilja måste underordna sig hans vilja. Då kan vi arbeta tillsammans utan någon tanke på konflikter.

Om vi hakar oss fast vid smärre skiljaktigheter kommer det att leda till handlingar som helt förstör den kristna gemenskapen. Låt oss inte tillåta att fienden på det sättet överlistar oss. Låt oss ständigt komma närmare Gud och närmare varandra. Då skall vi bli som rättfärdighetens terebinter, planterade av Herren och vattnade av livets flod. Och hur fruktbarande skall vi då inte bli. Har inte Kristus sagt: ”Därigenom bliver min Fader förhärligad, att I bären mycken frukt”? (Joh. 15:8.)

Frälsarens hjärta längtar efter att hans efterföljare skall uppfylla Guds avsikt i hela dess höjd och djup. De skall vara ett i honom även om de är spridda över hela världen. Men Gud kan inte göra dem till ett i Kristus om de inte är villiga att göra avkall på sin egen väg för att följa hans väg.

När vi sätter full tro till Kristi bön och när dess undervisning blir en del av Guds folks dagliga liv, kommer vi att få se gemenskap i handling inom våra led. Broder kommer att bli knuten till broder med Kristi kärleks gyllene band. Endast Guds Ande kan åstadkomma denna enhet. Han som helgat sig själv kan helga sina lärjungar. När de är förenade med honom, kommer de att vara förenade med varandra i den allra heligaste tro. När vi strävar efter den, kommer vi att uppnå den.

Det är inte ett stort antal institutioner, stora byggnader eller utvärtes prakt som Gud kräver av oss utan samarbete hos ett egendomsfolk, ett folk som är utvalt av Gud, dyrbart och inbördes enat, människor vilkas liv är fördolda med Kristus i Gud. Var och en skall stå i sin uppgift och utöva ett rätta inflytandet i tanke, ord och handling. När alla Guds arbetare gör detta, men inte heller förr kommer hans verk att utgöra en fullständig

symetrisk helhet. (Band 8, sid. 183, 1904.)

Kapitel 47

Lekmännen ut i arbetet

Ett långt större arbete bör läggas på de enskilda medlemmarna i församlingen än de själva föreställer sig. De har inte ögonen öppna för Guds krav. Tiden har kommit då man bör sätta in varje tänkbart medel som kan hjälpa till att bereda ett folk för att bestå på Guds dag. Vi måste vara klarvakna och vägra att låta dyrbara tillfällen gå förlorade utan att ta vara på dem. Vi måste göra allt som det är möjligt för oss att göra för att leda människor fram till att älska Gud och helig hålla hans bud. Är inte Kristi liv vårt exempel? Står vi inte „karleksskuld till Frälsaren, av allvarligt, oegennyttigt arbete för att vinna dem för vilka han gav sitt liv?

Många av medlemmarna i våra större församlingar gör nästan ingenting. De kunde utföra ett utmärkt arbete om de i stället för att sluta sig samman i stora grupper ville sprida sig till platser där sanningen ännu inte har trängt in. Träd trivs inte när man plantera: dem för nära varandra. Trädgårdsmästaren gallrar dem så att de kan få plats att växa och inte blir förkrympta och sjuka. Samma regel skulle få god verkan i våra stora församlingar. Många av medlemmarna håller på att lida en andlig död på grund av brist på sådant arbete. De blir sjuka och arbetsförmögna. Om de blev omplanterade skulle de få plats till att växa sig starka och kraftiga.

Arbete på spridda platser

Det är inte Guds avsikt att hans folk skall samlas i kolonier eller sluta sig samman i stora grupper. Guds plan är att de skall spridas över hela landet, i städer, på landsbygd och i samhällen och där skall de vara såsom ljus i världens mörker. De skall vara Guds missionärer och i tro och handling vittna om att den kommande Frälsaren snart skall uppenbaras.

Lekmännen i våra församlingar kan utföra ett arbete som de hittills knappast har påbörjat. Ingen borde flytta till nya platser bara för världslig vinning, utan där det finns tillfälle att skaffa sig sitt uppehälle kunde en eller två familjer, som är väl rotade i sanningen flytta in och utföra missionsarbete var och en på sin plats. De bör känna kärlek till människor och en börda för att arbeta för dem och de bör tänka ut hur de skall

kunna föra dem in i sanningen. De kan sprida våra skrifter hålla möten i hemmen, lära känna grannarna och in bjuda dem till att komma med till dessa möten. på det sättet kan de låta sitt ljus lysa genom goda gärningar.

Våra arbetare bör stå självständiga inför Gud och de bör bedja och arbeta för sina medmänniskors frälsning. Tänk på att ni deltar i ett tävlingslopp och kämpar för en odödlighetens krona. Medan många fikar efter mänskligt beröm mer än efter Guds välbehag, bör deras högsta mål vara att arbeta i ödmjukhet. Lär er att öva tro när ni bär fram era grannar för nådens tron och beder Gud om att röra vid deras hjärtan. På detta sätt kan ni utföra ett effektivt missionsarbete. Ni kan kanske påverka någon som inte vill lyssna på en predikant eller en litteraturevangelist. Och de som på det sättet arbetar på nya platser kommer att lära sig hur man bäst skall kunna nå folket och de kan bereda vägen för andra förkunnare.

Den som utför ett sådant verk kan vinna en mycket värdefull erfarenhet. I sitt hjärta bär han en börda för sina grannars frälsning. Han måste få hjälp från Jesus. Hur angelägen måste han inte vara att vandra varsamt så att hans böner inte blir hindrade, så att ingen skötesynd skall skilja honom från Gud. Under det att han hjälper andra får han själv andlig kraft och insikt och i denna anspråkslösa skola kan han bli kvalificerad att börja arbeta på ett större fält.

At var och en hans uppgift

Kristus förklarar: ”Därigenom bliver min Fader förhärligad, att I bären mycken frukt och bliven mina lärjungar.” (Joh. 15:8.) Gud har utrustat oss med olika färdigheter och han har gett oss gåvor, för att vi skall bruka dem för honom. Han har gett en uppgift till var och en av oss, inte bara ett arbete i en korn- eller veteåker, utan i allvarligt, ivrigt arbete för att vinna människor. Varje sten i Guds tempel måste vara en levande sten som lyser och sänder ljusstrålar ut till världen. Lekmännen måste göra allt de kan. Och när de använder de gåvor de redan har, kommer Gud att ge dem mer nåd och större skicklighet. Flera av våra verksamhetsområden blir inte till godosedda därför att det finns så många som vägrar att gå in genom de dörrar som öppnar tillfällen för dem att göra nytta. De som tror sanningen måste börja arbeta. Ta itu med det som ligger närmast, gör någonting, hur enkelt det än är, snarare än att som männen från Meros ingenting göra.

Vi kommer inte att lida brist på medel om vi bara vill gå framåt i förtröstan på Gud. Herren är villig att utföra ett stort verk för alla som verkligen tror på honom. Om lekmännen i församlingen ville gå ut och utföra det arbete de kan utföra, ut i kampen på sin egen bekostnad, var och en angelägen att göra så mycket han kan för att vinna människor för Jesus, kommer vi att få se många lämna Satans led för att ställa sig under Kristi fana. Om vårt folk ville ta vara på det ljus som ges i dessa få ord av undervisning, kommer vi förvisso att få se Guds frälsning Underbara väckelser kommer att följa. Syndare kommer att omvända sig och många människor kommer att fogas till församlingen. När våra hjärtan blir ett med Kristus och vårt liv överensstämmer med hans verk kommer den Ande som föll på lärjungarna på pingstdagen också att falla över oss.

Kapitel 48

Skall vi bli betraktade som för lätta?

Vår ställning i världen är inte vad den borde vara. Vi är långt ifrån vad vi skulle ha varit, om vår kristna erfarenhet hade stått i förhållande till det ljus och till de tillfällen vi har fått och om vi redan från början Ständigt hade gått framåt och uppåt: Om vi hade vandrat i det ljus som getts oss och om vi hade Jagat efter att lära känna Herren, skulle vår stig ha blivit klarere och klarare. Många av dem som har haft särskilt ljus? Är I så hög grad efterliknat världen, att de knappast kan skiljas från världens människor. De framträder inte som Guds egendomsfolk, som hans utvalda och dyrbara. Det är svårt att skilja mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom.

Sjundedagsadventist-församlingen kommer att vägas i helgedomens vågskål. Den kommer att bli dömd efter de förmåner och .de företräden som den har haft. Om dess andliga erfarenhet inte överensstämmer med de företräden Kristus har gett den till ett så omätligt pris, och om de välsignelser som den har varit föremål för inte har gjort den skickad till att utföra den uppgift som anförtrotts den, kommer domen att uttalas: ”Befunnen för litt.” Den kommer att dömas efter det ljus den erhållit och de tillfällen som den har getts.

Guds avsikt med sitt folk

Gud har kärlek, glädje, frid och en härlig seger i beredskap för alla som tjänar honom i anda och sanning. Hans laglydiga folk skall alltid stå redo till tjänst. De skall ta emot ökad nåd och kraft, ökad kunskap om den helige Andes verksamhet. Många är inte beredda att ta emot Andens dyrbara gåvor som Gud väntar på att kunna ge dem. De sträcker sig inte högre och högre uppåt efter kraft från höjden så att de, med hjälp av de gåvor som blir givna, skall kunna bli kända som Guds egendomsfolk som är ivriga att utföra ett gott verk.

”Bättra dig och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid.”

De allvarliga förmaningens och varningens ord som tagit sig uttryck i förstörandet av högt uppskattade hjälpmedel i verksamheten säger till oss: ”Betänk då,

varifrån du har fallit, och bättra dig och gör åter sådana gärningar, som du gjorde under din första tid.” (Upp. 2:5.) *

Varför är uppfattningen så dunkel om församlingens andliga läge? Har inte blindhet drabbat väktarna som står på Sions murar? Är inte många av Guds tjänare obekymrade och väl tillfreds som om molnstoden om dagen och eldstoden om natten vilade över helgedomen? Finns det inte sådana i ansvarig ställning som bekänner sig känna Gud, men som i liv och beteende förnekar honom? Är inte många av dem som menar att de är hans särskilda utvalda folk, tillfreds med att leva utan att ha förvisning om att Gud i sanning finns ibland dem för att frälsa dem från Satans snaror och angrepp?

Skulle vi inte nu ha mycket större ljus om vi i det förgångna hade tagit emot Herrens förmaningar, erkänt hans närvaro och vänt oss bort från allt som står i strid med hans vilja? Hade vi gjort detta skulle himmelens ljus ha lyst in i själens tempel och kommit oss att kunna fatta sanningen och att älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. O, hur djupt Kristus har blivit vanärad av sådana som bekänner sig vara kristna samtidigt som de vanärar det namn de bär genom att försumma att inrätta sina liv i överensstämmelse med sin bekännelse, och genom att de underlåter att behandla varandra med den kärlek och aktning som Gud väntar att de skall uppenbara genom vänliga ord och hövliga handlingar.

Mörkrets makter är i intensiv verksamhet. Följden är krig och blodsutgjutelse. Den moraliska atmosfären förgiftas av fruktansvärda, grymma handlingar. Stridens anda breder ut sig och överflödar överallt. Många människor kommer att avfalla från tron därför att de lyssnar till förledande andar och demoners läror. De förstår inte vad slags anda som har tagit dem i besittning.

Underlåtenhet att ära Gud

Han som ser djupare än till ytan och som läser alla människors hjärtan säger om dem som har haft stort ljus: ”De är inte bekymrade eller förvånade över sitt moraliska och andliga tillstånd.” ”Likasom det lyster dessa att gå sina egna vägar och likasom deras själ har behag till deras styggelser, så lyster det ock mig att fara illa fram med dem och att låta förskräckelse komma över dem, eftersom ingen svarade när jag kallade, och eftersom de icke hörde, när jag talade, utan gjorde, vad out var i mina ögon, och hade

sin lust i att göra vad mig misshagligt var.” ”Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen.” ”Därför att de icke gåvokärleken till sanningen rum, så att de kunde bliva frälsta.” ”Utan funnit behag i orättfärdigheten.” (Jes. 66:3, 4; 2 Tess. 2:11, 10, 12.)

Den himmelske läraren frågar: ”Vilken större villfarelse kan bedra sinnet än att man bygger på den rätta grunden och att Gud godtar det som man gör, när man i själva verket gör mycket som överensstämmer med världens sätt att handla, och syndar mot Herren? O, det är ett stort bedrägeri, en listig förförelse som tar sinnet i besittning, när människor som en gång har känt sanningen förväxlar gudaktighetens sken med dess ande och kraft och när de anser att de är rika och har vunnit rikedom och inte saknar någonting, medan de i verkligheten saknar allt.”

Gud har inte ändrat inställning till sina trogna som bevarar sina kläder obefläckade. Men många ropar: ”Frid och trygghet”, när ödeläggelsen plötsligt kommer över dem. Om inte en genomgripande omvändelse äger rum, om människor inte ödmjucar sina hjärtan genom att bekänna och ta emot sanningen, sådan den är i Jesus, kommer de aldrig att kunna gå in i himmelen. När reningen skall äga rum i våra led skall vi inte längre vila i maklighet och skryta över att vara rika och ha överflöd och ingenting sakna.

Vem kan i sanning säga: ”Mitt guld är luttrat i elden och mina kläder är obefläckade av världen?” Jag såg vår instruktör peka på de s.k. rättfärdigas klädnad. I det att han rev den av dem, avslöjade han orenheten innanför. Därefter sade han till mig: ”Kan du inte se hur de i sitt övermod har täckt över sin karaktärs orenhet och ruttonhet? ’Huru har hon icke blivit en sköka, den trogna staden.’ Min Faders hus har gjorts till en marknadsplats, en plats från vilken den gudomliga närvaron och härligheten har försvunnit. Detta är orsaken till dess svaghet och att kraft saknas.”

En kallelse till reformation

Med mindre församlingen, som nu håller på att genomsyras av sin egen avfällighet inte gör bättring och omvänder sig, kommer den att få äta frukten av sina egna gärningar, intill dess att den får avsky för sig själv. När den sätter sig upp mot det onda och väljer det goda, när den söker Gud i all ödmjukhet och når upp till sin höga kallelse i Kristus, så att den står på den eviga sanningens grund och i tro griper de

dygder som är beredda för den, kommer den att bli helad. Den kommer då att träda fram i sin av Gud givna enkelhet och renhet, skild från jordiska förvecklingar och visa att sanningen verkligen har gjort den fri. Då kommer dess medlemmar verk” ligen att vara Guds utvalda, hans representanter.

Tiden har kommit för en genomgripande reformation. När denna reformation börjar kommer börens anda att besjåla varje troende och driva bort oenighetens och stridens anda från församlingen. De som inte har levat i kristlig gemenskap kommer att närma sig varandra. En medlem som arbetar i rätt riktning kommer att leda andra medlemmar att förena sig med honom i bön om att den helige Ande skall uppenbaras. Ingen förvirring kommer att råda, eftersom alla kommer att arbeta i samförstånd med Andens vilja. De barriärer som skilt troende från troende kommer att brytas ned, och Guds tjänare kommer att tala samma språk. Herren kommer att samarbeta med sina tjänare. Alla kommer att med full förståelse bedja den bön som Kristus lärde sina tjänare: ” Tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.” (Matt. 6:10.)

Kapitel 49

På väg hem

När jag hör om de fruktansvärda katastrofer som inträffar vecka efter vecka så frågar jag mig själv: Vad betyder dessa saker? Den ena fruktansvärda händelsen inträffar efter den andra i snabb följd. Hur ofta hör vi inte om jordbävningar och stormar, om ödeläggelse genom eld och översvämningar och stora förluster av liv och egendom. För oss ser dessa olyckor ut som godtyckliga exempel på skenbart oorganiserade, obundna krafter. Men i dessa händelser kan vi läsa Guds syften. De är ett av de medel han använder för att söka väcka människor till insikt om den fara i vilken de befinner sig.

Kristi ankomst är närmare än då vi först kom till tro. Den stora striden närmar sig sin avslutning. Guds straffdomar är redan över landet. De innebär en allvarlig varning och säger: ”Varen därför ock I redo; ty i en stund, d” I icke väntan det, skall Människosonen komma.” (Matt. 24:44.)

Men det finns många, många i våra församlingar som inte har någon större insikt i fråga om den verkliga betydelsen av sanningen för denna tid. Jag råder dem att inte ringakta uppfyllandet av tidens tecken, som så tydligt talar om för oss att änden är nära. Hur många är det inte som har underlåtit att söka frälsning och som snart kommer att uttala de bittra orden: ”Skördetiden är förbi, sommaren är till ända, och ingen frälsning har kommit oss till del”!

Vi lever i de avslutande scenerna i denna jords historia. Profetian går snabbt i uppfyllelse. Prövningens timmar passerar snabbt. Vi har ingen tid, inte ett ögonblick att förlora. Låt oss inte sova på vår post. Ingen bör i sitt bjärta eller genom sina handlingar säga: ”Min Herre kommer icke så snart.” Låt budskapet om Kristi snara återkomst ljuda med allvarliga, varnande ord. Låt oss övertyga människor överallt om att de skall omvända sig och fly bort från den kommande vreden. Låt oss väcka dem till omedelbar beredelse för vi vet litet om vad som väntar oss. Förkunnare och lekmän bör gå ut på fälten som håller på att mogna för att tala om för de obekymrade och likgiltiga, att de måste söka Herren medan han låter sig finnas. Våra arbetare kommer att finna skörd varhelst de förkunnar Bibelns glömda sanningar. De kommer att finna sådana som vill

ta emot sanningen och viga sina liv åt att vinna människor för Kristus.

Herren kommer snart och vi måste bereda oss för att möta honom i frid. Låt oss bestämma oss för att göra allt som står i vår makt för att föra ljuset till vår omgivning. Vi skall inte låta oss nedslås utan vara glada, och vi skall alltid ha Herren Jesus för ögonen. Han kommer snart. Vi bör vara beredda och vänta på hans uppenbarelse. O, hur härligt kommer det inte att bli att få se honom och bli hälsade välkomna som hans återlösta. Vi har väntat länge, men vårt hopp får inte fördunklas. Om vi bara kan nå fram till att få se konungen i hans härlighet, kommer vi att för evigt bli lyckliga. Jag känner det som om jag kunde ropa: ”På väg hem!” Vi närmar oss tiden då Kristus skall komma i stor makt och härlighet för att hämta de återlösta till deras eviga hem.

I det stora avslutningsverket kommer vi att möta förvecklingar som vi inte vet hur vi skall komma till rätta med. Men låt oss inte glömma att de tre stora makterna i himmelen arbetar, att en gudomlig hand håller i rodret och att Gud skall uppfylla sina löften. Han vill samla ett folk från hela världen, ett folk som tjänar honom i rättfärdighet.

Vetenskapen kan aldrig förklara skapelseverket. Vilken vetenskap kan förklara livets mysterium?

Teorin att Gud inte skapade materien då han skapade världen saknar grund. Då Gud skapade vår värld var han inte beroende av redan befintlig materia. Tvärtom framstod alla ting, materiella och andliga för Herren Gud genom hans röst och skapades efter hans syfte. Himmelen och allt vad i den är, jorden och allt vad som finns på den är inte bara verk av hans hand, de kom till existens genom hans muns anda.

”Genom tron förstå vi, att världen har blivit fullbordad genom ett ord av Gud, så att det man ser icke har blivit till av något synligt.” (Hebr. 11 :3.)

Kapitel 50

Naturens lagar

Det finns många som när de studerar materiens och naturens lagar bortser ifrån, om de inte helt förnekar, Guds fortgående och direkta verksamhet. De hävdar iden att naturen handlar helt oberoende av Gud och att den i sig själv och av sig själv har sina egna begränsningar och sina egna krafter att arbeta med. Enligt deras mening föreligger det en tydlig skillnad mellan det naturliga och det övernaturliga. Det naturliga tillskriver de normala orsaker som inte har något samband med Guds makt. De tillskriver materien en levande kraft och naturen görs till gedom. De menar att naturen har inställts på vissa förhållanden och att den fungerar efter fastställda lagar som Gud själv inte kan göra något ingrepp i, och att naturen är utrustad med vissa egenskaper och underkastad lagar och att den sedan har överlämnats till sig själv för att följa dessa lagar och utföra det som den ursprungligen programmerades för.

Detta är falsk vetenskap. Det finns inte någonting i Guds ord som stöder den. Gud upphäver inte sina lagar, men han verkar ständigt genom dem och använder dem som sina redskap. De är inte självfungerande. Gud är ständigt i verksamhet i naturen. Den är hans tjänare och leds efter hans vilja. Naturen vittnar genom sin verksamhet om att ett intelligent väsen finns ,närvarande och att detta väsen handlar efter sin vilja i alla små handlingar. Det är inte någon inneboende kraft som gör att jorden år efter år ger sina rikedomar och fortsätter sin vandring runt solen. Allmaktens hand är i ständig verksamhet och leder denna himlakropp. Det är Guds kraft som verkar i varje ögonblick och som håller den i sin position i dess bana.

Himmelens Gud är i ständig verksamhet. Det är genom hans kraft som växter och träd lever, varje blad kommer fram och varje blomma utvecklas. Varje regdroppe, varje snöflinga, varje grässtrå, varje blad, varje blomma och varje buske vittnar om Gud. Dessa små ting som är så vanliga runt omkring oss, lär oss att det inte finns något så obetydligt att den evige Guden inte tar sig an det, inte något som är så ringa att han inte lägger märke till det.

Människokroppens funktioner kan inte fullt förstås. Den inrymmer hemligheter som kommer även de mest intelligenta på skam. Att pulsen slår, att det ena andedraget

följer det andra har inte sin orsak i en mekanism som efter det att den en gång. har satts i rörelse fortsätter sin verksamhet. Det är i Gud vi lever, rör oss och är till. Varje andedrag och varje pulsslåg är ett ständigt vittnesmål om en alltid närvarande Guds kraft.

Det är Gud som får solen att gå upp. Han öppnar himmelens slussar och ger regn. Han kommer gräset att växa på bergen. ”Han låter snö falla såsom ull, rimfrost strör han ut såsom aska.” ”När han vill låta höra sin röst, då brusa himmelens vatten,.. . han låter ljungeldar komma med regn och för vinden ut ur dess förvaringsrum.” (Ps. 147:16; Jer.10:13.)

Herren är ständigt i verksamhet för att uppehålla de ting han har skapat och använda dem som sina tjänare. Kristus sade: ”Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag.” (Joh. 5: 17.)

Den gudomliga kraftens hemligheter

Människor med den största intelligens kan inte förstå Herrens hemligheter såsom de uppenbaras i naturen. Guds inspirerade ord ställer många frågor som den lärdaste inte kan svara på. Dessa frågor ställdes inte för att vi skulle kunna besvara dem utan för att leda vår uppmärksamhet till Guds djupa hemligheter och för att lära oss att vår visdom är begränsad, att det i vår dagliga omgivning finns mycket som ligger utanför mänsklig fattningsförmåga och att Guds domar och avsikter ligger utanför det som vi kan utforska. Hans visdom är outrannsaklig.

Skeptikerna vägrar att tro på Gud därför att de med sitt begränsade intellekt inte kan fatta den obegränsade makt genom vilken han uppenbarar sig för människorna. Men Gud skall erkännas mer på grund av det som han inte uppenbarar om sig själv, än på grund av det som ligger öppet för vår begränsade uppfattning. Både i den gudomliga uppenbarelsen och i naturen har Gud gett människorna hemligheter som ställer krav på deras tro. Det måste vara så. Vi kommer alltid att kunna granska, alltid att kunna forska, alltid att lära och ändå kommer det alltid att finnas utforskade områden.

Den utbildning som vi börjar här kommer inte att bli fullständig i detta liv, den kommer att fortgå genom evigheterna, den kommer ständigt att gå vidare och aldrig kunna fullbordas. Dag efter dag kommer Guds underbara gärningar, bevisen på hans

undergörande makt att skapa och uppehålla universum, att öppna sig i ny skönhet för tanken. I det ljus som lyser från tronen kommer hemligheterna att försvinna och själen kommer att fyllas med förvåning över hur enkla de ting är som vi tidigare aldrig har förstått. (Band 8, sid. 328, 1904.)

Kapitel 51

En personlig Gud

Den mäktiga kraft som verkar genom hela naturen och uppehåller allt är inte bara en allt genomträngande princip, en drivande energi. Gud är ande men ändå är han ett personligt väsen, eftersom människan skapades till hans avbild.

Naturen är inte Gud

Guds händers verk i naturen är inte Gud själv i naturen. Tingen ute i naturen är ett uttryck för Guds sinne. Av dem kan vi förstå hans kärlek, hans makt och hans härlighet, men vi skall inte betrakta naturen som Gud. Människors konstfärdighet och skicklighet kan åstadkomma mycket vackert, ting som gläder ögat och dessa saker ger oss en inblick i konstnärens tankeliv. Men det föremål som åstadkommits är inte konstnären själv. Det är inte verket utan mannen bakom det som förtjänar att äras. Medan naturen sålunda är ett uttryck för Guds tankar är det ändå inte naturen utan Gud som skall upphöjas. . .

En personlig Gud skapade människan

Då människan skapades kom en personlig Guds handlings kraft att uppenbaras. Då Gud hade skapat människan till sin avbild var människans kropp och gestalt fullkomlig i hela sin organism, men den saknade liv. Då inblåste en personlig, självexisterande Gud livsandan i denna kropp och människan blev ett levande, andan de, intelligent väsen. Alla delar av den mänskliga organismen sattes i verksamhet. Hjärtat, blodkärlen, tungan, händerna, fötterna, sinnena - allt började att arbeta och de ställdes alla under lagar. Människan blev ett levande väsen. Genom Jesus Kristus skapade en personlig Gud människan och utrustade henne med förstånd och makt. Vår kropps inre var inte dolt för honom när vi kom till i det fördolda. Hans ögon såg vår kropp redan som ett ofullbordat foster och i hans bok var alla våra lemmar inskrivna innan ännu någon av dem hade blivit till.

Det var Guds avsikt att människan, kronan på hans skaparverk, framför alla lägre varelser skulle ge uttryck för hans rankar och uppenbara hans härlighet. Men människan

får inte upphöja sig själv till Gud.

Gud uppenbarad i Kristus

Som en person har Gud uppenbarat sig i sin Son Jesus, utstrålningen av Faderns härlighet och "hans väsens avbild" och som uppträdde på jorden i en människas gestalt. Som en personlig Frälsare kom han till världen. Som en personlig Frälsare uppsteg han i höjden. Som en personlig Frälsare medlar han för oss i den himmelska helgedomen. Inför Guds tron tjänar till vårt bästa "någon som liknade en människoson". (Upp. 1 :13.)

Kristus, världens ljus, dolde sin gudoms bländande glans och kom för att leva som människa bland människor för att de, utan att förtäras, skulle kunna lära känna sin Skapare. Ingen människa har någonsin sett Gud utom på det sätt som han uppenbarades genom Kristus.

"Jag och Fadern äro ett", förklarade Kristus. "Ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den, för vilken Sonen vill göra honom känd." (Joh. 10: 30; Matt. 11:27.)

Kristus kom för att lära människorna det som Gud vill att de skall veta. I himmelen, på jorden, i världshavens vidsträckta vatten ser vi Guds händers verk. Allt det skapade vittnar om hans makt, hans visdom, hans kärlek. Men varken i stjärnorna eller havet eller vattenfallen kan vi lära känna Guds väsen på det sätt som den har uppenbarats i Kristus.

Gud såg att ett tydligare uppenbarande än det naturen kan ge var nödvändigt för att ge en bild både av hans person och hans väsen. Han sände sin Son till världen för att uppenbara den osynlige Gudens natur och egenskaper i den utsträckning som det mänskliga sinnet kunde uthärda det.

Om Gud hade avsett att framställa sig själv som om han personligen bodde i naturen, i blommorna, träden, grässtråna, skulle då inte Kristus ha nämnt detta för lärjungarna då han var på jorden? Men Gud omtalas aldrig på ett sådant sätt i den undervisning som Kristus gav. Kristus och apostlarna framhöll tydligt sanningen om en personlig Guds tillvaro.

Allt det som syndiga människor kunde uthärda utan att förgås uppenbarade Kristus om Gud. Han är den gudomlige läraren som ger oss upplysning. Om Gud hade ansett att vi behövde uppenbarelser andra än de som han gav genom Kristus och i sitt skrivna ord, skulle han ha gett oss dem.

Kristus uppenbarade Gud för lärjungarna

Låt oss studera de ord Kristus uttalade i den övre salen kvällen innan han korsfästes. Prövningens stund närmade sig och han försökte att trösta lärjungarna som skulle bli så hårt frestade och prövade.

”Edra hjärtan vare icke oroliga!” sade han. ”Tron på Gud; tron ock på mig. I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga eder, att jag går bort för att bereda eder rum. ... Tomas sade till honom: ’Herre, vi veta icke, vart du går; huru kunna vi då veta vägen?’ Jesus svarade honom: ’Jag är vägen och sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig. Haden I känt mig, så haden lock känt min Fader; nu kännen I honom och haven sett honom.’ Filippus sade till honom: ’Herre, låt oss se Fadern, så hava vi nog.’ Jesus svarade honom: ’Så Ung tid har jag varit hos eder, och du har icke lärt känna mig, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern. Huru kan du då säga: ’Låt oss se Fadern’? Tror du icke, att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord jag talar till eder talar jag icke av mig själv. Och gärningarna, dem gör Fadern, som bor i mig; de äro hans verk.’” (Joh. 14: 1-10). Lärjungarna förstod ändå inte Kristi ord angående hans förhållande till Gud. Mycket i hans undervisning var alltjämt oklart för dem. De hade ställt många frågor som uppenbarade deras bristande kunskap om Guds förhållande till dem och till deras nuvarande och framtida intressen. Kristus ville att de skulle få en klarare, mer bestämd kunskap om Gud.

”Detta har jag talat till eder i förtäckta ord”, sade han, ”den tid kommer, då jag icke mer skall tala till eder i förtäckta ord, utan öppet förkunna för eder om Fadern.” (Joh.16:25.)

När den helige Ande på pingstdagen utgöts över lärjungarna förstod de de sanningar som Kristus hade talat i liknelser. De lärdomar som hade varit som gåtor för dem, blev klarlagda. Den förståelse som kom till dem då Anden utgöts, fick dem att skämmas över sina underliga teorier. Deras antaganden och tolkningar var enfaldiga i jämförelse med den kunskap om himmelska ting som de nu fick. De blev ledda av

Anden och ljuset lyste in i deras sinnen som tidigare hade varit förmörkade.

Men lärjungarna hade ännu inte upplevt hela uppfyllelsen av Kristi löfte. De fick all den kunskap om Gud som de kunde ta emot, men den fulla uppfyllelsen av löftet om att Kristus tydligt skulle visa dem Fadern hade de ännu att vänta på. Så är det också idag. Kunskapen om Gud är ensidig och ofullkomlig. När striden är slut och människan Jesus Kristus inför Fadern bekänner sina trofasta tjänare, som i en syndig värld har burit ett sant vittnesbörd om honom, kommer de att klart förstå det som nu är hemligheter för dem.

Kristus tog sin förhärligade mänskliga natur med sig till de himmelska boningarna. De som tar emot honom ger han makt att bli Guds barn, för att Gud till sist skall kunna ta emot dem som sina, så att de kan bo hos honom genom evigheten. Om de är lydiga mot Gud här i tiden kommer de till sist att kunna "se hans ansikte och hans namn skall stå tecknat på deras pannor" (Upp. 22:4.) Och vad är himmelens högsta lycka annat än att se Gud. Vilken större glädje kan väl syndaren uppleva, han som blev frälst genom Kristi nåd, än att betrakta Guds ansikte och erkänna honom som Fader.

Bibelns vittnesbörd

Bibeln anger klart förhållandet mellan Gud och Kristus och den påvisar också klart personligheten och individualiteten hos dem båda.

"Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu, på det yttersta av denna tid, talat till oss genom sin Son, som han har insatt till arvinge av allt, genom vilken han ock har skapat världen. Och eftersom denne är hans härlighets återsken och hans väsens avbild och genom sin makts ord bär allt, har han - sedan han hade utfört en rening från synderna - sätt sig på Majestätets högra sida i höjden. Och han hal' blivit så mycket större än änglarna, som det namn han har ärvt är förmer än deras. Ty till vilken av änglarna har han någonsin sagt: 'Du är min Son, jag har i dag fött dig'? eller 'Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son'?" (Hebr. 1: 1-5.)

Gud är Kristi Fader. Kristus är Guds Son. Kristus har fått en upphöjd ställning. Han hat gjorts likställd med Fadern. Gud uppenbarar alla sina rådslut för sin Son.

Jesus sade till judarna: ”Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar ock jag. ... Sonen kan icke göra något av sig själv, utan han gör allenast vad han ser Fadern göra; ty vad han gör, det gör likaledes ock Sonen, ty Fadern älskar Sonen och låter honom se allt vad han själv gör.” (Joh. 5: 17-20.)

Den enheten kommer också till uttryck i det sjuttonde kapitlet hos Johannes, i den bön som Kristus beder för sina lärjungar:

”Icke för dessa allenast beder jag, utan ock för dem som genom deras ord komma till tro på mig; jag beder, att de alla må vara ett, och att, såsom du, Fader, är i mig, och jag är i dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har givit åt mig, den har jag givit åt dem, för att de skola vara ett, såsom vi äro ett jag i dem, och du i mig - ja, för att de skola vara fullkomligt förenade till ett, så att världen kan förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig.” (Joh. 17: 20-23.)

Vilket underbart uttalande. Den enhet som rådet mellan Kristus och hans lärjungar tar inte botten individualiteten från någon av dem. De är ett i avsikt, i sinne och i beteende. Det är på det sättet Gud och Kristus är ett.

Hans kärleksfulla omsorg

Himmel och jord står under Guds herradöme. Han vet i detalj vad vi behöver. Vi kan se vägen bara ett litet stycke framför oss men ”allt ligger blottat och uppenbart för hans ögon; och inför honom skola vi göra räkenskap”. (Hebr.4:13.) Han sitter på sin tron högt över all jordens förvirring. Allt ligger öppet och uppenbart för hans gudomliga överblick och från sin stora och stilla evighet ordnar han allt såsom hans försyn ser är bäst.

Inte ens en sparv faller till jorden utan att Fadern lägger märke till det. Satan hyser ett sådant hat till Gud att han t.o.m. finner glädje i att förstöra de stumma djuren. Bara genom Guds beskyddande omsorg bevaras fåglarna så att de kan glädja oss med sina glada sånger. Men inte ens sparvarna glömmet han. ”Frukten alltså icke; I ären mer värda än många sparvar.” (Matt. 10:31.)

Kapitel 52

Faran av spekulativ kunskap

Falsk vetenskap är ett av de medel som Satan använde i himmelen och som han fortfarande använder. De falska påståenden han lade fram för änglarna och hans listiga vetenskapliga teorier lockade många av dem bort från deras trohet.

Efter det att Satan hade förlorat sin plats i himmelen lade han fram sina frestelser för våra första föräldrar. Adam och Eva gav efter för fienden och genom deras olydnad blev hela människosläktet främmande för Gud, och jorden skildes från himmelen.

Om Adam och Eva aldrig hade rört vid det förbjudna trädet skulle Herren ha gett dem kunskap, en kunskap som ingen syndens förbannelse vilade över, en kunskap som skulle ha skänkt dem evig glädje. Det enda de uppnådde genom sin olydnad var kunskap om synden och dess följder.

Förföljelser i de sista dagarna

Det område som Satan förde våra första föräldrar in på är detsamma som han för människor in på idag. Han översvämmar världen med behagliga fabler. Med varje tänkbart medel som står till hans förfogande, söker han hindra människorna att uppnå den kunskap om Gud som kan betyda frälsning. Vi lever i en mycket upplyst tid. Men mycket som kallas ljus banar väg för Satans visdom och förslagenhet. Mycket av det som framställs kan skenbart vara riktigt, men det kräver noga övervägande under mycken bön, eftersom, det ändå kan vara snärjande påfund från fiendens sida. Villfarelsens väg tycks ofta ligga tätt intill sanningens väg. Den är därför svar att skilja från den väg som för till helgelse och till himmelen. Men ett sinne som är upplyst av den helige Ande kommer att kunna upptäcka att den viker av från den rätta vägen efter en tids förlopp visar det sig att de två vägarna ligger långt från varandra.

Panteistiska teorier

Spiritualistisk undervisning håller redan på att tränga in bland vårt folk och kommer att undergräva tron, om man inte är akt på den. Teorin att Gud är ett abstrakt

inflytande som finns överallt i naturen är en av Satans mest förslagna villfarelser. Den framställer Gud i ett falskt ljus och är en vanära för hans storhet och majestät.

Panteistiska teorier finner inte något stöd i Guds ord. Hans sannings ljus visar att dessa teorier är själsdödande. Mörkret är dess element sinnligheten dess sfär. De tillfredsställer det naturliga sinnet och ger drifterna fritt fält. Följden av att anta dessa teorier är att människor skiljs från Gud.

På grund av synden har vårt tillstånd blivit onaturligt och den kraft som skall återupprätta oss måste vara övernaturlig. Annars saknar den värde. Det finns bara en kraft som kan fördriva det onda från människans sinne, och det är Guds kraft i Jesus Kristus. Bara i den korsfästes blod finns det rening från synd. Endast hans nåd kan göra de; möjligt för oss att motstå och betvinga benägenheterna i vår fallna natur. Om Gud vore ett abstrakt inflytande som genomtränger hela naturen så bor han i alla människor och för att uppnå helgelse behöver människan då bara utveckla den kraft som hon har i sig själv.

Om dessa teorier antas till sin logiska konsekvens, kommer de att sopa undan hela den kristna livsåskådningen. De kommer att göra försoningen överflödigt och människan görs till sin egen frälsare. Dessa teorier om Gud gör hans ord om intet. De som tar emot dem står i stor fara att till sist betrakta hela Bibeln som en fantasiprodukt. De kanske betraktar dygd som bättre än last, men när Gud avlägsnas från sin härskarställning sätter människan sin lit till sin egen kraft, och den kraften är värdelös utan Gud. Utan stöd äger den mänskliga viljan ingen verklig kraft att stå emot och övervinna det onda. Själens skydd har brutits ned. Människan har inga barriärer mot synden. När väl Guds ord och hans Andes hämmande inflytande har förkastats, vet vi inte hur djupt en människa kan sjunka.

De som alltjämt hyllar dessa spiritualistiska teorier kommer att skada sin kristna erfarenhet, avbryta sin förbindelse med Gud och mista det eviga livet.

De sofistrier angående Gud och naturen som fyller världen med skepsis har inspirerats av den fallne fienden som själv granskar Bibeln och som känner den sanning som det är så viktigt för människan att ta emot. Hans avsikt är att få människornas sinnen vända bort från de stora sanningarna som avser att bereda dem för det som skall komma över världen.

Jag har sett följderna av dessa fantasifulla uppfattningar om Gud i form av avfällighet, spiritualism och fri kärlek. Den benägenhet till fri kärlek som dessa teorier inbegriper var så insvepta att det i början var svårt att avslöja deras verkliga karaktär. Innan Herren lade fram detta för mig visste jag inte vad jag skulle kalla den. Men det blev sagt till mig att jag skulle kalla den ohelig, andlig kärlek.

Fanatismen efter 1844

Efter det att tiden hade gått förbi år 1844 mötte vi fanatism av alla slag. Jag tog emot tillrättaläggande budskap som jag skulle framhålla för några som hyllade spiritualistiska teorier.

Det var några som var aktiva att utbreda falska idéer angående Gud. Jag fick upplysning om att dessa människor gjorde sanningen till intet genom sin falska undervisning. Det meddelades mig att de förde människor på villospår när de framhöll spekulativa teorier om Gud.

Jag reste till den plats där de bodde och gjorde klart för dem av vilket slag deras arbete var. Herren gav mig kraft till att på ett klart sätt visa dem den fara i vilken de befann sig. Bland andra synpunkter påstod de att sådana som en gång hade blivit helgade inte kunde synda. Deras falska lära gjorde stor skada både för dem själva och andra. De höll på att tillägna sig en spiritualistisk makt över några som inte kunde inse hur farliga dessa vackert insvepta teorier var. Läran att alla var heliga hade fört till uppfattningen att de helgades hängivenhet aldrig skulle komma att leda dem på villospår. Följden av denna uppfattning var att onda lustar fick mogna i deras hjärtan, som var Ungt ifrån rena i tankar och liv, trots att de enligt sin bekännelse var helgade.

Utsikterna

Vi närmar oss slutet på denna världs historia. Framför oss ligger ett omfattande arbetet, det avslutande verket med att ge det sista varningsbudskapet till en syndig värld. Det finns personer, som kommer att tas från plogen, från vingården, från diverse olika verksamhetsgrenar, och skickas ut av Herren, för att ge budskapet till världen. En gudsfrånvänd lära följs av ett syndigt liv. Den är ett förförande lockmedel från lögnens fader och leder till obotfärdighet och självtillfredsställande orenhet.

Detta är bara ett av de tillfällen då jag blev uppfordrad till att tillrättavisa sådana som framhöll läran om en opersonlig Gud som genomtränger hela naturen och liknande villfarelser.

Tidiga upplevelser kommer att upprepas

Erfarenheterna från det förgångna kommer att upprepas. Satans religiösa föreställningar kommer i framtiden att anta nya former. Villfarelser kommer att framhållas på ett tilltalande och smickrande sätt. Falska teorier iförda ljusets kläder kommer att framhållas för Guds folk. På det sättet kommer Satan att vilseleda t.o.m. de utvalda, om det vore möjligt. De listigaste inflytanden kommer att utövas. Människosinnet kommer att bli hypnotiserat.

Korruption av alla slag liknande den som existerade bland människorna före floden kommer att introduceras för att ta människornas sinnen tillfånga. Upphöjandet av naturen som Gud, den mänskliga viljans ohämmade tygellöshet, de gudlösas råd? allt detta utnyttjar Satan som medel för att uppnå vissa avsikter. Han vill använda sig av sinnets makt över andra sinnen för att genomföra sina avsikter. Det sorgligaste av allt är tanken att människorna under hans förförande inflytande kommer att ha ett gudaktighetens sken utan att ha någon verklig förbindelse med Gud. På samma sätt som fallet var med Adam och Eva som åt av frukten på kunskapens träd på gott och ont, är det också nu många som äter av villfarelsens bedrägliga munskibitar.

Satans redskap klär de falska teorierna i en tilltalande dräkt på samma sätt som Satan i Eden förklädde sig för Adam och Eva genom att tala genom ormen. Dessa redskap droppar in i människosinnet det som i verkligheten är en dödlig villfarelse. Satans hypnotiserande inflytande kommer att vila över dem som vänder sig bort från Guds tydliga ord till behagliga fabler.

Det är de som haft det största ljuset, som är mest utsatta för Satans ständiga snaror. Han vet att om han kan bedra dem kommer de under hans ledning att klä synden i rättfärdighetens dräkt och föra många på villospår.

Jag säger till alla: Var på er vakt! Satan går omkring som en ljusets ängel i varje grupp av kristna arbetare, och i varje församling saker han vinna medlemmar över på

sin sida. Jag har fått i uppdrag att ge Guds folk denna varning: ”Gud låter icke gäcka sig” (Gal. 6:7.)

Var på vakt mot sensationell religion

I denna tid behöver vi andligt sinnade människor i Guds sak, människor som är principfasta och som har en klar förståelse av sanningen.

Jag har fått instruktioner om att det inte är nya och fantasifulla läror som folket behöver. De behöver inte mänskliga åsikter. De behöver ett vittnesbörd från människor som känner och efterlever sanningen, människor som förstår och lyder den befallning som gavs till Timoteus: ”Predika ordet, träd upp i tid och otid, bestraffa, tillrättavisa, förmana med allt tålamod och med undervisning i alla stycken. Ty den tid kommer, då de icke längre skola fördraga den sunnda läran, utan efter sina egna begärelser skola samla åt sig lärare hoptals, allt eftersom det kliar dem i öronen, en tid, då de skola vända sina öron från sanningen och i stället vända sig till fabler. Men du, var nykter i allting, bär ditt lidande, utför en evangelists verk, fullgör i allo, vad som tillhör ditt ämbete.” (2 Tim.4:2-5.)

Gå vidare, fast och bestämt, med de skor på era fötter som är den beredvillighet till kamp, som fridens evangelium skänker. Vi kan vara övertygade om att en ren och obesmittad kristendom inte är en svärmisk kristendom. Gud har inte på någon lagt bördan att uppmana till smak för spekulativa läror och teorier. Mina bröder, håll sådana ting borta från er undervisning. Tillåt inte att de kommer in i er erfarenhet. Låt dem inte förstöra er livsuppgift.

En varning mot falska läror

I Paulus' brev till kolosserna finner vi en varning mot falska läror. Aposteln säger att de troendes hjärtan må ”slutas till sammans i kärlek och komma till en full förståndsvissnets hela rikedom, till en rätt kunskap om Guds hemlighet, vilken är Kristus; ty i honom finnas visdomens och kunskapens alla skatter fördolda. Detta säger jag”, säger han vidare, ”för att ingen skall bedraga eder med skenfagert tal.. ” Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom och varen rotade i honom och låten eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning I haven fått, och överflöden i tacksägelse. Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett

segerbyte genom sin tomma och bedrägliga 'vishetslära', i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens 'makter' och icke till Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten, i honom som är huvudet för alla andevärldens furstar och väldigheter." (Kol. 2: 2-10)

Jag har fått i uppdrag att säga till vårt folk: Låt oss följa Kristus. Glöm inte att han skall vara vår förebild i allt. De idéer som inte finns i hans undervisning, kan vi tryggt förkasta. Jag vädjar till våra predikanter att förvissa sig om att deras fötter står på den eviga sanningens grund. Se till att ni inte följer en ingivelse och kallar denna för den helige Ande. Några står i fara i detta avseende. Jag uppmanar dem till att vara sunda i tron, beredda att försvara sig inför var och en som ställer dem till räkenskap för det hopp som finns i dem.

Tankarna leds bort från närliggande plikter

Fienden söker leda våra bröders och systrars tankar bort från den uppgift de har att bereda ett folk att bestå i dessa yttersta dagar. Hans spetsfundigheter avser att leda människor bort från ögonblickets faror och plikter. De ringaktar det ljus som Kristus kom från himmelen för att förmedla till sitt folk genom Johannes. De hävdar att de händelser som ligger alldeles framför oss inte är tillräckligt betydelsefulla för att agnas särskild uppmärksamhet. De förkastar sanningen, som är av himmelskt ursprung, och tar den första erfarenheten från Guds folk, medan de ger det en falsk vetenskap i stället.

"Så sade Herren: 'Ställen eder vid vägarna och sen ull och frågen efter forntidens stigar, frågen, vilken väg som är den goda vägen, och vandren på den'." (Jer. 6:16.)

Låt inte någon försöka riva ned grundvalarna för vår tro, de grundvalar som genom bön och studium av Ordet och genom uppenbarelse lades i början av vår verksamhet. På dessa grundvalar har vi byggt under de senaste femtio åren. Några menar kanske att de har funnit en ny väg och att de kan lägga en starkare grund än den som är lagd. Men detta är ett stort bedrägeri. Ingen kan lägga en annan grund än den som är lagd.

På senare tid har många påstått sig bygga upp en ny tro och grundlägga nya principer. Men hur länge blev deras byggnad bestående? Den föll snart därför att den

inte var grundad på klippan.

Måste inte också de första lärjungarna möta argument från människor? Måste inte också de lyssna på falska teorier och måste de inte efter att ha gjort allt för att stå orubbliga säga: "En annan grund kan ingen lägga, än den som är lagd, nämligen Jesus Kristus." (1 Kor. 3: 11.) På samma sätt skall vi hålla fast vid vår första fulla övertygelse intill slutet. Ord med kraft har sänts från Gud och Kristus till detta folk och har punkt för punkt fört dem ut från världen och in i det klara ljuset av sanningen för denna tid. Med läppar som vant berörda även helig eld har Guds tjänare förkunnat budskapet. Det gudomliga ordet har satt sitt insegel på äktheten av den sanning som blivit förkunnad.

En förnyelse av det klara vittnesbördet

Herren kräver en förnyelse av det klara vittnesbörd som getts under de gångna åren. Han kräver en förnyelse av det andliga livet. Den andliga energin hos hans folk har länge legat i dvala, men det måste ske en uppståndelse från en skenbar död.

Bön och syndbekännelse måste röja väg för konungen. När vi gör det skall Andens kraft komma över oss. Vi behöver pingstens kraft. Den skall komma. Herren har lovat att sända sin Ande som den allt besegrande kraften.

Svåra tider ligger framför oss. Var och en som känner sanningen, bör vakna upp och ställa sig under Guds ledning med kropp, själ och ande. Fienden är oss på spåren. Vi måste vara klarvakna, vi måste vara på vår vakt mot honom. Vi måste ikläda oss hela Guds vapenrustning. Vi måste följa de råd som blivit oss givna genom Profetians Ande. Vi måste älska och lyda sanningen för denna tid. Detta skall rädda oss från att ta emot farlig villfarelse. Gud har talat till oss genom sitt Ord. Han har talat till oss genom budskapen till församlingen och genom de böcker som har gjort sitt till för att klargöra vår plikt i denna tid och den inställning vi bör ta. Vi bör ge akt på de varningar som blivit givna rad efter rad, bud efter bud. Vilken ursäkt kan vi komma med om vi ringaktar dem?

Jag vädjar inträngande till dem som arbetar för Gud att inte ta emot det falska i stället för det sanna. Låt inte något mänskligt argumenterande få inta den plats som gudomlig, heliggörande sanning bör ha. Kristus väntar på att kunna tända tro och kärlek i sitt folks hjärtan. Låt inte vilseledande läror vinna insteg hos det folk som borde stå på

vakt på den eviga sanningens grund. Gud väntar av oss att vi skall hålla fast vid de grundläggande principer som vilar på orubblig auktoritet.

Sök den första kärleken

Hos många som länge varit med i sanningen har en hård, dömande anda trängt in i sinnena. De är skarpa, kritiska och ser fel hos andra. De har stigit upp på domarsätet för att fälla domar över dem som inte rättar sig efter deras idéer. Gud uppfordrar dem till att stiga ned och böja sig för honom i botfärdighet och bekänna sina synder." Han säger till dem: "Jag har det emot dia, att du har övergivit din första kärlek. Betänk då varifrån du har fallit, och bättra dig, och gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid: Varom icke, så skall jag komma över dig och skall flytta den ljusstake från dess plats, såframt du icke gör bättring." (Upp. 2: 4, 5.) De traktar efter att få de första platserna och genom sina ord och handlingar sårar de många sinnen.

Mot denna anda och mot den falska sentimentalkristendom som är lika farlig, uttalar jag min varning: "Var på er vakt, bröder och systrar! Vem är er ledare - Kristus eller den ängel som föll från himmelen? Rannsaka er själva och se om ni står fasta i tron."

Guds ord vårt skydd

Vår lösen skall vara: "Hållen eder till lagen, till vittnesbördet! Så skola förvisso en gång de nödgas målla, för vilka nu ingen morgonrodnad finnes." (Jes. 8:20.) Vi har en bibel full av den mest dyrbara sanning. Den innehåller kunskapens alfa och omega. Bibeln som genom inspiration getts av Gud är "nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk". (2 Tim. 3: 16,17.) Gör Bibeln till din lärobok. Alla kan förstå dess undervisning.

Jag förmanar våra predikanter, läkare och församlingsmedlemmar att studera de lärdomar Kristus gav sina lärjungar strax före sin himmelfärd. Dessa lärdomar innehåller undervisning som folket behöver.

Evigt liv kan man bara uppnå genom att man "äter Guds Söns kött och dricker hans blod". "Sannerligen, sannerligen säger jag eder", sade Kristus, "den som tror, han

har evigt liv. . . . Jag är det levande brödet, som har kommit ned från himmelen. Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid. Och det bröd, som jag skall giva, är mitt kött; och jag giver det, för att världen skall leva. ... Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt kött är sannskyldig mat, och mitt blod är sannskyldig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han förbliver i mig, och jag I honom. ... Det är Anden, som gör levande; köttet är till intet gagneligt. De ord, som jag har talat till eder, äro ande och äro liv.” (Joh. 6: 47-63.)

Kristus uppmanar sitt folk att tro på hans ord och leva efter det. De som tar emot detta ord och tillgodogör sig det och låter det gå in som en del av varje handling och varje karaktärsegenskap, blir starka i Guds kraft. Det kommer att visa sig att deras tro är av himmelskt ursprung. De kommer inte att gå in på främmande vägar. Deras tankar kommer inte att vända sig till en kristendom som är präglad av sentimentalitet och extas. Inför änglar och inför människor kommer de att stå som människor, som har en stark, konsekvent, kristen karaktär.

I sanningens gyllene rökelsekar, sådant som det bärs fram i Kristi lära, har vi det som kan överbevisa och omvända människor. Framhåll i Kristi enfald de sanningar som han kom till världen för att förkunna, så kommer kraften i ditt budskap att göra sig gällande. Kom inte med teorier och prov som Kristus aldrig har nämnt och som inte har någon grund i Bibeln. Vi har storslagna, allvarliga sanningar att framlägga. ”Det är skrivet” är det bevis som skall framställas för varje människa.

Människor kan alltjämt lära mycket som tillhör deras frid. Ännu kan vi höra nådens stämma kalla: ”Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat; ’så skolen I finna ro för edra själar’. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.” (Matt. 11: 28-30.) Bara när vi får andligt liv kan vi finna vila och tillförsäkra oss det bestående goda. Vi måste i storm och oväder kunna säga: ”Mitt ankare håller.”

Låt oss gå till Guds ord för att finna vägledning. Låt oss söka efter ett ”så säger Herren”. Vi har haft nog av mänskliga metoder. Ett sinne som bara är utbildat i världslig visdom förstår inte det som hör Gud till. Men när samma människa blir omvänd och helgad, kommer hon att kunna se den gudomliga kraften i Ordet. Bara den människas sinne och hjärta som har renats genom Andens helgelse, kan fatta de himmelska tingen.

Bröder, i Herrens namn förmanar jag er att vakna upp och göra er plikt. Överlämna era hjärtan till den helige Andes kraft, så blir ni mottagliga för Ordets lära. Då skall ni kunna pejla Guds djupheter.

Må Gud föra sitt folk in under sin Andes djupa påverkan. Måtte han få dem till att vakna och till att se de faror som hotar dem och till att bereda sig för det som skall komma över jorden.

Studera Uppenbarelseboken

För Johannes uppenbarade Herren det som han såg skulle vara nödvändigt för hans folk att veta under de sista dagarna. Den undervisning han gav finns i Uppenbarelseboken. De som vill vara medarbetare med vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus, kommer att visa ett djupt intresse för de sanningar som finns i denna bok. I skrift och tal kommer de att göra allt för att förklara de sällsamma ting som Kristus kom från himmelen för att uppenbara.

”Detta är en uppenbarelse från Jesus Kristus, en som Gud gav honom för att visa sina tjänare, vad som snart skall ske. Och medelst ett budskap genom sin ängel gav han det till känna för sin tjänare Johannes, som här vittnar och frambär Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. Salig är den som får uppläsa denna profetias ord, och saliga äro de som få höra dem och som taga vara på, vad däri är skrivet; ty tiden är nära.” (Upp 1: 1-3.)

De allvarliga budskap som har getts i sin ordning i Uppenbarelseboken måste inta första platsen i Guds folks sinnen. Ingenting annat får lov att uppta hela deras uppmärksamhet.

Dyrbar tid försvinner. Det finns risk för att många kommer att bli berövade den tid som borde ha använts till att förkunna de budskap Gud har sänt till en fallen värld. Satan gläder sig när han ser att sinnet hos dem som skulle ha varit upptagna av att studera de sanningar som gäller eviga verkligheter, leds in på andra banor.

Kristi vittnesbörd, ett vittnesbörd av den mest allvarliga karaktär skall framhållas för världen. Genom hela Uppenbarelseboken finner vi de mest dyrbara och glädjrika

löften, men också varningar med en betydelse som i fruktansvärd grad är allvarlig. Borde inte de som bekänner sig ha kunskap om sanningen läsa det vittnesbörd som Johannes fick av Kristus. Här förekommer inga gissningar, inga vetenskapliga bedrägerier. Här har vi sanningar som har med vårt nuvarande och vårt framtida väl att göra. Vad har agnarna att göra med vetet? . . .

Herren kommer snart. Vaktarna på Sions murar förmanas att vakna upp och inse det ansvar Gud har gett dem. Han kallar på vaktare som i Andens kraft vill ge världen det sista varningsbudskapet och som vill förkunna hur långt natten har fortskridit. Han kallar på vaktare som vill väcka människorna ur deras sömnaktighet så att de inte skall somna in i dödens sömn.

Kapitel 53

Den sista krisen

Vi lever i ändens tid. Tidens tecken, som så snabbt går i uppfyllelse, förklarar att Kristi ankomst är nära för dörren. Den tid i vilken vi lever är allvarlig och betydelsefull. Guds Ande dras gradvis men säkert bort ifrån jorden. Hemsökelse och straffdomar håller redan på att drabba dem som föraktar Guds nåd. Olyckor på land och hav, de osäkra förhållandena i samhället tillsammans med krigsrykten är illavarslande. De förebådar kommande händelser av den största omfattning.

Det ondas redskap håller på att förena sina krafter och sluta sig samman. De samlar krafter till den sista stora krisen. Stora förändringar kommer snart att äga rum på vår jord och de sista händelserna kommer att ske mycket snabbt.

Förhållandena i världen visar att svåra tider är alldeles inpå oss. Dagstidningarna är fulla av antydningar om en fruktansvärd konflikt under den närmaste framtiden. Fräcka rån förekommer ofta. Strejker är vanliga. Stöld och mord förekommer överallt. Människor är som besatta av demoner, tar livet av män, kvinnor och barn. Människor är besatta av laster, och ondska av alla slag råder.

Det har lyckats fienden att förvända rätten och fylla människornas hjärtan med en önskan om självisk vinst. ”Rätten tränges tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, och vad rätt är kan ej komma fram.” (Jes. 59:14,) I de stora städerna finns stora skaror av människor som lever i fattigdom och misär, nästan utan mat, bostäder och kläder, medan det i samma städer finns sådana som har mer än de kan begära och lever i lyx. De använder pengarna till rikt möblerade hus, till personliga prydnader och till det som är ännu värre, till att tillfredsställa sinnliga lustar, till brännvin, tobak och annat som förstör hjärnans krafter, bringar sinnet ur balans och förnedrar själen. Ropet från en mänsklighet som svälter stiger upp till Gud, medan människor med hjälp av förtryck och utsugande av alla slag samlar på sig enorma rikedomar.

En ödeläggelsens scen

Vid ett tillfälle då jag var i New York blev jag uppfordrad till att betrakta några byggnader som växte upp mot skyn med våning efter våning. Dessa byggnader garanterades vara eldsäkra och de byggdes för att förhärliga sina ägare och byggmästare. Högre och högre reste sig dessa byggnader och det dyrbaraste material användes. De som ägde dessa byggnader frågade Inte: ”Hur kan vi bäst förhärliga Gud?” Herren fanns inte i deras tankar.

Jag tänkte: ”Tänk om de som sätter in sina pengar i sådant kunde se sitt handlingssätt såsom Gud ser det. De bygger praktfulla byggnader, men hur oklokt är inte allt deras planerande och byggande i hans ögon som härskar över universum. De använder inte alla hjärtats och andens krafter till att Studera hur de skall kunna förhärliga Gud. Det som är människans första plikt har de förlorat ur sikte.”

Medan dessa höga byggnader steg till väders, berömde sig ägarna i äregirig stolthet över att de hade pengar som de kunde använda för att tillfredsställa sig själva och väcka sina grannars avundsjuka. En stor del av de pengar som de använder på detta sätt hade de skaffat sig genom att utsuga och utnyttja de fattiga. De glömde att det skulle komma att hållas räkenskap i himmelen för varje affärstransaktion som de genomfört, med varje orättfärdig affär och varje svekfull handling. Det kommer en tid då människorna i sin fräckhet och sitt bedragen kommer till en punkt som Herren inte vill tillåta dem att överskrida och de kommer att finna att det finns en gräns för Guds tålamod.

Nästa scen som passerade förbi mig var ett brandalarm. Människorna såg på dessa höga byggnader som man hade sagt skulle vara eldsäkra och sade: ”De är helt säkra.” Men dessa byggnader förtärdes av elden som om de hade varit uppförda av asfalt. Brandsprutorna kunde inte göra någonting för att hindra förstörelsen. Brandmanskapet kunde inte använda sig av sprutorna.

Jag har fått veta att om det inte, när Herrens tid kommer, har skett en förändring i hjärtat hos Stolta, äregiriga människor kommer de att finna att den hand som varit stark till att frälsa också kommer att vara stark till att förgöra. Ingen jordisk makt kan hålla Guds hand tillbaka. När byggnader uppförs, kommer inga material att kunna skydda dem från att bli förstörda, när Guds bestämda tid kommer att låta vedergällningen

drabba människorna, därför att de har åsidosatt hans lag och därför att de har gett näring åt en självisk äregirighet.

De sanna orsakerna inte förstådda

Även bland pedagoger och statsmän finns det inte många som förstår orsakerna till det nuvarande tillståndet i samhället. De som leder statens angelägenheter kan inte lösa de problem som har sin orsak i moraliskt fördärv, nöd och tilltagande brottslighet. De kämpar förgäves för att åstadkomma en tryggare grund för de ekonomiska förhållandena. Om människorna mer ville ge akt på den undervisning som finns i Guds ord, skulle de kunna finna lösningen på de problem som de kämpar med.

Bibeln skildrar tillståndet i världen alldeles före Kristi andra ankomst. Om de människor som genom utplundring och utsugning hopar stora rikedomar står det skrivet: ”I haven samlat eder skatter i de yttersta dagarna. Se, den lön I haven förhållit arbetarna, som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron. I haven levat i kräslighet på jorden och gjort eder goda dagar; I haven gött eder av hjärtans lust ’på eder slaktedag’. I haven dömt den rättfärdige skyldig och haven dräpt honom; han står eder icke emot.” (Jak. 5: 3-6.) ,

Men vem lyssnar till varningarna från de tidens tecken som snabbt går i uppfyllelse? Vilket intryck gör de på de världsliga människorna? Vilken förändring visar sig i dessa människors livsföring? Inte mer än man kunde se i människornas attityd på Noas tid. De som levde vid tiden för floden var så upptagna av världsliga angelägenheter och nöjen att de ”visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort”. (Matt. 24: 39.) Varningar från himmelen hade sänts till dem, men de hade vägrat att lyssna. Och idag skyndar världen fram mot evig ödeläggelse utan att ta minsta hänsyn till Guds varnande röst.

Herrens dag är nära

Världen har gripits av krigets anda. Profetian i Daniels boks elfte kapitel har nästan fullständigt uppfyllts. Snart kommer de scener av svårigheter och stora problem som omtalas i profetiorna att äga rum.

”Se, Herren ödelägger jorden och föröder den; han omvälver, vad därpå är, och

förströr dess inbyggare. ... De hava överträtt lagarna, de hava förvandlat rätten, brutit det)eviga förbundet. Därför uppfräter förbannelse jorden; och, de som bo där måste lida, vad de hava förskyllt. ... Det är förbi med fröjden vid pukornas ljud, de gladas larm ha tystnat; det är förbi med fröjden vid harpans klang.” (Jes. 24: 1-8.)

”Ve oss, vilken dag! Ty Herrens dag är nära, och såsom våld från den Allsmäktige kommer den. ... Utsädet ligger förtorkat under mullen, förrådshusen stå öde, ladorna få förfalla, ty säden är borttorkad. Huru stönar icke boskapen! Huru ängslas ej fäkreaturens hjordar! De finna ju intet bete. Ja, också fårhjordarna få lida under skulden.” ”Vinträden äro förtorkade och fikonträden försmäktade; granatträden och palmerna och äppelträden och alla andra träd på marken hava torkat bort. Ja, all fröjd har vissnat och flytt ifrån människornas barn.” (Joel 1: 15-18, 12.)

”I mitt innersta vändas jag, . . . jag kan icke tåga, ty basunljud hör du, min själ, och krigiskt härskri. Olycka efter olycka ropas ut, ja, hela landet bliver förött.” (Jer. 4: 19,20.)

”Jag såg på jorden, och se, den var öde och tom, och upp mot himmelen, och där lyste intet ljus. Jag såg på bergen, och se, de bävade, och alla höjder vacklade. Jag såg mig om, och då fanns där ingen människa, och alla himmelens fåglar hade flytt bort. Jag såg mig om, och då var det bördiga landet en öken, och aHa dess städer voro nedbrutna.” (Vers 23-26.)

Några få trogna

Inte alla i denna värld har valt sida med fienden mot Gud. Inte alla har avfallit från troheten. Det finns några få som förblivit trogna mot Gud. Johannes skriver ju: ”Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som håla Guds bud och bevara tron på Jesus.” (Upp. 14:12.) Snart kommer striden att rasa häftigt mellan dem som tjänar Gud och dem som inte tjänar honom. Snart kommer de ting som kan bäva att bli förvandlade för att de ting som inte kan bäva skall bli bestående. (Hebr. 12:27.)

Satan är en flitig bibel forskare. Han vet att hans tid är kort och han försöker på alla tänkbara sätt att motarbeta Guds verk på denna jord. Det är omöjligt att förklara den erfarenhet som Guds folk, som lever på jorden, kommer att genomgå när himmelsk härlighet och ett återupprepande av gångna tidens förföljelser blandas. De kommer att

vandra i det ljus som går ut ifrån Guds tron. Med änglarnas hjälp kommer det att ständigt finnas förbindelse mellan himmelen och jorden. Satan kommer, omgiven av onda änglar att göra anspråk på att vara Gud och kommer att utföra underverk av alla slag för att om möjligt bedra även de utvalda. Guds folk kommer inte att finna någon trygghet i att utföra underverk, eftersom Satan kommer att efterbilda de underverk som blir utförda. Guds prövade folk kommer att finna sin kraft i de tecken som omtalas i 2 Mos. 31: 12-18. De kommer att förlita sig på det levande ordet: ”Det är skrivet.” Detta är den enda grund på vilken de tryggt kan bygga. De som har brutit sitt förbund med Gud kommer att på den dagen stå utan Gud och utan hopp.

De som tillbeder Gud kommer att särskilt utmärka sig därför att de respekterar det fjärde budet. Det är detta bud som är tecknet på Guds skaparmakt och som ger uttryck för hans krav på människors vördnad och hyllning. De onda kommer att utmärka sig genom sina ansträngningar att bryta nåd Skaparens minnesmärke och upphöja den romerska kyrkans institution. I den fråga som striden gäller kommer hela kristenheten att dela upp sig i två stora grupper, nämligen de som iakttar Guds bud och Jesu tro och de som tillbeder vilddjuret och dess bild och tar dess märke. Men trots att kyrka och stat kommer att förena sina krafter för att tvinga alla, ”både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trälar”, att ta vilddjurets märke, kommer Guds folk ändå inte att ta emot det. (Upp. 13:16.) Profeten på Patmos ser ”dem som hade vunnit seger över vilddjuret, med dess bild och dess namns tal, ståvid glashavet, med Guds harpor i sina händer”, och de sjöng Moses, Guds tjänares, sång och Lammets sång. (Upp. 15:2,)

Fruktansvärda prövningar och svårigheter väntar Guds folk. Krigets ondska omskaklar nationerna från jordens ena ända till den andra. Men mitt i denna prövningens tid - en tid av nöd sådan som inte har funnits sedan jorden blev till - kommer Guds utvalda folk att bestå opåverkade. Satan och hans härskaror kan inte skada dem, eftersom änglar som är väldiga i kraft, kommer att skydda dem.

Guds domar. Herren håller på att dra bort sina hämmande krafter från jorden och snart kommer död och ödeläggelse, en tilltagande brottslighet, fruktansvärda, onda handlingar mot de rika som har upphöjt sig mot de fattiga. De som inte står under Guds beskydd kommer inte att finna trygghet på någon plats eller i någon samhällsställning. Mänskliga redskap utbildas och de använder sin uppfinningsförmåga för att sätta igång de kraftigaste ödeläggelsemetoder för att sära och döda. (Band 8, sid. 50, 1904.)

Snart kommer stora svårigheter att uppstå mellan nationerna - svårigheter som inte kommer att ta slut innan Jesus kommer tillbaka. Mer än någonsin tidigare behöver vi nu sluta oss samman och tjäna honom som har berett sin tron i himmelen och som har ett kungadöme som härskar över allt och alla. Gud har inte lämnat sitt folk, och vår styrka ligger i att vi inte lämnar honom.

Guds straffdomar har kommit över landet. Krig och rykten om krig, ödeläggelse genom eld och översvämningar visar tydligt att nödens tid, som ständigt kommer att bli svårare och svårare ända fram till slutet, är mycket nära för handen. (Review and Herald, 24 nov. 1904.)

En utvald generation. Guds ord till sitt folk är: ”Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, . . . kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar.” ”I åter ären ’ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk’, för att I skolen förkunna hans härliga gärningar, han som har ’kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus.” (2 Kor. 6: 17,18; 1 Petr. 2:9.) Guds folk skall utmärka sig som ett folk som tjänar honom odelat, helhjärtat och utan att berömma sig själva och som tänker på att de genom ett högtidligt förbund har lovat att tjäna Herren och honom enbart.

”Herren talade till Mose och sade: Tala du till Israels barn och säg: Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder, från släkte till släkte, för att I skolen veta att jag är Herren, som helgar eder. Så hållen nu sabbaten, ty den skall vara eder helig. Den som ohelgar den skall straffas med döden; ty var och en som på den dagen gör något arbete, han skall utrotas ur sin släkt. Sex dagar skall arbete göras, men på sjunde dagen är vilosabbat, en Herrens helgdag. Var och en som gör något arbete på sabbatsdagen skall straffas med döden. Och Israels barn skola hålla sabbaten, så att de fira den släkte efter släkte, såsom ett evigt förbund. Den skall vara ett evärdligt tecken mellan mig och Israels barn, ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen vilade han och tog sig ro.” (2 Mos. 31: 12-17.)

Utpekas vi inte i dessa ord som ett Guds utvalda folk. Och säger de inte till oss att, så länge tiden varar, skall vi värna om det heliga, särskiljande samfunds drag som getts oss. Israels barn skulle helighålla sabbaten från släkte till släkte, ”ett evigt förbund”. Sabbaten har inte förlorat något av sin betydelse. Den är alltjämt tecknet mellan Gud och hans folk, och den kommer att vara det till evig tid. (Band 9, sid. 17,

18, 1909.)

Kapitel 54

Kallade att vara vittnen

I särskild bemärkelse har sjundedagsadventisterna ställts i världen som väktare och ljusbärare. Åt dem har anförtrotts det sista varningsbudskapet till en förlorad värld. på dem lyser ett underbart ljus ifrån Guds ord. Ett arbete av största betydelse har anförtrotts dem, nämligen att förkunna den första, den andra och den tredje ängelns budskap. Ingen annan uppgift har så stor betydelse. De får inte tillåta något annat att uppta deras uppmärksamhet.

De allvarligaste sanningar som någonsin har anförtrotts människor har getts till oss för att vi skall förkunna dem för världen. Att förkunna dessa sanningar är vår uppgift. Världen skall varnas, och Guds folk skall vara trogna mot den förtroendeuppgift som tilldelats dem. De får inte sysselsätta sig med spekulationer, inte engagera sig i affärsföretag med otroende, ty detta skulle hindra dem i deras av Gud givna uppgift.

Kristus säger om sitt folk: ”I ären världens ljus.” (Matt. 5:14.) Det är av inte ringa betydelse att Guds råd och planer så klart har avslöjats för oss. Det är en sällsam förmån att kunna förstå Guds vilja såsom den finns uppenbarad i profetiornas oryggliga ord. Detta lägger ett tungt ansvar på oss. Gud väntar att vi skall förmedla till andra den kunskap han har gett oss. Det är hans avsikt att gudomliga och mänskliga redskap skall förena sig för att förkunna varningsbudskapet.

Alla skall vara väktare

Alla som har tagit emot sanningens ljus, så långt hans förutsättningar sträcker sig, står under samma ansvar som den profet i Israel till vilka dessa ord riktades: ”Dig, du människobarn, har jag satt till en väktare för Israels hus, för att du å mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. Om jag säger till den ogudaktige: ’Du ogudaktige, du måste dö’ och du då icke säger något till att varna den ogudaktige för hans väg, så skall väl den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand. Men om du varnar den ogudaktige för hans väg, på det att han må vända om ifrån den, och han likväl icke vänder om ifrån sin väg, då skall visserligen

han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat din själ.” (Hes. 33: 7-9.)

Skall vi vänta till dess att profetiorna om ändens tid har blivit uppfyllda, innan vi säger något om dem? Vilket värde skulle då våra ord få? Skall vi vänta till dess att Guds straffdomar drabbar överträdaren, innan vi visar honom hur han skall undgå dem? Var är vår tro på Guds ord? Skall det som förutsagts, gå i uppfyllelse innan vi tror på vad han har sagt? Med klara, tydliga strålar har ljuset kommit till oss som visar att Herrens stora dag är nära, att den står för dörren. Låt oss läsa och förstå innan det är för sent.

Vi skall vara helgade kanaler, och genom dem skall det himmelska ljuset flöda ut till andra. Den helige Ande skall besjäla och genomtränga hela församlingen, rena hjärtan och binda dem samman. De som är begravda med Kristus i dopet, skall stå upp till ett nytt liv och ge en levande framställning av Kristi liv. En helig uppgift har lagts på oss. Befallningen har getts till oss: ”Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” (Matt. 28: 19, 20.) Ni har avskilts för uppgiften att göra frälsningens evangelium känt. Himmels fullkomlighet skall vara er kraft.

Ett helgat liv

Det är inte bara genom att förkunna sanningen, inte bara genom att sprida litteratur som vi skall vittna om Gud. Låt oss minnas att ett av Kristus präglad liv är det starkaste argument som kan framhållas till försvar för kristendomen och att en ytlig, kristen karaktär gör mer skada i världen än den världsliges karaktär. Alla de böcker som har skrivits räcker inte till för att ersätta ett helgat liv. Det människorna vill tro på är inte det som predikanten säger, utan det som församlingen praktiserar. Inflytandet av den förkunnelse som kommer från talarstolen, motarbetas ofta av den predikan som kommer till uttryck i livsföringen hos dem som ger sig ut för att försvara sanningen. Det är Guds avsikt att förhärliga sig inför världen genom sitt folk. Han väntar på att de som bär Kristi namn skall representera honom i tanke, ord och handling. Deras tankar skall vara rena och deras ord ädla och upplyftande, så att de drar hela sin omgivning närmare Frälsaren. Kristi religion skall vara inflätat i allt de gör och säger. Allt vad de företar sig skall följas av vällukten av Guds närvaro.

Synden är avskyvärd. Den ödelade den moraliska skönheten hos ett stort antal av

änglarna. Den trängde in i världen och utplånade nästan hela Guds etiska avbild i människan. Men i sin stora kärlek skapade Gud en utväg, så att människorna skulle kunna vinna tillbaka den ställning från vilken de hade fallit, då de gav efter för Frestaren. Kristus kom för att stå som huvud för mänskligheten, och på våra vägnar visade han ett fullkomligt livssätt. De som tar emot honom blir födda på nytt.

Kristus såg hur människosläktet genom syndens kraftiga ullväxt och verksamhet har blivit besatt av fursten över luftens härsmakt och hur den med enorm kraft går fram i utvecklandet av det onda. Han såg också att en mäktigare kraft skulle möta Satan och övervinna honom. ”Nu går en dom över denna världen, nu skall denna världens furste utkastas.” (Joh.12:31.) Kristus såg att om människorna trodde på honom, skulle de få makt över den fallna änglaskaran, som bär namnet Legio. Kristus stärkte sin själ med tanken att genom det sällsamma offer som han höll på att frambära, skulle denna världens furste kastas ut och människorna försättas i ett läge där de genom Guds nåd kunde vinna tillbaka det de hade förlorat.

Det liv som Kristus levde här i världen kan människorna genom hans kraft och under hans vägledning leva. När de strider med Satan kan de få all den hjälp som Kristus fick. De kan bli mer än övervinnare genom honom som älskade dem och som gav sig själv för dem.

Det liv som bekännande kristna lever och som inte motsvarar Kristus-livet är ett hån mot kristendomen. Alla som har fått sina namn införda i församlingens böcker är pliktiga att representera Kristus genom att uppenbara en stilla och saktmodig andas invärtes prydnad. De skall vara hans vittnen och uppenbara fördelarna av att leva och arbeta efter det exempel som Kristus har gett dem. Sanningen för denna tid skall visa sig i sin kraft i livet hos dem som tror den och den skall föra vidare till världen. De troende skall i sitt liv, uppenbara sanningens kraft att helga och förädla.

Kristi representanter

Inbyggarna i det himmelska universum väntar att Kristi efterföljare skall lysa som ljus i världen. De skall uppenbara kraften i den nåd som blev tillgänglig för människor genom Kristi död. Gud väntar att de som bekänner sig vara kristna skall i sitt liv uppenbara kristendomens verklighet. De skall vara trons människor, modiga människor, helhjärtade människor som utan att tvivla litar på Gud och hans löften.

Alla som vill gå in genom portarna till Guds stad måste i sitt jordiska liv förverkliga Kristus i sitt livssätt. Det är detta som gör dem till Kristi sändebud, till hans vittnen. De skall frambara ett klart, bestämt vittnesmål mot alla onda seder, och hänvisa syndare till Guds lamm som bär världens synd. Alla, som tar emot honom har han gett rätten att bli Guds barn. Att bli födda på nytt är den enda väg på vilken vi kan komma till Guds stad. Vägen är smal och den port vi går igenom är trång, men på den vägen kan vi leda människor och lära dem att de måste få ett nytt hjärta och en ny anda om de skall bli frälsta. Gamla nedärvda karaktärsdrag måste övervinnas. Själens naturliga benägenheter måste förändras. Allt bedrägeri, all falskhet och alla onda ord måste överges. Det liv man måste leva är det nya livet som sätter Kristi prägel på människorna.

Att orubbligt hålla fast vid sanningen

Det får inte finnas något hyckleri i deras liv som har ett så, heligt och allvarligt budskap som det vi kallats att förkunna. Världen lägger märke till sjundedagsadventisterna därför att den vet en del om deras trosbekännelse och deras höga ideal. När den ser sådana som inte lever efter sin bekännelse, pekar de på dem med förakt.

De som älskar Jesus, skall under alla förhållanden inrätta sitt liv i överensstämmelse med hans vilja. De har bestämt sig, för att stå på Herrens sida, och deras liv skall framträda i skarp, kontrast till det liv som världens människor lever. Frestaren skall komma till dem med sina insmickrande lockmedel och förförelser och säga: ”Allt detta vill jag giva dig om du faller ned och tillbeder mig.” Men de vet att han inte har något att erbjuda som är värt att ta emot, och de kommer att vägra att ge efter för hans frestelser. Genom Guds nåd kommer de att kunna bevara sina principer rena och obesmittade. Heliga änglar är dem nära och Kristus uppenbaras i dem, när de trofast efterlever sanningen. De är i varje ögonblick beredda att tjäna Kristus och som sanna vittnen frambara ett övertygat vittnesmål till fördel för sanningen. De visar att det finns en andlig kraft som kan hjälpa människor att inte avvika det minsta från sanning och rättfärdighet, inte ens för alla de gåvor som människor kan ge dem. Var de än må befinna sig, kommer de att ära Gud, därför att de har inriktat sina liv efter hans vilja utan att tänka på vilka offer som skall komma att krävas av dem.

Ett världsomspännande budskap

Det ljus Gud har gett sitt folk får inte hållas kvar inom de församlingar som redan känner sanningen. Det måste sändas ut till jordens mörka platser. De som vandrar i ljuset, liksom Kristus är i ljuset, kommer att samarbeta med Frälsaren för att uppenbara för andra det som han har uppenbarat för dem. Det är Guds avsikt att sanningen för denna tid skall förkunnas för alla folk, nationer och språkområden. Ute i världen idag finns människor upptagna med att söka efter timlig vinning och världsliga nöjen. Det finns tusenden och åter tusenden som inte ägnar den minsta tid eller tanke åt sin egen frälsning. Tiden har kommit då budskapet om Kristi återkomst skall ljuda överallt i världen.

Bevis som vi inte kan ta miste på, visar att slutet är nära. Varningen skall förkunnas utan tveksamhet. Väg måste beredas för Fridsfurstens ankomst på himmelens skyar. Det finns mycket att göra i de städer som ännu inte har hört sanningen för denna tid. Vi skall inte upprätta institutioner som i storlek och prakt skall kunna mäta sig med världens institutioner. Men med den outtröttliga uthållighet och aldrig svikande iver som Kristus visade i sitt arbete, skall vi i Herrens namn befrämja Guds verk.

Som ett folk behöver vi i hög grad ödmjuka våra hjärtan inför Gud i bön om hans förlåtelse för att vi har underlåtit att fullborda den evangeliska missionsbefallningen. Vi har upprättat stora centra på några få platser och låtit många viktiga städer förbli obearbetade. Låt oss nu ta itu med det arbete som är bestämt för oss, och förkunna det budskap som skall väcka människor till att förstå i vilken fara de befinner sig. Om varje sjundedagsadventist hade utfört den uppgift som lagts på honom, skulle antalet av de troende nu ha varit mycket större än det är. I alla städer i Amerika skulle det ha funnits några som blivit ledda till att ge akt på budskapet att lyda Guds lag.

På några platser har budskapet om att helighålla sabbaten framhållits med klarhet och kraft, medan andra platser har lämnats utan varning. Vill inte de som känner sanningen vakna upp inför det ansvar som vilar på dem? Mina bröder, ni har inte råd att begrava er själva i världsliga företag och intressen. Ni har inte råd att försumma den uppgift som getts er av Frälsaren.

Allting i universum uppfordrar dem som känner sanningen, till att utan förbehåll viga sig åt förkunnelsen av den sanning som uppenbarats för dem i den tredje ängels

budskap. Allt det som vi ser och hör kallar oss till våra plikter. Den verksamhet som Satans redskap utför är en uppfordran till varje kristen att stå på sin post.

Det slags arbetare som behövs

Den uppgift vi fått är stor och betydelsefull och den kräver kloka, osjälviska människor, sådana som förstår vad det vill säga att ge sig själva helt i en osjälvisk ansträngning för att rädda människor. Men det finns inte något behov av den tjänst som människor som är ljumma kan utföra, för sådana människor kan Kristus inte använda. Sådana människor behövs som har hjärtan som kan beröras av mänskligt lidande och som i sitt liv bär vittnesmål om att de tar emot ljus, liv och nåd, och för det till andra.

Guds folk skall komma nära Kristus i självuppgiffring och självförsakelse och deras enda mål skall vara att förkunna nådens budskap för världen. Några kommer att arbeta på ett sätt och några på ett annat, eftersom Herren kallar dem och leder dem. Men de måste alla göra en förenad ansträngning och söka göra verksamheten till en fullkomlig helhet. I tal och skrift skall de arbeta för honom. Sanningens tryckta ord måste översättas till olika språk och föras ut till jordens ändar.

Jag blir ofta betryckt, eftersom så många som kunde göra något, inte gör någonting. De är ett byte för Satans frestelser. Det förväntas att varje församlingsmedlem som känner till sanningen skall arbeta så länge dagen varar, ty natten kommer dåingen kan arbeta. Snart kommer vi att förstå vad natten betyder. Guds Ande blir alltmer sorgsen och håller på att överge jorden. Folken vredgas. Man gör omfattande förberedelser för krig. Natten är nära. Församlingen måste vakna upp och gå ut för att utföra det arbete som har lagts på dem. Varje troende, lärd eller olärd, kan förkunna budskapet.

Evigheten ligger framför oss. Vad tänker vi på när vi hänger fast vid vår egenkärlek och vår benägenhet till bekvämlighet, medan människor överallt omkring oss går mot fördärvet? Har våra hjärtan blivit helt och hållet opåverkbara? Kan vi inte inse och förstå att vi har en uppgift att utföra för att hjälpa andra? Mina bröder och systrar, finns det bland er sådana som har ögon och inte ser eller öron och inte hör? Har Gud förgäves gett er kunskap om sin vilja? Har han förgäves sänt er varning på varning om att slutet är nära? Tror ni på det som har sagts i hans ord om det som skall komma över jorden? Tror ni att Guds straffdomar hänger över jordens inbyggare? Hur kan ni då

sitta i lugn och ro, likgiltiga och liknöjda?

Varje dag som går för oss närmare avslutningen. För den oss också närmare Gud? Är vi klarvakna i bönen? Dem som vi dagligen umgås med behöver vår hjälp och vår vägledning. Deras sinnen är kanske i ett sådant tillstånd att den helige Ande skulle kunna låta ett ord som uttalas i rätt tid, finna grogrund ”som en stadig spik i en fast vägg”. I morgon kommer kanske några av dessa människor att vara där vi aldrig mer kan nå dem. Hur har vårt inflytande över dessa med vandrare varit? Vad har vi gjort för att vinna dem för Kristus? Tiden är kort, och våra krafter måste organiseras till att utföra en större uppgift. Det behövs arbetare som inser storheten i verket och som vill ta itu med arbetet, inte på grund av den lön de får utan därför att de förstår hur nära slutet är. Tiden kräver större skicklighet och en djupare helgelse. O, detta ämne upptar mig till den grad att jag ropar till Gud: ”Väck upp budbärare och sänd dem, fyllda med en känsla av sitt ansvar, budbärare i vilkas hjärtan självförgudningen som ligger till grunden för all synd, har blivit korsfäst.”

En intrycksfull scen

I nattens syner har en mycket intrycksfull scen framställts för mig. Jag såg en väldig eldkula falla ned bland några byggnader och på ett ögonblick förvandla dem till ruiner. Jag hörde någon säga: ”Vi visste att straffdomar skulle komma över jorden, men vi visste inte att de skulle komma så snart.” Andra sade med ångestfyllda röster: ”Ni visste det. Varför talade ni då inte om det för oss? Vi visste det inte.” Från alla håll hördes liknande klandrande uttalanden.

Jag vaknade mycket förtvivlad. Jag lade mig att sova igen och jag tycktes nu vara i en stor folksamling. En med auktoritet talade till människoskaran framför vilken en karta över världen var utbredd. Han sade att kartan var en bild av Guds vingård som måste skötas. När ljuset från himmelen lyste på någon skulle denne reflektera ljuset till andra. Ljus skulle tändas på många platser, och från dessa ljus skulle ytterligare andra ljus tändas.

Orden upprepades: ”I ären jordens salt; men om saltet mister sin sälta, varmed skall man då giva det sälta igen? Till intet annat duger det än till att kastas ut och trampas ned av människorna. I ären världens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg? Ej heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man

sätter det på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som äro i huset. På samma sätt må ock edert ljus lysa inför människorna, så att de se edra goda gärningar och prisa eder Fader som är i himmelen.” (Matt. 5:13-16.)

Jag såg glimtar av ljus från städer och samhällen, från höjder och dalar på jorden. Människor var lydiga mot Guds ord, och som följd av detta restes minnesmärken för honom i varje stad och samhälle. Hans sanning förkunnades överallt i världen.

Så togs kartan bort och en annan sattes upp på dess plats. På denna karta lyste ljus bara på några få platser. Resten av världen låg i mörker med bara en glimt av ljus här och där. Vår lärare sade: ”Detta mörker är följderna av att människor följer sitt eget tillvägagångssätt. De har närt nedärvda och tillägnade benägenheter till det onda. De har gjort tvivel och kritik och anklagelser till sina viktigaste sysslor i livet. Deras hjärtan är inte sådana som de borde vara inför Gud. De har gömt sitt ljus under en skäppa.”

Om varje Kristi stridsman hade gjort sin plikt och alla väktare på Sions murar hade gett basunen ett klart ljud, skulle världen redan ha hört varningsbudskapet. Men arbetet ligger flera år efter. Medan människorna har sovit har Satan överlistat oss.

Vi måste sätta vår lit till Gud och gå stadigt framåt och utföra hans verk med osjälviskhet i ödmjukt beroende av honom. Vi måste överlämna oss själva och vårt nuvarande och framtida liv åt hans allvissa försyn, och oryggligt intill slutet behålla den tillit som vi hade i begynnelsen. Vi måste tänka på att det inte är på grund av vår värdighet som vi har tagit emot himmelens välsignelser utan på grund av Kristi värdighet och därför att vi genom tron på honom tagit emot Guds överflödande nåd.

Kapitel 55

Hemmissionsarbete

Med vilken glädje tar inte Kristus emot varje människa som överlämnar sig honom. Han förenar det mänskliga med det gudomliga för att han skall kunna förmedla till världen den mänskliggjorda kärlekens mysterier. Tala om detta, bed om detta, sjung om detta, fyll världen med hans sannings budskap och fortsätt med att tränga in i främmande länder.

Himmelska krafter väntar på att få samarbeta med människor för att uppenbara för världen vad människor kan bli och vad de genom sitt inflytande kan göra för att rädda människor som håller på att gå förlorade. Den som i sanning är omvänd kommer att vara så full av Guds kärlek att han kommer att längta efter att få ge andra del av den glädje han själv äger. Herren vill att församlingen skall visa världen helgelsens skönhet. Den skall uppenbara kraften i den kristna religionen. Himmelen skall ge återsken i den kristnes karaktär. De som befinner sig i mörkret skall höra ljud av tacksägelse och lovsång. Genom att försöka göra gott mot andra skall vi ge uttryck för vår tacksamhet för evangeliets glada budskap, för dess löften och försäkringar. När vi utför detta arbete förmedlar vi strålar av himmelsk rättfärdighet till trötta, förvirrade, lidande människor. Det blir som om en källa öppnats för den trötta, törstiga vandraren. Vid varje barmhärtighetsgärning och vid varje kärlekshandling är Guds änglar närvarande.

Vårt exempel

Kristi verksamhet skall vara vårt exempel. Han gick ständigt omkring och gjorde gott. I templet och synagogorna, på städernas gator, på marknadsplatserna och i verkstäderna, vid sjöstranden och uppe bland bergen predikade han evangelium och botade de sjuka. Han levde ett liv av osjälvisk tjänst och hans liv skall vara vår lärobok. Hans milda, medkännande kärlek tillrättavisar vår själviskhet och hjärtlöshet.

Varhelst Kristus gick spred han välsignelse på sin väg. Hur många av dem som bekänner sig att tro på honom har lärt sig att undervisa i vänlighet, medkänsla och oegennyttig kärlek. Lyssna till hans stämma när han talar till de svaga, de trötta, de hjälplösa: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva

eder ro.” (Matt. 11: 28.) Hans tålmod tröttnade aldrig, han höll aldrig sin kärlek tillbaka.

Kristus uppmanar oss att arbeta tåligt och uthålligt för de tusentals som är på väg att förgås i sina synder, spridda i länder likt vrak på en öde kust. De som skall få del av Kristi kärlek måste också få del i hans tjänst. De måste hjälpa de svaga, de förtvivlade och modlösa.

De som tar itu med detta arbete bör göra Kristi liv till sitt ständiga studium. De bör arbeta mycket intensivt och använda varje förmåga i Herrens tjänst. Värdefulla resultat kommer att följa på uppriktig, osjälvisk möda. Hos den store Läraren kommer de att få den högsta utbildning som kan fås. Men de som inte till andra förmedlar det ljus de har tagit emot, kommer en gång att finna att de har lidit en fruktansvärd förlust.

Människor har ingen rätt att anse att det finns en gräns för de ansträngningar de skall göra i arbetet för att rädda människor. Blev Kristus någonsin trött i sitt arbete? Drog han sig någon gång tillbaka från uppoffringar och möda? Medlemmarna i församlingen skall göra samma uthålliga, ihärdiga ansträngningar som han gjorde. De skall alltid vara beredda att gå till handling, lydiga mot Mästarens befallningar. Varhelst vi ser ett arbete som väntar på att bli gjort skall vi ta itu med det och göra det, medan vi ständigt ser upp till Jesus. Om våra församlingsmedlemmar ville följa detta råd skulle hundratals människor vinnas för Jesus. Om varje församlingsmedlem var en levande missionär skulle evangelium hastigt bli förkunnat i alla länder, för alla slakten, stammar och språkområden.

Resultat av helhjärtad möda

Låt helgade förmågor sättas in i arbetet ,med att förkunna sanningen för vår tid. Om fiendens styrkor avgår med segern nu, beror det på att församlingarna har försummat det arbete som Gud gett dem. Under årtal har arbetet blivit framställt för oss men många har sovit. Om sjundedagsadventisterna nu vill vakna och utföra det arbete som är bestämt för dem, kommer sanningen att framhållas i våra försummade städer i klara och tydliga ord och med Andens kraft.

När helhjärtat arbete utförs kommer verkan av Kristi nåd att synas. Våktarna på Sions murar skall vara klarvakna och de skall väcka andra. Guds folk skall vara så

allvarligt och trofast i sitt arbete för honom, att all egennytta i deras liv tas bort. Då kommer hans arbetare att se öga mot öga, och Herrens arm kommer att bli uppenbarad med den kraft som visade sig i Kristi liv. Förtroendet blir återupprättat och det blir enighet i församlingarna överallt inom våra led.

Olika slags tjänst

Herren kallar sitt folk till att utföra olika slags arbete. De som bor vid huvudvägarna och de som bor på ensliga platser skall få lyssna till evangeliets budskap. Församlingsmedlemmarna skall utföra evangeliskt arbete hemma hos grannar som ännu inte har fått de fulla bevisen för sanningen för denna tid.

Gud kallar på kristna familjer att resa till platser som ännu ligger i mörker och villfarelse, för att de där skall arbeta med visdom och kärlek till Mästaren. Det krävs självupppoffring att svara på en sådan kallelse. Medan många väntar till dess att varje hinder är avlägsnat går människor i döden utan hopp och utan Gud i världen. Det finns många, oerhört många som bara för tillfälliga fördelar eller för att skaffa sig vetenskaplig forskning vågar sig ut till hälsofarliga områden och uthärdar svårigheter och umbäranden. Var finns de som är villiga att göra detta för att kunna berätta för andra om Frälsaren? Var finns de människor som vill resa till platser som behöver evangelium för att visa dem som är i mörker till Frälsaren?

Låt våra publikationer få spridning

Många bland Guds folk skall gå ut med våra tidskrifter till platser där den tredje ängelns budskap aldrig har blivit förkunnat. Våra böcker måste ges ut på många olika språk. Ödmjuka, trofasta människor skall gå ut med dessa böcker som litteraturevangelister och föra sanningen till sådana som annars aldrig skulle få upplysning om den. De som tar upp detta arbete bör kunna utföra arbete inom hälsomissionen. De bör hjälpa de sjuka och lidande. Många som blir föremål för ett sådant barmhärtighetsarbete kommer att lyssna till livets ord och ta emot det. ...

Arbete i hemmen

I många stater finns det områden med arbetsamma, välbärgade bönder som aldrig har hört sanningen för denna tid. Sådana platser bör upparbetas. Låt våra lekmän ta itu

med detta arbete. Våra lekmän kan göra mycket i sitt eget grannskap genom att låna ut och sälja böcker, genom att sprida tidningar och genom att ge bibelstudier. Om de är fulla av kärlek till människor, kan de förkunna budskapet med sådan kraft att många blir omvända.

Två bibelinstruktörer satt hos en familj. Med Bibeln liggande öppen framför sig framhöll de Herren Kristus som den syndförlåtande Frälsaren. Allvarlig bön uppsändes till Gud och genom inflytandet av Guds Ande blev hjärtan pilverkade och uppmjukade. Det fanns friskhet och kraft i deras böner. Under det att de förklarade Guds ord såg jag ett mildt, klart ljus stråla över Bibeln och jag sade stillsamt: ”Gå ut på vägar och stigar och nödga människor att komma hitin, så att mitt hus bliver fullt.” (Luk. 14: 23.)

Det dyrbara ljuset fördes vidare från granne till granne. Familjealtaren som hade varit nedbrutna byggdes upp igen och många omvände sig.

Mina bröder och systrar, överlämna er åt Herren för att göra tjänst åt honom. Litt inget tillfälle gå förlorat för att utföra något. Besök de sjuka och lidande och visa dem vänligt intresse. Om det är möjligt så gör något för deras välbefinnande. På det sättet kan ni pilverka hjärtana och tala ett ord om Kristus.

Först i evigheten kan det bli uppenbart hur vittfamnande ett sådant arbete kan bli. Andra vägar att göra nytta kommer att öppna sig för dem som är villiga att utföra den plikt som ligger dem närmast. Det vi nu behöver är inte lärda, skickliga talare utan ödmjuka, kristna människor som hos Jesus från Nasaret har lärt sig att vara saktmodiga och ödmjuka. De som i förtroende till hans styrka vill gå ut på vägar och stigar med inbjudningen: ”Kommen, ty nu är allt redo.” (Luk.14:17)

De som förstår sig på att odla jorden och sådana som kan bygga enkla, billiga hus kan vara till hjälp. De kan göra ett utmärkt arbete och samtidigt genom sin livsföring uppenbara de höga ideal som det är detta folks förmån att kunna uppnå. Bönder, tjänstemän, byggmästare och sådana som är duktiga i olika andra sysslor bör resa till försummade platser för att hjälpa upp jordbruket, börja industrier, bygga anspråkslösa hem åt sig själva och förmedla till sina grannar kunskap om sanningen för denna tid.

Arbete för kvinnor

Det finns ett omfattande arbetsområde för kvinnor likaväl som för män. Den duktiga kokerskan, sömmerskan, sjuksköterskan - all deras hjälp är nödvändig. Lär medlemmarna i fattiga hem att laga mat, att sy och laga sina egna kläder och vårda de sjuka och att sköta hemmet på rätt sätt. Också barnen bör läras att göra en eller annan barmhärtighetsgärning för sådana som har det sämre ställt än de själva.

Hemmet ett missionsfält

Föräldrar bör inte glömma att det finns ett stort missionsfält framför dem i hemmet. I de barn som har anförtrotts varje moder skall hon se en helgad uppgift från Gud. ”Ta denna son, denna dotter”, säger Gud, ”och fostra honom för mig. Utveckla hos barnet en karaktär som har formats för att passa i palats så att de skall kunna skina i Herrens gårdar för alltid.” Det ljus och den härlighet som lyser från Guds tron vilar på den trofasta modern då hon försöker fostra sina barn att motstå det ondas inflytande.

En plats för var och en

Det finns ett angeläget arbete för varje par händer att utföra. Låt varje handling göra sitt till för att höja människorna. Det finns så många som behöver hjälp. Den som inte lever för att vara sig själv till lags utan för att vara till välsignelse för dem som får åtnjuta så litet av livets goda, kommer att känna sitt hjärta klappa av tillfredsställelse. Varje dagdrivare bör vakna upp och ställa sig ansikte mot ansikte med livets verkligheter. Ta Guds ord och granska dess innehåll. Om ni är Ordets görare kommer livet i sanning att bli en levande verklighet för er och ni skall finna att belöningen blir stor.

Herren har en plats för alla i sin stora planering. Gåvor som inte är nödvändiga har inte blivit givna. Om gåvan än är liten så har Gud plats för den. Och om denna enda gåva används i trohet kommer den att utföra just det arbete Gud har bestämt den till. Genomsnittsmänniskans förutsättningar behövs i arbetet från hem till hem. I detta arbete kan hon uträtta mer än vad en överlägsen begåvning klarar av.

Tusentals tillfällen att göra nytta ligger öppna framför oss. Vi beklagar att hjälpmedlen för tillfället är så begränsade, medan olika och angelägna krav ställs på oss

om medel och arbetare. Om vi verkligen tog saken allvarligt skulle vi redan nu kunna öka hjälpmedlen hundrafaldigt. Egennyttan och själviska hänsyn stänger vägen. ...

Till och med under det att Guds folk är upptagna med sitt dagliga arbete kan de leda andra till Kristus. Och under det att de gör detta kan de ha den dyrbara försäkringen om att Frälsaren är närvarande. De behöver inte tänka på att de har överlämnats till att lita på sina egna svaga ansträngningar. Kristus kommer att ge dem ord att tala, ord som kan vederkvicka, uppmuntra och styrka stackars kämpande människor som vandrar i mörker. Deras egen tro blir styrkt när de känner att Återlösarens löfte blir uppfyllt. De är inte till välsignelse bara för andra, utan det arbete de utför för Kristus skänker dem själva välsignelse.

Det finns många som kan och bör göra det arbete jag här har berört. Min broder, min syster, vad gör du för Kristus? Söker du att vara till välsignelse för andra? Tröstar du dem med vänliga medkännande ord? Gör du allvarliga ansträngningar att vinna andra för Frälsaren?

Följden av att underlåta att arbeta

Jämförelsevis föga missionsarbete blir utfört. Och vad blir följden av detta? De sanningar som Kristus gav framhålls inte. Många bland Guds folk växer inte till i nåd. Många befinner sig i ett obehagligt, klagande sinnestillstånd. De som inte hjälper andra att inse betydelsen för denna tid, har anledning att vara missnöjda med sig själva. Satan använder sig av detta drag i deras erfarenhet och får dem att kritisera och finna fel. Om de vore ivrigt upptagna av att söka lära känna Guds vilja och handla efter den, skulle de känna en sådan börda för förlorade människor och en sådan oro i sitt sinne att de inte skulle kunna låta bli att följa befallningen: ”Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat.” (Mark. 16:15.)

En vädjan om oförtröttlig verksamhet

Herren manar sitt folk att vakna upp ur sömnen. Alltings slut är nära. När de som känner sanningen blir Guds medarbetare kommer rättfärdighetens frukter att visa sig. När Guds kärlek visar sig i missionsarbetet kommer många att vakna upp och inse det syndiga i sitt eget handlingsätt. De kommer att inse att deras tidigare egenkärlek har gjort dem oanvändbara som Guds medarbetare. När Guds kärlek uppenbaras sådan som

den kommer till uttryck i oegennyttig tjänst för andra, blir den ett medel som får många människor att tro på Guds ord just som det står.

Gud vill uppfriska sitt folk genom den helige Andes gåva, genom att döpa dem på nytt i sin kärlek. Det är inte knapphet på Anden i församlingen som skall göra den åtråvärd. Efter det att Kristus hade uppfarit till himmelen kom den helige Ande över de väntande, bedjande, troende lärjungarna med en fullhet och en kraft som trängde in i varje enskilt hjärta. I framtiden skall jorden bli upplyst av Guds härlighet. Ett heligt inflytande skall gå ut till världen från dem som är helgade genom sanningen. Jorden skall 'bli omsluten även nådens atmosfär. Den helige Ande skall arbeta med människornas hjärtan, ta det som hör Gud till och visa det för människorna.

Om någon förkunnar sanningen på en plats men sedan saknar mod, energi och takt att fullfölja arbetet begår han ett stort fel. I sådana fall måste nämligen verksamheten gå vidare utan den grundliga och ihärdiga ansträngning som är absolut nödvändigt på sådana platser. Om arbetet går trögt och om arbetaren möter motstånd drar han sig fegt tillbaka i stället för att gå till Gud med fasta, bön och gråt och i tro klänga sig fast vid ljusets och kraftens och styrkans källa till dess att molnen försvinner och mörkret skingras. Tron stärks när man kommer i kamp med tvivel och motstridiga inflytanden. Den erfarenhet som finns i sådana prövningar är av större värde än dyrbara juveler. (Band 3, sid. 555, 1875.)

Kapitel 56

Behovet av allvarlig ansträngning

I Andens kraft skall Kristi utvalda tjänare vittna om sin Ledare. Frälsarens brinnande önskan om frälsning för syndare skall känneteckna deras arbete. Den nådefulla inbjudan som först gavs av Kristus skall föras vidare av mänskliga röster och ljuda genom världen: ”Den som vill, han tage livets vatten för intet.” (Upp. 22: 17.) Församlingen skall säga: ”Kom!” Varje krafttillgång i församlingen skall vara aktivt upptagen på Kristi sida. Kristi efterföljare skall sluta sig samman i en kraftig ansträngning för att rikta världens uppmärksamhet på profetiorna i Guds ord, som så snabbt blir uppfyllda. Vantro och spiritualism håller på att få ett starkt fotfäste i världen. Skall de som har fått stort ljus vara kalla och svaga i tron i denna tid? ,

Vi står på själva gränsen till nödens tid. Förvecklingar som vi knappast har drömt om ligger framför oss. En kraft från djupet kommer människorna att kämpa mot himmelen. Människor har förenat sig med Satans redskap för att tillintetgöra Guds lag. Inbyggarna på jorden kommer snabbt att likna människorna på Noas tid, då vattenfloden tog dem allesammans bort, liksom Sodoms inbyggare som blev förtärda av eld från himmelen. Satans krafter är i verksamhet för att leda människors tankar bort från de eviga verkligheterna. Fienden har lagt förhållandena tillrätta så att det passar hans avsikter. Världsliga sysslor, tidens möda - sådana saker upptar tankarna hos människorna. Nöjen och meningslös läsning förstör omdömesförmågan. På den breda vägen som för till evigt fördärv går en stor skara. Världen är full av våld, utsvävningar och dryckenskap håller på att omvända församlingen. Guds lag som är rättfärdighetens gudomliga måttstock, förklaras vara ogiltig.

I denna tid - en tid med överväldigande orättfärdighet skall ett nytt liv, som kommer från källan till allt liv, ges dem som har Guds kärlek i sina hjärtan, och de skall gå ut med kraft och förkunna budskapet om en korsfäst och uppstånden Frälsare. De skall arbeta allvarligt och outtröttligt för ,att föra människor till frälsning. Deras exempel skall vara sådant att de utövar ett avgörande inflytande på deras omgivning.

Allt annat skall de räkna som förlust i jämförelse med det som är långt större, nämligen att känna Jesus Kristus, vår Herre.

Vi skulle nu vara besjälade av ett djupt allvar. Våra sovande krafter bör väckas till outtröttlig ansträngning. Gudhängivna arbetare bör dra ut på fältet för att bana väg för konungen och vinna seger på nya platser. Min broder, min syster, betyder det inte något för dig att veta att människor varje dag går ned i graven utan att ha blivit varnade och utan att bli frälsta, omedvetna om sitt behov av evigt liv och den försoning som har utförts för dem av Frälsaren? Betyder det inte någonting för dig att världen snart skall ställas inför Jehova och hans överträdde lag? Himmelens änglar är förvånade över att de som i så många år har haft ljuset, inte har fört sanningens fackla ut till de mörka platserna på jorden.

Det oändliga värdet av det offer som krävdes för vår återlösning avslöjar att synden är ett fruktansvärt ont. Gud kunde ha tagit bort denna skamfläck på skaparverket genom att utrota syndaren från jordens yta. Men ”så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.” ..(Joh 3:16.) Varför finns det då inte mera allvar hos oss? Varför Är det så många som går sysslolösa? Varför försöker inte alla de som bekänner sig älska Gud, upplysa sina grannar och sina umgängesvännar, så att dessa inte längre skall ringakta en sådan frälsning?

Brist på sympati

Bland dem som bekänner sig vara kristna idag, råder en fruktansvärd brist på den sympati som man borde känna för icke frälsta människor. Hur skall vi kunna förstå hur helig och betydelsefull den uppgift är som vi har kallats till med dessa ord: ”Vaka över de människor som ni skall göra räkenskap för?” Om våta hjärtan inte slår i takt med Kristi hjärta. Vi talar om kristen mission. Ljudet av våra röster hörs, men följer vi Kristi medkännande längtan efter att vinna människor? ...

Från alla länder ljuder, det makedoniska ropet: ”Kom över och hjälp oss!” Gud har öppnat arbetsfält för oss. Om människor bara ville samarbeta med de gudomliga redskapen skulle många, många människor vinnas för sanningen. Men de som bekänner sig vara Guds folk har sovit över det arbete som tilldelats dem. På många platser ligger fälten alltjämt förhållandevis obearbetade. Gud har sänt budskap efter budskap för att väcka folk att göra något och att göra det nu. Men på frågan: ”Vem skall jag sända?” är det få som har svarat: ”Här är jag, sänd mig!” (Jes. 6: 8,)

När maklighetens och lättjans skamfläck en gång har avlägsnats från församlingen kommer Herrens Ande att visa sig i nåd. Gudomlig kraft kommer att uppenbaras. Församlingen kommer att visa hur härskarornas Gud verkar genom sin försyn. Sanningens ljus kommer att lysa med klara, kraftiga strålar och liksom på apostlarnas tid kommer många människor att vända sig från villfarelse till sanning. Jordan kommer att bli upplyst av Herrens härlighet.

Himmelens änglar har länge väntat på människorna, församlingens medlemmar, att de skall samarbeta med dem i det stora verk som skall utföras. De väntar på dig. Så stort är fältet och så vittomfattande är planen, att varje helgat hjärta kommer att drivas till att tjäna som ett redskap för den gudomliga kraften.

Samtidigt kommer en kraft att vara verksam nedifrån. Under det att Guds nåds redskap arbetar genom människor, sätter Satan sina redskap i arbete och underlägger sig alla som vill låta honom härska Över dem. Det kommer att bli många herrar och många gudar. Ropet kommer att ljuda: ”Så” här är Kristus” och ”Där är Kristus!” Satans listiga planer kommer att göra sig gällande överallt för att leda människors uppmärksamhet bort från stundens plikter. Det kommer att ske tecken och under. Men i alla dessa Uttryck för kraft kommer trons öga att kunna se förebud på den heliga och högtidliga framtid och den seger som väntar Guds folk.

Arbeta, o, arbeta och håll evigheten framför ögonen! Tänk på att varje kraft och förmåga måste helgas. Ett stort verk skall utföras. Låt denna bön stiga upp från obesmittade läppar: ”Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss, Sela, för att man på jorden må känna din väg, bland alla hedningar din frälsning.” (Ps. 67: 2, 3.)

De som, om än i bara begränsad utsträckning, inser vad återlösningen betyder för dem och deras medmänniskor kommer att vandra i tro och kommer att i viss utsträckning inse mänsklighetens stora nöd. Deras hjärtan kommer att beröras av medlidande, när de ser den omfattande fysiska nöden hos de skaror som saknar mat och kläder och den moraliska nöden hos tusen tals människor, som uppehåller sig i skuggan av ett öde såfruktansvärt, att fysiskt lidande inte är någonting i jämförelse med det.

Församlingens medlemmat bör tänka på att det inte kommer att ge dem frälsning

att deras namn är inskrivna i församlingens böcker. De måste visa att de har godtagits av Gud, att de är arbetare som inte behöver skämmas. Dag efter dag skall de bygga upp sin karaktär efter Kristi anvisningar. De skall förbli i honom och ständigt öva tro på honom. På det sättet skall de växa upp till Kristi fullhets åldersmätt - sunda, glada, tacksamma kristna som Gud leder in i ett ständigt allt klarare och klarare ljus. Om de inte har haft den erfarenheten, kommer de att stå bland dem som en gång skall höja sina röster till en bitter klagan: ”Skördetiden är förbi, sommaren är till ända, och ingen frälsning har kommit oss till del. Varför flydde Jag inte till fästningen för att finna skydd, varför har jag lekt med min själs frälsning och föraktat nådens ande?”

”Herrens stora dag är nära, ja, den är nära, den kommer med stor hast.” (Sef. 1: 14.) Låt oss ta på oss evangeliets skor, färdiga att marschera ut på ett ögonblicks varsel. Varje timme, varje minut är dyrbar. Vi har ingen tid som vi kan använda till självisk tillfredsställelse. Överallt runt omkring oss finns människor som omkommer i synd. Varje dag finns det något vi kan göra för vår Herre och Mästare. Varje dag skall vi visa människor till ”Guds Lamm som borttager världens synd”.

”Varen därför ock I redo; ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma.” (Matt. 24:44.) Gå till vila på kvällen med varje synd bekänd. Detta gjorde vi då vi väntade att möta vår Herre år 1844. Och nu är denna stora händelse närmare än då vi först kom till tro. Var alltid beredda, kväll, morgon och middag för att ni, när ropet ljuder: ”Brudgummen kommer, gån ut och möten honom” även om ni skulle bli väckta ur sömnen, skall kunna möta honom med era lampor beredda och brinnande.

Kapitel 57

Våra publikationer

Det sista evangeliska budskapets stora och underbara verk skall nu föras framåt såsom aldrig någonsin tidigare. Världen skall ta emot evangeliets ljus genom en evangelisk verksamhet, genom orden i våra böcker och tidskrifter. Våra publikationer skall visa att slutet på allting är nära. Jag har fått i uppdrag att säga till våra bokförlag: ”Höj baneret, höj det högt. Förkunna den tredje ängelns budskap så att det blir hört över hela världen. Låt det bli klart att ’här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus’. (Upp. 14: 12.) Låt vår litteratur förkunna budskapet som ett vittnesbörd för hela världen.”

Våra arbetare bör nu uppmuntras att ägna sin största uppmärksamhet åt de böcker som innehåller bevisen för vår tro böcker som framhåller bibliska trosläror och som skall bereda ett folk att bestå under de prövande tider som väntar oss. Efter det att vi, genom bibelundervisning och under bön, har fört ett folk till sanningens ljus genom att använda våra skrifter på ett förståndigt sätt, skall vi hjälpa dem att bli arbetare i tal och lära. Vi skall uppmuntra dem att sprida de böcker som behandlar bibliska trosläror, böcker med en undervisning som skall bereda ett folk att bestå, därför att de har sina ”länder omgjordade” med sanningen och har sina lampor brinnande.

Vi har så att säga legat i dvala när det gäller det arbete som kunde ha utförts, om vi hade gått ut med väl genomarbetad litteratur. Låt oss nu, genom att använda tidskrifter och böcker på ett förståndigt sätt, förkunna Ordet med beslutsam energi, för att världen skall kunna förstå det budskap Kristus gav Johannes på ön Patmos. Varje förståndig människa som bekänner Kristi namn skall avge detta vittnesmål: ”Alltings slut är nu nära. Bered dig att möta din Gud.”

Att spridas överallt

Våra publikationer skulle spridas överallt. Låt dem bli utgivna på många språk. Den tredje ängelns budskap skall förkunnas genom detta medel och genom den levande predikanten. Vakna upp ni som tror på sanningen för denna tid. Det är er plikt att sätta in alla tänkbara medel för att hjälpa dem som förstår sanningen, till att förkunna den. En

del av de pengar som försäljningen av våra skrifter inbringar, bör användas till att öka våra möjligheter att framställa mer litteratur som kan öppna blindas ögon och bryta ny mark i människornas hjärtan.

Det föreligger en fara för att man kan gå så helt upp i affärsangelägenheter och bli så upptagen med världsliga sysslor att Guds ords rena sanningar inte får något utrymme i livet. Kärleken till affärer och vinster tar mer och mer överhand. Mina bröder, låt era sinnen genomgå en sann omvändelse! Om det någon gång har funnits en tid då vi behöver inse vårt ansvar, så är det nu när sanningen vacklar på torget och vad rätt är inte kan komma fram. Satan har kommit ned med stor makt för att verka med alla orättfärdighetens bedrägerier i dem som går förlorade. Och allt som kan bäva skall bli förvandlat och det som inte kan bäva skall bli bestående.

Herren kommer mycket snart. Vi är på väg in i scener av stora katastrofer. Sataniska makter är om än osynliga i verksamhet för att ödelägga människoliv. Men om vårt liv är fördolt med Kristus i Gud, skall vi få se hans nåd och frälsning. Kristus kommer för att upprätta sitt rike på jorden. Låt våra tankar vara helgade och användas för att förhärliga honom. Låt oss arbeta nu som vi aldrig har arbetat tidigare. Vi förmanas att träda upp ”i tid och otid”. (2 Tim. 4:2.1) Vi måste finna tillfällen att förkunna sanningen. Vi måste utnyttja varje tillfälle för att föra människor till Kristus.

Som ett folk måste vi bli omvända på nytt och vårt liv måste bli helgat till att förkunna sanningen sådan den är i Jesus. Medan vi arbetar med att sprida våra publikationer måste vi med ett varmt och klappande hjärta tala om Frälsarens kärlek. Endast Gud har makt att förlåta synder. Om vi inte framhåller detta budskap för de oomvända, kommer vår försummelse kanske att betyda undergång för dem. Våra tidningar innehåller dyrbara bibliska sanningar som kan vinna människor. Det är många som kan hjälpa till med att sälja våra tidskrifter. Herren uppfordrar oss alla till att söka rädda förtappade människor. Satan arbetar för att vilseleda till och med de utvalda. Nu är tiden inne att arbeta med den största iver. Människor måste få sin uppmärksamhet riktad på våra böcker och tidningar. Evangeliet i sanningen för denna tid måste utan dröjsmål förkunnas i våra städer. Skall vi inte vakna upp och inse våra plikter?

Den stora missionsbefallningen måste fullföljas

Om vi studerar Kristi liv och undervisning kommer varje händelse som äger rum,

att ge en utgångspunkt för en intrycksfull predikan. Det var på detta sätt som Kristus förkunnade evangelium på gator och stigar. Och under det att han talade, växte den lilla åhörarskaran till en stor folksamling. Evangelister i vår tid skall vara Kristi medarbetare. De har lika tydligt som de första lärjungarna fått denna försäkran: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.” (Matt 28: 18-20.)

Den uppgift som Guds folk skall utföra framhålls i följande inspirerade ord: ”Se, jag sänder ut min ängel framför dig, och han skall bereda vägen för dig. Hör rösten även som ropar i öknen: ’Bereden vägen för Herren, gören stigarna jämna för honom’.” (Mark. 1: 2, 3.) ”Se, över min tjänare som jag uppehåller, min utkorade, till vilken min själ har behag, över honom har jag låtit min Ande komma; han skall utbreda rätten bland folken. ... Hans kraft skall icke förtyna eller brytas, intill dess att han har grundat rätten på jorden; havsländerna vänta efter hans lag.” (Jes. 42: 1-4.)

Gud inbjuder alla människor att göra den fullständigast tänkbara undersökning av de krav hans lag ställer. Hans Ord är heligt och oförgängligt. Sanningens sak skall gå fram som en brinnande fackla. Allvarligt studium av Guds ord skall uppenbara sanningen. Synd och orätt skall inte finna stöd, men Guds lag kommer att hävdas. ”Så säger Gud, Herren, ban som har skapat himmelen och utspänt den, han som har utbrett jorden med vad som alstras därav, han som har givit liv åt folket som är därpå och ande åt dem som vandra där: Jag, Herren, har kallat dig i rättfärdighet, och jag vill fatta dig vid handen och bevara dig och fullborda i dig förbundet med folket och sätta dig till ett ljus för folkslagen, för att du må öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fångelset, ja, ur fångenskapen dem som sitta i mörkret.” (Verserna 5-7.) Kristna skall söka sitt ljus från Guds ord. Sedan skall de gå ut i tro för att föra ljuset till dem som sitter i mörker.

Kapitel 58

Sprid litteraturen

Natten till den 2 mars 1907 uppenbarades många saker för mig dels angående värdet av vår litteratur som behandlar sanningen för denna tid och dels om hur litet våra bröder och systrar i församlingarna gör för att ge den stor spridning.

Det har upprepade gånger visats mig att våra bokförlag ständigt skulle vara sysselsatta med att ge ut litteratur med ljus och sanning. Detta är en tid av andligt mörker i världens alla kyrkosamfund. Bristande kunskap om gudomliga ting har dolt Gud och sanningen för människorna. Ondskans makter samlar sina styrkor. Satan smickrar sina medarbetare med att han vill utföra ett verk som skall förvåna världen. Under det att församlingen delvis är överksam, är Satan och hans härskaror i stark verksamhet. De bekännande kristna samfundet omvänder inte världen, eftersom de själva är fördärvade av egoism och hög mod. De behöver uppleva omvändelsens kraft från Gud i sin mitt för att kunna leda andra till renare och högre ideal.

En uppmuntrande erfarenhet

Eftermiddagen den 2 mars tillbringade jag i rådplägning tillsammans med broder och syster S. N. Haskel. Vi diskuterade verksamheten i Oakland och deras planer på att resa till de östra staterna för att tillbringa en tid i South Lancaster. Efter vårt besök var jag trött och gick tidigt till sängs. Jag besvärades av reumatism i vänstra sidan och kunde inte vila på grund av smärtor. Jag snodde mig från den ena sidan till den andra och försökte finna lindring. Jag kände smärtor i hjärtat och detta bådade inte gott. Slutligen föll jag i sömn.

Omkring klockan halv tio försökte jag vända mig och blev då uppmärksam på att jag var fullständigt fri från kroppslig smärta. Då jag vände mig från den ena sidan till den andra och rörde händerna kände jag en ovanlig frihet och lätthet som jag inte kan beskriva. Rummet fylldes av ljus, ett mycket vackert, mjukt azurblått ljus och det tycktes mig som om jag vilade i armarna på himmelska varelser.

Detta egendomliga ljus har jag upplevt vid tidigare tillfällen med särskild

välsignelse, men den här gången var det tydligare, mer intrycksfullt. Jag kände en frid så full och rik, att jag inte kan uttrycka den med ord. Jag reste mig upp i sittande ställning och såg att jag var omgiven även lysande sky, vit som snö och i kanterna färgad med ljusrött. Luften var fylld av den mjukaste, härligaste musik och jag kände igen musiken som änglasång. Jag hörde en röst som talade till mig och sade: ”Frukta inte, jag är din Frälsare. Heliga änglar finns runt omkring dig.”

”Detta är himmelen”, sade jag, ”och nu kan jag vila. Jag skall inte frambära fler budskap och inte mer behöver jag ställas i falsk belysning. Nu blir allt lätt och jag kommer att kunna njuta av frid och vila. O, vilken oändlig frid som fyllde min själ. Är detta verkligen himmelen? Är jag ett av Guds små barn och skall jag alltid äga denna frid?”

Rösten svarade: ”Ditt arbete är ännu inte fullbordat.”

Jag somnade in på nytt och då jag vaknade hörde jag musik och ville sjunga. Någon gick förbi min dörr och jag undrade om den som gick förbi såg ljuset. Efter en stund försvann ljuset men friden fortsatte.

Litet senare föll jag åter i sömn. Den här gången tyckte jag ’att jag deltog i ett rådplägningsmöte där vår verksamhet diskuterades. Flera av våra bröder var närvarande. Ledare i arbetet, broder Haskel och hans hustru var där och rådslog tillsammans med bröderna om spridningen av våra böcker, traktater och tidskrifter. Broder Haskel kom med starka bevis för att de böcker som innehåller den kunskap som getts genom Ellen White - böcker som innehåller de särskilda budskap som skall förkunnas för världen i denna tid - bör få större spridning. ”Varför”, frågade han, ”sätter vårt folk inte större värde på de böcker som har det gudomligas prägel och låter dem få större spridning? Varför arbetar man inte särskilt med de böcker som innehåller varningar mot Satans verksamhet? Varför anstränger vi oss inte mer för att sprida de böcker som riktar uppmärksamheten på Satans planer att motarbeta Guds verk och som avslöjar hans förförelse? Det moraliska’ onda i hans bedrägerier måste avlägsnas genom att människors ögon öppnas, så att de kan få sin uppmärksamhet riktad på sin ställning och på farorna i vår tid. Då kommer de att anstränga sig för att gripa tag om tron på Kristus och hans rättfärdighet.”

Ett sändebud från himmelen stod mitt ibland oss och han talade varnande och

undervisande. Han gjorde klart för oss att evangeliet om riket är det budskap som världen måste få kännedom om för att den inte skall förgås och att detta budskap, som våra tidskrifter innehåller och som redan är tryckta och i dem som senare skall komma ut, skulle spridas bland människor nära och fjärran.

Kapitel 59

En vidare utblick

I arbetet med att befrämja Herrens verk hemma och ute måste de som innehar ansvarsposter lägga vissa planer för att kunna göra bästa möjliga bruk av människor och medel. Underhållet av verksamheten på många av de främmande missionsfälten är en börda som till stor del måste bäras av våra konferenser i hemlandet. Dessa konferenser bör ha medel, så att de kan hjälpa till vid öppnandet av nya fält, där de prövande sanningarna i den tredje ängels budskap ännu aldrig; har trängt in. Under loppet av de senaste åren har dörrar öppnats på ett oförklarligt sätt. Vi behöver människor som kan gå in genom dessa dörrar och börja ett energiskt arbete för människors frälsning.

Våra skolor kan göra mycket för att tillmötesgå kravet på utbildade arbetare till dessa missionsfält. Man bör lägga kloka planer för att stärka arbetet vid våra utbildningscentra. Man bör studera de bästa metoderna för att lära gudhängivna unga män och kvinnor att bära ansvar och att vinna människor för Kristus. Man bör lära dem hur de kan komma i kontakt med folket och hur de kan framhålla den tredje ängels budskap på ett tilltalande sätt. Och när det gäller ledning och finansiella frågor bör de få undervisning som kan bli dem till hjälp, när de sänds till isolerade fält där de ofta måste lida brist och tvingas tillämpa den strängaste sparsamhet.

Litteraturevangelism, en värdefull undervisning

Herren har introducerat en plan som många av eleverna vid våra skolor kan använda sig av för att tillägna sig praktiska lärdomar, som är nödvändiga för att de skall få framgång senare i livet. Han har gett dem förmånen att kunna sälja dyrbara böcker som är helgade, uppgiften att befrämja vår skol- och sanatorieverksamhet. I själva arbetet med dessa böcker kommer de att skörda många erfarenheter, som kan lära dem här de skall ta itu med de problem som möter på främmande missionsfält. När de under skoltiden går ut med dessa böcker kan många av dem lära sig, hur de skall möta folk på ett hövligt sätt och hur de skall visa takt i samtal med dem om olika punkter i sanningen för denna tid. Och när de i viss grad lyckas i finansiellt avseende, kan några också lära sig sparsamhet och ekonomi, vilket kan bli till stor hjälp för dem när de senare sänds ut som missionärer.

Elever som går ut för att sälja "Kristi liknelser", och „I den store Läkarens fotspår” kommer att behöva studera den bok som de väntar sig kunna sälja. När de sätter sig in i bokens innehåll och saker efterleva dess lärdomar, kommer de att utvecklas i kunskap och andlig styrka. Budskapen i dessa böcker innehåller det ljus som Gud gett mig i uppdrag att förkunna för världen. Lärarna vid våra skolor bör uppmuntra eleverna att omsorgsfullt studera varje kapitel i dem. De bör lära eleverna dessa sanningar och i de unga söka inpränta kärlek till de dyrbara tankar Herren har betrott oss med, för att vi skall bringa dem vidare till världen.

Förberedelsen för arbetet med dessa böcker och de erfarenheter som de dagligen får genom att leda människors uppmärksamhet till dem, kommer på det sättet att visa sig bli till ovärderlig hjälp för dem som tar del i detta arbete. Genom Guds välsignelse kommer de unga då att bli skickliga att tjäna i Herrens vingard.

Församlingsfunktionärernas ansvar

De som bär ansvar i de lokala församlingarna i konferensen har en särskild uppgift att utföra för ungdomen. När församlingens funktionärer ser lovande unga människor som gärna vill bereda sig för att göra nytta i Herrens tjänst, men har föräldrar som inte har råd att sända dem till skolan, är det deras plikt att tänka ut hur man skall kunna hjälpa och uppmuntra dem. De bör rådgöra med föräldrarna och de unga, och tillsammans lägga kloka planer. Några unga kanske är bäst skickade att ta itu med församlingsmissionsarbetet. Att sprida vår litteratur och att göra vänner och grannar uppmärksamma på den tredje ängels budskap är ett vittomfattande och nyttigt arbete. Andra bör uppmuntras till att ta itu med litteraturevangelistens, arbete och sälja våra större böcker. Några har kanske förutsättningar för att bli värdefulla arbetare vid våra institutioner. Och om lovande unga människor på ett förståndigt sätt uppmuntrades och fick den rätta hjälpen, skulle de i många fall själva kunna tjäna sina skolavgifter genom att sälja "Kristi liknelser" eller "I den store Läkarens fotspår".

Självunderhållande utbildning

När de unga säljer dessa böcker utför de en tjänst som missionsarbetare genom att bära dyrbart ljus ut till människorna i världen. Samtidigt tjänar de pengar som gör det möjligt för dem att gå i skola, där de kan fortsätta sin förberedelse för att göra ännu

större nytta i Herrens sak. På skolan får de av lärare och elever uppmuntran och inspiration att fortsätta sitt arbete med bokförsäljning. Och när tiden kommer att de skall lämna skolan har de försäkrat sig om en praktisk utbildning, som gör det möjligt för dem att utföra hårt, energiskt, självuppoftande arbete. Ett sådant arbete är nödvändigt på många utländska missionsfält, där den tredje ängelns budskap måste gå framåt under svåra och prövande förhållanden.

Hur mycket bättre är inte denna metod än att låta eleverna gå igenom skolan utan att få en praktisk utbildning i arbete ute på fältet. När de så är färdiga med skolan reser de ut från den med skuld och med ringa förståelse för de svårigheter som kommer att möta dem på nya och oprövade arbetsområden. Hur svårt kommer det inte att bli för dem, när de kommer att - möta finansiella problem som är knutna till pionjärbete i främmande länder. Och vilken börda blir det inte för dem att bära, till dess att studieskulden har blivit betalda.

Å andra sidan kommer mycket att vara vunnet om man ville följa planen att hjälpa sig själv. Eleven skulle då ofta kunna lämna skolan helt eller nästan helt fri från personlig skuld. Skolans ekonomi skulle stärkas och de lärdomar som eleven försäkrat sig om under det han gick igenom dessa erfarenheter på hemmafältet, skulle bli till ovärderlig hjälp för honom i främmande länder.

Man bör lägga kloka planer för att hjälpa värdiga elever att tjäna sina egna skolavgifter genom att sälja dessa böcker, om de önskar det. De som på detta sätt tjänar tillräckligt för att arbeta sig igenom en kurs vid en av våra missionsskolor kommer att försäkra sig om en mycket värdefull erfarenhet som kan hjälpa dem att bli skickade att utföra banbrytande missionsarbete på andra fält.

Kapitel 60

Instruktion om själavinnande arbete vid lägermötena

I samband med våra läger möten har Guds tjänare under gångna år lagt vikt vid att ta vara på de många dyrbara tillfällen att undervisa vårt folk i praktiska metoder, så att de kan presentera de frälsande sanningarna i den tredje ängelns budskap för sina vänner och bekanta. Många har fått undervisning om hur de skall kunna arbeta som självunderhållande missionärer i sin närmaste omgivning. Många har återvänt hem från dessa årliga sammankomster för att arbeta med större iver och kunnighet än tidigare.

Det skulle vara välbehagligt inför Gud om mycket mer av denna praktiska undervisning gavs våra församlingsmedlemmar som besöker våra läger konferenser, än vad som vanligtvis skett under de gångna åren. Våra arbetare i allmänhet och våra bröder och systrar i varje konferens skulle tänka på, att ett av syftena med våra årliga sammankomster är att alla skall kunna tillägna sig kunskap i praktiska metoder för personligt missionsarbete.

Inom olika områden

Gud har i våra händer lagt ett mycket heligt arbete och vi behöver samlas för att få undervisning, så att vi blir bättre skickade att utföra detta arbete. Vi behöver lära oss förstå vilken del som vi var och en personligen har kallats att utföra i uppbyggandet av Guds sak på jorden, i hävdandet av Guds heliga lag och i upphöjandet av Frälsaren som "Guds Lamm som borttager världens synd". (Joh. 1: 29,) Vi behöver samlas för att ta emot den gudomliga beröringen, så att vi förstår vårt arbete i hemmet. Föräldrar behöver lära sig förstå hur de från hemmets helgedom kan sända ut sina söner och döttrar så utbildade och fostrade, att de visar sig lämpliga att lysa såsom ljus i världen. I fråga om fördelningen av arbetet behöver vi lära oss förstå hur varje del av verksamheten skall befrämjas. Var och en skall lära sig förstå den roll han skall spela, så att det blir en överensstämmelse i fråga om planer och arbete i allas gemensamma uppgift.

Om lägermötena genomförs på rätt sätt är de en skola där pastorer, församlingsföreståndare och diakoner kan lära sig att utföra ett mer effektivt arbete för

Mästaren. Det skall vara en skola där församlingens medlemmar, unga och gamla, får tillfälle att lära sig Herrens vägar mera fullkomligt, en plats där våra troende kan ta emot en utbildning som skall hjälpa dem att hjälpa andra.

Den bästa hjälp som predikanterna kan ge våra medlemmar i församlingarna, är inte att hålla predikningar utan att planera arbetet för dem. Ge var och en en uppgift att utföra för andra. Hjälpa alla att förstå, att som mottagare av Kristi nåd står de under förpliktelse att arbeta för honom. Och låt alla få undervisning om, hur de skall arbeta. Särskilt skulle de som ganska nyss kommit in i tron utbildas att bli arbetare tillsammans med Gud. Om de sätts i arbete kommer de modfärdiga att ganska snart glömma sin modlöshet, de svaga kommer att bli starka de okunniga att tillägna sig kunskap och alla kommer att bli beredda att framlägga sanningen sådan den är i Jesus. De kommer att finna en aldrig svikande Hjälpare i honom som har lovat att frälsa alla som kommer till honom.

I några av våra konferenser har ledarna tvekat att presentera dessa praktiska undervisningsmetoder. En del är av naturen benägna att hellre predika än att undervisa. Men vid sådana tillfällen som våra årliga lägermöten får vi aldrig förlora ur sikte de möjligheter som där ges för att undervisa de troende hur de skall utföra praktiskt missionsarbete på de platser där de bor och lever. I många fall skulle det vara bra att avskilja särskilda personer för att inom olika områden ta hand om och ansvara för utbildningsarbetet vid dessa möten. Låt några hjälpa folket att lära sig hur man skall ge bibelstudier och hur man håller stugmöten. Låt andra få uppgiften att undervisa folket hur de skall tillämpa hälso- och nykterhetsprinciperna och hur de skall ge behandlingar åt de sjuka. Åter andra bör få uppgiften att arbeta för att befrämja tidnings- och bokarbetet. ... Vårt största bekymmer skulle inte vara att samla pengar utan att rädda människor och i det avseendet skulle vi göra allt som står i vår makt för att lära eleverna vid våra skolor hur de kan leda människor fram till kunskap om den tredje ängels budskap. När vi får framgång i det själavinnande arbetet kommer också de som förs in i tron, i sin tur att använda sina förmågor för att förmedla sanningen till andra. När vi arbetar flitigt för våra medmänniskors frälsning kommer Gud att ge oss framgång i varje ansträngning. ...

Litteraturmissionen

När vi följer de planer som Herren har anvisat oss är vi Guds medarbetare. Vilken

vår ställning än är, om vi är föreståndare för konferenser, predikanter, lärare, elever vid våra skolor eller vanliga församlingsmedlemmar, kommer vi att av Herren hållas ansvariga för hur vi gör det mesta möjliga av våra tillfällen och möjligheter att upplysa alla som behöver sanningen för denna tid. Och ett av de främsta hjälpmedlen som han har föreskrivit oss att använda är det tryckta ordet. Vid våra skolor och sanatorier, i våra hemförsamlingar och framförallt vid våra lägermöten måste vi lära oss hur vi skall göra ett förståndigt bruk av detta värdefulla hjälpmedel. Med uthållig flit måste utvalda arbetare instruera vårt folk hur de skall närma sig de otroende på ett vänligt, vinnande sätt och hur de skall få dem att ta emot den litteratur i vilken sanningen för denna tid presenteras med klarhet och kraft.

En ny syn av vår bokverksamhet. Senare tyckte vi oss befinna oss på lägermöten och i stora sammankomster i våra församlingar där predikanterna klart framhöll farorna i den tid i vilken vi lever och den stora betydelsen av att snabbt sprida vår litteratur. Som svar på dessa vädjanden har våra bröder och systrar kommit och köpt många böcker. Några tog några få, andra köpte stora kvantiteter. De flesta av dessa köpare betalade för de böcker de tog. Några få träffade överenskommelse om att betala dem senare.

Eftersom man ansåg att dessa böcker skulle säljas till lågt pris, hade några av dem särskilt satts ned i pris för detta tillfälle varför många köptes även av personer som inte tillhörde vår tro. De sade: ”Det måste vara så att dessa böcker innehåller ett budskap åt oss. Dessa människor är villiga att göra uppoffringar för att vi skall kunna köpa dem och vi vill försäkra oss om dem för oss själva och för våra vänner.”

Men några av vårt eget folk gav uttryck för missnöje. Någon sade: ”Det här måste stoppas. I annat fall kommer vår bokförsäljning att ta skada.” Då en broder bar iväg med så många böcker han kunde bära lade en kolportör sin hand på hans arm och sade: ”Min broder, vad skall du göra med så många böcker?” Sedan hörde jag rösten av vår vägledare säga: ”Förbjud dem inte. Detta är ett arbete som måste göras. linden är nära. Redan har mycken tid gått förlorad under vilken dessa böcker skulle ha varit spridda. Sälj dem nära och fjärran! Sprid dem som höstens löv! Detta verk skall fortsätta utan att någon hindrar det. Människor förgås utan Kristus. Låt dem bli varnade i fråga om hans snara återkomst på himmelens skyar.”

Några av våra arbetare fortsatte att visa sig mycket nedslagna. En grät och sade:

.De här människorna gör vårt litteraturarbete en stor orättvisa genom att sälja dessa böcker till så lågt pris. Dessutom kommer det här arbetet att beröva oss en del av den inkomst med vilken vi skall stödja vårt arbete.” Rösten svarade: ”Ni kommer inte att råka ut för några förluster. Dessa arbetare som tar böckerna till reducerat pris skulle inte kunna sälja dem så lätt, om det inte vore för detta s.k. offer. Många köper nu åt sina vänner och åt sig själva som annars aldrig skulle tänka på att köpa.” (Band 9, sid. 71-73, 1909.)

Kapitel 61

Förhållandena i våra städer

Snabbt men säkert håller våra städer på att samla över sig en universal skuld på grund av den ständigt allt större och medvetna ogudaktigheten. Vi lever mitt inne i en "epidemi av brottslighet" som eftertänksamma, gudfruktiga människor överallt står förskräckta inför. Ingen mänsklig penna kan skildra den korruption som håller på att ta överhand. Varje dag ges nya exempel på politiska konflikter, mutor och bedrägeri. Varje dag kommer med nya bud om sinnessjukdom, dråp och självmord.

Vår tids städer håller snabbt på att bli lika Sodom och Gomorra. Det finns många helgdagar. En virvel av spänning och nöjen drar tusentals människor bort från livets nyktra plikter. Upphetsande sport och förströelse, teater, hästkapplöpningar, hasardspel, dryckenskap och rumlande - eggar varje lidelse till aktivitet.

Ungdomen dras med i den populära vågen. De som lär sig älska förströelsen för förströelsens skull öppnar dörrarna för en flod av frestelser. De överlämnar sig själva åt sällskapliga förlustelser och tanklöst gyckel. De leds från den ena formen av förströelse till den andra till dess att de förlorar både lusten och möjligheten till ett nyttigt liv. Deras religiösa behov svalnar, deras andliga liv förmörkas. Alla själens ädlare gåvor, allt som knyter människan till den andliga världen, urartar.

Inflytanden från monopolbildningar, fackföreningar och strejker gör att levnadsförhållandena i städerna ständigt blir allt svårare och svårare.

Lidelsefull nöjeslystnad

Den starka passionen att skaffa pengar, törsten efter att synas, lyxen och extravagansen, allt är krafter som hos det stora flertalet människor leder tankarna bort från livets sanna mål. De öppnar dörrarna för tusentals onda benägenheter. Många är helt absorberade av sitt intresse för jordiska skatter och blir därigenom okänsliga inför Guds krav och sina medmänniskors behov. De betraktar sin rikedom som ett medel att förhärliga sig själva. De fogar hus till hus och jordegendom till jordegendom. De fyller sina hus med lyx medan det runt omkring dem härskar mänsklig misär, brottslighet,

sjukdom och död.

Genom alla former av förtryck och utsugning hopar människor enorma förmögenheter, medan ropet från en svältande mänsklighet stiger upp till Gud. Det finns skaror av människor som kämpar med fattigdom, tvingade att arbeta för dålig betalning utan möjlighet att försäkra sig om det allra nödvändigaste till livets uppehälle. Umbäranden utan något hopp om någonting bättre gör bördan tung. När sedan smärta och sjukdom stöter till, blir bördan nästan outhärdlig. De är utslitna och nedtryckta och vet inte vart de skall vända sig för att få lindring.

Bibeln skildrar tillståndet i världen strax innan Kristus kommer tillbaka. Aposteln Jakob ger en bild av den girighet och det förtryck som då kommer att råda. Han säger: ”Hören nu, I rike. . . I haven samlat eder skatter i de yttersta dagarna. Se, den lön I haven förhållit arbetarna, som hava avbärgat edra åkrar, den ropar över eder, och skördemännens rop hava kommit fram till Herren Sebaots öron. I haven levat i kräslighet på jorden och gjort eder goda dagar; I haven gött eder av hjärtans lust ’på eder slaktedag’. I haven dömt den rättfärdige skyldig och haven dräpt honom; han står eder icke emot.” (Jak. 5: 1-6.)

Detta är en bild av vår egen tid. ”Rätten tränges tillbaka, och rättfärdigheten står långt borta, ja, sanningen vacklar på torget, och vad rätt är kan ej komma fram. Så måste sanningen hålla sig undan, och den som vände sig ifrån det onda blev plundrad.” (Jes. 59: 14, 15.)

Till och med kyrkan, som skulle vara sanningens pelare och grundfäste, har visat sig uppmuntra självisk kärlek till nöjen. Vilka slags medel är det många kyrkosamfund använder sig av när de skall samla in pengar för religiösa ändamål? Jo, basarer, supéer, välgörenhetsförsäljning och t.o.m. lotterier och liknande saker. Ofta blir den plats som har invigts till gudstjänst vanhelgad genom att man festar och dricker, köper och säljer och tar del i förlustelser. Respekten för Guds hus och vördnaden för hans gudstjänst bryts ned hos de unga. Självbehärskningens barriärer försvagas. Man vädjar till själviskhet, böjelser och praktlystnad och dessa drifter stärks när de uppmuntras.

Krisen närmar sig

Från tidsåldrar till tidsåldrar har Herren gett information om sitt. handlingssätt.

När en kris har kommit, har han uppenbarat sig och gripit in för att hindra att Satans planer förverkligas. Inom nationer, familjer och hos enskilda människor har han ofta tillåtit att förhållandena har utvecklat sig till en kris, för att hans ingripande skall bli uppenbart. Han har gjort det klart att det finns en Gud i Israel som kommer att hävda sin lag och försvara sitt folk.

Vid tiden för floden kom människorna med alla slags infall och listiga metoder för att sätta Guds lag ur funktion. De åsidosatte hans auktoritet därför att den inte överensstämde med deras planer. Sådana som förhållandena var vid tiden för floden sådana skall de också bli vid tiden strax innan Herren uppenbarar sin allmakt. Vid den tid då ogudaktigheten tar överhand kan vi veta att den stora krisen är nära. När oppositionen mot Guds lag blir nästan universell och när hans folk undertrycks och plågas av sina medmänniskor, kommer Herren att träda emellan.

Satan sover inte. Han är klarvaken under sina försök att göra det tillförlitliga profetiska ordet om intet. Med förslagenhet och bedräglig makt arbetar han för att motverka Guds vilja som är klart uttryckt i hans ord. Under årtal har Satan hållit på att vinna herradöme över människornas sinnen med hjälp av listig spetsfundighet som han tänkt ut för att tränga undan sanningen. I denna farliga tid kommer de som handlar rätt inför Gud att förhärliga hans namn genom att upprepa Davids ord: ”Det är tid för Herren att handla, ty de hava gjort din lag om inte.” (Ps. 119: 126.)

Guds straffdomar över våra städer

Då jag vistades i Loma Linda, Kalifornien, den 16 april 1906 passerade en mycket säregen scen förbi mig. Under en syn om natten fann jag mig stå på en höjd. Därifrån kunde jag se hus svaja som rö för vinden. Byggnader, både stora och små störtade samman. Nöjespalats, teatrar, hotell och rika människors hem vacklade och omstörtades. Många liv gick till spillo och luften genljöd av ropen från de skadade och skräckslagna människorna.

Ödeläggelsens änglar från Gud var i arbete. Byggnader som var så stabilt uppförda att människor betraktade dem som säkra för varje fara, blev vid en enda beröring förvandlade till ruiner. Det fanns inte någon plats där man kunde känna sig säker. Jag kände mig inte som om jag befann mig i någon särskild fara, men jag kan inte finna ord till att beskriva de förfärliga scener som framställdes för mig. Det såg ut som

om Guds förbarmande var slut och att domens dag hade kommit. Den ängel som stod vid min sida upplyste mig då om att bara få har någon förståelse av den ogudaktighet som råder i världen, framförallt ogudaktigheten i de stora städerna. Han förklarade att Herren har bestämt en tid då han skall hemsöka, överträdarna i vrede, på grund av att de så hårdnackat har ringaktat hans lag.

Det som gjorde det mest levande intrycket på mitt sinne trots det fruktansvärda i den scen som rullades upp för mig var ändå upplysningen som gavs i samband med detta. Den ängel som stod vid min sida förklarade att Guds överhöghet tillsammans med hans helighet måste uppenbaras för dem som hårdnackat vägrar lydnad mot konungarnas Konung. De som väljer att alltjämt vara olydiga måste i barmhärtighet bli hemsökta med straffdomar för att de om möjligt skall kunna väckas till att förstå sitt syndiga handlingssätt.

Nästa dag tänkte jag igenom de scener som hade blivit visade för mig och den undervisning som hade getts. På eftermiddagen reste vi till Glendale i närheten av Los Angeles och den natt som följde blev jag på nytt undervisad om heligheten i de tio buden och budens bindande krav samt om Guds överhöghet över alla jordiska härskare.

Jag tyckte att jag befann mig i en folkskara där jag talade till folket om Guds lags krav. Jag läste skriftställena angående sabbaten som instiftades i Eden vid slutet av skapelseveckan och om lagens utgivande på Sinai, och påpekade därefter att sabbaten skall hållas helig ”som ett evigt förbund”, som ett tecken mellan Gud och hans folk till evig tid, för att de skall veta att det är Herren, deras Skapare som helgar dem.

Sedan uppehöll jag mig ytterligare vid Guds överhöghet över alla jordiska härskare. Hans lag skall vara rättesnöret för våra handlingar. Det är förbjudet för människan att fördärva sina sinnen genom att vara omåttlig eller genom att ställa sitt sinne under djävulska inflytanden, eftersom detta gör det omöjligt att följa Guds lag. Även om den gudomlige Härskaren länge har haft förbarmande med dem som är förhärdade låter han sig likväl inte gäckas och kommer inte heller att tiga. Hans överhöghet, hans auktoritet som härskare över universum måste till sist erkännas, och de rättfärdiga kraven i hans lag måste hävdas.

Mycket mer undervisning om Guds långmodighet och om nödvändigheten av att väcka överträdarna till att inse sin farliga ställning i hans ögon, upprepades för folket, så

som jag tagit emot dem från min lärare.

Den 18 april, två dagar efter det att synen om de sammanstörtande byggnaderna hade framställts för mig, reste jag på inbjudan till Car-Street-församlingen i Los Angeles. Då vi närmade oss kyrkan hörde vi tidningspojckarna ropa: ”San Francisco ödelagt av jordbävning” Med tungt hjärta läste jag de första iltelegrammen om den fruktansvärda olyckan.

Under hemresan två veckor senare reste vi genom San Francisco. Vi hyrde en droska och tillbringade en och en halv timme med att betrakta ödeläggelsen i denna stora stad. Byggnader som man ansett vara helt säkra mot alla risker, låg i ruiner. I några fall hade husen delvis sjunkit ned i jorden. Staden var en fruktansvärd bild av hur otillräcklig mänsklig skicklighet är att bygga byggnader som är säkra mot bränder och jordbävningar. Genom sin profet Sefanja omtalar Herren de straffdomar med vilka han skall hemsöka syndarna:

”Jag skall rycka bort och förgöra allt vad på jorden är, säger Herren; jag skall förgöra människor och djur, jag skall förgöra fåglarna under himmelen och fiskarna i havet, det vacklande riket jämte de ogudaktiga människorna; ja, människorna skall jag utrota från jorden, säger Herren.” ”Och det skall ske på Herrens slaktoffers dag, att jag skall hemsöka furstarna och konungasönerna och alla som kläda sig i utländska kläder; jag skall på den dagen hemsöka alla som hoppa över tröskeln, dem som fylla sin herres hus med våld och svek. ...”

”Och det skall ske på den tiden, att jag skall genomleta Jerusalem med lyktor och hemsöka de människor, som nu ligga där i ro på sin drägg, dem som säga i sina hjärtan: ’Herren gör intet, varken gott eller ont.’ Deras ägodelar skola då lämnas till plundring och deras hus till ödeläggelse. Om de bygga sig hus, skola de ej få bo i dem, och om de plantera vingårdar, skola de ej få dricka vin från dem.

Herrens stora dag är nära, ja, den är nära, den kommer med stor hast. Hör, det är Herrens dag! I ångest ropa nu hjältarna. En vredens dag är den dagen, en dag av ångest och trångmål, en dag av ödeläggelse och förödelse, en dag av mörker och tjocka, en dag av moln och töcken, en dag, då basunljud och härskri höjes mot de fastaste städer och mot de högsta muttorn. Då skall jag bereda människorna sådan ångest, att de gå där såsom blinda, därför att de hava syndat mot Herren. Deras blod skall spridas omkring

såsom stoft, och deras kroppar skola kastas ut såsom orenlighet. Varken deras silver eller deras guld skall kunna rädda dem på Herrens vredes dag. Av hans nitälskans eld skall hela jorden förtäras. Ty en ände, ja, en ände med förskräckelse skall han göra på alla jordens inbyggare.” (Sef. 1: 2,3-18.)

Gud är situationens Herre

Gud kan inte visa fördragsamhet med detta mycket längre. Hans straffdomar börjar redan falla på olika platser och snart kommer hans uppenbara misshag att märkas på andra platser.

En rad händelser kommer att visa att Gud är situationens Herre. Sanningen kommer att förkunnas på ett tydligt och otvetydigt sätt. Som ett folk måste vi bereda väg för Herren under den helige Andes ledning och övervakning. Evangelium skall förkunnas i dess renhet. Strömmar av levande vatten skall djupna och vidgas i sitt lopp. På alla fält nära och fjärran kommer människor att kallas från plogen och från förvärvslivets vanliga sysslor, som i stor utsträckning lägger beslag på sinnet, för att få sin utbildning i samarbete med människor som har erfarenhet. När de lär sig att utföra effektivt arbete kommer de att förkunna sanningen med kraft. När den gudomliga försynen verkar på det mest sällsamma sätt, kommer berg av svårigheter att flyttas och kastas i havet. Det budskap som betyder så mycket för jordens inbyggare, kommer att bli beaktat och förstått. Människorna kommer att få veta vad som är sanning. Framåt, ständigt framåt kommer verket att gå, intill dess att hela jorden har blivit varnad, och då skall änden komma.

Kapitel 62

Ett arbete för vår tid

Efterhand som tiden går blir det allt mer och mer uppenbart, att Guds straffdomar drabbar världen. Genom eldsvådor, översvämningar och jordbävningar varnar han jordens inbyggare om sin nära förestående ankomst. Den tid närmar sig då den stora krisen i världens historia kommer och då allt som sker i Guds regering, kommer att iakttas med det djupaste intresse och obeskrivlig ångest. I snabb följd kommer Guds straffdomar att avlösa varandra - eldsvådor, översvämningar och jordbävningar och dessutom krig och blodsutgjutelse.

O, att folket ville känna sin besökelse-tid. Det finns många som ännu inte har hört den prövande sanningen för denna tid. Det finns många som Guds Ande arbetar med. Tiden för Guds förödande straffdomar är en nådens tid för dem som inte har fått tillfälle att lära känna sanningen. Herren ser i nåd till dessa. Hans medkännande hjärta blir rört. Hans hand är ännu uträckt för att frälsa, men dörrarna förblir trots detta stängda för dem som inte vill gå in. Guds barmhärtighet visar sig i hans långt gående tålmod. Han håller sina straffdomar tillbaka medan han väntar på att varningens budskap skall förkunnas för dem. O, om vårt folk ville som en börda känna det ansvar som vilar på dem att förkunna nådens sista budskap för världen. Vilket sällsamt arbete skulle då inte bli utfört.

Lägg märke till städerna och deras behov av evangelium. Behovet av nitiska arbetare bland människomassorna i städerna har blivit framställt för mig i över tjugo År. Vem känner en börda för de stora städerna? Några få har känt bördan, men i förhållande till det stora behovet och de många tillfällena har man ägnat detta arbete bara ringa uppmärksamhet.

Städerna i de östra staterna

Jag har fått instruktion om att budskapet åter skall med ståt kraft förkunnas i de östra staterna. I många av de stora städerna i dessa stater blev den, första och den andra ängelns budskap förkunnat under rörelsen 1844.

Åt oss som Guds tjänare, har den tredje angelns budskap blivit anförtrott, det avslutande budskapet som skall, bereda ett folk för konungens ankomst. Vi skall göra varje tankbar ansträngning för att förmedla kunskap om sanningen till alla om vill lyssna. Och det finns många som vill lyssna. Överallt i de stora städerna har Gud uppriktiga människor som är intresserade av det som är sanning.

Tiden är kort och Herren vill att det som har samband med hans sak skall bringas i ordning. Han vill att det allvarliga budskapet om varning och inbjudan skall förkunnas i så vida kretsar som hans budbärare kan föra det. Ingenting som kan hindra budskapet att göra framgång får hindra oss i våra planer. ”Upprepa budskapet, upprepa budskapet!” var de ord som gång på gång blev sagda till mig. ”Säg till mitt folk att de måste upprepa budskapet på de platser där det först, blev förkunnat och där församling efter församling ställde sig på sanningens sida, under det att Guds kraft på ett märkbart sätt bekräftade budskapet.”

Under årtal kämpade pionjäreterna i vår verksamhet med fattigdom och många svårigheter för att få sanningen för denna tid baserad på fördelaktig grund. De arbetade oförtröttligt med små hjälpmedel, och Herren välsignade deras anspråkslösa ansträngningar. Budskapet gick fram med kraft i de östra staterna och utvidgades mot väster till dess att inflytelserika centra hade upprättats på många platser. Våra arbetare kommer kanske idag inte att möta alla de prövningar som vi fick möta under dessa tidiga dagar. Förhållandena har blivit förändrade, men detta får emellertid inte leda till att man slappnar i sin möda.

När nu Herren bjuder oss att vi skall förkunna budskapet på nytt med kraft i de östra staterna och när han bjuder oss att gå in såväl i städerna i sydstaterna som i väst- och nordstaterna bör vi då inte alla såsom en man svara på hans kallelse och lyda hans befallning? Skall vi inte lägga planer för att sända våra budbärare överallt till dessa platser och ge dem rikligt stöd? Skall inte Guds tjänare ta upp arbetet i dessa tätt befolkade centra så att de på dessa platser kan höja sin röst med varning till människomassorna? Varför har vi våra konferenser, om de inte skulle befrämja just detta arbete? ..

När dessa arbetare talar sanningen och efterlever sanningen och beder om framgång för sanningen, kommer Gud att påverka människors hjärtan. När de arbetar med all den kraft Gud ger dem, och de i hjärtats ödmjukhet sätter all sin tillit till honom,

kommer deras arbete inte att bli utan frukt. Deras ihärdiga ansträngningar för att låta människor få kunskap om sanningen för denna tid kommer att stödjas av heliga änglar, och många människor kommer att bli frälsta.

Frikostighet i missionsarbetet

Sydstaterna måste få del av ljuset från sanningen för denna tid. Säg inte: ”Våra bokförlag och våra församlingar behöver mer hjälp. Vi behöver själva alla de medel vi kan komma över för att utföra den verksamhet som redan har upprättats.” Den ene efter den andre har stängt dörren för vissa missionsverksamhetsformer, därför att de har varit rädd: för att detta arbete skulle kräva medel som de gärna vill ha till andra uppgifter. Mina bröder, ni behöver mer av Kristi sinne. Lyft er fana högre, så kommer de som nyss har blivit omvända till sanningen, att förstå att de har en uppgift att utföra. På det sättet kommer de medel som skall befrämja verket att ständigt öka.

Kan vi vänta att invånarna i städerna skall komma och säga: ”Om ni vill komma till oss och predika så skall ,vi hjälpa en med att utföra detta och detta.” Vad vet de om vart budskap. Låt oss göra vad vi kan för att varna dessa människor som håller på att gå under Utan att vara varnade och utan att vara frälsta. Herren vill att vi på det sättet skall låta vårt ljus lysa för människorna, så att hans helige Ande kan förmedla sanningen till uppriktiga människor som söker honom.

När vi utför detta arbete kommer vi snart att få se medel flyta in i våra förråds-kammare, och vi får pengar tillräckligt för att utföra en mer omfattande och vidsträckt verksamhet. Rika människor kommer att ta emot sanningen och ge av sina medel för att befrämja Guds verk. Jag har fått instruktion om att det finns mycket pengar i de städer där vi ännu inte har någon verksamhet. Gud har intresserade människor där. Gå till dem. Undervisa dem såsom Kristus undervisade. Ge dem sanningen. De kommer att ta emot den. Och lika säkert som uppriktiga människor omvänder sig, kommer deras medel att helgas till Herrens tjänst och vi skall få se att våra hjälpkällor kommer att öka.

O att vi kunde se behovet i dessa städer såsom Gud ser det. I en tid som denna skall varje hand vara sysselsatt. Herren kommer. Anden är nära och kommer snabbt. Inom en kort tid har vi inte längre den frihet till att arbeta som vi nu har. Vi står inför ett fruktansvärt ansvar och det vi gör måste vi göra snabbt.

Ett motiv till tjänst

Ganska nyss blev jag under nattens timmar väckt ur min sömn och fick en inblick i Kristi lidanden för människorna. Hans uppoffring, det hån och förakt han blev utsatt för av ogudaktiga människor, hans själsångest i Getsemane, hur han blev förrådd och korsfäst, alltsammans blev levande skildrat för mig.

Jag såg Kristus mitt i en stor församling av människor. Han sökte inpränta sina lärdomar i deras sinnen. Men de föraktade och förkastade honom. Människorna överöste honom med grovheter och oförskämdheter. Det gjorde mig verkligen ont att se allt detta. Jag ropade till Gud: ”Vad skall ske med denna folkmassa? Ingen vill ge upp sin upphöjda åsikt om sig själv och söka Herren som de små barnen gör. Skall ingen komma till Gud med förkrossat hjärta i ånger och bekännelse?”

Jag fick en framställning av Kristi själskamp i Getsemane då den hemlighetsfulla kalken skakade i Återlösarens hand. ”Min Fader,” bad han, ”om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig. Dock icke som jag vill, utan såsom du vill!” (Matt. 26:39.) Under det att han vädjade till sin Fader föll stora blodsdroppar från hans ansikte ned på jorden. Mörkrets makter samlade sig omkring Frälsaren för att göra hans själ modlös.

Kristus reste sig upp från marken och gick bort till den plats där han hade lämnat sina lärjungar och uppmanat dem att vaka och bedja med honom för att de inte skulle bli övervunna av frestelsen. Han ville se om de förstod hans själskamp. Han behövde mänsklig medkänsla. Men han fann dem sovande. Tre gånger gick han på det sättet bort till dem, och varje gång låg de och sov.

Tre gånger bad Frälsaren: ”Min Fader om det är möjligt så gånge denna kalk ifrån mig.” Det var ’här som en förlorad världs öde låg i vågskålen. Om han vägrade att dricka kalken, skulle följden bli evig undergång för människoslaktet. Men en ängel från himmelen styrkte Guds Son att ta kalken och dricka dess bittra smärta.

Hur få är det inte som förstår att allt detta gjordes för varje enskild av dem. Hur få är det som säger: ”Det var för mig, för att jag skulle kunna utveckla en karaktär för det kommande eviga livet!”

Under det att dessa ting så levande framställdes för mig tänkte jag: ”Jag kommer aldrig att kunna framhålla detta ämne för folket sådant som det verkligen är.” Och jag har bara gett er en svag föreställning av det som visades mig. När jag har tänkt på denna kalk som darrade i Kristi händer och när jag har förstått att han kunde ha vägrat att dricka den och överlämnat världen till att omkomma i synd, har jag gett löftet att alla krafter i mitt liv skall viga åt uppgiften att vinna människor för honom.

Kristus kom till jorden för att lida och dö för att vi, genom att öva tro på honom och ta emot hans förtjänst, skulle kunna bli Guds medarbetare. Det var Frälsarens avsikt att när han hade farit upp till himmelen för att bli förebedjare för människorna, skulle hans efterföljare fortsätta det arbete som han hade påbörjat. Skall de mänskliga redskapen inte visa något särskilt intresse för att föra ljuset i evangeliets budskap till dem som sitter i mörker? Det finns några som är villiga att gå ut till jordens ändar för att förmedla sanningens ljus till människorna, men Gud kräver att var och en som känner sanningen skall söka vinna andra för kärleken till sanningen. Om vi inte är villiga att göra särskilda uppoffringar för att rädda människor som är på väg mot undergång, hur skall vi då kunna bli aktade värdiga att få gå in i Guds sal?

Det finns en personlig uppgift åt var och en av oss. Jag vet att det finns många som ställer sig i det riktiga förhållandet till Kristus och som är besjälade av denna enda tanke att förmedla budskapet om sanningen för vår tid till världen. De är alltid beredda att bjuda ut sina tjänster. Men det plågar mitt hjärta när jag ser så många som är tillfreds med en ytlig erfarenhet, en erfarenhet som kostar dem så litet. Deras liv avslöjar att för dem har Kristus dött förgäves.

Om du inte känner att det är en heder att få ta del i Kristi lidanden, om du inte känner någon börda i din själ för dem som går förlorade och om du är ovillig att uppoffra något för att kunna spara medel för det arbete som skall utföras, så finns det ingen plats för dig i Guds rike. Vi behöver ha del med Kristus i hans lidanden och självförnekelse vid varje steg. Vi har behov av att Guds Ande skall vila över oss och leda oss att ständigt visa självförsakelse.

Gör dig redo

”Se, jag kommer snart och har med mig min lön för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro.” (Upp. 22:12.) När Kristus kommer skall han granska varje

gåva. Han skall avkräva ranta på det kapital som han har anförtrott oss. Genom sin egen ödmjukhet och själsångest, genom sitt strävsamma liv och sin skamfulla död har Kristus betalat för den tjänst som utförs av alla som har tagit emot hans namn och bekänt sig vara hans tjänare. Alla står under den högsta förpliktelse att förkovra sina gåvor i arbetet för att vinna människor för honom. Ni hör ”icke eder själva till”, säger han, ”I ären dyrt köpt”. Ära därför Gud genom ett liv i tjänst som kommer att vinna människor från synd till rättfärdighet. (1 Kor. 6.19: 20.) Vi är köpta till priset av Kristi eget liv, köpta för att vi skall ge tillbaka till honom hans eget i trogen tjänst.

Vi här nu inte tid att använda våra krafter och gåvor i världsliga angelägenheter. Skall vi vara upptagna med att tjäna världen, tjäna oss själva och gå miste om det eviga livet i himmelens salighet? Nej, det har vi inte råd till. Låt oss använda varje gåva i Guds verk. De som tar emot sanningen skall genom sin insats öka antalet människor som kan bli Guds medarbetare. Människor skall upplyftas och undervisas om att tjäna Gud på ett förståndigt sätt. De skall ständigt växa till i kunskap om rättfärdigheten.

Hela himmelen är intresserad av att det arbete som Kristus kom till världen för att utföra blir utfört. Himmelens redskap öppnar vägar, så att sanningens ljus kan lysa ut till de mörka platserna på jorden. Anglar väntar på att kunna hjälpa dem som vill ta itu med det arbete som i årtal har blivit utpekad för oss. Skall vi inte visa intresse för att arbetsmetoder och medel sätts i funktion för påbörjande av verksamhet i städerna? Många tillfällen har gått förlorade därför att vi har försummat att göra detta arbete genast och därför att vi har under låtit att gå fram i tro. Herren säger: ”Hade ni trott på det budskap jag har sänt skulle det inte ha förelegat en sådan brist på arbetare och på medel att underhålla dessa.”

Kristi ankomst är nära och närmar sig snabbt. Tiden att arbeta är kort och människor går sin undergång till mötes. Ängeln sade: ”Skulle inte de människor som har fått stort ljus samarbeta med honom som sände sin Son till världen för att bringa ljus och frälsning till människorna?” Skall de som har tagit emot kunskap om sanningen rad för rad, bud för bud, litet här och litet där, visa så ringa tacksamhet till honom som kom till jorden för att hans gudomliga kraft skulle kunna bli varje troende människas arvslott? Det var på detta sätt som Kristi gudom skulle bli verksam för människosläktets frälsning. Vår store Översteprästs förbön har makt inför Guds tron. Planen blev lagd i himmelen. Skall de som blivit köpta för så högt pris, underlåta att värdesätta denna stora frälsning?

Herren kan inte berömma ett folk som bekänner sig vara gudfruktigt och att tro på Kristi nära förestående ankomst och som ändå försummar att varna städerna för de straffdomar som snart skall drabba landet. De som handlar så kommer snart att bli dömda för sin försummelse. Kristus gav sitt liv för att frälsa de människor som går förlorade i sina synder. Skall vi vägra att utföra det arbete som har lagts på oss, vägra att samarbeta med Gud och de himmelska sändebuden? Det finns tusentals som handlar så och som underlåter att bli ett med Kristus. De försummar att låta Kristi stora offer stråla fram i livet i en frälsande nåd som låter sanningen komma fram i rättfärdighets gärningar. Detta är ändå det arbete som gavs människorna genom Guds Sons offer. Kan vi fortsätta att vara likgiltiga när vi vet detta? Jag förmanar våra bröder att vakna upp. De andliga förmågorna blir försvagade och kommer att dö, om de inte används för att vinna människor för Kristus. Vilken ursäkt kan man komma med för att man försummat den härliga, stora gärning som Kristus gav sitt liv för att fullborda?

Livets fulländning

De få dagar vi har här på jorden har vi inte råd att använda till glam och tomhet. Vi behöver ödmjuka våra sinnen inför Gud, för att var och en skall kunna dricka av sanningen och låta den genomföra den förvandling som kan överbevisa världen om att detta verkligen är Guds sanning. Låt livet vara fördolt med Kristus i Gud. Bara när vi söker Herren på samma sätt som små barn, när vi inte längre är upptagna med att finna fel hos våra bröder och systrar eller hos dem som trofast söker bära ansvar inom verket, och när vi söker att bringa hjärtan i överensstämmelse med Gud, kan han använda oss till ära för sitt namn.

Vi behöver alla inta en ståndpunkt av självuppoffring inför Gud, om vårt arbete skall godtas av honom. Låt oss tänka på att bekännelsen ingenting betyder, om vi inte har sanningen i hjärtat. Vad vi behöver är att Guds kraft till omvändelse griper oss, för att vi skall kunna förstå en förtappad världs behov. Bördan i mitt budskap till er är: ”Gör er redo, gör er redo att möta Herren. Gör era lampor i ordning och låt sanningens ljus lysa på gator och gränder. Det finns en värld som skall varnas om att alltings slut närmar sig.”

Mina bröder och systrar, sök Herren medan han låter sig finnas. Det kommer en dag då de som har kastat bort tid och tillfällen, skulle önska att de hade sökt honom.

Gud har gett er förmåga att tänka. Han vill att ni skall hålla er på förnuftets och arbetets väg. Han vill att ni skall gå ut till våra församlingar för att utföra ett energiskt arbete för honom. Han vill att ni skall börja att hålla möten för dem som står utanför församlingen, så att människor kan få höra sanningen i detta sista varningsbudskap. Det finns platser där ni blir mottagna med glädje, där människor kommer att tacka er för att ni kommer dem till hjälp. Må Herren hjälpa er till att ta itu med detta arbete som aldrig tidigare.

Lyft fanan högt

Låt oss börja arbeta för dem som ännu inte har fått ljuset. ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden”, sade Frälsaren, ”och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände!” (Matt. 28: 18, 20.) Det vi behöver är en levande tro, tro till att över Josefs öppnade grav förkunna att vi har en levande Frälsare, en Frälsare som vill gå framför oss och som kommer att arbeta tillsammans med oss. Gud kommer att utföra arbetet, om vi vill förse honom med redskapen. Vad vi behöver är att vi beder ännu mycket mera och visar mycket mindre otro. Vi behöver lyfta fanan högre och högre inför folket. Vi behöver tänka på att Kristus alltid står vid vår högra sida, när vi förkunnar frihet för de fångna och delar ut livets bröd till hungrande människor. Om vi ständigt gör det klart för oss hur nödvändigt och viktigt vårt arbete är, kommer Guds frälsning att bli uppenbarad på ett underbart sätt.

Må Gud hjälpa oss att ta på oss rustningen och arbeta på ett sätt som visar att vi menar allvar, att människor är värda att räddas. Låt oss söka en ny omvändelse. Vi behöver Guds Andes närvaro ibland oss, så att våra hjärtan blir milda och så att någon bitter anda inte kommer in i vårt arbete. Min bön är att den helige Ande fullt och helt skall ta våra hjärtan i besittning. Låt oss bete oss som Guds barn, som söker honom för att få råd och som är beredda att genomföra hans planer, varhelst de uppenbaras för oss. Gud kommer att bli förhålligad genom ett sådant folk, och de som ser vår iver kommer att säga amen, ja, amen.

”Vakna upp, vakna upp, ikläd dig din makt, o Sion; ikläd dig din högtidsskrud, Jerusalem, du heliga stad; . . . Huru ljuvliga äro icke glädjebudbärarens fotsteg, när han kommer över bergen för att förkunna frid och frambära gott budskap och förkunna frälsning, i det han säger till Sion: ’Din Gud är nu konung.’ Hör, huru dina väktare upphäva sin röst och jubla allsammans, ty de se för sina ögon, huru Herren vänder tillbaka till Sion.

Ja, bristen ut i jubel tillsammans, I Jerusalems ruiner; ty Herren tröstar sitt folk, han förlossar Jerusalem. Herren blottar sin heliga arm inför alla hedningars ögon, och alla jordens ändar få se vår Guds 342

Om de kristna ville arbeta i gemenskap och gå fram som en man under ledning även makt för att utföra en Uppgift, skulle de kunna omskaka världen. (Band 9, sid. 221, 1909.)

Kapitel 63

En vädjan till lekmän

När erfarna arbetare gör särskilda ansträngningar på en plats där vårt folk finns, vilar det på de troende på denna plats en mycket allvarlig förpliktelse att göra allt de kan för att öppna en väg för Herrens verk. De bör rannsaka sina egna hjärtan under bön och röja väg för Konungen genom att lägga bort varje synd som kan hindra dem att samarbeta med Gud och med sina bröder.

Detta har man inte alltid fullt förstått. Satan har ofta infört en anda som har gjort det omöjligt för medlemmarna i församlingen att se tillfällen till att utföra tjänst. Inte sällan har troende människor tillåtit fienden att arbeta genom dem just vid den tidpunkt, då de borde ha varit helt helgade åt Gud för att befrämja hans verk. Utan att själv veta om det har de avlägsnat sig, långt bort från rättfärdighetens väg. Genom att hysa en kritisk och klandrande anda och en fariseisk gudsfuktan och stolthet har de bedrivit Guds Ande och i hög grad försenat Guds budbärares arbete.

Detta onda har påpekats många gånger och på många platser. Ibland har det hänt att de som har hyst en kritiserande, dömande anda har ångrat och omvänt sig, och Gud har då kunnat använda dem till att förhärliga sitt namn.

Vi lever i en särskild tid i jordens historia. Ett stort arbete måste utföras under mycket kort tid. Varje kristen har en uppgift att utföra för att stödja detta verk. Gud kallar människor som vill helga sig för det själavinnande arbetet. När vi börjar förstå vilket offer Kristus frambar för att frälsa en förlorad värld, kommer det att bli en väldig kamp för att rädda människor. O, att alla våra församlingar skulle se och förstå Kristi oändliga offer.

En reformatorisk rörelse

Under nattens syner framställdes en stor reformatorisk rörelse bland Guds folk för mig. Många prisade Gud. De sjuka blev botade och det skedde andra under. En bödens anda, sådan som den som förekom på pingstdagen, gjorde sig gällande. Man såg, hundraden och tusenden besöka familjer och förklara Guds ord för dem. Människor blev

överbevisade genom den helige Andes, kraft, och en sann omvändelsens anda kom till synes. Överallt öppnades dörrar för sanningens förkunnelse. Världen tycktes bli upplyst av det himmelska inflytandet. Guds sanna och ödmjuka folk tog emot stora välsignelser. Jag hörde ljud av tacksägelse och lovsång. Det tycktes ske en reformation liknande den som vi bevittnade år 1844.

Några vägrade emellertid att omvända sig. De var inte villiga att gå på Guds vägar. När det kom vädjanden om frivilliga gåvor för att befrämja Guds verk, klängde sig några egoistiskt fast vid sina jordiska ägodelar. Dessa giriga människor avskildes från de troendes skara.

Guds straffdomar hemsöker jorden. Under inflytande av den helige Ande måste vi förkunna det varningsbudskap som han har anförtrott oss. Vi måste förkunna detta budskap snabbt, rad efter rad, bud efter bud. Människor blir snart tvungna att fatta stora beslut. Det är vår plikt att se till att de får tillfälle att förstå sanningen, så att de kan inta en förständig ståndpunkt på den rätta sidan. Herren uppfordrar sitt folk till att arbeta, arbeta med allvar och klokhets medan nådens tid ännu varar.

Betydelsen av personligt arbete

Medlemmarna i våra församlingar borde utföra mera arbete från hem till hem med att ge bibelstudier och sprida vår litteratur. En kristen karaktär kan utvecklas symmetriskt och fullständigt bara när människan betraktar det som en förmån att få arbeta osjälviskt med att förkunna sanningen och stödja Guds sak med sina medel. Vi måste så vid alla vatten, bevara våra egna sinnen i Guds kärlek, arbeta medan dagen varar och använda de medel Herren har gett oss till att utföra vilken som helst plikt som ligger oss närmast. Vadhelst våra händer kan finna att göra, skall vi utföra i trohet. Vilket offer vi än blir uppmanade att frambära, skall vi frambära det med glädje. När vi sår vid alla vatten, kommer vi att uppleva att ”den som sår rikligt, han skall ock skörda riklig välsignelse”. (2 Kor. 9: 6.)

De som bekänner sig vara Kristi barn måste följa hans exempel. Hjälpa era medmänniskor i deras fysiska behov, så kommer deras tacksamhet att bryta ned fördomar och göra det möjligt för er att nå fram till deras sinnen. Överväg denna sak allvarligt. Som församlingar har ni haft tillfälle att verka som Guds medarbetare. Om ni hade varit lydiga mot Guds ord och tagit itu med detta arbete, skulle ni ha blivit

välsignade och uppmuntrade och ha uppnått en rik erfarenhet. Som Guds redskap skulle ni med allvar ha arbetat metodiskt för att rädda, återupprätta och förkunna frälsning. Denna metod skulle inte ha varit fixerad utan progressiv och gå framåt från nåd till nåd och från kraft till kraft.

Herren har visat mig det arbete som måste utföras i våra städer. De troende i dessa städer skulle arbeta för Gud i närheten av sina hem. De skall arbeta stilla och ödmjukt och förmedla himmelens atmosfär varhelst de kommer. Om de håller. det egna jaget borta och alltid hänvisar till Kristus, kommer man att märka kraften i deras inflytande.

Det är inte Herrens avsikt att man skall överlåta åt predikanten att utföra den största delen av arbetet att så sanningens säd. Människor som inte har blivit kallade till att predika, skall arbeta för Mästaren med de olika gåvor de har. När någon oförbehållsamt överlämnar sig åt Herrens tjänst, får han en erfarenhet som gör det möjligt för honom att arbeta för Mästaren med större och större framgång. Det inflytande som drog honom till Kristus hjälper honom att dra andra till Kristus. Uppgiften som offentlig talare kanske aldrig läggs på honom, men han blir ändå Guds tjänare och hans verksamhet vittnar om att han är född av Gud.

Kvinnor kan likaväl som män ta del i arbetet att så ut sanningens säd på platser där de kan arbeta sig fram och finna fotfäste. De kan inta sin plats i arbetet i denna kris och Herren kommer att verka genom dem. Om de förstår sin plikt och arbetar under inflytande av den helige Ande kommer de att tillägna sig den självtillförsikt som är nödvändig i denna tid. Frälsaren kommer att låta sitt ansiktes ljus lysa över dessa självupppoffrande kvinnor. Detta kommer att ge dem kraft som övergår männens. I familjer kan de utföra ett arbete som män inte kan utföra, ett arbete som utövar inflytande på det inre livet. De kan påverka sinnen som män inte kan nå. Deras arbete behövs. Taktfulla och ödmjuka kvinnor kan utföra ett gott arbete genom att förklara sanningen för människor i deras egna hem. När Guds ord på det sättet förklaras kommer det att verka som en surdeg och genom dess inflytande kommer hela familjer att bli omvända.

Mina bröder och systrar, tänk över dessa planer. Grip varje tillfälle till att tala med era grannar och med dem med vilka ni umgås, eller till att läsa något för dem ur böcker som innehåller sanningen för vår tid. Visa dem att ni betraktar människors

frälsning som av den allra största vikt, människor för vilka Kristus har framburit ett så stort offer.

När ni arbetar för människor som håller på att gå förlorade, har ni änglar med er. Tusen gånger tusen och tio tusen gånger tio tusen väntar på att få samarbeta med medlemmarna i våra församlingar för att förmedla det ljus som Gud så givmilt har gett oss, för att ett folk skall beredas för Kristi återkomst. ”Se, nu är den välbehagliga tiden, se, nu är frälsningens dag!” Varje enskild familj bör söka Herren i allvarlig bön om hjälp att utföra Guds verk.

Gå inte förbi de små tillfällena för att söka efter större uppgifter. Kanske du skulle kunna utföra en mindre uppgift men skulle komma att fullständigt misslyckas med ett större arbete och så bli ett offer för modlöshet. Börja varhelst du ser att det finns något som kan utföras. Vare sig du är rik eller fattig, betydelsefull eller anspråkslös, kallar Gud dig till aktiv tjänst för honom. Om du med din kraft gör allt som dina händer finner att göra, kommer du att utveckla din begåvning och lämplighet för arbetet. Om du försummar dina dagliga tillfällen kommer du att bli ofruktbar och vissna bort. Detta är orsaken till att så många ofruktsamma träd finns i Herrens trädgård.

I hemmet, i din grannes vardagsrum och vid sjuksängen kan du i stillhet läsa Bibeln och tala ett ord om Jesus och sanningen. På det sättet kan du strö ut dyrbara sädeskorn som kommer att spira och bära frukt kanske efter lång tid.

Ge akt på de dörrar försynen öppnar

Det finns ett missionsarbete att utföra på många platser som inte lovar så mycket. Missionsandan måste gripa våra sinnen så att vi inspireras till att söka nå platser för vilka vi inte hade planerat att arbeta och efter metoder som vi inte hade tänkt oss. Herren har sin plan för att så evangeliets utsäde. När vi sår i överensstämmelse med hans vilja blir sådden på det sättet mångfaldigad så att hans ord kan nå tusentals människor som aldrig har hört sanningen.

Tillfällen yppar sig överallt. Träng in på alla platser där försynen öppnar vägen. Våra ögon behöver bli smorda med himmelsk ögonsalva för att vi skall kunna se och uppfatta dessa tillfällen. Gud kallar på klarvakna missionärer. Olika sätt kommer att visa sig för oss. Vi skall se och förstå dessa tillfällen, då försynen öppnar dörrarna för oss.

Guds budbärare har fått som uppgift att ta itu med just det arbete som Kristus utförde här på jorden. Med allvar och uppriktighet skall de berätta för människorna om himmelens outrannsakliga rikedom och oförgängliga skatter. De skall vara fyllda av den helige Ande. De skall upprepa himmelens erbjudande om frid och förlåtelse. De skall peka på portarna i Guds stad och säga: ”Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar.” (Upp. 22:14.)

Vi skall odla en självförnekelsens anda

Varje församlingsmedlem skall odla en anda av uppoffring. I varje hem bör man undervisa om självförnekelse. Fäder och mödrar lär era barn att vara sparsamma. Uppmuntra dem till att spara på småslantar till missions arbetet. Kristus är vårt exempel. För vår skull blev han fattig för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika. Han undervisade om att alla skulle samlas i kärlek och enhet för att arbeta såsom han arbetade, uppoffra såsom han uppoffrade och för att älska varandra såsom Guds barn.

Mina bröder och systrar, ni måste vara villiga att omvända er för att kunna öva Kristi självförnekelse. Klä er enkelt men prydligt. Använd så litet pengar som möjligt på er själva. Skaffa er en försakelseask i era hem i vilken ni kan lägga de pengar som ni sparar genom små självuppoffringar. Se till att ni för varje dag får en allt klarare förståelse av Guds ord och använd varje tillfälle att förmedla denna kunskap till andra. Tröttna inte på att göra gott, eftersom Gud ständigt ger er den stora välsignelsen i sin gåva till världen. Samarbeta med Herren Jesus så kommer han att ge er de ovärderliga lärdomar om sin kärlek. Tiden är kort. Och när tiden är inne skall ingen tid vara mer och ni kommer att få ta emot er lön.

Till dem som älskar Gud uppriktigt och har pengar har jag blivit Instruerad att säga: Nu är tiden inne för att använda era medel för att stödja Herrens verk. Nu är tiden inne att hålla predikanternas händer uppe i deras självförnekande ansträngningar att rädda människor som går mot förtappelsen. När ni i de himmelska boningarna möter de människor som ni var med om att rädda, kommer ni då inte att få en härlig lön.

Ingen bör hålla sina småsummor tillbaka och de som har mycket, skall glädja sig åt att de kan samla sig en skatt i himmelen som inte kommer att förstöras. De pengar som vi vägrar att använda i Herrens verk kommer att gå förlorade. Av dem kommer

det inte att bli några räntor i himmelens bank.

I följande ord skildrar aposten Paulus dem som undanhåller Gud det som hör honom till: ”Men de som vilja bliva rika de råka in i frestelser och snaror och hemfalla åt många dåraktiga och skadliga begärelser, som sänka människorna ned i fördärv och undergång. Ty penningbegäret är en rot till allt ont; och somliga hava låtit sig så drivits därav att de hava villats bort ifrån tron och därigenom tillskyndar sig själva många kval.” (1 Tim. 6: 9, 10.)

Det betyder mycket att vi sår vid alla vatten. Det betyder att vi ständigt ger gåvor och offer. Gud kommer att sörja för hjälpmedel så att den trogne förvaltaren över hans anförtrodda medel skall få tillräckligt av allt för att kunna ha rika möjligheter till alla goda gärningar. ”Efter skriftens ord: ’Han utströr, han giver åt de fattiga, hans rättfärdighet förbliver evinnerligen.’ Och han som giver såningsmannen ’säd till att så och, bröd till att äta’, han skall ock giva eder utsädet och låta det föröka sig och skall bereda växt åt eder rättfärdighets frukt.” (2 Kor. 9: 9,10.) Den säd som sås ut rundhänt och med givmild, hand tar Herren vara på. Gud som ger säd åt såningsmannen ger också sina tjänare det som gör det möjligt för dem att arbeta tillsammans med honom.

Herren uppmanar nu sjundedagsadventister på varje plats att helga sig åt honom för att göra allt de kan, i överensstämmelse’ med de förhållanden i vilka de befinner sig, för att stödja hans verk. Han vill att de genom sin rundhänthet med gåvor och offer skall visa att de sätter värde på hans välsignelser och att de är tacksamma för hans förbarmande.

Mina kära bröder och systrar, alla de pengar vi har hör Herren till. Jag vädjar till er i Herrens namn att ni sluter er samman för att framgångsrikt genomföra de uppgifter som genom Guds vägledning har blivit påbörjade. Låt inte arbetet med att’ upprätta minnesmärken för Gud på många platser försvåras eller göras besvärligt därför att ni håller tillbaka de nödvändiga medlen. Låt inte dem som arbetar med att bygga upp viktiga verksamhetsområden, vare sig dessa är stora eller små, bli modlösa därför att ni är för tröga för att gå samman om att bygga ut dessa verksamhetsområden så att de kan utföra den bästa möjliga tjänsten. Hela vårt folk bör stå upp som en man för att se vad de kan göra. Låt dem visa att det finns enighet’ och styrka bland sjundedagsadventisterna.

Förutsättningar för tillfredsställande tjänst

Som ett folk måste vi komma in i helgad och innerlig gemenskap med Gud. Himmelens ljus behöver lysa in i våra sinnen och in i hjärtats kamrar. Vi behöver den vishet som endast Gud kan ge, om vi skall lyckas förmedla budskapet till våra städer. Låt våra församlingar överallt träda in i leden. Må ingen som genom dopet har förpliktigt sig till att leva för och tjäna Gud och ära hans namn, svika sin plikt. Vi har en värld att rädda för evigheten. Låt denna tanke mana oss till större uppoffringar och till mer allvarligt arbete för dem som farit vilse.

När ni följer principerna i Guds ord kommer ert inflytande att bli värdefullt för varje församling och varje verksamhetsområde. Ni skall komma ”Herren till hjälp, Herren till hjälp bland hjältarna”. Allt ytligt tal, allt lättsinne och gyckel är fiendens lockmedel för att beröva er er andliga styrka. Rusta er emot detta onda i Israels Guds namn. Om ni vill ödmjuka er inför Gud kommer han att ge er ett budskap till dem som vandrar på orätta vägar och stigar och för dem som i främmande länder behöver er hjälp. Putsa era lampor och håll dem brinnande så att ni i tal och handling kan uppenbara ljusets dyrbara strålar varhelst ni går.

Om vi vill överlämna oss själva åt Herrens tjänst, kommer han att undervisa oss om vad ’vi skall göra. Om vi vill gå in i ett innerligt förhållande till Gud kommer han att samarbeta med oss. Låt oss inte bli så upptagna av oss själva och av våra egna intressen, att vi glömmer dem som klättrar på den kristna erfarenhetens stege och som behöver vår hjälp. Vi måste vara beredda att tala, i tid och otid, ord som kan bli till hjälp och välsignelse. ...

Hundratals av vårt folk som borde vara ute på arbetsfälten gör föga eller ingenting för att befrämja budskapet. De som har haft alla förmåner med hänsyn till att lära känna sanningen och som har tagit emot undervisning, rad på rad, bud på bud, litet här och litet där, har ett stort ansvar inför de människor som aldrig har hört evangeliets sista budskap.

Om medlemmarna i våra församlingar i denna gynnsamma tid ville komma inför Gud i ödmjukhet och avstå från allt som är orätt i deras hjärtan och söka råd hos honom för varje steg, kommer han att uppenbara sig för dem och ge dem tillförsikt i honom. Och under det att församlingsmedlemmarna utför sin del i trohet, kommer Herren att

hjälpa och vägleda sina utvalda tjänare och styrka dem i deras viktiga arbete. Låt oss allesammans förena oss i mycken bön för att hålla deras händer uppe och för att låta det klara ljuset stråla från den himmelska helgedomen.

Änden är nära och smyger sig förstulet och oförmärkt på oss, likt en tjuv som smyger sig tyst omkring i natten. Måtte Herren hjälpa oss så att vi inte längre sover som de andra utan vaknar upp och blir nyktra. Sanningen kommer snart att vinna en härlig seger, och alla som väljer att vara Guds medarbetare kommer att segra med den. Tiden är kort. Snart kommer natten då ingen kan verka. Låt dem som gläder sig i sanningens ljus för denna tid skynda sig att förkunna sanningen för andra. Herren frågar: ”Vem skall jag sända?” De som vill offra något för sanningens skull bör då svara: ”Här är jag, sänd mig!” (Jes.6:8.)

Kapitel 64

Trohet mot hälsoreformen

Manuskript som lästes inför delegaterna vid generalkonferensen i Washington D.c. den 31 maj 1909.

Jag har fått i uppdrag att förmedla ett budskap till hela vårt folk angående hälsoreformen, eftersom många har övergett sin . tidigare trohet med hänsyn till hälsoreformens principer

Guds avsikt är att hans barn skall växa upp till Kristi fullhets åldersmått. För att detta skall kunna ske, måste de göra ett riktigt bruk av alla sinnets, själens och kroppens krafter. De kan inte låta någon andlig eller kroppslig styrka gå förlorad.

Frågan om hur han skall bevara hälsan är av grundläggande betydelse. När vi studerar den frågan i Guds fruktan finner vi att det både med hänsyn till vår kroppsliga och vår andliga framgång är bäst att hålla sig till enkel kost. Låt oss ägna denna fråga ett tålmodigt studium. Vi behöver kunskap och takt för att på ett förståndigt sätt kunna ta ståndpunkt i denna sak. Vi skall inte motarbeta naturens lagar Utan lyda dem.

De som har fått undervisning om det onda som blir resultat av att äta kött, dricka te och kaffe och att äta starkt kryddade och feta rätter som inte är hälsosamma, och som har bestämt sig för att ingå förbund med Gud genom offer, skall inte fortsätta att ge efter för sin aptit för mat som de vet inte är hälsosam. Gud kräver att lystnaden skall renas och att man skall öva sig i självförnekelse inför det som inte är lämpligt. Detta är ett arbete som måste utföras innan hans folk kan stå inför hans ansikte som ett fullkomligt folk.

Personligt ansvar

Guds sista folk måste bli ett omvänt folk. När man framhåller detta budskap kommer följderna att bli att människor blir omvända och helgade. Vi skall se Guds Andes kraft uppenbaras i denna rörelse. Detta är ett underbart och klart utformat budskap. Det betyder allt för dem som tar emot det och det skall förkunnas med hög röst. Vi måste ha

en sann, bestående tro på att detta budskap kommer att få allt större betydelse ända fram till tidens slut.

Några av dem som bekänner sig tro tar emot vissa delar av vittnesbörden som Guds budskap, medan de förkastar de delar som fördömer deras njutningslystnad. Sådana människor motarbetar sin egen och församlingens välfärd. Det är av väsentlig betydelse att vi vandrar i ljuset medan vi har ljuset. De som anser att de tror på hälsoreformen och ändå handlar i strid med dessa principer i sina dagliga vanor, skadar sin egen själ och lämnar ett felaktigt intryck hos både troende och icke troende.

Styrka genom lydnad

Ett allvarligt ansvar vilar på dem som känner sanningen, att alla deras handlingar skall överensstämma med deras tro, och att de skall kunna leva ett rent och helgat liv, så att de är beredda för den uppgiften som måste utföras snabbt i den tid då budskapet skall avslutas. De har ingen tid eller kraft att använda på att ge efter för aptiten. Dessa ord bör komma till oss med tvingande allvar: "Gören därför bättring och omvänden eder, så att edra synder bliva utplånade, på det att tider av vederkvickelse må komma från Herren." (Apg. 3: 19,20.) Det finns många bland oss som glidit tillbaka i sin andlighet och som kommer att gå förlorade om de inte helt omvänder sig. Har vi råd att riskera detta?

Stolthet och svaghet i tron berövar många Guds rika välsignelser. Om de inte ödmjukar sina hjärtan inför Herren finns det många som kommer att bli överraskade och besvikna när ropet ljuder: "Se, brudgummen kommer!" (Matt. 25:6.) De har sanningens teori men de har ingen olja i sina kärl eller i sina lampor. Vår tro i denna tid får inte vara inskränkt till en enhet i eller en tro på teorin i den tredje ängelns budskap. Vi måste ha Kristi nåds olja som ger lampan näring och som är livets ljus att lysa och visa vägen för dem som vandrar i mörker.

Om vi vill undgå sjukdom måste vi utan att dröja börja att med fruktan och bävan arbeta på vår egen frälsning. Det finns många som inte ger något avgörande bevis för att de är trogna mot sitt doplöfte. Deras iver har svalnat i formväsen, i världslig äregirighet, stolthet och egenkärlek. Undantagsvis blir deras känslor påverkade, men de faller inte själva på klippan Jesus Kristus. De kommer inte till Gud med hjärtan som är förkrossade i ånger och bekännelse. De som upplever verkan även sann omvändelse i sina hjärtan kommer att uppenbara Andens frukter i mitt liv. O, att de som har så föga

andligt liv ändå ville förstå att evigt liv bara kan ges till dem som får del av den gudomliga naturen och som undflyr världens fördärv som kommer från de onda begärelserna.

Endast Kristi kraft kan åstadkomma den förändring i hjärta och sinne som måste upplevas av alla dem som vill få del av det nya livet i himmelens rike. ”Om en människa icke bliver född på nytt”, sade Frälsaren, ”så kan hon icke få se Guds rike.” (Joh. 3:3,) Den religion som kommer från Gud är den enda religion som kan leda till Gud. För att vi skall kunna tjäna honom på rätt sätt måste vi bli födda av den gudomlige Anden. Detta kommer att leda oss till vaksamhet. Det kommer att rena hjärtat och förnya sinnet och ge oss ny förmåga att lära känna och älska Gud. Det kommer att ge oss villig lydnad för alla hans krav. Detta är sann gudsfruktan.

Gud kräver oavbruten framgång av sitt folk. Vi behöver lära oss att tillfredsställande av aptiten är det största hindret för andlig utveckling och själens helgande. Trots att vi bekänner oss till hälsoreformen äter många av oss sådant som inte är lämpligt. Eftergift för aptiten är den främsta orsaken till kroppslig och andlig svaghet och ligger till stor del till grund för svaghet och en för tidig död. Den som strävar efter att tillägna sig Andens renhet måste tänka på att det finns kraft i Kristus för att kontrollera aptiten.

Kötträtter

Om vi kunde få någon nytta av att ge efter för vår önskan om kötträtter skulle jag inte rikta denna vädjan till er. Men jag vet att inga sådana fördelar finns. Kötträtter är skadliga för det fysiska välbefinnandet och vi bör lära oss att undvara dem. De som lever under förhållanden där det går att få vegetarisk kost men som väljer att följa sin egen förkärlek i detta avseende, kommer efterhand att bli likgiltiga för den undervisning Herren har gett angående andra sidor av sanningen för denna tid, och de kommer att mista förståelsen för vad som är sanning. De kommer att få skörda vad de har sått.

Jag har fått veta att eleverna vid våra skolor inte skall serveras kötträtter eller mat som man vet inte är nyttig. Ingenting som skulle kunna väcka en önskan om stimulantia och uppiggande medel skulle serveras. Jag vädjar till gamla och unga och medelålders. Avstå från begäret efter ting som skadar er. Tjäna Herren genom offer.

Låt barnen få ta en förständig del i detta arbete. Vi är alla medlemmar av Herrens familj och Herren vill att hans barn, både gamla och unga, skall bestämma sig för att kontrollera aptiten och spara de medel som är nödvändiga för att upprätta möteslokaler och underhålla missionärerna.

Jag har instruerats att säga till föräldrar: Ställ er helhjärtat på Herrens sida i denna fråga. Vi måste ständigt tänka på att vi i dessa sista dagar kommer att ställas på prov inför världssalltets Herre. Vill ni då inte avstå från vanor som skadar er? Formell bekännelse kostar ingenting. Låt era självförnekande handlingar vittna om att ni vill lyda de krav Gud ställer på sitt egendomsfolk. En del av er kommer att spara genom era självförnekande vanor och detta kart ni överlämna till förråds-kammaren så att medel finns för att kunna utföra Guds verk.

Det finns många som menar att de inte kan undvara kött. Men om dessa ville ställa sig på Herrens sida med det fasta beslutet att de skall följa hans vägledning, skulle de få styrka och forstand liksom Daniel och hans medbröder. De skulle finna att Herren skulle ge dem sunt omdöme. Många skulle bli förvånade över hur mycket de kunde spara för Guds sak genom att visa självförnekelse. De små belopp som sparas genom självupppoffrande handlingar kommer att göra mer för att uppbygga Guds sak än vad som utträttas med större gåvor som inte har krävt någon självupppoffring.

Sjundedagsadventisterna arbetar med betydelsefulla sanningar. I över fyrtio år har Herren gett oss särskilt ljus angående hälsoreformen. Men hur vandrar vi i detta ljus? Hur många är det inre som vägrar att leva i överensstämmelse med Guds råd! Som ett folk bör vi göra framsteg i överensstämmelse med det ljus vi har fått. Det är vår plikt att förstå hälsoreformens principer och att respektera dem. I fråga om återhållsamhet borde vi stå före alla andra människor, men ändå finns det bland oss väl upplysta församlingsmedlemmar, ja, t.o.m. evangelii förkunnare som visar föga respekt för det ljus Gud har gett angående denna sak. De äter som de själva vill och arbetar efter eget gottfinnande.

De som är lärare och ledare i vårt verk bör inta en fast ståndpunkt på Bibelns grund när det gäller hälsoreformen och frambara ett tydligt vittnesbörd för dem som tror, så att de förstår att de lever i de sista dagarna av jordens historia. Det måste dras en skiljelinje mellan dem som tjänar Gud och dem som tjänar sig själva.

Det har visats mig att de principer som getts under budskapets första tid är lika viktiga och bör beaktas lika samvetsgrant idag som då. Det finns några som aldrig har följt det ljus som gavs angående kostfrågan. Det är på tiden att vi nu tar fram ljuset under skäppan där det varit dolt och låter det lysa med tydliga, klara strålar.

Principerna för ett hälsoenligt levnadssätt betyder mycket för oss som enskilda och som ett folk. Då budskapet om hälsoreformen först gavs till mig var jag svag och bräcklig och besvärades av ofta återkommande svimningsanfall. Jag bad till Gud om hjälp och han avslöjade för mig den stora hälsoreformen. Han upplyste mig om att de som håller hans bud måste komma in i ett helgat förhållande till honom, och att de genom återhållsamhet när det gäller mat och dryck, måste bevara kropp och sinne i bästa möjliga kondition så att de kan utföra sin tjänst. Detta ljus har varit till stor välsignelse för mig. Jag tog min ståndpunkt som hälsoreformator i förvisningen om att Herren skulle stärka mig. Trots min ålder har jag bättre hälsa idag än jag hade i mina yngre dagar.

Någon har sagt att jag inte har följt hälsoreformens principer såsom jag har förfäktat dem i skrift. Men jag kan säga att jag har varit en sann hälsoreformator. De som har varit medlemmar i min familj vet att detta är sant.

”Till Guds ära”

Vi drar inte upp någon bestämd linje som man skall följa när det gäller kosten. Men vi måste säga att i de länder där frukt, sädeslag och nötter finns i riklig mängd är kött inte den rätta näringen för Guds folk. Jag har blivit undervisad om att kött har en benägenhet att förråa sinnet och att beröva människor den kärlek och medkänsla som de borde känna inför andra, och att den ger de lägre drifterna dominans över de högre krafterna i vårt väsen. Om kött någon gång har varit hälsosamt så är det inte ofarligt nu. Kräfta, svulster och lungsjukdomar beror i stor utsträckning på köttmat.

Vi får inte göra kött till en bedömningsnorrn i fråga om medlemskap, men vi bör tänka på det inflytande som bekännande kristna som äter kött, utövar på andra. Skall vi inte som Guds sändebud säga till människorna: ”Alltså, vare sig I äten eller dricken eller vadhelst annat I gören, så gören allt till Guds ära?” (1 Kor. 10:31.) Skulle vi inte frambära ett avgjort vittnesmål mot eftergifter för en förvänd aptit? Vill någon som är evangelii tjänare och som förkunnar den allvarligaste sanning som någonsin getts

dödliga människor ge ett dåligt exempel genom att återvända till Egyptens köttgrytor? Skulle de som får sitt underhåll av tionden från Guds förrådshus tillåta sig att genom självisk njutning förgifta den livsström som flyter genom deras blodkärl? Skall de ringakta det ljus och de varningar Gud har gett dem? Kroppens hälsa måste betraktas som någonting av väsentlig betydelse för tillväxt i nåden och för tillägnandet av ett balanserat temperament. Om magen inte sköts på rätt sätt kommer vi att hindras i att bygga upp ett rättrådigt, moraliskt livsmönster. Hjärnan och nerverna står i intimt samband med magen. Felaktiga mat- och dryckesvanor resulterar i felaktigt tänkande och handlande.

Alla blir nu prövade och bedömda. Vi har döpts till Kristus och om vi vill göra vårt bästa för att skilja oss från allt som kan dra ned oss och göra oss till det som vi inte borde vara, skulle vi få kraft att växa upp till Kristus som är vårt levande huvud och vi skulle få se Guds frälsning.

Först när vi förstår principerna för ett sunt levnadssätt kan vi bli fullt medvetna om de skador som följer med en felaktig kost. När någon har insett sitt misstag och har mod att ändra sina vanor kommer han att finna att reformen kräver kamp och stor uthållighet. Men när han väl har försäkrat sig om riktiga vanor, kommer han att inse att ätande av mat som han tidigare betraktade som oskadlig, långsamt men säkert lade grunden till dålig matsmältning och andra sjukdomar.

Fäder och mödrar, vaka under bön. Var noga på vakt mot omåttlighet i alla former. Lär era barn principerna för en sann hälsoreform. Lär dem vad de skall undvika för att kunna bevara sin hälsa. Guds vrede har redan börjat hemsöka olydnades barn. Vilka brott, vilka synder och vilka förkastliga vanor vi ser överallt omkring oss. Som ett folk måste vi visa stor omsorg för att skydda våra barn mot neddragande sällskap.

Undervisning om hälsoprinciperna

Större ansträngningar bör göras för att undervisa folket om hälsoreformens principer. Man bör sätta igång kokkurser och i hemmen bör man kunna få undervisning i sund matlagning. Gamla och unga bör lära sig hur man skall laga mat på ett enklare sätt. Överallt där sanningen förkunnas bör befolkningen få lära sig att laga enkel och samtidigt välsmakande mat. Man bör visa dem hur man kan laga en närande kost utan att använda kött.

Lär folket att det är bättre att få kunskap om hur man skall hålla sig frisk än kunskap om hur man skall bota en sjukdom. Våra läkare bör vara kloka pedagoger. De bör varna alla mot självisk njutning, och visa att återhållsamhet i fråga om de ting som Gud har. förbjudit är det enda sättet på vilket man kan förebygga nedbrytande av kropp och sinne.

Man bör visa stor takt och försiktighet när man bereder närande kost som ersättning för det som tidigare utgjorde kosten för dem som nu håller på att lära sig att följa hälsoreformen. Det som är nödvändigt är tro på Gud, en allvarlig föresats tillsammans med villighet att hjälpa varandra. En kost som saknar de nödvändiga näringsämnen bringar vanära över hälsoreformen. Vi är dödliga och vi måste skaffa oss en kost som ger kroppen den rätta näringen.

Ytterligheter i kosten

Medan några av vårt folk samvetsgrant avstår från olämpliga livsmedel, försummar de att tillförsäkra sig om de ämnen som är nödvändiga för kroppens underhåll. De som går till ytterlighet ifråga om hälsoreform står i fara att tillreda smaklösa rätter och göra dem så föga tilltalande att de inte blir tillfredsställande. Maten bör lagas på ett sådant sätt att den är aptitlig såväl som närande. Den får inte sakna de olika ämnen som kroppen behöver. Jag använder litet salt och har alltid använt det, eftersom salt i stället för att vara skadligt faktiskt är av väsentlig betydelse för blodet. Grönsaker bör man göra välsmakande genom att tillsätta litet mjölk eller grädde eller något jämförligt.

Även om varningar getts om faror för sjukdom i samband med att använda smör och att det kan vara skadligt att använda för mycket ägg till små barn, bör vi ändå inte betrakta det som överträdelse av principerna att använda ägg från friska höns som är välskötta och får lämplig kost. Ägg innehåller ämnen som innehåller botande komponenter som motverkar vissa gifter.

Några som har slutat använda mjölk, ägg och smör har underlåtit att förse kroppen med den riktiga näringen och som följd av detta har de blivit svaga och arbetsodugliga. På det sättet kommer hälsoreformen i vanrykte. Det arbete som vi har sökt bygga på fast grund, blandas med främmande element som Gud inte har krävt och

församlingens krafter försvagas. Men Gud kommer att ingripa för att avvärja följderna av sådana utslag av för stor iver. Evangelium måste anpassas för syndiga människor. Det skall föra de rika och de fattiga tillsammans vid Jesu fötter.

Den tid kommer då vi kanske måste sluta att använda några av de livsmedel som vi nu använder, t.ex. mjölk och ägg. Men det är inte nödvändigt att vi utsätter oss själva för svårigheter genom att, innan det är nödvändigt, gå till ytterligheten i sådana restriktioner. Vänta till dess att förhållandena kräver det och Herren skall bereda vägen för det.

De som vill vinna framgång när de förkunnar hälsoreformens principer måste göra Guds ord till vägledare och rådgivare. Bara när de som försvarar hälsoreformens principer gör detta kan de få ett gynnsamt utgångsläge. Låt oss aldrig vittna mot hälsoreformen genom att underlåta att använda sund, välsmakande kost i stället för de skadliga livsmedel som vi har avstått ifrån. Uppmuntra inte på något sätt en böjelse för stimulerande medel. At endast en enkel, sund kost och tacka alltid Gud för hälsoreformens principer. Var sann och uppriktig i allt och du kommer att vinna dyrbara segrar.

Kost i olika länder

Samtidigt som vi motarbetar frosseri och omåttlighet måste vi ta hänsyn till de förhållanden under vilka människor lever. Gud har sörjt för invånarna i de olika länderna i världen. De som vill vara Guds medarbetare måste noga överväga frågan innan de fastslår exakt vilka livsmedel som man bör äta och vilka man inte bör äta. Vi skall söka kontakt med människoskarorna. Om hälsoreformen i dess mest vittomfattande utsträckning framhölls för sådana som lever under förhållanden som gör det omöjligt för dem att ta emot den skulle vi göra mer skada än nytta. När jag förkunnar evangelium för de fattiga har jag fått i uppdrag att uppmana dem att äta den mat som är mest närande. Jag kan inte säga till dem: ”Ni skall inte äta ägg eller mjölk eller grädde. Ni bör inte använda smör när ni lagar er mat.” Evangelium måste förkunnas för de fattiga men tiden är ännu inte inne då vi skall föreskriva den strängaste kosten.

Ett gott råd till de vacklande

De predikanter som känner sig fria att låta sig ledas av eftergifter för aptiten håller inte måttet. Gud vill att de skall vara hälsoreformatorer. Han vill att de skall leva efter det ljus som getts angående detta. Det gör mig ont när jag ser att de som borde vara nitiska för våra hälsoprinciper ännu inte är omvända till ett rätt levnadssätt. Jag ber att Herren må arbeta på deras sinnen så att de kan förstå vilken förlust de utsätter sig för. Om förhållandena var som de borde vara i de familjer som våra församlingar består av skulle de kunna utföra ett dubbelt så stort arbete för Herren.

Förutsättningar för bönesvar

För att bli renade och kunna förbli rena måste sjundedagsadventister ha den helige Ande i sina hjärtan och i sina hem. Herren har upplyst mig om att när vår tids Israel ödmjukar sig inför honom och renar själens tempel från all orenhet kommer han att lyssna till deras böner för de sjuka och välsigna dem när de använder bans läkemedel mot sjukdom. När hans mänskliga sändebud i tro gör allt det de kan för att bekämpa sjukdom och använder de enkla behandlingsmetoder som Gud har visat oss, kommer Gud att välsigna deras möda.

Om Guds folk trots att de har mottagit så mycket ljus håller fast vid oriktiga vanor, gör eftergifter för det egna jaget och vägrar att genomföra en reform, kommer de att få lida av konsekvenserna av överträdelsen. Om de till varje pris bestämmer sig för att tillfredsställa en fördärvad aptit kommer Gud inte att göra något under för att rädda dem från följderna av deras eftergifter. ”I kval skolen I komma att ligga.” (Jes.50:11.)

De som väljer att vara förmättna och säger: ”Herren har botat mig och jag behöver inte ändra mitt kosthåll. Jag kan äta och dricka som jag själv vill”, skall finna att det inte dröjer så länge förrän de behöver Guds återuppbyggande kraft både till kropp och själ. Även om Herren har botat er får ni inte tro att ni kan ge efter för världens själviska vanor. Gör som Kristus sade efter det att han botat de sjuka: ”Gå, och synda icke härefter.” (Joh. 8:11.) Aptiten får inte bli din gud.

Herren gav det gamla Israel sitt ord på, att om de ville hålla sig till honom och uppfylla alla hans krav skulle han bevara dem från alla de sjukdomer som han hade låtit drabba egyptierna. Men detta löfte gavs under förutsättning att de lydde honom. Hade

israeliterna varit lydiga mot den undervisning de fick och dragit nytta av dess fördelar, skulle deras hälsa och framgång ha varit en åskådningsundervisning för världen. Israeliterna underlät att uppfylla Guds avsikter och uppnådde därför inte de välsignelser som de kunde ha fått. Men i Josef och Daniel, i Moses och Elias och många andra har vi ädla exempel på resultat av den sanna planen för livsföringen. En liknande trohet kommer idag att ge liknande resultat. Till oss har Herren skrivit: "I åter ären 'ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk', för att I skolen förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus." (1 Petr.2:9.)

Självöverlåtelse och vila

O, hur många är det inte som går miste om de rika välsignelser Gud har i beredskap för dem i form av hälsa och andliga gåvor. Det finns många som kämpar för särskilda segrar och särskilda välsignelser för att kunna utträta någonting stort. Med detta i tankarna känner de hela tiden att de måste kämpa en själsförtärande kamp i bön och tårar. När sådana människor under bön rannsakar Bibeln för att lära känna Guds uttryckliga vilja och de sedan av hjärtat gör hans vilja utan några förbehåll och utan eftergifter för det egna jaget, kommer de att finna vila. All själskamp, alla tårar och all ansträngning kommer inte att skänka dem den välsignelse de längtar efter. De måste helt och fullt överge det egna jaget. De måste utföra det arbete som erbjuder sig under det att de tillförsäkrar sig det övermått av Guds nåd som lovats alla dem som beder i tro.

"Om någon vill efterfölja mig", sade Jesus, "så försake han sig själv och tage sitt kors på sig var dag; så följ han mig." (Luk. 9:23,) Låt oss följa Frälsaren i hans enkelhet och självförnekelse. Låt oss upphöja mannen på Golgata i vårt tal och genom ett helgat liv. Frälsaren kommer mycket nära dem som helgar sig åt Gud. Om det någonsin har funnits en tid då vi behöver Guds Andes inverkan på våra hjärtan och liv, så är det nu. Låt oss gripa denna gudomliga kraft för att få styrka att leva ett liv i helgelse och självöverlåtelse.

Kapitel 65

En vädjan om evangelister inom hälsovårdsmissionen

Vi lever i de sista dagarna. Alltings slut är nära. De tecken som Kristus förutsagt, går snabbt i uppfyllelse. Stormiga tider ligger framför oss, men låt oss inte ge uttryck för något enda ord av otro eller modlöshet. Han som förstår vad situationen kräver, sörjer för att arbetarna på de olika fälten får sådana fördelar som gör att de på ett mer effektivt sätt kan väcka folkets uppmärksamhet. Han vet vad de svagaste i hans hjord behöver. Han sänder sitt eget budskap ut på vägar och stigar. Han älskar oss med en evig kärlek. Låt oss tänka på att vi har ett budskap om läkedom till en värld som är full av syndbetyngda människor. Må Herren öka vår tro och hjälpa oss att inse att han vill, att alla skall bli förtrogna med hans tjänst för att läka och hela och med nådens tron. Han vill att hans nåds ljus skall lysa på många platser.

Hälsovårdsinstitutionerna i missionens tjänst

På många platser finns människor som ännu inte har hört budskapet. Hälsovårdsarbetet måste i fortsättningen gå fram med ett allvar som aldrig tidigare. Detta arbete är den dörr genom vilken sanningen skall få tillträde till de stora städerna. Hälsovårdsinstitutioner bör därför upprättas på många platser.

Hälsovårdsverksamheten är ett av de bästa medlen till att nå alla klasser i samhället. Våra hälsovårdsinstitutioner är evangeliets högra hand som öppnar vägar, och genom dessa vägar kan lidande människor få det glada budskapet om läkedom i Kristus. Vid dessa institutioner kan de sjuka lära sig att överlåta sin sak åt den store Läkaren som kommer att samarbeta med deras uppriktiga ansträngningar att återvinna hälsan och skänka dem läkedom både till kropp och själ.

Kristus finns inte längre personligen kvar i denna värld för att vandra genom våra städer och bygder, för att bota de sjuka. Men han har anförtrott oss att fortsätta det arbete inom hälsovårdsarbetet som han började. I detta arbete skall vi göra vårt allra bästa. Vi måste upprätta hälsovårdsinstitutioner där de sjuka kan få vård, där människor som lider av sjukdom, kan stå under läkares och sjuksköterskors omsorg och bli behandlade utan droger (drugs).

Jag har fått instruktion om att vi inte får dröja med att ut föra det arbete som behöver göras på hälsoreformens område. Genom detta arbete skall vi nå fram till människor på alla vägar och stigar. Jag har fått särskild upplysning om att många vid våra sanatorier skulle undervisas om hur de skall skydda sin kropp och samtidigt hur de kan bli starka i tron. De skall lära sig vad det betyder att ”äta Guds Sons kött och dricka hans blod”. Kristus sade: ”De ord, som jag har talat till eder, äro ande och äro liv.” (Joh.6:63.)

Våra hälsovårdsinstitutioner skulle vara skolor som ger undervisning inom hälsoreformens område. Till syndbetyngda människor skall de bringa löven från livets träd, som kan återge dem frid och hopp och tro på Jesus.

Låt Herrens verk gå framåt. Låt hälsovårds- och upplysningsarbetet främjas. Jag är övertygad om att detta är vår stora brist: allvarliga, gudhängivna, kunniga, duktiga arbetare. I varje större stad borde en verklig hälsovårdsverksamhet vara representerad. Många bör nu fråga: ”Herre, vad vill du att jag skall göra?” (Apg.9:6.)

Det är Herrens avsikt att hans läkemetoder utan droger (drugs) skall bli bekant i alla större städer genom våra hälsovårdsinstitutioner. Gud ger en helgad värdighet åt dem som går vidare ut till varje plats där det är möjligt att få tillträde. Satan kommer att göra arbetet så svårt som möjligt, men Guds kraft kommer att följa alla ihärdiga arbetare. Låt oss, ledda av vår himmelske Faders hand, använda varje tillfälle för att utvidga Guds verk. Herren talar till alla hälsovårdsmissionärer och säger: Gå idag ut i min vingård för att rädda människor. Gud bönhör alla som söker honom i sanning. Han har den kraft som vi alla behöver. Han fyller hjärtat med kärlek, glädje, frid och helgelse. Karaktären utvecklas ständigt. Vi har inte råd att använda tiden till att arbeta i strid mot Guds planer,

Det finns läkare som på grund av tidigare samband med våra hälsovårdsinstitutioner tycker att det är fördelaktigt att slå sig ned i närheten av dessa institutioner. De sluter sina ögon för det stora, försummade och obearbetade fältet, där oegennyttigt arbete skulle bli till välsignelse för många. Läkarmissionärer kan utöva ett höjande, förädlande och helgande inflytande. Läkare som inte gör detta, missbrukar sin kraft och utför ett arbete som Herren inte godkänner.

Utbildning av arbetare

Om Herren någonsin har talat genom mig så talar han, när jag säger att de arbetare som är anställda inom skolverksamheten eller inom hälsovårdsarbetet, måste stå som en enhet, så att alla arbetar under Guds övervakning, i det att den ene hjälper den andre, varvid båda blir välsignade. De som är knutna till våra skolor och hälsovårdsinstitutioner skall arbeta med allvar och villighet. Det arbete som utförs under den helige Andes tjänst kommer att bära det gudomligas signatur och kommer att göra intryck på människors sinnen.

Herren uppfordrar de unga bland oss att gå på våra skolor och att snabbt förbereda sig för tjänst. På olika platser bör man utanför städerna upprätta skolor där vår ungdom kan få utbildning som ger dem förutsättningar att kunna gå ut och utföra evangeliskt arbete eller bedriva verksamhet inom hälsovårdsarbetet.

Herren måste få tillfälle att visa människor deras plikt och att påverka deras sinnen. Ingen skall förbinda sig att tjäna under en följd av år under ledning även bestämd grupp människor eller inom en bestämd gren av Mästarens verk, eftersom Herren själv vill kalla människor, liksom han fordom kallade oansenliga fiskare. Han kommer att ge dem upplysning angående arbetsfält och de metoder som de bör följa. Han kommer att kalla människor från plogen och från andra sysselsättningar för att förkunna den sista varningen till förlorade människor. Det finns många sätt på vilka vi kan arbeta för Mästaren. Den store Läkaren kommer att öppna dessa arbetares sinnen och ge dem formaga att se underfulla ting i hans ord.

Sjuksköterskor som evangelister

Kristus, den store Läkarmissionären, är vårt exempel. Om honom är det skrivet att han ”gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet bland folket”. (Matt. 4:23.) Han botade de sjuka och förkunnade evangelium. I hans tjänst var botande och undervisning nära förenade. I vår tid skall de inte skiljas åt.

De som vid våra institutioner får undervisning i sjukvård, skall utrustas för att gå ut som evangelister inom hälsovårdsmissionen. Där skall de förena Ordets tjänst med fysiskt botande.

Vi måste låta vårt ljus lysa i det moraliska mörkret. När de ser återskenet av honom som är världens ljus, kommer många som nu vandrar i mörker att förstå att det finns ett hopp om frälsning för dem. Ditt ljus är kanske litet, men kom ihåg att det är vad Gud har gett dig och att han håller dig ansvarig för att du låter det lysa. En eller annan vill kanske tända sitt lilla ljus med ditt, och dennes ljus kan bli ett medel till att leda andra ut ur mörkret.

Överallt omkring oss öppnas dörrar till tjänst. Vi bör bli bekanta med våra grannar och söka dra dem till Kristus. När vi gör detta kommer det att behaga Gud och han kommer att samarbeta med oss.

Ofta hände det att inbyggarna i en stad där Kristus arbetade ville att han skulle bli kvar hos dem och arbeta vidare bland dem. Men ibland måste han säga till dem att han måste gå till andra städer som ännu inte hade hört de sanningar som han undervisade om. Efter det att han hade förkunnat sanningen för folket på en plats, överlät han till dem att bygga vidare på det som han hade lärt dem, under det att han själv drog vidare till en annan plats. De till vilka han har överlämnat sitt arbete bör följa hans arbetsmetoder idag. Vi skall gå från plats till plats med budskapet. Så snart sanningen har blivit förkunnad på en plats skall vi gå för att varna andra.

Grupper bör organiseras och få den grundligast tänkbara utbildning för att arbeta som sjuksköterskor, evangelister, predikanter, litteraturevangelister, teologiska studeranden etc. för att fullkomna en karaktär efter den gudomliga förebilden. Det bör nu vara vår avsikt att förbereda oss för att få en högre utbildning i skolan där ovan.

Enligt den instruktion Herren gång på gång har gett mig vet jag att det borde finnas arbetare som i den evangeliska hälsosakens intresse företar resor till städer och mindre platser. De som utför detta arbete kommer att samla en rik skörd av människor, både från de högre och de lägre klasserna i samhället. Vägen för detta arbete blir på bästa sätt förberedd genom de ansträngningar som trogna litteraturevangelister utför.

Många kommer att bli kallade ut på fälten för att arbeta från hem till hem, ge bibelstudier och bedja med sådana som blir intresserade.

Våra predikanter som har vunnit en erfarenhet i att förkunna Ordet, bör lära sig

att ge enkla sjukbehandlingar och att därefter arbeta på ett förståndigt sätt som evangelister inom hälsovårdsmissionen.

I denna tid föreligger behov av arbetare, evangeliska hälsovårdsmissionärer. Vi har inte råd att använda många år till förberedelse. Dörrar, som nu är öppna för sanningen kommer snart att stängas för alltid. Gå ut med budskapet nu! Vänta inte till dess att fienden får tillfälle att inta de arbetsfält som nu ligger öppna för er. Små grupper bör gå ut för att utföra det arbete som Kristus bestämde för sina lärjungar. Låt dem arbeta som evangelister, sprida våra skrifter och tala om sanningen med dem som de sammanträffar med. Låt dem bedja för de sjuka, hjälpa dem i deras nöd, inte med hjälp av droger utan med naturens läkemedel och lära dem hur de kan vinna hälsan tillbaka och undgå sjukdom.

Kapitel 66

The College of Medical Evangelists

Då jag år 1905 var närvarande vid Generalkonferensens möte i Washington D.C. fick jag ett brev från J. A. Burden med beskrivning även egendom som han hade funnit cirka sex km från Redlands. Då jag läste brevet stod det klart för mig att detta var en av de platser som jag hade sett i en syn, och jag bad honom telegrafiskt att utan dröjsmål försäkra sig om egendomen. Då jag senare besökte platsen kände jag igen den som en av de platser som jag hade sett i en syn nästan två år tidigare. Hur tacksam var jag inte till Herren, var Gud för denna plats. . . .

En av de största fördelarna med Loma Linda Är den behagliga omväxlingen av hänförande naturscenerier åt alla håll. Den vidsträckta utsikten över dalar och berg är storslagen. Men viktigare än storslagna naturscenerier och vackra byggnader och vidsträckta jordarealer är den omedelbara anknytning denna institution har till ett tätt befolkat område och de tillfällen som på detta sätt ges att låta många, många människor få del av den tredje ängelns budskap. Vi måste ha en klar, andlig insikt, i annat fall kan vi inte upptäcka Guds, banbrytande försyn som öppnar vägen för oss till att upplysa världen.

Samtidigt med innehavet av denna plats kommer det stora ansvaret att ge det arbete som utförs vid institutionen, prägel av undervisning. Loma Linda skall inte bara vara en hälsovårdsinstitution utan ett centrum för utbildning. Här skall vi upprätta en skola där evangelister kan utbildas för hälsovårdsmissionen. Detta arbete innefattar mycket, och det är av särskild betydelse att det får en riktig början. Herren har en särskild uppgift att utföra på denna plats. Han gav mig i uppdrag att anmoda broder Haskel och hans hustru att hjälpa oss med att få en riktig start i en verksamhet som kunde motsvara den som de hade sätt igång i Avondale (Australien). Erfarna arbetare har gett oss sitt samtycke till att ansluta sig till våra krafter i Loma Linda för att utveckla den skola som skall bedrivas där. När de går fram i tro, kommer Herren att gå framför dem och bereda vägen.

Med avseende på skolan vill jag gärna säga: Gör den särskilt stark när det gäller att utbilda sjuksköterskor och läkare. I skolor som upprättas för hälsovårdsmissionen

bör man utbilda många arbetare som i egenskap av läkare kan arbeta som evangelister inom hälsovårdsmissionen. Enligt vad Herren har klargjort överensstämmer denna utbildning med de principer som ligger till grund för en sann, högre utbildning. Den högsta utbildningen är att följa Kristi fotspår och efterlikna det exempel han gav då han var i världen. Vi kan inte uppnå en utbildning som är högre än denna, eftersom denna utbildning gör människor till Guds medarbetare.

Det slags utbildning som skall ges

Att ha en högre utbildning betyder att ha en levande förening med Kristus. Frälsaren tog de olärda fiskarna från båtarna och fisknäten, och förenade dem med sig själv, när han gick från plats till plats, undervisade människorna och hjälpte dem i deras behov. Han satte sig på en sten eller på en upphöjd plats och samlade lärjungarna omkring sig för att ge dem undervisning och snart kunde det vara flera hundra människor som lyssnade till hans tal. Det finns många människor som menar att de vet allt som är värt att veta, medan de i hög grad kunde behöva sitta ödmjukt vid Jesu fötter och lära av honom som gav sitt liv för att han skulle kunna återlösa en fallen värld. Vi behöver alla Kristus, han som lämnade de kungliga boningarna, lade av sig sin konungsliga dräkt och krona i sitt majestäts himmel och tog på sig mänsklig natur. Guds Son kom som ett litet barn, för att han skulle kunna förstå människornas erfarenheter och veta hur han skulle behandla dem. Han känner barnens behov. Under sin verksamhetstid på jorden tillät han inte att någon förbjöd dem att komma till honom. ”Låten barnen komma till mig”, sade han till lärjungarna, ”ty himmelriket hör sådana till.”

I skolans arbete bör enkelhet råda. Inget argument är såkraftigt som framgång som grundar sig på enkelhet. Det kan lyckas för er att utbilda elever till att bli läkarmissionärer utan att göra det till en skola som kan utbilda läkare som konkurrerar med världens läkare. Ge eleverna en praktisk utbildning. Ju mindre beroende de är av världsliga utbildningsmetoder dess bättre kommer det att vara för eleverna. Särskild instruktion skulle ges dem hur de skall behandla sjuka människor utan att använda giftiga droger (poisonous drugs) och i överensstämmelse med det ljus Gud har gett. När de behandlar de sjuka är det inte nödvändigt att använda giftiga droger. Eleverna bör kunna lämna skolan utan att ha offrat hälsoreformens principer eller kärleken till Gud och rättfärdigheten.

Den utbildning som motsvarar världens normer bör värderas mindre och mindre av dem som strävar efter skicklighet att utföra arbete inom hälsovårdsmissionen i samband med den tredje ängelns budskap och dess verksamhet. De skall utbildas utifrån samvetets ståndpunkt. Då de samvetsgrant och troget följer riktiga metoder i sin behandling av de sjuka, kommer man att erkänna att dessa metoder är att föredra framför de metoder som många har vant sig vid, vilka kräver användande av giftiga droger (poisonous drugs).

I denna tid bör vi inte försöka konkurrera med världens medicinska skolor. Om vi gör det, kommer våra utsikter till framgång att bli små. Vi är inte vid denna tidpunkt färdiga att på ett fördelaktigt sätt lösa uppgiften att upprätta stora medicinska läroanstalter. Och skulle vi följa världens metoder i medicinsk praxis och kräva de stora honorar som världens läkare kräver för sin hjälp, skulle vi komma bort från Kristi plan för vår hjälp till de sjuka.

Vid våra sjukvårdsinstitutioner bör det finnas kunniga människor som kan undervisa i Kristi verksamhetsmetoder. Genom den undervisning som kompetenta, gudhängivna lärare ger, kan de unga bli delaktiga av gudomlig natur och lära sig hur de skall undfly fördärvet i världen som beror på onda begärelser. Jag har blivit upplyst om att vi bör ha många fler kvinnor som särskilt kan ta sig an kvinnosjukdomar, många fler sjuksköterskor som kan behandla de sjuka på ett enkelt sätt utan att använda droger.

Det är inte i överensstämmelse med den undervisning som gavs vid Sinai att manliga läkare skall utföra en barnmorskas uppgift. Bibeln talar om att kvinnor vid barns födelse fick hjälp av kvinnor, och så borde det alltjämt vara. Kvinnor bör utbildas och läras att utföra en skicklig tjänst som barnmorskor och som läkare för kvinnor. Detta är Herrens plan. Låt oss utbilda kvinnor till att behandla kvinnosjukdomar på ett kunnigt sätt. Vi bör ha en skola där kvinnliga läkare kan utbilda kvinnor till att ge bästa möjliga hjälp vid kvinnosjukdomar. Bland oss som ett folk skulle den medicinska verksamheten stå på allra högsta nivå.

Utbildning av missionärer

Vid Loma Linda har vi ett fördelaktigt centrum där vi kan utföra olika slags missionsverksamhet. Vi kan se att det var genom Guds försyn som vårt folk kom att äga denna hälsovårdsinstitution. Vi bör sätta värde på Loma Linda som en plats Herren

förutsåg att vi skulle komma att behöva och som han gav oss. Det finns en mycket värdefull uppgift att utföra i samband med hälsovårdsinstitutionens och skolans intressen vid Loma Linda. Denna uppgift kommer att utföras när alla arbetar mot det enda målet att handla i överensstämmelse med Guds plan. Vid Loma Linda kan många utbildas att bli missionsarbetare inom hälsovårds- och nykterhetsområdet. Man bör utbilda lärare inom många områden av verksamheten. Skolor skall upprättas på platser där ännu ingen verksamhet har utförts. Missionärer skall resa till andra stater där föga arbete har blivit utfört. Vi måste arbeta för att göra hälsoreformens principer kända. Måtte Gud hjälpa oss som ett folk att arbeta med förstånd.

Jag är mycket intresserad av att man noga överväger vad våra institutioner vid Loma Linda behöver och att man vidtar de riktiga åtgärderna. När arbete skall utföras på denna plats, är det nödvändigt med begåvade, utpräglad andligt sinnade män och kvinnor som vill gå försiktigt fram och lita helt på Herren. Om lärarna på det medicinska området vill stå på sin post i Guds fruktan kommer vi att få se att ett gott arbete blir utfört. Med Kristus som vår lärare kan vi nå en hög standard i kunskapen om sann läkarvetenskap.

Det är av största vikt att eleverna får lära sig hur de skall representera hälsoreformens principer på rätt sätt. Lär dem att fortsätta studiet av detta ämne på ett troget sätt tillsammans med andra viktiga ämnen inom utbildningens område. Jesu Kristi nåd skall ge visdom åt alla som följer Herrens plan för en sann utbildning. Han som köpte människosläktet med sitt eget liv, bör vara det exempel eleverna noga skall följa. De bör se upp till Frälsaren och lita på honom som den som botar alla slags sjukdomar. Herren vill att arbetarna skall göra särskilda ansträngningar för att visa de sjuka och lidande till den store Läkaren som format den mänskliga kroppen.

Missionsskolor och hälsovårdsinstitutioner

Det skulle vara väl om våra missionsskolor för utbildning av kristna arbetare upprättades i närheten av våra hälsovårdsinstitutioner, så att eleverna kunde undervisas om principerna för ett sunt levnadssätt. Institutioner som sänder ut arbetare som kan framhålla grunderna för vår tro och som har en tro som är verksam i kärlek, är mycket värdefulla. Jag har fått tydlig undervisning om att där det är möjligt, bör skolor upprättas i närheten av våra hälsovårdsinstitutioner så att den ena institutionen kan vara en hjälp och en styrka för den andra. Han som skapade människorna har intresse för

dem som lider. Han har lett oss till att grundlägga våra hälsovårdsinstitutioner för att de skulle vara verksamma medel att utbilda unga män och kvinnor till uppgiften att hjälpa människor som lider.

Hälsovårdsarbetare bland sjundedagsadventister bör tänka på att Herren Gud, den Allsmäktige, är konung. Kristus var den störste läkare som någonsin har gått på denna jord, som är så forbannad av synd. Herren vill att hans folk skall komma till honom för att få läkande kraft. Han vill döpa dem med sin helige Ande och göra dem beredda till en tjänst som skall göra den till välsignelse, genom att de återupprättar andlig och kroppslig halsa hos dem som behöver bli botade.

Kapitel 67

Enighet mellan olika nationaliteter

”Om någon törstar så komme han till mig och dricke.” ”Den som dricker av det vatten jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten jag giver honom skall bliva i honom en källa, vars vatten springer upp med evigt liv.” (Joh. 7:37;4:14,)

Om vi med dessa löften framför oss väljer att fortsätta att vara förtorkade och förvissnade av brist på livets vatten, är det vår egen skull. Om vi bara ville komma till Kristus i all enkelhet, som ett barn kommer till sina jordiska föräldrar, och bedja om de saker som han har lovat och tro att vi får det, så kommer vi att få det. Om vi alla hade visat en sådan tro som vi borde, skulle vi ha blivit välsignade med långt mer av Guds Ande genom våra gudstjänster, än vi nu har upplevt. Jag gläder mig över att det ännu finns några mötesdagar kvar. Frågan är nu: vill vi komma till källan och dricka? Vill de som förkunnar sanningen vara ett exempel? Gud vill göra stora ting för oss, om vi i tro tar honom på hans Ord. O, att vi alla här skulle få se en allmän hjärtats ödmjukhet inför Gud.

Sedan dessa möten hörjade har jag känt mig påverkad att uppehålla mig mycket vid kärlek och tro. Anledningen till detta är att ni behöver detta vittnesbörd. Någon som har börjat verksamhet på dessa missionsfält har sagt: ”Ni förstår inte det franska folket. Ni förstår inte tyskarna. De måste behandlas just på ett sådant här sätt.”

Men jag frågar, förstår inte Gud dem? Är det inte han som gett sina tjänare ett budskap till folket? Han vet exakt vad de behöver, och om budskapet kommer direkt från honom genom hans tjänare till folket, kommer det att utföra den uppgift han har sänt det till. Det kommer att göra alla till ett i Kristus. Även om några är avgjort fransmän, andra avgjort tyskar och andra avgjort amerikaner, kommer de också att lika avgjort vara kristna.

Det judiska templet byggdes av tuktade stenar som hade huggits ut ur berget, och varje sten var formad för sin plats i templet, tillhuggen, slipad och prövad innan den fördes till Jerusalem. Och då alla stenarna hade förts till sin plats uppfördes byggnaden utan att man hörde något ljud av mejsel eller hammare. Denna byggnad är en

framställning av Guds andliga tempel, som har sammansatts av material samlat från alla släkter och tungomål och folk, från alla klasser, höga och låga, rika och fattiga, lärda och olärda. De är inte döda föremål som skall formas med hjälp av hammare och mejsel. De är levande stenar, uthuggna från världen med hjälp av sanningen. Den store byggmästaren, templets Herre, håller nu på att hugga till och slipa dem och anpassa dem för deras bestämda platser i det andliga templet. När detta tempel är fullbordat kommer det att vara fullkomligt till alla sina delar, till beundran för änglar och människor, ty dess byggmästare och skapare är Gud.

Ingen skall tro att det inte är nödvändigt att något slag riktas mot honom. Det finns ingen enskild person, ingen nation som är så fullkomlig i varje vana och tanke. Vi måste alla lära av varandra. Därför vill Gud att de olika nationaliteterna skall blandas med varandra för att bli ett i omdöme, ett i syfte. Då skall vi få se ett exempel på den enhet som är i Kristus.

En förebild - Jesus Kristus

Jag var nästan rädd för att komma hit till detta land, därför att jag hade hört så många säga att de olika nationaliteterna i Europa var säregna och att man måste närma sig dem på ett särskilt sätt. Men Gud har lovat visdom åt den som känner sitt behov och ber om det. Gud kan föra människor dit där de kommer att ta emot sanningen. Låt Herren ta sinnet i besittning och omforma det såsom leret formas i krukmakarens hand. Då kommer dessa nationella olikheter att undanröjas. Se på Jesus, syskon! Efterlikna hans väsen och hans anda, så kommer ni inte att möta några svårigheter med att kunna nå dessa olika människogrupper! Vi har inte sex förebilder vi skall följa, inte heller fem. Vi har bara en och det är Jesus Kristus. Om de italienska bröderna, de franska bröderna och de tyska bröderna försöker att likna honom, sätter de sina fötter på samma sanningsgrund. Och samme Ande som bor i den ene kommer att bo i den andre - Kristus i dem, härlighetens hopp. Jag förmanar er, bröder och systrar, att ni inte skall sätta upp några särskiljande barriärer mellan olika nationaliteter. Tvärtemot skall ni bryta ned vadhelst som finns. Vi skall försöka att föra in alla i den gemenskap och enhet som är i Jesus och arbeta med det enda målet för ögonen, våra medmänniskors frälsning.

Vill inte ni, mina predikande bröder, gripa fatt i Guds rika löften? Vill ni inte lägga det egna jaget åt sidan och låta Jesus visa sig? Det egna jaget måste dö för att Gud skall kunna verka igenom er. Jag blir fylld av ångest när jag ser det egna jaget dyka

fram hos än den ene, än den andre, här och där. I Jesus av Nasarets namn måste jag säga till er: Er vilja måste dö, den måste bli Guds vilja. Han vill smälta ner er och rena er från varje besmittelse. Ett stort arbete måste utföras för er, innan ni kan bli fyllda med Guds kraft. Jag ber er inträngande om att komma mycket nära honom, så att ni kan uppleva hans rika välsignelse, innan detta möte avslutas.

Ett stort ljus med varningar och tillrättavisningar har lyst på några av er som är närvarande här. När en tillrättavisning ges, söker fienden alltid skapa en önskan om mänsklig sympati hos dem som blir visade tillrätta. Därför önskar jag förmana er att inte söka andras sympati och inte se tillbaka på era tidigare prövningar och på nytt begå samma fel på samma punkter, då ni söker uppbygga er själva igen. Herren för sina vilsefarande barn in på samma område gång på gång. Men om de fortsättningsvis underlåter att ge akt på hans Andes förmaningar, om de underlåter att utföra en reform på varje punkt där de har felat, kommer han till sist att överlämna dem åt deras egen svaghet.

Jag vädjar till er bröder att komma till Kristus och dricka. Drick av frälsningens vatten för intet. Vädja inte till era egna känslor. Tro inte att sentimentalitet är religion. Frigör er från varje mänskligt stöd och kläng er fast vid Kristus. Ni behöver en ny förberedelse, innan ni kan ta del i arbetet med att rädda människor. Era ord och handlingar utövar inflytande på andra och detta inflytande måste ni åter möta på Guds dag. Jesus säger: ”Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta.” (Upp. 3:8.) Ljuset lyser från denna dörr och det är vår förmån att få ta emot det om vi vill. Låt oss rikta våra blickar in genom denna dörr och försöka att ta emot allt det som Kristus är villig att skänka oss.

Var och en av oss har en kamp att utkämpa för att vinna seger över synden i sitt eget hjärta. Detta kan ibland vara mycket smärtsamt och nedslående, för när vi ser bristerna i vår karaktär fortsätter vi att se på dem, medan vi i stället borde se på Jesus och ikläda oss hans rättfärdighet. Var och en som går in genom pärleportarna i Guds stad kommer att gå dit som ,segerherre. Hans största seger blir segern över det egna jaget.

”Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern - honom, från vilken allt vad fader heter i himmelen och på jorden har sitt namn - och beder, att han ville efter sin härlighets rikedom förlåna eder, att I genom hans Ande växen till i kraft till eder invärtes människa och att Kristus genom tron må bo i edra hjärtan och att mån vara rotade och

grundade i kärleken, så att I tillika med alla de heliga till fulla förmån fatta; vad bredden och längden och höjden och djupet är, och så lära, känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av all Guds fullhet.” (Ef. 3: 14-19.)

Som Guds medarbetare, bröder och systrar, bör ni förlåta er helt på den Allsmäktiges arm. Arbeta för att skapa enhet, arbeta för kärlek och ni kommet att bli en kraft i världen.

Kapitel 68

Enhet i Jesus Kristus

Då jag var närvarande vid rådplägningsmötet i Generalkonferensens styrelse, som hölls i september 1904, var mitt sinne intensivt upptaget av tanken på den enhet som bör finnas inom vår verksamhet. Jag kunde inte vara närvarande vid samtliga möten, men under nattens timmar blev den ena scenen efter den andra framställd för mig och jag kände att jag hade ett budskap att ge vårt folk på många platesr.

Det gör mig ont i hjärtat att se, att vi trots alla de underbara uppmaningar vi får att höja våra krafter och vår kapacitet till den allra högsta grad av utveckling, vi ändå är nöjda med att vara dvärgar i Kristi verk. Gud vill att alla hans arbetare skall växa upp till Kristi fullhets åldersmått. Där det finns vitalitet, där ser man tillväxt och tillväxten vittnar om vitalitet. Ord och handlingar bär ett levande vittnesbörd inför världen om vad kristendomen gör för Kristi efterföljare.

När ni utför den uppgift ni fått er tilldelad utan att söka strid eller kritisera andra, kommer detta att följas även frihet, ett ljus och en kraft som kommer att sätta sin prägel och utöva sitt inflytande på de institutioner och verksamhetsområden som ni har knutits till.

Tänk på att ni aldrig befinner er på säker mark, när ni är upprörda eller när ni känner det som er plikt att gå tillrätta med varenda människa som kommer i er närhet. Om du faller för frestelsen att kritisera andra, att påpeka deras fel, att riva ned det som de försöker göra, kan du vara säker på att du kommer att misslyckas att utföra din del i arbetet ädelt och väl.

Vi lever i en tid då var och en i ansvarig ställning och varje medlem i församlingen bör se till att allt som berör hans arbete, blir utfört i överensstämmelse med Guds undervisning.

Genom oförtröttlig vaksamhet, genom innerlig bön och genom Kristus-likå ord och handlingar skall vi visa världen vad Gud vill att hans församling skall vara.

Från sin upphöjda position såg Kristus, härlighetens konung, himmelens majestät, i vilket tillstånd människorna befann sig. Han kände medkänsla med människorna i deras svaghet och synd och kom till denna jord för att uppenbara för människan vad Gud är. Han lämnade sina kungliga boningar och klädde sin Gudom i mänsklig gestalt och kom själv till världen för att i vårt ställe leva ett fullkomligt liv. Han valde inte sin boning bland de rika på jorden. Han föddes i fattigdom, var av låg härkomst och bodde i den föraktade staden Nasaret. Så snart han var tillräckligt gammal för att kunna använda verktyg, hjälpte han till med att försörja familjen.

Kristus ödmjukade sig för att kunna ställa sig i spetsen för mänskligheten och möta de frestelser och uthärda de prövningar som människorna måste möta och genomgå. Han måste veta vad människorna skulle komma att gå till mötes från den fallne fienden, innan han skulle kunna veta hur han skulle kunna hjälpa dem som blir frestade.

Och Kristus har utsetts till att bli vår domare. Fadern är inte domaren. Anglarna är det inte heller. Han som tog på sig mänsklig gestalt och som här i världen levde ett fullkomligt liv skall döma oss. Han är den ende som kan vara vår domare. Vill ni tänka på detta, syskon. Vill ni tänka på detta, predikanter. Vill ni tänka på det, fäder och mödrar. Kristus tog på sig mänsklig gestalt för att han skulle kunna bli vår domare. Ingen av er är satt till att vara domare över andra. Allt ni kan göra är att hålla er själva under disciplin. I Kristi namn vädjar jag till er att ge akt på hans förbud att ni aldrig får sätta er själva i domarsätet. Från dag till dag har detta budskap ljudit i mina öron: ”Stig ned från domarsätet, stig ned i ödmjukhet.”

Det har aldrig funnits en tid då det varit viktigare för oss att förneka oss själva och dagligen ta upp korset, än den i vilken vi nu lever. Hur mycken självförnekelse är vi villiga att praktisera?

Ett liv i nåd och frid

I första kapitlet i Petrus' andra brev kommer ni att finna löftet, att nåd och frid skall föröka sig hos er om ni vill ”i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmänlig kärlek”. (2 Petr. 1: 5-7.) Dessa dygder är underbara skatter. De ”göra en man mer sällsynt än fint guld, en

människa mer sällsynt än guld från Ofir”. (Jes.13:12.)

”Om detta finnes hos eder och mer och mer förökas så till städjer det eder icke att vara overksamman eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.” (2 Petr. 1 :8,)

Skulle vi inte anstränga oss att göra bästa möjliga bruk av våra gåvor den korta tid vi har kvar här i livet för att lägga nåd till nåd, kraft till kraft och så klart visa att vi har en kraftkälla i himmelen däruppe? Kristus säger: ”Mig är given all makt i himmelen och på jorden.” (Matt. 28:18.) Med vilken avsikt har denna makt getts åt honom? För oss. Han vill att vi skall förstå att han har återvänt till himmelen som vår äldre broder och att den omätliga makt som överlämnats åt honom, har ställts till vårt förfogande.

De som i sitt liv vill rätta sig efter den undervisning som getts församlingen genom aposteln Petrus, får kraft från höjden. Vi skall leva efter additionsprincipen och satsa allt på att göra vår kallelse och utkorelse fast. Vi skall vara en framställning av Kristus i allt vi säger och gör. Vi skall leva hans liv. De principer efter vilka han lät sig ledas, skall forma vårt sätt att handla mot dem med vilka vi umgås.

När vi är säkert förankrade i Kristus, har vi en makt som ingen människa kan ta ifrån oss. Varför är det så? Därför att vi har blivit delaktiga av gudomlig natur och undkommit den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Vi har blivit delaktiga av hans natur, hans som kom till denna jord iförd mänsklig gestalt, för att han skulle kunna stå i spetsen för mänskligheten och leva ett liv som var utan fläck eller besmittelse av synd.

Varför är många av oss så svaga och ineffektiva? Det beror på att vi ser på oss själva, studerar vårt eget temperament och undrar hur vi skall kunna skapa en position för oss själva, vår individualitet och våra egna särdrag, i stället för att studera Kristus och hans väsen.

Bröder som annars skulle kunna arbeta harmoniskt tillsammans, om de ville lära av Kristus och glömma att de är amerikaner eller europeer, tyskar eller fransmän, svenskar, danskar eller norrmän, tycks vara präglade av känslan, att om de skulle blanda sig med folk av andra nationaliteter, skulle något av det som är säreget för deras eget land och folk gå förlorat och något annat skulle komma i stället.

Mina syskon, låt oss lägga allt sådant åt sidan. Vi har ingen rätt att ägna våra tankar åt oss själva, det som vi föredrar och våra egna föreställningar. Vi skall inte försöka hävda en säregen personlig identitet, en personlighet, en individualitet som kan skilja oss från våra medarbetare. Vi har en karaktär som måste upprätthållas och det är Kristi karaktär. När vi har Kristi karaktär kan vi tillsammans utföra Guds uppdrag. Kristus i oss kommer att möta Kristus i våra bröder, och den helige Ande kommer att ge dem den hjärtats och handlingens enhet som inför världen vittnar om att de är Guds barn. Må Herren hjälpa oss att dö bort ifrån det egna jaget och bli födda på nytt så att Kristus kan bo i oss, och bli en levande verksam princip, en kraft som kommer att bevara oss i helgelse. Sträva allvarligt efter enighet. Be om det. Arbeta för det. Det kommer att skänka oss andlig hälsa, upphöjda tankar, en ädel karaktär, ett himmelskt sinne och göra det möjligt för oss att segra över egoism och onda misstankar. Då skall vi bli mer än segrare genom honom som har älskat oss och utgett sig själv för oss. Korsfäst det egna jaget. Uppskatta andra mer än er själva. På det sättet kommer ni att föras samman i enhet med Kristus. Inför det himmelska universum, inför församlingen och världen kommer ni att uppvisa omisskännliga bevis för att ni är Guds söner och döttrar. Gud kommer att bli förhålligad i det exempel som ni ger.

Världen behöver se det under förverkligat som knyter Guds folks hjärtan tillsammans i kristen kärlek. Den behöver få se Guds folk sitta tillsammans med Kristus i den himmelska världen. Vill ni inte visa i era liv ett bevis på vad Guds sanning kan göra för dem som älskar och tjänar honom? Gud vet vad ni kan bli. Han vet vad gudomlig nåd kan göra för er om ni får del av den gudomliga naturen.

Kapitel 69

Kristi förhållande till nationalismen

Kristus erkände inte någon skillnad ifråga om nationalitet, rang eller trosbekännelse. De skriftlärde och fariseerna ville göra alla himmelens gåvor till en nationell eller lokal fördel och utesluta resten av Guds familj i världen. Men Kristus kom för att bryta ned alla barriärer. Han kom för att visa att hans nåds och kärleks gåva är oinskränkt som luften och ljuset eller som regnskurarna som uppfriskar jorden.

Kristi liv grundade en religion där det inte finns något kastväsen, en religion som knöt jude till hedning, fri och träl tillsammans i ett gemensamt broderskap likställt inför Gud. Inga politiska hänsyn hade inflytande på hans handlingar. Han gjorde inre skillnad på grannar och främlingar, vänner eller fiender. Det som rörde hans hjärta var en människa som törstade efter livets vatten.

Han gick inte förbi någon människa som om hon skulle vara värdelös utan sökte ge det helande botemedlet åt varje människa. Vem han än kom i kontakt med, framhöll han en lärdom som var avpassad efter tillfället och förhållandena. Varje försummelse eller hån som människor visade mot sina medmänniskor gjorde det bara mer klart för honom att de behövde hans gudomligt mänskliga sympati. Han försökte tända hoppet hos de lägsta och minst lovande och framhöll för dem försäkringen om att de kunde bli oklanderliga och oskyldiga och uppnå en karaktär som skulle göra dem till Guds barn.

En säker grund

”Vinnläggen eder därför, mina bröder”, säger aposteln Petrus, ”så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören, skolen I aldrig någonsin komma på fall. Så skall inträdet i vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, eviga rika förlänas eder i rikligt mått.” (2 Petr. 1: 10, 11.)

En praktisk illustration

För många år sedan, då antalet av dem som trodde på Kristi snara återkomst var ganska litet, samlades de som firade sabbaten i Topsham i staten Maine till gudstjänst i

det stora köket i broder Stockbridge Howlands hem. En sabbatsmorgon var broder Howland frånvarande. Detta förvånade oss, för han brukade alltid vara närvarande. Men snart kom han in med lysande ansikte som strålade av Guds härlighet. ”Bröder”, sade han, ”jag har funnit det. Jag har funnit att vi kan handla på ett sådant sätt att Guds ord försäkrar oss, att vi skall ’aldrig någonsin komma på fall’. Jag skall berätta för er om det.”

Sedan berättade han att han hade lagt märke till att en broder, en fattig fiskare, hade känslan av att han inte blev lika högt respekterad som han tyckte att han borde bli och att broder Howland och andra menade att de var finare än han. Men det var inte så, men han tolkade det så, och han hade nu varit borta från gudstjänsten i flera veckor. Broder Howland gick till honom, lade sig på knä framför honom och sade: ”Min broder, förlåt mig. Vad är det jag har gjort?” Mannen tog honom i armen och försökte få honom att ställa sig upp igen. ”Nej”, sade broder Howland, ”vad har jag gjort mot dig?”

”Jag har inte någonting emot dig.” ”Jo, det måste du ha”, sade broder Howland, ”för tidigare kunde vi prata tillsammans, men nu pratar du inte med mig och jag vill gärna veta vad som har kommit i vägen.” ”Res dig upp, broder Howland”, sade han. ”Nej”, sade broder Howland, ”det gör jag inte.” ”Då måste jag böja knä också”, sade han och föll på knä och bekände hur barnslig han hade varit och hur många fula misstankar han hade hyst. ”Och nu”, sade han, ”vill jag lägga bort dem allesammans.”

Då broder Howland berättade detta lyste hans ansikte av Herrens härlighet. Just som han hade slutat kom fiskaren och hans familj in och vi hade ett utmärkt möte.

Föreställ er att några av oss skulle följa samma metod som broder Howland tillämpade. Om vi gick till våra bröder, när vi såg att de hyste onda misstankar och sade: ”Förlåt mig om jag har gjort något för att skada dig”, så skulle vi kanske kunna bryta Satans förlamande kraft och frigöra våra bröder från hans frestelser. Låt ingenting komma emellan er och era bröder. Om ni genom att uppoffra något kan göra något för att avlägsna misstankar, så gör det. Gud vill att vi skall älska varandra som bröder. Han vill att vi skall känna medlidande och vara vänliga. Han vill att vi skall lära oss att tro att våra bröder älskar oss och att tro att Kristus älskar oss. Kärlek föder kärlek.

Ta emot Kristi kärlek

Väntar vi att vi skall möta våra bröder i himmelen? Om vi kan leva tillsammans med dem i frid och harmoni här nere, kan vi också leva tillsammans med dem där uppe. Men hur skulle vi kunna leva tillsammans med dem i himmelen, om vi inte kan vara tillsammans med dem här utan ständig kamp och strid. De som uppför sig på ett sådant sätt att de skiljer sig från sina bröder och väcker misstämning och osämja, behöver en grundlig omvändelse. Våra hjärtan behöver smälta och underkuvas Kristi kärlek. Vi måste visa den kärlek som han visade då han dog för oss på Golgata kors. Vi behöver komma närmare och närmare Frälsaren. Vi behöver bedja mycket och vi måste lära oss att visa tro. Vi måste bli mer ömsinta. och vänliga. Vi vandrar bara en gång genom denna värld. Skulle vi då inte anstränga oss för att efterlämna en prägel av Kristi väsen hos dem som vi umgås med?

Våra hårda hjärtan behöver bli krossade. Vi behöver komma tillsammans i fullkomlig enhet och vi behöver inse att vi är köpta med Jesu blod. Var och en skall säga: ”Han gav sitt liv för mig och han vill att jag, då jag vandrar genom denna värld, skall uppenbara den kärlek som han visade, då han gav sig själv för mig.” Kristus bar våra synder i sin egen kropp upp på korset, för att Gud skulle kunna vara rättfärdig och ändå rättfärdiggöra dem som tror på honom. Detta är livet, det eviga livet, för alla som vill överlämna sig åt Kristus.

Jag vill se konungen i hans skönhet. Jag vill se hans oförlikneliga härlighet. Jag vill också att ni skall få se honom. Kristus skall föra sina återlösta längs livets flod och förklara för dem allt som förvirrat dem här i världen. Nådens hemligheter kommer att klarläggas för dem. Där deras mänskliga sinnen bara såg förvirring och brustna förhoppningar, kommer de att se den skönaste och mest fullkomliga överensstämmelse.

Låt oss tjäna Gud med alla våra förmågor och med allt vårt förstånd. Vår begåvning kommer att utvecklas när vi använder det vi har. Vår religiösa erfarenhet kommer att stärkas när vi låter den bli en del av vårt dagliga liv. På det sättet kommer vi att kunna klättra, steg för steg, upp på den stege som når upp till himmelen. Och från det översta steget träder vi in i Guds rike. Låt oss vara kristna här i världen. Då skall vi få evigt liv i härlighetens rike.

När enighet råder bland Kristi efterföljare, är det ett bevis på att Fadern har sänt

sin Son för att frälsa syndare. Det vittnar om hans makt, för ingenting mindre än Guds undergörande kraft kan föra människor med deras olikartade natur tillsammans i gemensam handling och med ett enda gemensamt mål, att tala sanning i kärlek.

Guds råd och varningar är tydliga och klara. När vi läser Bibeln och ser vilken kraft till det goda det finns i enheten och vilken kraft till det onda som ligger dold i oenigheten, hur kan vi då låta bli att ta emot Guds ord i våra hjärtan? Misstankar och misstroende är en ond surdeg. Enighet vittnar om sanningens kraft.

Kapitel 70

En tid av nöd framför oss

En tid av stor nöd ligger framför oss. Det kommer nu an på oss att använda alla våra gåvor och förmågor till att befrämja Guds verk. De krafter Herren har gett oss skall vi använda till att bygga upp, inte till att bryta ned. De som omedvetet har låtit sig förföras skall inte fortsätta att förbli i detta läge. Herren säger till sina sändebud: Gå till dem och tala om för dem vad jag har sagt, vare sig de lyssnar på det eller inte.

Den tid är alldeles framför oss då förföljelse kommer att drabba dem som förkunnar sanningen. Framtidsutsikterna är inte ljusa. Men låt oss trots detta inte upphöra med våra ansträngningar att rädda sådana som är på väg mot undergången och som himmelens furste offrade sitt dyrbara liv för att återlösa. När den ena metoden sviktar så pröva en annan. Våra ansträngningar får inte vara döda eller livlösa. Låt oss arbeta för Gud, så länge vårt liv sparas. Genom hela mänsklighetens historia har Guds utvalda sändebud varit utsatta för hån och förföljelser för sanningens skull. Men varhelst Guds folk har tvingats att gå, till och med om de på samma sätt som den älskade lärjungen skulle bli förvisade till en öde ö, så vet Kristus var de finns och han kommer att styrka och välsigna dem och fylla deras sinnen med frid och glädje.

Snart kommer svårigheter över hela världen. Var och en av oss bör söka lära känna sin Gud. Vi har inte någon tid att förlora. Med allvar och värme skall vi förkunna budskapet: ”Upp, alla I som ären törstiga, kommen hit och fån vatten; och I som inga penningar haven, kommen hit och hämtan säd och äten. Ja, kommen hit och hämtan säd utan penningar och för intet både vin och mjölk.” ”Så säger Herren: Akten på vad rätt är och öven rättfärdighet, ty min frälsning kommer snart, och snart bliver min rättfärdighet uppenbarad. Säll är den människa, som gör detta, den människoson, som står fast därvid, den som håller sabbaten, så att han icke ohelgar den, och den som avhåller sin hand från att göra något ont.” (Jes. 55: 1; 56: 1, 2.)

Guds kärlek till församlingen är utan gräns. Hans omsorg för sitt arv upphör aldrig. Han tillåter inte att svårigheter kommer över församlingen, utom det som är av väsentlig betydelse för att den skall kunna bli renad, så att det skall gå den väl både här och i evigheten. Han kommer att rena sin församling såsom han renade templet vid

början och vid avslutningen av sin tjänst på jorden. Varje prövning som han tillåter komma över församlingen, kommer för att hans folk skall uppnå en djupare gudsfruktan och större styrka att föra korsets seger ut till alla delar av världen. Han har en uppgift för oss alla att utföra. Vi måste ständigt utvidga och vinna framgång. Arbetet måste utvidgas från stad till stad, från land till land och från nation till nation och ständigt fortsätta uppåt och framåt, väl grundat, underbyggt och fast.

Han fick lida oförskyllt

”Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss. .. full av nåd och sanning.” Men de som Kristus kom för att frälsa, ville inte veta av honom. ”Han kom till sitt eget, och hans egna togo icke emot honom.” (Joh.1: 14, 11.) I det att de överlämnade sig åt Satans kontroll förkastade de Messias och sökte efter tillfälle att döda honom.

Satan och hans änglar bestämde sig för att göra Kristi död så förödmjukande som möjligt. De fyllde de judiska ledarnas sinnen med bittert hat mot Frälsaren. Prästerna och rådsherrarna behärskades av fienden och hetsade upp folkmassorna till att välja ståndpunkt emot Guds Son. Bortsett från Pilatus’ förklaring om att han var oskyldig, var det ingen som talade ett enda ord till hans försvar. Och till och med Pilatus som visste att han var oskyldig, överlämnade honom till att misshandlas av människor över vilka Satan hade kontroll.

Liknande händelser kommer att äga rum i en nära framtid. Människor kommer att upphöja och genomdriva stränga lagar som direkt strider mot Guds lag. Även om de med iver inskräper sina egna påbud, kommer de att vända sig bort från ett tydligt ”så säger Herren”. Under det att de upphöjer en falsk vilodag, kommer de att försöka att tvinga människor att vanära Guds lag, som är en beskrivning av hans karaktär. Guds tjänare måste, trots att de inte är skyldiga till någon orätt handling, lida förödmjukelser och misshandel av sådana som Satan inspirerar och fyller med avund och religiös fanatism.

Sabbatsfrågan

Religiösa makter som enligt sin bekännelse är knutna till himmelen och som ger sig ut för att äga ett lamms karaktärsdrag, kommer genom sina handlingar att visa att de har en drakes sinne och att de är stimulerade och behärskade av Satan. Den tid kommer

då Guds folk kommer att känna förföljelsens hand, därför att de helighåller den sjunde dagen. Satan har föranlett förändringen av sabbaten i en förhoppning att kunna förverkliga sitt syfte att omintetgöra Guds planer. Han söker göra Guds befallningar mindre giltiga i världen än människors lagar. Syndens människa som skulle komma att förändra tider och lagar och som alltid har undertryckt Guds folk, kommer att se till att lagar stiftas som tvingar människor att helighålla den första dagen i veckan. Men Guds folk skall stå fasta på Herrens sida. Och han kommer att arbeta till det bästa för dem och tydligt visa att han är gudarnas Gud.

Herren har sagt: ”Mina sabbater skolen I hålla, ty de äro ett tecken mellan mig och eder från släkte till släkte.” (2 Mos. 31: 13.) Ingen bör visa olydnad mot hans befallning för att undgå förföljelse, utan alla bör tänka på Kristi ord: ”När de nu förfölja eder i en stad, så flyn till en annan; och om de också där förfölja eder, så flyn till ännu en annan.” (Matt. 10:23.) Om det kan undvikas, så ge er inte i människors våld, eftersom de är ledda av Antikrists anda. Vi bör göra allt som kan göras för att de som är villiga att lida för sanningens skull blir besparade förtryck och grymhet.

Kristus är vårt exempel. Det beslut Antikrist tog att genomföra upproret i himmelen kommer att fortsätta att utöva sin verkan i olydnadens barn. Deras avund och hat mot dem som lyder det fjärde budet kommer att bli mer och mer bittert. Men Guds folk skall inte dölja sitt baner. De skall inte ignorera Guds bud eller för bekvämlighets skull följa mängden för att göra det onda.

Herren uppmuntrar alla som söker honom av hela sitt hjärta. Han ger dem sin helige Ande, uppenbarelsen av hans närvaro och välbehag. Men de som överger Gud för att rädda sina liv, kommer att bli övergivna av honom. När de söker rädda sina liv genom att göra avkall på sanningen kommer de att gå miste om det eviga livet.

Prövningens natt är snart till ända. Satan sätter in sin sinn rika kraft, därför att han vet att hans tid är kort. Guds straffdomar går över världen för att uppfordra alla som känner sanningen att gömma sig i klippans rämna och betrakta Guds härlighet. Det får nu inte läggas någon hämsko på sanningen. Klara besked måste framhållas utan att lindas in, och publiceras i broschyrer och traktater, och dessa måste spridas som höstens löv.

Kapitel 71

Söndagsarbete

Sanatoriet i Kalifornien den 17 augusti 1902.

Käre Broder! Jag skall försöka svara på din fråga om vad ni bör göra om söndagslagar genomdrivs.

Det ljus som jag har fått av Herren vid det tillfälle då vi väntade just en sådan kris som ni tycks stå inför var, att när folket påverkades även makt från djupet till att genomdriva söndags firande, bör sjundedagsadventisterna visa sin visdom genom att avhålla sig från vanligt arbete på den dagen och hellre använda den till att utföra missionsarbete.

Att trotsa dessa söndagslagar skulle bara skärpa förföljelsen, som skulle sättas igång av de religiösa fanatiker som söker genomdriva dessa lagar. Låt dem inte få tillfälle att kalla er lagbrytare. Om de inte får något annat att göra än att bevaka dem som varken fruktar Gud eller människor, kommer det snart att förlora nyhetens behag för dem och de kommer att inse att der varken är konsekvent eller lämpligt för dem att vara så nogräknade med avseende på söndagsfirandet. Fortsätt bara med missionsarbete med Bibeln i händerna, så kommer fienden att se att han har skadat sin egen sak. Man tar inte vilddjurets märke för att man visar att man förstår det kloka i att bevara freden och avhålla sig från arbete som väcker anstöt, när man samtidigt utför ett arbete som är av den största betydelse.

När vi använder söndagen till missionsarbete tar vi piskan ur händerna på de egenmäktiga fanatikerna, som skulle ha känt sig mycket väl tillfreds med att få förödmjuka sjundedagsadventisterna. Men när de ser att vi använder söndagen till att besöka folket och förklara Bibeln för dem, kommer de att inse att det inte tjänar någonting till att försöka hindra vår verksamhet genom att stifta söndagslagar.

Söndagen kan användas till olika slags arbete som kommer att befrämja Herrens sak.

På den dagen kan man hålla friluftsgudstjänster och husmöten. Man kan utföra arbete från hem till hem. De som skriver kan använda dagen till att skriva artiklar. När det är möjligt bör man alltid hålla gudstjänster på söndagen. Gör des sa gudstjänster i högsta grad intressanta: Sjung äkta väckelse sånger och tala med kraft och överbevisning om Frälsarens kärlek. Tala om nykterhet och om sann religiös erfarenhet. På det sättet kan ni lära mycket med hänsyn till hur ni skall arbeta och ni kommer att nå många människor.

Låt lärarna vid våra skolor använda söndagen till missionsarbete. Jag har fått instruktion att vi på det sättet skulle kunna omintetgöra fiendens avsikter. Låt lärarna ta eleverna med sig och hålla möten för sådana som inte känner sanningen. På det sättet kommer de att kunna uträtta långt mer än de kan på något annat sätt.

Gud har gett oss klara besked om hur vi skall arbeta. Vi skall förkunna sanningen om Herrens sabbat för att reparera "revan" som har gjorts i hans lag. Vi skall göra allt vi kan för att upplysa de okunniga, men vi skall aldrig sluta oss samman med världen för att ta emot finansiell hjälp.

Om Israels barn läser vi: "Jag gav dem mina stadgar och kungjorde för dem mina rätter; den människa, som gör efter dem, får leva genom dem. Jag gav dem ock mina sabbater till att vara ett tecken mellan mig och dem, för att man skulle veta, att jag är Herren, som helgar dem. Men Israels hus var gensträvt mot mig i öknen; de vandrade icke efter mina stadgar, utan föraktade mina rätter, fastän den människa, som gör efter dem, får leva genom dem; de ohelgade ock svårt mina sabbater. Då tänkte jag på att utgjuta min förtörnelse över dem i öknen och så förgöra dem. Men vad jag gjorde, det gjorde jag för mitt namns skull, för att detta icke skulle bli vanärat i de folks ögon, i vilkas åsyn jag hade fört dem ut. Likväl upplyfte jag min hand inför dem i öknen och svor, att jag icke skulle låta dem komma in i det land som jag hade givit dem, ett land, som skulle flyta av mjölk och honung och som vore härligast bland alla länder - detta därför att de föraktade mina rätter och icke vandrade efter mina stadgar, utan ohelgade mina sabbater, i det att deras hjärtan följde efter deras eländiga avgudar. Men jag visade skonsamhet och fördärvade dem icke; jag gjorde icke alldeles ände på dem i öknen. Och jag sade till deras barn i öknen: 'I skolen icke vandra efter edra fäders stadgar och icke hålla deras rätter, ej heller orena eder på deras eländiga avgudar. Jag är Herren, eder Gud; vandra efter mina stadgar och hållen mina rätter och gören efter dem. Och helgen mina sabbater, och må de vara ett tecken mellan mig och eder, för att man må veta, att

jag är Herren, eder Gud.” (Hes. 20: 11-20.)

Herrens prov

Sabbaten är Herrens prov och ingen människa, vare sig han är konung, präst eller härskare, har någon auktoritet att ställa sig mellan Gud och människan. De som står under inflytande även falsk religion och helighåller en oäkta vilodag, kommer att åsidosätta det mest avgörande beviset angående den sanna sabbaten. De kommer att söka tvinga människor till att lyda de lagar som de själva har skapat, lagar som står i direkt strid mot Guds lag. Guds vrede kommer att drabba dem som fortsätter på denna väg. Med mindre en förändring äger rum, kan de inte undgå straffet.

Lagen om helighållande av den första dagen i veckan är en produkt även fallen kristenhet. Söndagen är ett barn av påvedömet, något som den kristna världen har upphöjt över Guds heliga vilodag. Inte i något fall skall Guds folk hylla den. Men jag önskar att de skall förstå att de inte gör Guds vilja när de visar trotsigt motstånd, när han vill att de skall söka undvika det. På det sättet skapar de en fördom så bitter att man omöjlig kan förkunna sanningen. Sätt inte igång någon demonstration på söndagen för att trotsa lagen. Om ni gör detta på en plats och blir förödmjukade kommer detsamma att hända på någon annan plats. Vi kan använda söndagen som en dag för att befrämja det arbete som har betydelse för Kristi sak. Vi skall göra vårt bästa och arbeta i saktmod och ödmjukhet.

Förföljelse väntar

Kristus varnade sina lärjungar med avseende på vad de skulle komma att möta i sitt arbete som evangelister. Han visste vad de skulle komma att få lida, vilka prövningar och svårigheter de skulle bli kallade att genomgå. Han ville inte låta dem vara okunniga om vad som skulle möta dem för att svårigheterna, när de oväntat kom över dem, inte skulle rubba deras tro. ”Nu har jag sagt eder det, förrän det sker, på det att I mån tro, när det har skett.” (Joh. 14:29.) När prövningen kom, skulle deras tro bli styrkt i stället för att bli försvagad. De kunde då säga till varandra: ”Han talade om för oss att detta skulle komma och vad vi skulle göra för att möta det.”

”Se, jag sänder eder åstad såsom får mitt in bland ulvar”, sade Kristus. ”Varen fördenskull kloka såsom ormar och menlösa såsom duvor.” „I skolen bliva hatade av

alla för mitt namns skull. Men den som är ståndaktig intill änden, han skall bliva frälst.” (Matt. 10: 16, 22.) De hatade Kristus utan orsak. Är det då att förundra sig över att de hatar dem som bär hans tecken och som utför hans uppdrag? De kommer att bli betraktade som jordens avskum.

”När de nu förfölja eder i en stad, så flyn till en annan; och om de också där förfölja eder, så flyn till ännu en annan.” Det är inte Guds vilja att ni skall offra era liv på ett vårdslöst sätt. Sannerligen säger jag eder: I skolen icke hava hunnit igenom alla Israels städer, förrän Människosonen kommer.” (Vers 23.)

Sanningen måste förkunnas för folket, den rättframma positiva sanningen. Men denna sanning skall framhållas i Kristi anda. Vi skall vara såsom får mitt ibland ulvar. De som inte för Kristi skull vill ge akt på de varningar han har gett och inte vill visa tålmod och självbehärskning kommer att förlora dyrbara tillfällen att arbeta för Mästaren. Herren har inte gett sitt folk uppgiften att angripa dem som överträder hans lag. Inte i något fall skall vi hålla klappjakt på de andra kyrkosamfundet. Låt oss tänka på att vi som ett folk som anförtrotts helig sanning, har varit försumliga och direkt otrogna. Verksamheten har begränsats till några få centra, till dess att hela befolkningen i dessa områden har blivit förhärdad mot evangelium. Det är svårt att göra intryck på dem som har hört sanningen så ofta och ändå förkastat den. Allt detta är nu emot oss. Hur mycket längre skulle inte verksamheten nu ha nått, om vi hade gjort allvarliga ansträngningar att nå sådana som, om de hade omvänt sig, skulle på ett riktigt sätt visa vad sanningen för denna tid kan göra för människorna. Det är inte riktigt att några få platser skall ha alla företräden, medan andra blir försummade.

En erfarenhet vid Avondale

Vid våt skola i Avondale i närheten av Cooranbong, Australien, kom frågan om söndagsarbete upp för avgörande. Det såg ut som om nätet snart skulle dras så tätt omkring oss, att vi inte skulle kunna arbeta på söndagen. Skolan låg djupt inne i skogen, långt borta från samhällen eller järnvägsstationer. Ingen bodde så nära att de på något sätt skulle kunna bli störda av vad vi företog oss. Inte dess mindre bevakade man oss. Ämbetsmän fick i uppdrag att resa omkring för att inspektera vår omgivning, och de kom. De kunde ha sett mycket, om de hade velat anklaga oss, men de tycktes inte lägga märke till dem som arbetade. De hade så stort förtroende till oss som ett folk och så stor respekt för oss på grund av vad vi hade uträttat i kommunen, att de trodde att de kunde

lita på oss var som helst.

Många medgav att hela distriktet hade förändrats sedan vi hade kommit dit. En kvinna som inte firade sabbaten sade till mig: ”De skulle inte tro mig om jag berättade för dem allt angående den förändring som har skett i trakten som följd av att ni kom hit och upprättade denna skola och höll dessa små möten.”

När därför våra bröder hotades med förföljelse och undrade vad de skulle göra, fick de samma råd som gavs som svar på frågan om tävlingar (games). Jag sade: ”Använd söndagen till att utföra missionsarbete för Gud. Lärare, gå ut tillsammans med era elever. Ta dem med ut i utmarkerna, (detta var vad vi kallade de glest befolkade områdena ute i skogarna där det ofta kan vara två eller tre kilometer mellan varje hus) och besök folk i deras hem. Låt dem få veta att ni intresserar er för deras frälsning.” Detta gjorde de och som följd av detta skördade de själva stora fördelar och kunde dessutom hjälpa andra. Guds välsignelse vilade över dem när de studerade Bibeln för att lära sig hur de skulle framhålla Ordets sanningar på ett sådant sätt, att dessa sanningar skulle få ett gynnsamt mottagande.

Vi skall göra allt vi kan för att avlägsna de föttdomar många har mot vårt arbete och mot Bibelns sabbat.

Lär folket att i alla avseenden rätta sig efter sitt lands lagar när de kan göra det utan att komma i konflikt med Guds lag.

Förföljarnas sinnen är ibland mottagliga för gudomliga intryck såsom fallet var med Paulus innan han blev omvänd.

Kapitel 72

Välgörenhetsarbete

”Ära Herren med dina ägodelar och med förstlingen av all din gröda, så skola dina lador fyllas med ymnighet, och av vinmust skola dina pressar flöda över.” (Ords. 3: 9, 10.)

”Den ene utströr och får dock mer, den andre spar över hövan, men bliver allenast fattigare. Den frikostige varder rikligen mättad, och den som vederkvicker andra, han bliver själv vederkvickt.” (Ords. 11: 24, 25.)

”En ädling tänker ädla tankar och står fast vid det som ädelt är.” (Jes. 32:8.)

I frälsningsplanen har gudomlig visdom påpekat förhållandet att handling följs även reaktion och detta gör en barmhärtighetsgärning till en dubbel välsignelse i alla dess förgreningar. Den som ger till de behövande är till välsignelse för andra och blir själv välsignad i ännu högre grad.

Evangeliets härlighet

För att människan inte skulle gå miste om de välsignelser som följer av välgörenhet, införde vår Återlösare planen att godkänna henne som sin medarbetare. Gud kunde ha fullföljt sin plan att frälsa syndare utan mänsklig hjälp. Men han visste att människan inte kunde bli lycklig utan att få ta del i detta stora verk. Genom en kedja av omständigheter, som skulle väcka hennes medkänsla, ger han människan det bästa medlet att utveckla välgörenhet och kommer henne att vanemässigt ge hjälp åt de fattiga för att befrämja hans sak. En ruinerad värld ställer genom sitt stora behov krav på att vi skall ägna våra gåvor i form av medel och inflytande, åt att för alla människor framlägga den sanning som de står i så desperat behov av. Och när vi fäster avseende vid dessa krav genom att arbeta och utföra välgörenhet, införlivas vi i bilden av honom som blev fattig för vår skull. När vi offrar, välsignar vi andra och samlar på det sättet sann rikedom.

Det är till evangeliets förhållande att det är grundat på principen att i det fallna

människosläktet återupprätta den gudomliga avbilden genom en ständig manifestation av välgörenhet. Detta arbete började i de himmelska gårdarna. Där gav Gud människorna ett omisskännligt bevis på den kärlek som han kände för dem. ”Så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.” (Joh.3:16.) Gåvan Kristus avslöjar Faderns sinne. Den visar att han, efter det att han hade tagit sig an vår återlösning, inte skulle spara någonting, hur värdefullt det än var, som var nödvändigt för fullföljandet av hans uppgift.

Frikostighetens anda är himmelens anda. Kristi självuppoffrande kärlek uppenbaras på korset. För att människan skulle kunna bli frälst, gav han allt han hade och därefter gav han sig själv. Kristi kors är en vädjan om välgörenhet hos var och en som följer Frälsaren. Den princip som här klargörs är att ge, ge. När detta förverkligas i verklig välgörenhet och goda gärningar är det den sanna frukten av det kristna livet. De icke kristna människornas princip är att få, få. På det sättet väntar de sig att kunna försäkra sig om lycka. Men när en sådan metod förverkligas i hela sin utsträckning, blir resultatet misär och död.

Evangelii ljus som lyser från Kristi kors, tillrättavisar egoism men uppmuntrar till frikostighet och välgörenhet. Vi skall inte klaga över att vi ständigt får fler och fler uppmaningar att ge. I sin försyn kallar Gud sitt folk ut från deras begränsade verksamhetsområden för att ge sig in på större uppgifter. Det är nödvändigt med obegränsade ansträngningar i denna tid då moraliskt mörker täcker jorden. Många bland Guds folk står i fara att insnärjas i världslighet och girighet. De bör göra klart för sig att hans barmhärtighet gör att behovet av deras medel blir allt större. De förhållanden som gör anspråk på vår välgörenhet måste framläggas för dem om de skall kunna efterlikna hans liv som är vårt stora exempel.

Förvaltarskapets välsignelser

Då Kristus gav sina lärjungar uppgiften att ”gå ut i hela världen” och förkunna ”evangelium för allt skapat” gav han människorna uppdraget att utbreda kunskapen om hans nåd. Under det att några går ut för att förkunna, kallar han andra att svara på hans begäran om offergåvor för att stödja hans sak på jorden. Han har lagt medel i människors händer för att hans gudomliga gåvor skall kunna utföra den uppgift som anvisats oss till våra medmänniskors frälsning. Detta är ett av de sätt på vilka Gud

upphöjer människor. Det är just en sådan uppgift människan behöver, för att den skall väcka de djupaste medkänslor i hennes hjärta och sätta hennes bästa förståndsgåvor i verksamhet.

Alla goda gåvor här på jorden har skänkts av Guds givmilda hand som ett uttryck för hans kärlek till människan. De fattiga är hans och kristendomens sak är hans. Guldet och silvret tillhör Herren, och han kunde låta pengar regna ned från himmelen om han så ville. Men i stället har han gjort människan till sin förvaltare och anförtrott henne medel, inte för att de skall samlas på hög utan för att de skall användas till nytta för andra. Så gör han människan till en kanal genom vilken han fördelar sina välsignelser på jorden. Gud införde välgörenhetssystemet för att människan skulle kunna bli lik sin Skapare, frikostig och oegennyttig och för att till sist tillsammans med Kristus kunna få del i den eviga, härliga belöningen.

Samling kring korset

Den kärlek som kom till uttryck på Golgata bör återupplivas, styrkas och ges spridning bland våra församlingar. Skulle vi inte göra allt vi kan för att ge kraft åt de principer Kristus förde till denna värld? Skulle vi inte sträva efter att grundlägga och ge effektivitet åt de välgörenhets företag som nu är erforderliga? När du står framför korset och ser himmelens furste gå i döden för dig, kan du då stänga ditt hjärta och säga: "Nej, jag har ingenting att ge"?

Kristi troende folk skall föreviga hans kärlek. Denna kärlek skall samla dem kring korset. Den skall befria dem från all egenkärlek och binda dem till Gud och till varandra.

Samlas kring Golgata kors i självupppoffring och självförnekelse. Gud vill välsigna dig när du gör ditt bästa. När du närmar dig nådatronen och när du finner dig knuten till denna tron med den gyllene länk som sänds ned från himmelen till jorden för att lyfta människor ur syndens avgrund, kommer ditt hjärta i kärlek att sträcka sig efter dina bröder och systrar som står utan Gud och utan hopp i världen.

Varje tillfälle att hjälpa en broder i nöd eller att stödja Guds sak genom att förkunna sanningen är en pärla som du kan sända i förväg och sätta in i himmelens bank för säker förvaring. (Band 3, sid. 249, 1872.)

När allas sak kommer fram inför Gud, kommer inte frågan: ”Vad bekände de sig till?” att ställas, utan frågan: ”Vad har de gjort?” Har de varit ordets görare? Har de levt för sig själva eller har de varit upptagna av välgörenhet, med vänliga och kärleksfulla handlingar, sätt andra högre än sig själva och visat självförnekelse för att kunna bli till välsignelse för andra? Om denna genomgång visar att detta har varit deras liv, att deras sinnen har varit präglade av ömhet, självförnekelse och välgörenhet, kommer de att få höra Kristus uttala den härliga försäkringen och de välsignande orden: ”Rätt så!” ”Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike, som är tillrett åt eder från världens begynnelse.” (Matt. 25: 34,) Kristus har blivit bedrövad och sårad genom er uttalade själviska kärlek, er likgiltighet för andras lidanden och behov. (Band 3, sid. 525, 1875.)

Kapitel 73

Självständighetens anda

Innan jag lämnade Australien och efter det att jag kommit hem till Amerika har jag fått instruktion om att det skall utföras ett stort arbete i Amerika. De som var med vid verkets början håller på att försvinna. Bara få av banbrytarna finns ännu kvar bland oss. Många av de tunga bördor som tidigare bars av män med lång erfarenhet faller nu på yngre män.

Med denna överflyttning av ansvaret till arbetare med mer eller mindre begränsad erfarenhet följer vissa faror, som vi behöver vara på vår vakt emot. Världen är full av prestige-kamp. Benägenheten att frigöra sig från medarbetare, splittringens anda ligger i själva den luft vi inandas. Några betraktar varje ansträngning att införa ordning som farlig, som en begränsning av den personliga friheten, något som vi måste frukta som påvevalde. Dessa vilseledda människor ser der som en dygd att kunna berömma sig av sin frihet att tänka och handla självständigt. De säger att de inte vill rätta sig efter någon människas råd och att de inte är ansvariga inför någon människa. Jag har undervisats om att Satan gör särskilda ansträngningar för att leda människor till att tro, att det är välbehagligt inför Gud att de väljer sin egen väg utan att ta råd av sina bröder.

Häri ligger en allvarlig fara för vårt verks framgång. Vi måste vara försiktiga och förståndiga i vårt handlingsätt, i överensstämmelse med gudhängivna rådgivares omdöme. I detta ligger vår trygghet och styrka. I motsatt fall kan Gud inte arbeta med oss, genom oss och för oss.

Hur skulle det inte glädja Satan om han kunde lyckas att vinna insteg bland vårt folk och skapa oordning i verksamheten! I en tid som denna är det nödvändigt med en grundlig organisation som skulle bli den största krafttillgången för att utestänga falska rörelser och omintetgöra anspråk som Guds ord inte godkänner. Vi vill hålla linjerna klara så att ingenting skall kunna bryta ned det system av organisation och ordning som genom klokt och omsorgsfullt arbete har byggts upp. Frihet får i denna tid inte ges åt odisciplinerade element som vill vinna kontroll över verksamheten.

Några har framhållit tanken att vi, när vi närmar oss tidens avslutning, kommer

att uppträda oberoende av varje religiös organisation. Men Herren har undervisat mig om att det i detta verk inte finns någonting som heter varje människas oberoende. Stjärnorna på himlen är allesammans styrda av lagar, och var och en av dem påverkar de andra att göra Guds vilja, så att de gemensamt följer den lag som bestämmer deras rörelser. För att Herrens verk skall kunna vinna gynnsam och säker framgång måste hans folk hålla samman.

Det ryckvisa, ojämna beteendet hos några som kallar sig kristna, kan mycket väl jämföras med det arbete som utförs av starka men inte inkörda hästar. När en drar framåt drar den andre bakåt, och när kusken ropar till dem störtar den ene fram med ett ryck medan den andre förblir stående orörlig. Om människor inte vill arbeta tillsammans i detta stora och härliga verk för denna tid, kommer förvirring att uppstå. Det är inte något gott tecken när någon vägrar att samarbeta med sina bröder utan föredrar att handla på egen hand. Arbetarna måste hysa förtroende till de bröder som känner sig fria att påpeka varje avvikelse från de rätta principerna. Om människor bär Kristi ok kan de inte dra åt var sitt håll. De kommer att dra tillsammans med Kristus.

Några arbetare drar med all den styrka Gud har gett dem, men de har ännu inte lärt sig att de inte skall dra ensamma. I stället för att isolera sig bör de sluta sig samman med sina medarbetare. Om de inte gör det kommer deras arbete att utföras vid felaktig tidpunkt och på felaktigt sätt. De kommer ofta att motarbeta det som Gud vill skulle bli utfört, och deras arbete skulle bli mer än bortslösat.

Enighet i mångfalden

Å andra sidan måste de ledande bland Guds folk vara på sin vakt mot faran att fördöma metoder som tillämpas av enskilda arbetare som Herren leder att utföra ett särskilt arbete, som bara få är skickade att utföra. Bröder med ansvar bör inte vara för snabba att kritisera handlingar som inte helt överensstämmer med deras egna arbetsmetoder. De får aldrig anse att varje plan skall bära prägel av deras egen personlighet. De får inte vara rädda för att hysa förtroende till andras metoder, och om de underlåter att visa förtroende för en medarbetare som i ödmjukhet och gudhängiven iver utför ett särskilt arbete på det sätt Gud har bestämt, hindrar de Guds saks framgång.

Gud både kan och vill använda några som inte har fått grundlig utbildning i människors skolor. Om man tvivlar på hans makt att göra detta visar man uppenbar otro.

Det är att begränsa allmakten hos honom för vilken ingenting är omöjligt. Ack, om det finnes mindre av denna onödiga, misstroagna försiktighet. Den resulterar i att många krafter i församlingen inte kommer till användning. Den stänger vägen, så att den helige Ande inte kan använda människorna. Den gör att de som är villiga och ivriga att arbeta på samma sätt som Kristus, kommer att gå sysslolösa.

Då profeten såg hjul inuti andra hjul och hur levande väsen tycktes stå i samband med dem, tyckte han alltsammans såg invecklat och oförklarligt ut. Men mellan hjulen kunde han se den eviga visdomens hand och fullkomlig ordning som följd av hans arbete. När Guds hand leder fungerar varje hjul i fullkomlig överensstämmelse med varje annat hjul. Det har visats mig att mänskliga redskap är benägna att sträva efter för mycket makt och själva söker vinna kontroll över verksamheten.. De låter Herren Gud, den mäktige Arbetaren, i alltför hög grad stå utanför när de lägger fram sina metoder och planer, och de överlåter inte allt angående verkets befrämjande åt honom. Ingen bör ett enda ögonblick tro att han själv kan ta hand om det som tillhör den store JAG ÄR. Genom sin försyn bereder Gud en sådan utväg att verket kan utföras av mänskliga redskap. Varje människa bör därför stå på sin post och utföra sin plikt i denna tid och visa att Gud är hennes lärare.

Generalkonferensen

Herren har ofta instruerat mig om att den ena människans omdöme aldrig skall underläggas någon annan människas omdöme. En enda man eller några få män får aldrig tro att de äger tillräcklig visdom och makt att kontrollera verksamheten och bestämma vilka planer som skall följas. Men när bröder från alla delar av arbetsfältet är samlade till generalkonferens och där framhåller sin mening, får man inte hålla fast vid personligt oberoende och personliga åsikter utan måste underordna sig. Ingen arbetare borde någonsin betrakta det som en dygd att fortsättningsvis hävda sin uppfattning om självständighet i opposition mot generalkonferensens beslut.

Vid vissa tillfällen då en liten grupp av män har anförtrotts den allmänna ledningen av arbetet har man i generalkonferensens namn försökt genomföra oförståndiga planer och begränsa Guds verk. Då har jag ibland sagt att jag inte längre kan betrakta generalkonferensens röst som Guds röst, såsom den blivit respekterad av dessa få män. Men därmed är inte sagt att man inte skall respektera de beslut som fattades av generalkonferensen i en församling av regelmässigt valda representanter från

alla delar av arbetsfältet. Gud har förordnat att när representanter från hans församling från alla delar av jorden är samlade till general konferens skall de ha auktoritet. Det fel som några .står i fara att begå, är att de tillskriver en mans eller några få mäns uppfattning och bedömning samma mått av auktoritet och inflytande som Gud i sin församling har tillskrivit generalkonferensen att bedöma och besluta när den är samlad för att lägga planer för utveckling och framgång i hans verk.

När denna befogenhet, so Gud har tilldelat sin församling överförs till en enda man och han får befogenhet att fatta beslut för andra, betyder detta avsteg från den sanna bibliska ordningen. Satans försök att påverka en sådan människas sinne kommer att i högsta grad bli försåtligt och ibland nära nog omöjligt att stå emot, eftersom fienden hoppas att han genom denna mans sinne skall kunna påverka många andras. Låt oss åt församlingen delegera den högsta organiserade auktoriteten och den makt som vi så lätt överlåter till en enda människa eller till en liten grupp människor.

Kapitel 74

En fördelning av ansvar

Gud vill att hans folk skall vara ett klokt folk. Han har förordnat det så att särskilt utvalda skall sändas som delegater till våra konferenser. De skall vara beprövade. De skall vara pålitliga. Val av delegater som skall vara närvarande vid våra konferenser, är en viktig sak. Dessa har till uppgift att lägga sådana planer som skall följas för att verket skall få framgång och därför skall de vara förståndiga och kunna tänka från orsak till verkan.

”Dagen därefter satte Mose sig för att döma folket, och folket stod omkring Mose från morgonen ända till aftonen. Då nu, Moses svärfader såg allt vad han hade att beställa med folket, sade han: Vad är det allt du har att bestyra med folket? Varför sitter du här till doms ensam, under det att allt folket måste stå omkring dig från morgonen ända till aftonen?” Mose svarade sin svärfader: ’Folket kommer till mig för att fråga Gud.. De komma till mig, när de hava någon rättssak, och jag dömer då mellan dem; och jag kungör då för dem Guds stadgar och. lagar.’ Då sade Moses svärfader till honom: ’Du går icke till väga på det rätta sättet. Både du själv och folket omkring dig; måsten ju bliva uttröttade; ett sådant förfaringssätt är dig för svårt, du kan icke ensam bestyra detta. Så lyssna nu på mina ord; jag vill giva dig ett råd, och Gud skall vara med dig. Du må vara folkets målsman inför Gud och framlägga deras ärenden inför Gud. Och du må upplysa dem om stadgar och lagar och kungöra dem den väg de skola vandra och vad de skola göra. Men sök ut åt dig bland allt folket dugande män, som frukta Gud, pålitliga män, som hata orätt vinning, och sätt dessa till föreståndare för dem, somliga över tusen, andra över hundra, andra över femtio och andra över tio. Dessa må alltid döma folket. Kommer något viktigare ärende före, må de hänskjuta det till dig, men alla ringare ärenden må de själva avdöma. Så skall du göra din börda lättare, därigenom att de bära den med dig. Om du vill så göra och Gud så bjuder dig, skall du kunna hålla ut; och allt folket här skall då kunna gå hem i frid.’ Och Mose lyssnade till sin svärfaders ord och gjorde allt vad denne hade sagt. Mose utvalde dugande män ur hela Israel och gjorde dem till huvudmän för folket, till föreståndare, somliga över tusen, andra över hundra, andra över femtio och andra över tio. Dessa skulle alltid döma folket. Alla svårare ärenden skulle de hänskjuta till Mose, men alla ringare ärenden skulle de själva avdöma. Därefter lät Mose sin svärfader fara hem, och denne begav sig till sitt land

igen.” (2 Mos. 18: 13-27.)

Också i första kapitlet i Apostlagärningarna finner vi undervisning hur man skall välja män att bära ansvar i församlingen. Judas' avfall hade efterlämnat en tom plats i apostlarnas led och det var nödvändigt att välja någon annan att inta hans plats. Då Petrus talar om detta säger han:

„Därför bör nu någon av de män, som följde oss under hela den tid, då Herren Jesus gick ut och in bland oss, allt ifrån den dag, då han döptes av Johannes, ända till den dag, då han blev upptagen och skildes ifrån oss - någon av dessa män bör insättas till att jämte oss vittna om hans uppståndelse.’ Därefter ställde de fram två: Josef (som kallades Barsabbas och hade tillnamnet Justus) och Mattias. Och de båda och sade: ’Herre, du som känner allas hjärtan, visa oss, vilken av dessa två du har utvalt till att få den plats såsom tjänare och apostel, vilken Judas övergav för att gå till den plats, som var hans.’ Och de droga lott om dem, och lotten föll på Mattias. Och så blev denne jämte de elva räknad såsom apostel”, (Apg. 1:21-26.)

Försiktighet vid val av ledare

Dessa skriftställen visar att Herren har vissa människor som skall utföra vissa funktioner. Herren vill lära sitt folk att gå försiktigt fram och göra ett klokt val av män som inte kommer att vara otrogna i heliga förtroendeuppdrag. Om de troende på Kristi tid behövde vara försiktiga när de valde människor till ansvarsfulla poster så behöver vi som lever i denna tid säkerligen också visa stor försiktighet. Vi måste lägga fram varje enskild sak för Gud och med innerlig bön be honom om att välja för oss.

Herren, himmelens Gud, har valt erfarna män att bära ansvar i hans sak. Dessa män måste kunna utöva ett särskilt inflytande. Om den makt som gavs dessa män skulle ges åt alla skulle det bli nödvändigt att stanna upp. De som har valts att bära bördor i Guds verk får inte vara obehärskade eller själviska eller tro för mycket om sig själva. Aldrig får deras exempel eller inflytande medverka till att förstärka det som är ont. Herren har inte gett människor frihet att befrämja idéer som kan sänka hans verk till en lägre nivå och beröva det den helighet som alltid bör åtfölja det. Guds verk måste bli mer och mer heligt för hans folk. Sanningens upphöjda karaktär måste på varje sätt framhållas. De som är satta till att vara väktare över Guds verk vid våra institutioner måste alltid låta Guds vilja och hans väg bli framträdande. Det beror på troheten hos de

män som valts att förverkliga Guds vilja i församlingarna, om verket i stort skall bevaras friskt.

Som ledare skall rillsättas män som vill tillägna sig en vidgad erfarenhet, inte i det som har med dem själva att göra utan i det som angår Gud, en mer omfattande kunskap om Kristi karaktär. Ju mer de vet om Kristus, dess trognare kommer de att representera honom för världen. De skall lyssna till hans röst och ge akt på hans ord.

En varning

”Därefter begynte han tala bestraffande ord till de städer i vilka han hade utfört så många av sina kraftgärningar, och förehålla dem, att de icke hade gjort bättring: ’Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar, som äro gjorda i eder, hade blivit gjorda i Tyrus och Sidan, så skulle de för länge sedan hava gjort bättring i säck och aska. Men jag säger eder: För Tyrus och Sidan skall det på domens dag bliva drägligare än för eder. Och du, Kapernaum, skall väl du bliva upphöjt till himmelen? Nej, ned till dödsriket måste du fara. Ty om de kraftgärningar, som äro gjorda i dig, hade blivit gjorda i Sodom, så skulle det hava stått ännu i dag. Men jag säger eder, att det för Sodoms land skall på domens dag bliva drägligare än för dig.’ Vid den tiden talade Jesus och sade: ’Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga. Ja, Fader; så har ju varit ditt behag. Allt har av min Fader blivit förtrott åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den, för vilken Sonen vill göra honom känd. - Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat; ’så skolen I finna ro för edra själar’. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt.’” (Matt. 11: 20-30.)

Det är alltid säkrast att vara saktmodig, ödmjuk och mild, men ibland skall vi stå fasta som klippan i fråga om Kristi lära. Vi skall noga ge akt på hans undervisning. Inte ett ord skall vi låta gå oss förbi. Sanningen består till evig tid. Vi skall inte sätta vår lit till lögner eller anspråksfulla krav. De som gör så kommer att inse att de har gjort det på bekostnad av det eviga livet. Vi måste nu göra räta stigar för våra fötter, så att den fot som haltar, inte vrids ur led utan snarare blir botad. När de halta leds bort från trygga vägar, vem är då ansvarig om inte de som har fört dem på villovägar? De har åsidosatt Jesu råd och hans ord som betyder evigt liv, och följt de förföriska gärningar som har

sitt ursprung hos lögnens fader.

Jag har något att säga till alla som kanske anser att de kan känna sig trygga, när de får sin utbildning vid Battle Creek. Herren har utplånat två av våra största institutioner* som var belägna i Battle Creek och har gett varning efter varning, liksom Kristus varnade Betsaida och Kapernaum. Det är nödvändigt att man allvarligt ger akt på varje ord som går ut från Guds mun. Det får inte förekomma någon syndig avvikelse från Kristi ord. Kristus uppmuntrar de vilsegångna att vända om. De som ödmjucar sina hjärtan och bekänner sina synder får förlåtelse. Deras överträdelse blir förlåten. Men den som menar att han skulle ge uttryck för svaghet om han bekände sina synder kommer inte att finna förlåtelse och får inte se Kristus som sin Återlösare. Han kommer att fortsätta vidare och vidare i överträdelse, begå felsteg efter felsteg och foga synd till synd. Vad skall en sådan människa göra på den dag då böckerna öppnas och var och en kommer att dömas efter det som står skrivet i böckerna?

Vi behöver noggrant studera det femte kapitlet i Uppenbarelseboken. Det är av stor betydelse för dem som skall ha del i Guds verk i dessa sista dagar. Några har blivit bedragna. De förstår inte vad som skall komma att drabba jorden. De som har tillåtit sitt sinne att bli omtöcknat med avseende på det som är synd har blivit fruktansvärt bedragna. Om de inte åstadkommer en radikal förändring kommer det att visa sig att de blir befunna för lätta när Gud uttalar domen över människorna. De har överträtt lagen och brutit det eviga förbundet och de kommer att få lön efter sina gärningar.

”Jag såg Lammet bryta det sjätte inseglet. Då blev det en stor jordbävning, och solen blev svart såsom en sorgdräkt, och månen blev hel och hållen såsom blod; och himmelens stjärnor föllo ned på jorden, såsom när ett fikonträd faller sina omogna frukter, då det skakas även stark vind. Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle rullas tillhoppa; och alla berg och öar flyttades bort ifrån sin plats. Och konungarna på jorden och stormännen och krigsöverstarna och de rika och de väldiga, Ja, alla, både trälar och fria, dolde sig i hålor och bland bergs klippor. Och de sade till bergen och klipporna: ’Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte som sitter på tronen, och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag är kommen och vem kan bestå?’” (Upp. 6: 12-17.),

”Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stå inför tronen och inför Lammet; och de voro

klädda i vita for sida kläder och hade palmer i sina händer. Och de ropad: med hög röst och sade: 'Frälsningen tillhör vår Gud honom som sitter på tronen, och Lammet.' ... 'Dessa äro de som komma ur den stora ?edrovelsen och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför stå de inför Guds tron och tjäna honom dag och natt i hans tempel. Och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem.' 'De skola icke mer hungra och icke mer törsta, och solens hetta skall icke träffa dem, ej heller eljest någon brännande hetta. Ty Lammet, som står mitt för tronen, skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon'." (Upp. 7: 9-17.)

I dessa skriftställen utpekas två grupper. Den ena gruppen lät sig bedras och valde ståndpunkt tillsammans med dem som Herren strider emot. De misstolkade de budskap som sändes till dem och de klädde sig i självrättfärdighetens klädnad. Synden var inte syndig i deras ögon. De framhöll lögnen som sanning och de förde många människor på villovägar.

Vi behöver ge akt på oss själva. Varningen har getts. Kan vi inte se hur Kristi förutsägelse går i uppfyllelse såsom den återges i 21:a kapitlet i Lukas' evangelium? Hur många studerat Kristi ord? Hur många bedrar sig själva och berövar sig själva de välsignelser som andra kunde uppnå, om de själva ville tro och visa lydnad? Nådens tid dröjer ännu kvar och det är vår förmån att kunna gripa det hopp som evangelium avslöjar för oss. Låt oss visa ånger och omvända oss ifrån våra synder och överge dem så att de kan bli utplånade. "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås. Men tagen eder till vara för att låta edra hjärtan förtyngas av omåttlighet och dryckenskap och timliga omsorger, så att den dagen kommer på eder oförtänkt; ty såsom en snara skall den komma över hela jordens alla inbyggare. Men vaken alltjämt och bedjen, att I mån kunna undfly allt detta som skall komma och kunna bestå inför Människosonen." (Luk. 21: 33-36,)

Skall vi låta de varningar som Kristus har gett oss gå oss förbi obeaktade? Skulle vi inte nu med iver arbeta på vår omvändelse medan barmhärtighetens nådiga röst alltjämt ljuder?

"Vaken fördenskull; ty I veten icke, vilken dag eder Herre kommer. Men det förstån I väl, att om husbonden visste, under vilken nattväkt tjuven skulle komma, så vakade han och tillstodde icke, att någon bröt sig in i hans hus. Varen därför ock I redo;

ty i en stund, då I icke väntan det, skall Människosonen komma. Finnes nu någon trogen och förständig tjänare, som av sin herre har blivit satt över hans husfolk för att giva dem mat i rätt tid - salig är då den tjänaren, om hans herre, när han kommer, finner honom göra så. Sannerligen säger jag eder: Han skall sätta honom över allt vad han äger. Men om så är, att tjänaren är en ond man, som säger i sitt hjärta: 'Min herre kommer icke så snart', och han begynner slå sina medtjänare och äter och dricker med dem som äro druckna, då skall den tjänarens herre komma på en dag, då han icke väntar det, och i en stund, då han icke tänker sig det, och han skall låta hugga honom i stycken och låta honom få sin del med skrymtare. Där skall vara grit och tandagnisslan." (Matt. 24:42-51.)

Kapitel 75

I ödmjukhet och tro

Jag har fått särskild instruktion att förmedla till Guds folk, eftersom farofyllda tider ligger framför oss. Förstörelse och våld tilltar i världen. I församlingen håller människors inflytande att ta överhand. De som har valts till att bekläda betrodna poster anser att de har rätt att dominera. Människor som Herren kallar till viktiga poster i sitt verk måste stå i ett ödmjukt beroendeförhållande till honom. De får inte försöka tillförsäkra sig för stor makt, eftersom Gud inte har kallat dem till att härska utan till att lägga planer och rådslå tillsammans med sina medarbetare. Varje arbetare skall i lika hög grad underkasta sig Guds krav och anvisningar.

Kloka rådgivare

Med hänsyn till betydelsen av verket i södra Kalifornien och de svårigheter som nu föreligger bör man välja minst fem män som äger förstånd och erfarenhet till att rådslå med föreståndarna i de lokala konferenserna och i unionskonferensen angående allmänna planer och tillvägagångssätt. Herren är inte nöjd med benägenheten som visar sig hos några att härska över dem som har mer erfarenhet än de själva har. Genom ett sådant uppträdande har några visat att de inte passar för de viktiga poster de innehar. Vilken som helst so utvecklar alltför vidlyftiga attityder och söker öva kontrol över sina medarbetare visar att han är en farlig man när det gäller att anförtros religiöst ansvar.

Ingen skall klänga sig fast vid föreställningen att om de inte har pengar kontant bör de inte företa si något som kräver insats av pengar. Om vi i vår tidiga erfarenhet alltid hade följt detta tillvägagångssätt hade vi ofta kommit att låta särskilda fördelar och tillfällen gå ifrån oss, sådana som vi uppnådde då vi köpte skolegendomen i Fernando och då vi köpte sanatorieegendomarna i Paradise Valley, Glendale och Loma Linda.

Gå framåt

Att inte ta itu med någonting som kräver insats av pengar, utan att man har pengarna kontant för att fullfölja det planerade arbetet, bör inte alltid betraktas som det

förståndigaste tillvägagångssättet. När Herren bygger upp sitt verk lägger han inte allting tillrätta för sina tjänare. Ibland prövar han sitt folks förtroende genom att låta dem arbeta i tro. Ofta för han dem in i besvärliga och farliga situationer och bjuder dem att gå framåt när deras fötter tycks röra vid vattnet i Röda havet. Just i sådana stunder, när hans tjänares böner sänds upp till honom i allvarlig tro, öppnar han vägen för dem och för dem ut på öppen mark. Herren vill att hans folk i dessa dagar skall tro att han vill göra lika stora ting för dem som han gjorde för Israels folk på deras vandring från Egypten till Kanaan. Vi skall fostra vår tro så att vi inte tvekar att följa hans undervisning även i de mest svårartade situationer. ”Gå framåt” är Guds befallning till sitt folk.

Tro och frimodig lydnad är det krav som ställs, om Herrens planer skall kunna förverkligas. När han riktar vår uppmärksamhet på nödvändigheten av att börja verksamhet på platser där den kommer att få inflytande skall vi gå fram i tro och arbeta i tro. Genom sitt gudfruktiga liv, sin ödmjukhet, sina böner och sin allvarliga strävan bör Guds folk anstränga sig för att leda människor att värdesätta den goda verksamhet som Herren har upprättat bland dem. Det var Herrens avsikt att Loma Linda skulle bli vårt folks egendom, och han genomförde sina planer vid ett rillfälle då svårigheternas floder var överfyllda och flödade över sina bräddar.

Att arbeta för privata intressen med personlig vinning för ögonen är en sak. Då kan man följa sina egna planer. Men att befrämja Herrens verk på jorden är en helt annan sak. När han bestämmer att vi skall tillförsäkra oss om en egendom, för att befrämja och uppbygga hans verk, vare sig det gäller hälsovårds- eller skolverksamheten eller någon annan verksamhetsgren, kommer han att göra detta möjligt för oss. Men då måste de som har erfarenhet, visa tro och lita på hans planer och arbeta snabbt för att tillförsäkra sig de fördelar han påpekar. Även om vi inte skall söka beröva andra det de äger, bör vi ändå vara observanta när tillfällena yppar sig, så att vi kan lägga planer för att uppbygga verket. Och när vi har gjort detta bör vi sätta in alla våra krafter på att samla in frivilliga gåvor från Guds folk för att stödja dessa nya verksamhetsgrenar.

Herren ser ofta att hans arbetare är tveksamma ifråga om vad de bör göra. Om de i sådana stunder ville lita på honom, skulle han uppenbara sin vilja för dem. Herrens verk skall snabbt gå framåt, och om hans folk vill besvara hans kallelse, kommer han att se till att de som har tillgångar blir villiga att dela med sig av sina medel på ett sätt som

gör det möjligt för oss att fullborda hans verk på jorden. ”Tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser.” (Hebr. 11: 1.) Tro på Guds ord kommer att skapa förutsättningar för hans folk så att de kan skaffa sig de fastigheter som gör det möjligt för dem att arbeta i de stora städer som väntar på sanningens budskap.

Det kalla, formella, trossvaga sätt på vilket en del av våra arbetare utför sitt arbete är en allvarlig förolämpning mot Guds Ande. Aposteln Paulus säger: ”Gören allt utan att knorra och tveka, så att I bliven otadliga och rena, Guds ostraffliga barn mitt ibland ’ett vrångt och avogt släkte’, inom vilket I lysen såsom himlaljus i världen, i det att I hållen fast vid livets ord. Bliven mig så till berömmelse på Kristi dag, till ett vittnesbörd om att jag icke har strävat förgäves och icke förgäves har arbetat. Men om än mitt blod bliver utgjutet såsom ett drickoffer, när jag förrättar min tempeltjänst och därvid frambär offret av eder tro, så gläder jag mig dock och deltagar i allas eder glädje.” (Fil. 2: 14-17.)

Vi skall uppmuntra varandra till den levande tro som Kristus har gjort det möjligt för var och en av oss att äga. Verksamheten skall gå framåt efterhand som Herren öppnar vägen. När han för sitt folk in i trånga passager är det deras förmån att samlas till bön och minnas att allt kommer från Gud. De som ännu inte har fått någon del av de prövande upplevelser som följer verket i dessa sista dagar kommer snart att få gå igenom saker som kommer att bli ett allvarligt prov på deras tillit till Gud. När hans folk inte ser någon väg framåt, när Röda havet ligger framför dem och den förföljande hären bakom dem bjuder Herren dem: ”Gå framåt.” På det sättet arbetar han för att pröva deras tro. När ni möter sådana erfarenheter gå då framåt och lita på Kristus. Gå steg för steg på den väg han anvisar. Prövningar kommer, men gå framåt. Detta kommer att ge er en erfarenhet som kommer att stärka tron på Gud och bereda er för den mest trogna tjänst.

Kristi exempel

En djupare och vidare erfarenhet i religiösa angelägenheter skall vinnas av Guds folk. Kristus är vårt exempel. Om vi i levande tro och helgad lydnad uppenbarar Kristi kärlek och nåd, och om vi visar att vi har en korrekt uppfattning av Guds vägledande försyn i verksamheten kommer vi att kunna förmedla en överbevisande kraft till världen. En framträdande position ger oss inte något högre värde i Guds ögon. En människa bedöms efter sin helgelse och sin trohet att efterleva Guds vilja. Om Guds

sista folk ville vandra inför honom i ödmjukhet och tro, skulle han genom dem genomföra sin eviga föresats. Han skulle göra det möjligt för dem att arbeta harmoniskt och för världen förkunna sanningen sådan den är i Jesus. Han kommer att använda alla, män, kvinnor och barn och låta ljuset lysa för världen och utvälja åt sig ett folk som är troget mot hans befallningar. Genom den tro Guds folk visar mot honom kommer han att göra klart för världen att han är den sanne Guden, Israels Gud.

”Fören allenast en sådan vandel, som är värdig Kristi evangelium, så att jag - vare sig jag kommer och besöker eder eller jag förbliver frånvarande - får höra om eder, att I stå fasta i en och samme Ande och endräktigt kämpen tillsammans för tron på evangelium utan att i något stycke låta skrämman eder av motståndarna. Ty att I så skicken eder är för dem ett vittnesbörd om att de själva gå mot fördärvet, men att I skolen bliva frälsta, och detta av Gud. At eder har ju förunnats icke allenast att tro på Kristus, utan ock att lida för hans skull, i det att I haven samma kamp, som I förr sågen mig hava och nu hören, att jag har.

Om nu förmaning i Kristus, om uppmuntran i kärlek, om gemenskap i Anden, om hjärtlig godhet och barmhärtighet betyda något, gören då min glädje fullkomlig, i det att I ären ens till sinnes, uppfyllda av samma kärlek, endräktiga, liksinnade, fria ifrån genstridighet och ifrån begär efter fåfänglig ära. Fasthellre må var och en i ödmjukhet akta den andre förmer än sig själv. Och sen icke var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras. Varen så till sinnes, som Kristus Jesus var, han som var till i Gudsskepning, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepning, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydlig intill döden, ja, intill döden på korset. Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn, som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skola böja sig, deras som äro i himmelen och deras som äro på jorden och deras som äro under jorden, och för att alla tungor skola bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herre. Därför, mina älskade, såsom I alltid förut haven varit lydiga, så mån I också nu med fruktan och -bävan arbeta på eder frälsning, och det icke allenast såsom I gjorden, då jag var närvarande, utan ännu mycket mer nu, då jag är frånvarande. Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.” (Fil. 1:27 - 2:13.)

Det har blivit sagt till mig att jag skall framlägga dessa ord för vårt folk i södra

Kalifornien. De är nödvändiga på varje plats där en församling grundas eftersom en främmande erfarenhet har börjat tränga in i våra led.

Tiden är nu inne för människor att ödmjuka sina hjärtan inför Gud och lära sig arbeta på hans sätt. De som har försökt behärska sina medarbetare bör överväga vilken andas barn de är. De bör söka Herren under fasta och bön och i själens ödmjukhet.

Under sitt jordiska liv gav Kristus ett exempel som vi tryggt kan följa. Han uppskattar sin hjord. Han vill inte att den skall ställas under någon makt som kan inskränka dess frihet i hans tjänst. Han har aldrig sätt någon människa till att härska över hans arv. Sann biblisk religion kommer att leda till självkontroll inte kontroll från någon annans sida. Som ett folk behöver vi ett större mått av den helige Ande, så att vi utan att upphöja oss själva skall förkunna det allvarliga budskap som Gud har anförtrott oss.

Bröder, behåll er kritik för er själva. Lär Guds hjord att se upp till Kristus, inte till bristfälliga människor. Den som skall undervisa om sanningen måste i sitt eget liv bara helgelsens frukter. När han betraktar Kristus och följer honom, kommer han att visa de människor som står under hans vård, ett exempel på vad en levande, läraaktig kristen kan bli. Låt Gud vara er sin väg. Fråga honom dagligen för att få veta hans vilja. Han kommer att ge tillförlitliga råd åt alla som söker honom av uppriktigt hjärta. Vandra värdig den kallelse med vilken ni har blivit kallade och lova Gud under er dagliga gärning så väl som i era böner. Om ni på det sättet framhåller livets ord kommer ni att uppmuntra andra människor till att bli Kristi efterföljare.

Kapitel 76

Välbalanserat ledarskap

Idag kan jag inte finna någon vila. Mitt sinne är bekymrat över situationen i södra Kalifornien. Gud har gett åt var och en hans uppgift, men det finns några som inte under bön tänker över sitt personliga ansvar.

När någon väljs till ett arbete, ger inte detta ämbete honom kraft och förmåga som han inte tidigare ägde. En hög position skänker inte kristliga dygder. Den som menar att han själv klarar av att tänka ut planer och idéer för alla grenar av verksamheten, uppenbarar stor brist på klokhet. Ingen enskild människas sinne kan klara av alla de många och varierande uppgifter som måste utföras inom en konferens som omfattar tusentals människor och många olika verksamhetsgrenar.

Men en ännu större fara än den har uppenbarats för mig, nämligen den känsla som har tilltagit bland våra arbetare, att predikanter och andra som arbetar i sakens tjänst, skulle lita på att Vissa ledande bröder skall bestämma deras uppgifter. En enda mans sinne och omdöme får inte betraktas som om det kunde kontrollera och prägla en hel konferens. Den enskilda individen och församlingen har sitt eget ansvar. Gud har gett varje människa en eller flera gåvor som hon skall använda och utveckla. När hon använder dessa gåvor ökar hon sin förmåga att tjäna. Gud har åt var och en gett personligt omdöme och denna gåva vill han att hans arbetare skall använda och utveckla. Föreståndaren för en konferens får inte anse att hans personliga omdöme skall vara riktlinjen för alla andras omdöme.

Inte i någon konferens bör man driva igenom förslag utan att bröderna har fått tillräckligt tid på sig för att omsorgsfullt överväga saken från alla sidor. När föreståndaren för en konferens föreslagit vissa planer, har man ibland ansett att det var onödigt att fråga Herren till råds angående dessa. På det sättet har förslag blivit godkända som inte varit till andlig nytta för de troende, och detta har omfattat betydligt mer än vad man vid ett första tillfälligt övervägande kunde upptäcka. Sådana handlingar är inte efter Guds planer. Mycket, mycket ofta har saker kommit upp till behandling och genomförts genom röstning vilka har omfattat betydligt mer än man väntat och betydligt mer än de som röstade skulle ha varit villiga att gå med på, om de hade tagit sig tid att

begrunda frågan från alla sidor.

Vi har i denna tid inte råd att vara likgiltiga eller försumliga i Guds verk. Om vi vill vara förberedda för de erfarenheter som möter oss, måste vi varje dag söka Herren allvarligt. Våra hjärtan måste renas från varje känsla av överlägsenhet, och sanningens levande principer måste inplantas i sinnet. Unga och gamla bör tillämpa de dygder som tillhör ett kristet livssätt. Varje dag bör medföra andlig utveckling för att de skall kunna bli kärll till hedersamt bruk i Mästarens tjänst.

”När han en gång uppehöll sig på ett ställe för att bedja och hade slutat sin bön, sade en av hans lärjungar till honom: ’Herre, lär oss att bedja, såsom ock Johannes lärde sina lärjungar.’” (Luk. 11: 1.) Den bön som Kristus lärde sina lärjungar som svar på deras begäran, framställs inte i högtflygande språk, utan uttrycker i enkla ord det som varje människa behöver. Den är kort och rör sig direkt kring våra dagliga behov.

Lita på Gud

Varje människa har förmånen att kunna tala med Herren om sina särskilda behov och uppsända sina personliga tacksägelse för de välsignelser som hon dagligen tar emot. Men de många, långa och ändlösa, trosfattiga böner som sänds upp till Gud är en börda för honom i stället för att bli till glädje. O, hur mycket behöver vi inte rena, omvända hjärtan. Vi behöver en starkare tro. ”Bedjen, och eder skall varda givet”, lyder Frälsarens löfte, ”sökna, och I skolen finna; klappen, och för eder skall varda upplåtet.” (Matt. 7: 7.) Vi behöver fostra oss själva till att lita på detta ord och föra in Kristi nåd och ljus i allt vi gör. Vi behöver hålla oss till Kristus och behålla vårt grepp om honom, till dess att vi vet att hans förvandlande nåds kraft uppenbaras i oss. Vi måste ha tro på Kristus om vi skall kunna återspegla den gudomliga karaktären.

Kristus klädde sin gudom i mänsklig gestalt och levde ett liv i bön och självförnekelse och under en daglig kamp mot frestelsen, för att han skulle kunna hjälpa dem som idag anfäktas av frestelser. Han är vår effektivitet och kraft. Han vill att vi genom att tillämpa hans nåd skall bli delaktiga av den gudomliga naturen och undkomma den förgängelse som i följd av den onda begärelsen råder i världen. Om vi troget studerar, och i våra liv tar emot det Guds ord som finns i Gamla och Nya testamentet kommer det att skänka oss andlig visdom och andligt liv. Detta ord skall vi betrakta såsom heligt. Tron på Guds ord och på Kristi kraft att förvandla vårt liv skall

göra det möjligt för den troende att utföra Kristi gärningar och leva ett liv av glädje i Herren.

Gång på gång har Herren uppmanat mig att säga till vårt folk: ”Visa tro och förtröstan på Gud. Gör dig inte beroende av någon felande människa för att avgöra vad som är dina plikter.” Det är din förmån att kunna säga: ”Då skall jag förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag prisa dig: I som frukten Herren, loven honom; ären honom, alla Jakobs barn, och bäven för honom, alla Israels barn. Ty han föraktade icke den betrycktes elände och höll det icke för en styggelse; han fördolde icke sitt ansikte för honom, och när han ropade, lyssnade han till honom. Genom dig skall mm lovsång ljuda. . . mina löften får jag infria inför dem som frukta honom. De ödmjuka skola äta och bliva mätta, de som söka Herren skola få lova honom; ja, edra hjärtan skola leva evinnerligen.” (Ps. 22: 23 - 27.)

Dessa Bibelns ord går rakt på sak. Varje församlingsmedlem skulle lära sig förstå, att Gud är den som vi skall se upp till för att kunna förstå vår personliga plikt. Det är riktigt att bröder rådslår tillsammans, men när människor bestämmer just vad deras bröder skall göra, så låt dessa svara att de har valt Herren till sin rådgivare. De som i ödmjukhet söker honom kommer att finna att hans nåd är tillräcklig. Men när den ena människan tillåter någon annan människa att träda emellan henne och den plikt som Gud har anvisat henne, och sätter sin tillit till en människa och tar denna människa som sin vägledare, lämnar hon den fasta grunden och går in på en väg som är både falsk och farlig. I stället för att växa och utvecklas kommer en sådan människa att mista sin andlighet.

Det finns inte kraft hos någon människa för att omforma en bristfällig karaktär. Vi måste var och en av oss sätta vårt hopp och vår tillit till en som är mer än människa. Vi behöver alltid tänka på att det finns hjälp hos en som är mäktig. Herren har tillförsäkrat var och en den nödvändiga hjälpen, om han bara vill ta emot den.

Kapitel 77

“Jag är en helt ung man”

Vid början av sin regeringstid bad Salomo: ”Nu har du, Herre, min Gud, gjort din tjänare till konung efter min fader David; men jag är en helt ung man, som icke rätt förstår att vara ledare och anförare.” (1 Kon. 3: 7.)

Salomo hade efterträtt sin fader David på Israels tron. Gud visade honom stor ära och som vi vet blev han senare den störste, den rikaste och den visaste konung som någonsin har suttit på en jordisk tron. Tidigt under sin regeringstid fick Salomo av den helige Ande klart för sig hur allvarligt hans ansvar var. Även om han hade rika gåvor och förmågor förstod han, att utan gudomlig hjälp var han som en oerfaren ung man för svag för att kunna ta på sig detta ansvar. Salomo var aldrig så rik eller så klok eller så verkligt stor som då han bekände inför Herren: ”Jag är en helt ung man, som icke rätt förstår att vara ledare och anförare.”

Det var i en dröm som Herren visade sig för honom och sade: ”Bed mig om vad du vill att jag skall giva dig” (vers 5), och Salomo gav då uttryck för sin känsla av hjälplöshet och behov av gudomlig vägledning. Han fortsatte: ”Din tjänare är här bland ditt folk, det som du har utvalt, ett folk, som är så talrikt, att det icke kan räknas eller täljas för sin myckenhets skull. Så giv nu din tjänare ett hörsamt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont; ty vem förmår väl eljest att vara domare för detta ditt stora folk?” Detta, att Salomo bad om sådant, täcktes Herren. Och Gud sade till honom: ’Eftersom du har bett om sådant och icke bett om Ungt liv, ej heller bett om rikedomar eller bett om dina fienders liv, utan har bett om att få förstånd till att akta på vad rätt är, se, därför vill jag göra, såsom du önskar; se, jag giver dig ett så vist och förståndigt hjärta, att din like icke har funnits före dig och att din like ej heller skall uppstå efter dig. Därtill giver jag dig ock, vad du icke har bett om, nämligen både rikedom och ära, så att i all din tid ingen konung skall vara din like. Och om du vandrar på mina vägar, så att du håller mina stadgar och bud, såsom din fader David gjorde, då skall jag låta dig länge leva. Därefter vaknade Salomo och fann, att det var en dröm. Och när han kom till Jerusalem, trädde han fram inför Herrens förbundsark och offrade brännoffer och frambar tackoffer; och därefter gjorde han ett gästabud för alla sina tjänare.” (1 Kon. 3: 8-15.)

Alla som innehar ansvarsfulla poster behöver lära sig det som Salomos ödmjuka bön undervisar om. De måste ständigt tänka på. att ansvar och position aldrig kommer att förändra karaktären eller göra en människa ofelbar. Ju högre ställning en människa innehar och ju större ansvar hon bär, dess mer vidsträckt blir det inflytande hon utövar och dess nödvändigare blir det att hon känner sitt beroende av Guds visdom och kraft, och att hon utvecklar den bästa och mest helgade karaktär. De som tar på sig stort ansvar i Guds sak bör alltid tänka på. att när Gud har kallat dem till denna uppgift har han också. kallat dem till att vandra varsamt inför honom och inför sina medmänniskor. I stället för att betrakta det som sin plikt att förordna, diktera och befalla, bör de inse att de själva måste söka vägledning. När en arbetare med stort ansvar underlåter att lära sig detta, kommer det att vara bättre både för honom och för Guds verk ju förr han befrias från sitt ansvar. Position ger aldrig vare sig helgelse eller upphöjd karaktär. Den som ärar Gud och håller hans bud blir själv hedrad.

Den fråga som var och en i ödmjukhet bör ställa sig själv är denna: ”Är jag lämplig för denna uppgift? Har jag lärt mig att vandra Herrens vägar och handla rätt och rättfärdigt?” Frälsarens jordiska exempel har getts oss för att vi inte skall vandra i vår egen kraft, utan för att var och en av oss skall betrakta sig själv som ”en helt ung man”, som Salomo uttryckte det.

Guds efterföljare som hans älskade barn

Varje sant omvänd människa kan säga: ”Jag är ännu ganska ung men jag är dock ett Guds barn.” Det var till oändlig kostnad som förutsättningar skapades för att mänskligheten skulle kunna återföras till att bli söner och döttrar till Gud. I begynnelsen skapade Gud människorna till sin avbild. Våra första föräldrar lyssnade till frestarens röst och gav efter för Satans makt. Men människan överlämnades inte att skörda resultaten av det onda hon valt. Löfte om en befriare gavs. ”Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan”, sade Gud till ormen, ”och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa din huvud, och du skall stinga den i hälen.” (1 Mos. 3:15.) Redan innan de hade fått höra att törne och tistlar, sorg och möda skulle bli deras lott eller att de måste återvända till den jord av vilken de hade kommit, fick de del av de ord som inte kunde annat än skänka dem hopp. Allt som hade gått förlorat genom att de hade gett efter för Satan skulle återvinnas av Kristus.

Guds Son gavs för att frälsa mänskligheten. I obeskrivligt lidande betalade den syndfrie för de syndfulla det pris som måste betalas för att rädda den mänskliga familjen från ödeläggarens makt och återupprätta den till Guds avbild. De som tar emot den frälsning som erbjuds dem i Kristus kommer att ödmjuka sig inför Gud som hans barn.

Gud vill att hans barn skall be om det som gör det möjligt för honom att uppenbara sin nåd för världen genom dem. Han vill att de skall söka hans råd och erkänna hans kraft. Kristus ställer kärlekens krav på alla dem för vilka han har gett Sitt liv. De måste lyda honom om de skall kunna få del av den glädje som han har i beredskap för alla dem som återspeglar hans väsen här. Det är nyttigt för oss att vara medvetna om vår svaghet. Då kommer vi nämligen att söka den styrka och det förstånd som Fadern älskar att ge sina barn i deras dagliga strid mot ondskans makter.

Även om utbildning, undervisning och råd av sådana som har erfarenhet är väsentliga, skall våra arbetare läras att de inte får helt lita på någon annan människas omdöme. Som Guds fria medarbetare skulle de begära visdom från honom. När den som skall växa in i arbetet helt förlitar sig på någon annans tankar, godtar hans planer och inte går vidare, ser han enbart genom denne mans ögon och är i detta avseende endast ett eko av en annan.

Kapitel 78

Lön för uthållig möda

”Om det byggnadsverk, som någon har uppfört på den grunden, bliver bestående, så skall han undfå lön.” (1 Kor.3:14.) Den lön som kommer att utdelas när de trogna arbetarna samlas omkring Guds och Lammets tron kommer att bli härlig. Då Johannes i sitt dödliga tillstånd såg Guds härlighet föll han med såsom död. Men när Guds barn en gång blir iklädda odödlighet skall de ”se honom, sådan han är”. (1 Joh. 3:2.) De skall stå inför tronen, benådade i den älskade. Alla deras synder har blivit utplanade, alla deras överträdelser har tagits bort. Nu kan de se Guds trons ofördunklade härlighet. De har haft del med Kristus i hans lidanden, de har varit hans arbetare i återlösningsplanen och de har del med honom i glädjen att se människor frälsta i Guds rike, där de skall lova Gud i all evighet.

Min broder, mm syster, jag ber dig inträngande om att bereda dig för Kristi ankomst på himmelens skyar. Driv kärleken ulla världen ut ur ditt hjärta för varje dag som går. Upplev genom erfarenhet vad det betyder att ha gemenskap med Kristus. Bered dig för domen så att, när Kristus kommer för att beundras av alla dem som tro, du skall vara bland dem som skall möta honom i frid. På den dagen skall de återlösta lysa med Faderns och Sonens härlighet. Änglarna som spelar på sina gyllene harpor, kommer att välkomna Konungen och hans segertroféer - de som har blivit tvagna och gjorts vita i Lammets blod. En segersång skall brusa och fylla hela himmelen. Kristus har segrat. Han går in i de himmelska boningarna åtföljd av sina återlösta som är bevisen för att hans liv i lidande och uppoffring inte har varit förgäves.

Vår Herres uppståndelse och ’himmelsfärd är en säker bekräftelse på Guds heligas seger över döden och graven, och en underpant på att himmelen är öppen för den som tvår sin karaktärs kläder och gör dem vita i Lammets blod. Jesus uppsteg till himmelen som en representant för människosläktet, och Gud kommer att låta dem som återspeglar hans bild, se hans härlighet och få del i den tillsammans med honom.

Där finns hem för jordens pilgrimer. Där finns kläder för de rättfärdiga samt härliga kronor och segerpalmer. Allt som i Guds försyn har varit obegripligt för oss, kommer att klar läggas i den kommande världen. Det som var svårt att förstå kommer

att få sin förklaring. Nådens hemligheter kommer att avslöjas för oss. Där vårt begränsade förstånd bara såg förvirring och brutna löften, kommer vi att se den skönaste och mest fullkomliga överensstämmelse. Vi skall få se att en oändlig kärlek står bakom de upplevelser som tycktes oss vara de mest prövande. När vi ser den stora kärlekens omsorg hos honom som låter allting tjäna till det bästa för oss, skall vi glädja oss med en outsäglig och förhärligad glädje.

Ingen smärta kommer att finnas i himmelen. I de återlöstas hem kommer det inte att finnas några tårar, inga begravningståg, inga tecken på sorg. ”Ingen av invånarna skall säga: ’Jag är svag’, ty folket, som där bor, har fått sin missgärning förlåten.” (Jes. 33:24,) En flod av lycka kommer att bryta fram och fördjupas under evigheten.

Ännu befinner vi oss mitt inne i vår jordiska gärnings skuggor och strider. Låt oss med det största allvar betrakta den lycka som väntar oss. Låt vår tro tränga igenom alla mörkrets skuggor och betrakta honom som dog för världens synder. Han har öppnat paradiset portar för alla som tar emot honom och tror på honom. Dem ger han makt att bli Guds söner och döttrar. Låt de svårigheter som smärtar oss så djupt, bli en nyttig undervisning som lär oss att jaga fram mot målet för att få den segerlön som Gud har kallat oss till i Kristus. Låt oss finna uppmuntran i tanken att Herren snart kommer. Låt detta glädja våra hjärtan. ”Ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja.” (Hebr. 10:37.) Salig är den tjänare som hans herre finner vaken när han kommer.

Vi är på väg hem. Han som älskade oss så högt att han dog för oss har byggt en stad för oss. Det nya Jerusalem kommer att bli vår viloplats. Det skall inte finnas någon sorg i Guds stad. Ingen klagan, ingen sorgesång över brutna förhoppningar och sviken kärlek skall någonsin mer höras. Snart kommer sorgens dräkt att utbytas mot bröllopsklädnaden. Snart skall vi bli vittne till hur vår Konung blir krönt. De som levt sitt liv fördolt med Kristus i Gud, de som här på jorden har kämpat trons goda kamp skall lysa med Återlösarens härlighet i Guds rike.

Det kommer inte att dröja länge förrän vi ser honom till vilken vi knutit vårt hopp om evigt liv. I hans närhet kommer alla prövningar och lidanden här i detta liv att bli betydelselösa. ”Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön. I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få, vad utlovat är. Ty ’ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja.’”

(Hebr. 10: 35-37.) Se uppåt, se uppåt och låt er tro ständigt växa. Låt denna tro leda er fram på den smala stigen som för in genom portarna till Guds stad och till den stora vidsträckta, obegränsade framtid som väntar de återlösta i evigheten. ”Så biden nu tåligt, mina bröder, intill Herrens tillkommelse. I sen, huru åkermannen väntar på jordens dyrbara frukt och tåligt bidar efter den, till dess att den har fått höstregn och vårregn. Ja, biden ock I tåligt och st yrken edra hjärtan; ty Herrens tillkommelse är nära.” (Jak. 5: 7, 8.)

Kapitel 79

Mod i Herren

Under nattens timmar påverkade den helige Ande mitt sinne med tanken att om Herren kommer så snart som vi tror att han skall komma, borde vi vara långt mer verksamma än under tidigare år för att förkunna sanningen för folket.

I detta sammanhang går mina tankar tillbaka till de adventtroendes arbete under åren 1843 och 1844. Då gjorde vi många besök från hem till hem och vi gjorde outtröttliga ansträngningar för att varna människorna för vad som skall komma och som finns omtalat i Guds ord. Vi bör göra ännu större ansträngningar än de som gjordes av dem som så trofast förkunnade den första ängelns budskap. Vi närmar oss snabbt avslutningen av denna världens historia, och efterhand som det blir klart för oss att Jesus verkligen kommer snart, kommer vi att väckas till att arbeta som aldrig tidigare. Vi kommer att uppfordras till att blåsa alarm bland folket, och i vårt liv skall vi uppenbara sanningens och rättfärdighetens kraft. Världen skall snart möta den store Laggivaren och ställas inför hans överträdde lag. Bara de som omvänder sig från överträdelse till lydnad kan då ha hopp om förlåtelse och frid.

Vi skall lyfta den fana som bär inskriften: ”Guds bud och Jesu tro”. Lydnad mot Guds lag är den stora frågan. Låt oss aldrig lämna den ur sikte. Vi måste göra vårt bästa för att väcka församlingsmedlemmar och sådana som inte har någon bekännelse, att se och lyda den himmelska lagens krav. Vi skall upphöja denna lag och förhärliga den.

Kristus har gett oss i uppdrag att utså sanningens utsäde och visa vårt folk hur nödvändigt der arbete är som skall utföras av dem som får uppleva de avslutande scenerna i denna världens historia. När sanningens ord förkunnas på vägar och stigar, kommer en uppenbarelse av Guds Ande att arbeta med människornas hjärtan.

O, hur mycket gott skulle vi inte kunna uträtta om alla som har sanningen, livets Ord, ville arbeta för att upplysa dem som inte har den. Da samanterna kom till Kristus, på den samaritiska kvinnans uppmaning, talade Kristus om dem med sina lärjungar som en åker o som var mogen för skörd. är sägen ju, att det ännu är fyra månader, innan skördetiden kommer. Men Be, jag säger eder: Lyften upp edra ögon och sen på fälten,

huru de hava Vitnat till skörd.” (Joh. 4:35.) Kristus stannade kvar hos samariterna i två dagar eftersom de var så hungriga att få hora sanningen. Vilka upptagna dagar blev det inte! Följden av dessa dagars verksamhet blev att ”långt flera komma till tro för hans egna ords skull”. Och detta var deras vittnesmål’ ”Vi hava nu själva hört honom, och vi veta nu, att han i sanning är världens Frälsare.” (Vers 41, 42.)

Vilka bland dem som bekänner sig vara Guds folk vill ta upp denna heliga uppgift och arbeta för de människa: som är på väg att gå under av brist på kunskap? Världen måste bli varnad. Många platser har blivit utpekade för mig därför att de verkligen står i behov av hängivna, trofasta, outtröttliga ansträngningar. Kristus håller på att öppna mångas hjärtan och sinnen i vara stora städer. Dessa behöver Guds ords sanningar och om vi vill gå in i Kristi heliga närhet och söka komma dessa människor nära, kommer det att göra intryck till det goda. Vi behöver vakna upp och gå in i ett förhållande av sympati för Kristus och för våra medmänniskor. De stora och de små städerna tillsammans med platser nära och fjärran, måste upparbetas på ett förståndigt sätt. Dra er aldrig tillbaka. Herren kommer att göra det rätta intrycket på människors hjärtan om vi vill arbeta i samarbete med hans Ande.

Jag har uppmuntrande ord till mina bröder. Vi skall gå framåt i tro och hopp och vänta stora ting av Gud. Fienden vill på alla sätt söka hindra de ansträngningar som görs för att befrämja sanningen, men i Herrens kraft kommer ni att kunna vinna härliga segrar. Låt ingenting avskräckande bli sagt, utan bara sådana ord som kan göra sitt till för att styrka och stödja era medarbetare.

Ett personligt ord

Jag längtar efter att personligen få ta del i allvarligt arbete ute på fältet och jag skulle säkert vara mycket mera upptagen med offentlig verksamhet om jag inte ansåg att man vid min ålder gör klokt i att inte förutsätta för mycket fysisk kraft. Det har blivit min uppgift att till församlingen och världen förmedla det ljus som har blivit mig anförtrott från tid till annan under loppet av de år under vilka den tredje ängels budskap har blivit förkunnat. Mitt hjärta är fyllt med en allvarlig önskan om att framhålla sanningen för alla som kan nås. Och jag gör fortfarande min del genom att förbereda artiklar för publicering. Men jag måste vara mycket försiktig så att jag inte driver det så långt att jag överhuvudtaget inte kan skriva. Jag vet inte hur länge jag skall få leva, men jag har inte sådana besvär i fråga om hälsan som jag kunde vänta.

Efter generalkonferensen 1909 har jag tillbringat flera veckor med att besöka möten och andra allmänna sammankomster och besöka olika institutioner i New England, de centrala staterna och mellanvästern.

Då jag kom tillbaka till mitt hem i Kalifornien började jag åter arbeta med material för tryckning. Under de senaste fyra åren har jag skrivit förhållandevis få brev. De krafter jag har, har jag för det mesta använt för att göra färdigt viktiga bokarbeten.

Då och då har jag varit närvarande vid möten och har också besökt institutioner i Kalifornien. Men den mesta tiden sedan förra generalkonferensen har jag arbetat med manuskript på mitt lantställe, Elmshaven, i närheten av St.Helena.

Jag är tacksam för att Herren har sparat mitt liv så att jag kan arbeta litet längre med mina böcker. Ack, om jag bara hade krafter att göra allt det som jag ser borde göras. Jag ber om att han skall ge mig visdom så att de sanningar som vårt folk så väl behöver skulle framhållas klart och på ett tillfredsställande sätt. Det är en uppmuntran för mig att tro att Gud ger mig krafter till att utföra detta.

Mitt intresse för verket i allmänhet är alltjämt lika stort som någonsin tidigare och jag har en stark önskan om att sanningen för denna tid ständigt må gå framåt i alla delar av världen. Men jag finner det rådligast att inte försöka med för mycken offentlig verksamhet så länge mitt arbete med böcker kräver min uppmärksamhet. Jag har några av de bästa arbetarna, några som genom Guds försyn slöt sig till mig i Australien tillsammans med andra som har kommit till mig sedan jag återvänt till Amerika. Jag tackar Gud för dessa medhjälpare. Vi är allesammans mycket upptagna och gör vårt bästa för att utarbeta manuskript för tryckning. Vi önskar att sanningens ljus skall komma ut till varje plats med upplysning till dem som inte har någon kunskap om grunderna för vår tro. Men jag prisar Herren för att han har bevarat min syn. Det skulle inte ha varit underligt om jag i min ålder på det hela taget inte hade kunnat använda mina ögon.

Jag är mer tacksam än jag kan säga för Herrens upplyftande Ande och för den tröst och nåd som han ständigt ger mig, och att han ger mig styrka och tillfälle att till hans folk förmedla uppmuntran och hjälp. Så länge Herren skonar mitt liv kommer jag att vara trofast och lojal mot honom och söka göra hans vilja för att förhårliga hans

namn. Måtte Herren öka min tro så att jag kan jaga efter att lära känna honom och efter att mer fullkomligt göra hans vilja. Stor är Herren och högt lovad.

Äldre arbetares inflytande

Jag är mycket angelägen om att de äldre av korsets soldater, som grånat i Mästarens tjänst, skall fortsätta att utan omsvep frambära sitt vittnesmål, så att de som är unga i tron kommer att förstå, att de budskap som Herren har gett oss i det förgångna är mycket betydelsefulla i detta skede av jordens historia. Vår erfarenhet i det förgångna har inte förlorat någonting av sin styrka.

Låt oss vara försiktiga, så att vi inte gör pionjäreorna missmodiga eller kommer dem att känna, att det inte är så mycket de kan göra. Deras inflytande kan fortfarande användas på ett kraftfullt sätt i Herrens verk. De äldre förkunnarnas insats kommer alltid att bli till hjälp och välsignelse för församlingen. Gud kommer att vaka över sina beprövade och trogna fanbärare både dag och natt, till dess att tiden är inne för dem att lägga av sin rustning. Låt dem känna tillförsikten att de står under Hans beskyddande omsorg, han, som aldrig sover, och att de står under outtröttliga väktares beskydd. Om de vet det och inser att de förbidar i Kristus kan de vila i förtröstan under Guds försyn.

”Intill tidens slut”

Jag beder allvarligt om att det arbete vi utför i denna tid, kulle göra ett djupt intryck på hjärta, själ och sinne. Svårigheterna kommer att öka. Men låt oss, vi som tror på Gud, uppmuntra varandra. Låt oss inte sänka fanan utan hålla den högt, i det vi ser upp till honom som är vår tros begynnare och fullkomnare. När jag under nattens timmar inte kan sova lyfter jag mitt hjärta upp till Gud i bön och han styrker mig och ger mig försäkran om att han är med sina tjänare, förkunnarna här hemma och på de avlägsna fälten. Jag blir uppmuntrad och välsignad då jag inser att Israels Gud alltjämt leder sitt folk och att han skall fortsätta att vara med dem ända till slutet.

Gå framåt med ökad effektivitet

Jag har blivit instruerad att säga till våra predikande bröder: Låt det budskap ni förkunnar vara uppfyllt av Guds Andes kraft. Om det någonsin har funnits en tid då vi behöver den helige Andes särskilda ledning så är det nu. Vi behöver en genomgripande

helgelse. Det är hög tid att vi ger världen en demonstration av Guds kraft i våra liv och i vår verksamhet.

Herren vill se arbetet med att förkunna den tredje ängelns budskap befrämjas med ständigt större effektivitet. på samma sätt som han genom alla tidsåldrar har arbetat för att ge sitt folk seger, så längtar han i denna tid efter att få föra sina planer för sin församling till en triumferande fullbordan. Han bjuder sina troende heliga att gå framåt i gemenskap från kraft till kraft, från tro till ökad förvisning och tillit till hans saks lättfärdighet och sanning.

Vi skall stå fasta som klippan i fråga om principerna i Guds ord och minnas att Gud är med oss för att ge oss kraft att möta varje ny erfarenhet. Låt oss i våra liv alltid hävda rättfärdighetens principer, så att vi i Herrens namn måtte kunna gå från kraft till kraft. Den tro som har blivit bekräftad genom Guds Andes undervisning från vår allra tidigaste erfarenhet och fram till nutiden, skall vi betrakta som mycket helig. Det verk som Herren har utfört genom sitt laglydiga folk och som genom hans nåds kraft kommer att bli starkare och mer effektivt, efterhand som tiden går, skall vi betrakta som mycket dyrbart. Fienden söker att göra Guds folks omdöme vacklande och för svaga deras effektivitet. Men om de vill arbeta såsom Guds Ande kommer att leda dem, kommer han att öppna dörrar och tillfällen för dem i arbetet att återuppbygga de gamla ödelagda platserna på nytt. Deras erfarenhet kommer att ständigt växa intill dess att Herren stiger ned ifrån himmelen i makt och stor härlighet, för att sätta den slutliga triumfens insegel på sina trogna.

Löftet om slutlig seger

Den uppgift som ligger framför oss är sådan att den kommer att kräva att vi sätter in alla våra krafter till det yttersta. Den kommer att kräva att vi utövar stark tro och ständig vaksamhet. Ibland kommer de svårigheter som vi skall möta att bli ytterst nedslående. Själva storheten i uppgiften kommer att göra oss förskräckta. Men med Guds hjälp kommer hans tjänare ändå att segra till slut. ”Därför”, mina broder, ”beder jag eder att icke fälla modet” (Ef. 3:13), på grund av de prövande omständigheter som ligger framför er. Jesus kommer att vara med er. Han kommer att gå framför er genom sin helige Ande och bereda vägen och han kommer att vara er Hjälpare i varje svårighet.

”Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern - honom, från vilken allt vad fader

heter i himmelen och på jorden har sitt namn - och beder, att han ville efter sin härlighets rikedom förläna eder, att I genom hans Ande växen till i kraft till eder invärtes människa och att Kristus genom tron må bo i edra hjärtan och att I mån vara rotade och grundade i kärleken, så att I tillika med alla de heliga till fullo förmån fatta, vad bredden och längden och höjden och djupet är, och så lära känna Kristi kärlek, som övergår all kunskap. Ty så skolen I bliva helt uppfyllda av Guds fullhet.

Men honom, som förmår göra mer, ja, långt mer, än allt vad vi bedja eller tänka, efter den kraft, som är verksam i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus alla släkten igenom i evigheternas evighet, amen.” (Ef. 3: 14-21.) General Conference Bulletin, den 27 maj 1913, sid. 164, 165.

De scener som nyligen passerat revy för mina ögon under nattens timmar har gjort ett mycket starkt intryck på mig. En stor rörelse - en väckelse - tycktes pågå på många platser. Vårt folk gick in i leden som svar på Guds kallelse. Mina bröder, Guds Ande talar till oss. Skall vi inte ge akt på hans röst? Skall vi inte göra våra lampor i ordning och verka såsom människor som väntar på att deras Herre skall komma? Detta är en tid som kräver ljusbärare, som kräver handling.

”Så förmanar jag nu eder”, bröder, ”att föra en vandel, som är värdig den kallelse I haven undfått, med all ödmjukhet och allt saktmod, med tålmod, så att I haven fördrag med varandra i kärlek och vinnläggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band.” (Ef. 4: 1-3.) - Till de vid generalkonferensen församlade”, General Conference Bulletin, den 19 maj 1913, sid. 34.

Kapitel 80

Ett avskedsord om tillförsikt

(Från Ellen Whites sista, direkta budskap till församlingen.)

Jag väntar inte att jag skall leva länge till. Mitt arbete är nästan fullbordat. ... Jag tror inte att jag skall få några fler budskap för vårt folk. Våra sunt tänkande män vet vad som är bra för upplyftandet och uppbyggandet av arbetet. Men med Guds kärlek i sina hjärtan behöver de tränga djupare och djupare in i studiet av det som hör Gud till. - Review and Herald, den 15 april 1915.

När jag ser tillbaka på vår gångna historia efter att ha följt med i varje framsteg ända fram till där vi nu står kan jag säga: Pris ske Gud. Då jag ser vad Herren har åstadkommit fylls jag av förvåning och med tillförsikt till Kristus som ledare. Vi har ingenting att frukta för framtiden utom det att vi skall glömma det sätt på vilket Herren har lett oss och hans undervisning i vår gångna historia. - Life Sketches, sid. 196, år 1915.